
ОСНОВИ ЄВАНГЕЛІЇ

Вони прийдуть до пізнання свого Викупителя і найточніших подробиць Його вчення, щоб вони могли знати, як прийти до Нього і бути спасеними.

1 Нефій 15:14

ОСНОВИ ЄВАНГЕЛІЇ

Видано
Церквою Ісуса Христа Святих Останніх Днів
Солт-Лейк-Сіті, шт. Юта

Будемо вдячні за зауваження і пропозиції щодо цієї книги. Будь ласка, надсилайте їх на адресу: Curriculum Development, 50 East North Temple Street, Room 2420, Salt Lake City, UT 84150-3220 USA. Електронна адреса: cur-development@ldschurch.org. Будь ласка, вкажіть своє ім'я та прізвище, адресу, приход і кіл. Не забудьте зазначити назву книги. Викладіть ваші зауваження і пропозиції щодо сильних її місць і того, що в ній можна поліпшити.

© 1978, 2009 by Intellectual Reserve, Inc.

Усі права застережено

Printed in Germany

Текст англійською мовою затверджено: 5/07

Зміст

<i>Вступ</i>	1
<i>Розділ 1</i> Наш Небесний Батько	5
<i>Розділ 2</i> Наша небесна родина.....	9
<i>Розділ 3</i> Ісус Христос—наш обраний провідник і Спаситель	13
<i>Розділ 4</i> Свобода вибирати.....	19
<i>Розділ 5</i> Сотворіння.....	23
<i>Розділ 6</i> Падіння Адама і Єви.....	27
<i>Розділ 7</i> Святий Дух	31
<i>Розділ 8</i> Молитва до Небесного Батька.....	35
<i>Розділ 9</i> Пророки Бога.....	39
<i>Розділ 10</i> Писання.....	45
<i>Розділ 11</i> Життя Христа.....	51
<i>Розділ 12</i> Спокута	61
<i>Розділ 13</i> Священство.....	69
<i>Розділ 14</i> Організація священства	73
<i>Розділ 15</i> Завітний народ Господа.....	83
<i>Розділ 16</i> Церква Ісуса Христа в давні часи.....	89
<i>Розділ 17</i> Церква Ісуса Христа в наші дні	95
<i>Розділ 18</i> Віра в Ісуса Христа.....	103
<i>Розділ 19</i> Покаяння.....	109
<i>Розділ 20</i> Хрищення.....	115
<i>Розділ 21</i> Дар Святого Духа	121

<i>Розділ 22</i>	Дари Духа	125
<i>Розділ 23</i>	Причастя	133
<i>Розділ 24</i>	Суботній день	139
<i>Розділ 25</i>	Піст	145
<i>Розділ 26</i>	Жертвування	149
<i>Розділ 27</i>	Праця й особисті обов'язки	155
<i>Розділ 28</i>	Служіння	161
<i>Розділ 29</i>	Закон здоров'я від Господа	167
<i>Розділ 30</i>	Милосердя	173
<i>Розділ 31</i>	Чесність	181
<i>Розділ 32</i>	Десятина і пожертвування	185
<i>Розділ 33</i>	Місіонерська робота	191
<i>Розділ 34</i>	Розвиток талантів	199
<i>Розділ 35</i>	Слухняність	203
<i>Розділ 36</i>	Сім'я може бути вічною	211
<i>Розділ 37</i>	Сімейні обов'язки	215
<i>Розділ 38</i>	Вічний шлюб	221
<i>Розділ 39</i>	Закон цнотливості	229
<i>Розділ 40</i>	Храмова робота і сімейна історія	237
<i>Розділ 41</i>	Післяземний духовний світ	245
<i>Розділ 42</i>	Збирання дому Ізраїлевого	249
<i>Розділ 43</i>	Ознаки Другого пришествя	255
<i>Розділ 44</i>	Друге пришествя Ісуса Христа	261
<i>Розділ 45</i>	Тисячоліття	267
<i>Розділ 46</i>	Останній суд	273
<i>Розділ 47</i>	Піднесення	279
<i>Перелік ілюстрацій</i>		285
<i>Алфавітний покажчик</i>		289

Вступ

Навчальний путівник і посібник для вчителя

Книгу *Основи євангелії* розроблено і для особистого навчання, і на допомогу вчителю. Вивчаючи її, прагніть отримати Святого Духа, і ви зможете краще зрозуміти Бога Батька, Ісуса Христа і Його спокуту та відновлення євангелії і зміцнити свідчення про них. Ви зможете знайти відповіді на життєві питання, набутти впевненості у меті свого життя й вашої гідності, з вірою сприймати особисті і сімейні випробування.

Настанови щодо навчання в Церкві та вдома

Бути вчителем—це велика відповідальність, яка відкриває широкі можливості зміцнювати інших і слідкувати за тим, щоб вони були “насичені добрим словом Бога” (Мороній 6:4). Дотримання наведених далі принципів, допоможе вам навчати ефективно:

- Любіть своїх учнів.
- Навчайте через Духа.
- Навчайте доктрині.
- Спонукайте учнів навчатися старанно.

Любіть своїх учнів

Коли ви виявляєте любов до своїх учнів, вони стають більш сприйнятливими до Духа Господнього. Вони з більшим ентузіазмом ставляться до навчання і більш щирі з вами та іншими учнями. Намагайтеся познайомитися з учнями у класі і дайте їм відчути, що ви щиро піклуєтеся про них. Будьте уважними до проблем, з якими стикаються ті, хто має особливі потреби. Створіть у класі приємну атмосферу, щоб учні могли вільно

звертатися до вас по допомогу, якщо у них виникне будь-яке запитання стосовно євангельських принципів та їхнього застосування.

В атмосфері любові та єдності завжди перебуває Дух Господа. Господь сказав: “Нову заповідь Я вам даю: Любіть один одного! Як Я вас полюбив, так любіть один одного й ви!” (Іван 13:34).

Більш детально цей аспект розглядається в посібнику *Навчати—немає покликання величнійшого*, сс. 31–39.

Навчайте через Духа

Найважливіше з того, чого можна взагалі навчати—це вчення Христа, явлені через Писання та сучасних пророків, підтверджені Святим Духом. Щоб досягти успіху в цьому, ви повинні здобути Дух Господа. “І Дух буде дано вам молитвою віри, —сказав Господь,—і якщо ви не отримаєте Духа, ви не будете навчати” (УЗ 42:14; див. також УЗ 50:13–22). Справжнім учителем є Святий Дух, тож важливо створити умови, за яких Господній Дух буде присутнім.

Більш детально цей аспект розглядається в посібнику *Навчати—немає покликання величнійшого*, сс. 41–48.

Навчайте доктрині

Перед тим, як викладати розділ, уважно вивчіть його і переконайтеся, що ви зрозуміли доктрину. Також вивчайте додаткові уривки з Писань, перелічені в кінці розділу. Ви вивчатимете з більшою переконаністю і силою, якщо вчення з розділу мало вплив на вас особисто. Не доповнюйте церковне вчення здогадками і припущеннями. Навчайте лише тому, що підтверджено уривками з Писань, словами пророків і апостолів останніх днів та Святим Духом (див. УЗ 42:12–14; 52:9).

Якщо вас було покликано навчати кворум або клас, використовуючи цю книгу, не підміняйте її іншими матеріалами, якими б цікавими вони не були. Залишайтеся вірними писанням і словам цієї книги. Якщо доречно, використовуйте особистий досвід і статті з Церковних журналів, щоб доповнити урок.

Більш детально цей аспект розглядається в посібнику *Навчати— немає покликання величнішого*, сс. 50–59.

Спонукайте учнів навчатися старанно

Навчаючи, допомагайте людям бачити, яким чином євангельські принципи застосовуються у щоденному житті. Спонукайте учнів обговорювати те, як ці принципи можуть вплинути на наше ставлення до Бога, до себе, до своєї сім'ї та ближніх. Закликайте слухачів жити згідно з цими принципами.

Намагайтеся залучати до уроку якомога більше людей.

Ви можете робити це, запрошуючи їх читати вголос, відповідати на запитання чи розповідати про якісь випадки, але робіть це лише тоді, коли впевнені, що не збентежите їх цим. Готуючись до уроку, ви можете дати учням якісь особливі завдання. Будьте чуйними до потреб та почуттів інших. Можливо, вам доведеться поговорити наодинці з окремими учнями перед заняттям і запитати, чи зможуть вони брати участь в уроці.

Більш детально цей аспект розглядається в посібнику *Навчати— немає покликання величнішого*, сс. 61–74.

Додаткова допомога вчителям

У кожному розділі цієї книги міститься один чи два зауваження для вчителів. У цих коментарях ви знайдете ідеї, які допоможуть вам любити учнів, навчати з Духом, навчати доктрині і спонукати учнів навчатися старанно.

Наш Небесний Батько

Розділ 1

Бог існує

- Що навколо вас свідчить, що Бог існує?

Алма, пророк з Книги Мормона, писав: “Все вказує на те, що Бог є; так, саме земля, і все, що на лиці її, так, і її рух, так, і також усі планети, які рухаються у своєму правильному порядку, свідчать про те, що існує Верховний Творець” (Алма 30:44). Увечері ми можемо підвести очі до неба і зрозуміти, що мав на увазі Алма. Існують мільйони досконало впорядкованих зірок і планет. Їхня поява не була випадковою. Ми можемо бачити роботу Божих рук на небі та на землі. Велика кількість прекрасних рослин, видів тварин, гори, річки, хмари, що проливають дощ та сніг—усе це свідчить про те, що Бог існує.

Пророки навчали нас, що Бог є всемогутнім правителем всесвіту. Бог живе на небесах (див. УЗ 20:17). Через Свого Сина, Ісуса Христа, Він створив небо, землю і все, що на них (див. 3 Нефій 9:15; Мойсей 2:1). Він створив місяць, зірки та сонце. Він організував цей світ, надав йому форми, руху й життя. Він наповнив повітря та водоймища живими істотами. Він укрит пагорби і долини усіма видами тваринного світу. Він дав нам день і ніч, літо й зиму, час засівати і час збирати врожай. Він створив людину за власним образом, щоб та панувала над іншими Його створіннями (див. Буття 1:26–27).

Для вчителів: Скористайтеся запитаннями на початку розділу, щоб розпочати обговорення, і заохочуйте учнів або членів сім'ї звертатися до тексту, щоб знайти більше інформації. Скористайтеся запитаннями у кінці розділу, щоб допомогти учням або членам сім'ї обміркувати й обговорити значення того, що вони прочитали, та застосувати прочитане у житті.

Бог—це найвища й найдосконаліша істота, в Яку ми віримо і Якій вклоняємося. Він є “Великим Батьком Всесвіту”, і Він “дивиться на всю людську сім’ю з батьківським піклуванням” (*Учення президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 39).

Яким є Бог?

- Які риси притаманні Богу?

Оскільки ми створені за образом Бога (див. Мойсей 2:26; 6:9), то знаємо, що Він має тіло, схоже на наше. Його вічний дух перебуває у тілі з плоті й кісток, яке можна відчутти на дотик (див. УЗ 130:22). Однак тіло Бога досконале й прославлене, славу якого не можна описати.

Бог досконалий. Він є Богом праведності і має почуття любові, милості, милосердя, істини, сили, віри, знання та справедливості. Він всесильний. Він знає все. Він сповнений доброти.

Усе добре йде від Бога. Він робить усе з однією метою—допомогти Своїм дітям стати такими, як Він. Він сказав: “Бо ось, це є Моя робота і Моя слава—здійснювати безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39).

- Чому так важливо, щоб ми розуміли природу Бога?

Шлях до пізнання Бога

- Як ми можемо пізнавати Бога?

Пізнання Бога є настільки важливим, що Спаситель сказав: “Життя ж вічне—це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його” (Іван 17:3).

Перша й найбільша заповідь звучить так: “Люби Господа Бога свого всім серцем своїм” (Матвій 22:37).

Чим більше ми знаємо Бога, тим більше ми любимо Його і дотримуємося Його заповідей (див. 1 Івана 2:3–5). Дотримуючись Його заповідей, ми можемо стати такими, як Він.

Ми пізнаємо Бога, якщо:

1. Віримо, що Він існує і любить нас (див. Мосія 4:9).
2. Досліджуємо Писання (див. 2 Тимофію 3:14–17).
3. Молимося Йому (див. Якова 1:5).
4. Щосили дотримуємося всіх Його заповідей (див. Іван 14:21–23).

Виконуючи все це, ми зможемо пізнати Бога і зрештою отримаємо вічне життя.

- Розміркуйте над тим, що ви можете робити, аби наблизитися до Бога.

Додаткові уривки з Писань

- Дії 7:55–56 (Син стоїть праворуч від Батька)
- Уз 88:41–44 (якості Бога)
- Псалми 24:1 (земля належить Господу)
- Мойсей 1:30–39 (сотворіння)
- Алма 7:20 (Бог не може чинити неправильно)
- Джозеф Сміт—Історія 1:17 (Батько і Син—окремі істоти)
- Алма 5:40 (добро йде від Бога)
- Іван 14:6–9 (Син і Батько подібні)
- Мормон 9:15–20 (Бог чудес)
- Амос 3:7 (Бог одкровення)
- Іван 3:16 (Бог любові)

Наша небесна родина

Розділ 2

Ми—діти нашого Небесного Батька

- Чого навчають Писання і пророки останніх днів про наші стосунки з Богом?

Бог—це не тільки Правитель і Творець, Він також є нашим Небесним Батьком. Усі чоловіки й жінки в прямому значенні є синами й дочками Бога. “Людина як дух була народжена у небесних батьків і вихована до зрілості у вічних оселях Батька до того, як вона прийшла на землю в тимчасовому [фізичному] тілі” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт* [1999], сс. 335).

Усі люди, які коли-небудь народжувалися на землі, є нашими духовними братами і сестрами. Через те, що ми—духовні діти Бога, ми успадкували потенціал розвивати Його божественні риси. Через спокуту Ісуса Христа ми зможемо стати такими, як Небесний Батько, і отримати повноту радості.

- Як знання про те, що всі люди є дітьми Бога, впливає на ваші думки, слова і вчинки?

Живучи на небесах, ми розвивали свою особистість і здібності

- Подумайте, якими талантами і дарами благословив вас Бог.

Писання навчають нас, що пророки, поки ще були духами на небесах, підготували себе, щоб на землі стати провідниками (див. Алма 13:1–3). Бог передвисвятив (обрав) їх бути керівниками ще до того, як вони народилися у смертних тілах. Серед цих провідників Ісус, Адам та Авраам. (Див. Авраам 3:22–23). Джозеф Сміт навчав, що “кожна людина, яку було покликано священнослужити

Для вчителів: Вам не потрібно викладати весь матеріал в кожному з розділів. Під час молитовної підготовки до викладання уроку прагніть провodu Духа, щоб знати, які частини розділу розглянути і які запитання поставити.

мешканцям світу, була висвячена наперед для цієї мети” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 511). Однак на землі всі вільні прийняти покликання чи відмовитися від нього.

На небесах ми не були всі однакові. Ми, наприклад, знаємо, що були синами і дочками небесних батьків—чоловіками і жінками (див. “Сім’я: Проголошення світові”, *Ліягона*, жовт. 2004, с. 49). Нам було дано різні таланти і здібності, і нас було покликано задля виконання різних справ на землі. Ми можемо більше дізнатися про наші “вічні можливості”, коли отримуємо наші патріарші благословення (див. Томас С. Монсон, в *Conference Report*, Oct. 1986, 82; or *Ensign*, Nov. 1986, 66).

Завіса закриває наші спогади про доземне життя, але Небесний Батько знає, хто ми і що робили до приходу на землю. Він вибрав час і місце для народження кожного з нас, щоб ми могли засвоїти необхідні особисто для нас уроки і зробити якомога більше добра завдяки своїм талантам і божественним рисам.

- Як вас благословляли таланти інших людей? Як ваші таланти і дари можуть благословити інших?

Небесний Батько представив план, за яким ми можемо стати такими, як Він

- Як життя на землі допомагає нам підготуватися стати такими, як Небесний Батько?

Наш Небесний Батько знав, що ми можемо розвиватися там лише до якоїсь межі й не зможемо робити це далі, якщо не залишимо Його на певний період часу. Він хотів, щоб ми розвивали божественні риси, притаманні Йому. Щоб зробити це, нам необхідно було залишити небесний дім, щоб бути випробуваними й набути досвіду. Наші духи мали зодягтися у фізичні тіла. Після смерті ми мали покинути своє фізичне тіло й об’єднатися з ним у воскресінні. Тоді ми отримуємо безсмертні тіла,

---

Для вчителів: Учні в класі або члени сім’ї дадуть змістовнішу відповідь, якщо матимуть час поміркувати над нею. Наприклад, після того, як поставите запитання, ви можете сказати: “Поміркуйте хвилинку над відповіддю, а потім я попрошу дати відповідь”. Після цього дайте час подумати.

такі, як у нашого Небесного Батька. Якщо ми складемо іспити, то отримаємо повноту радості, яку колись отримав наш Небесний Батько. (Див. УЗ 93:30–34).

Наш Небесний Батько покликав Велику нараду, щоб представити Свій план для нашого зростання (див *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* сс. 210, 517). Ми дізналися, що якщо діятимемо за Його планом, то станемо такими, як Він. Ми воскреснемо; ми матимемо всю владу й силу і на небі, і на землі; і ми станемо небесними батьками і матимемо духовних дітей—саме так, як Він (див. УЗ 132:19–20).

Ми дізналися, що Він дасть нам землю, на якій ми будемо проходити випробування (див. Авраам 3:24–26). Наші спогади прикриє від нас завіса, і ми забудемо небесний дім. Це необхідно для того, щоб згадка про життя з Небесним Батьком не впливала на наш вибір між добром і злом. Тож ми можемо виявляти послух не завдяки знанню або спогадам про Нього, а завдяки вірі в Нього. Він допоможе нам розпізнати істину, коли ми знову почуємо її на землі (див. Іван 18:37).

На Великій нараді ми також дізналися про мету нашого розвитку: мати повноту радості. Однак, ми також дізналися, що декого буде обмануто, деякі виберуть інші шляхи і втратять свою дорогу. Ми дізналися, що в житті всі ми зустрінемося з неприємностями: хворобами, розчаруванням, болем, смутком та смертю. Але ми розуміли, що це дасть нам досвід і зробить нас кращими (див. УЗ 122:7). Від нас залежить, чи принесуть випробування очищення, чи поразку. Вони навчають нас витривалості, терпінню і милосердю (див. *Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* [2006], 15–16).

На цій нараді ми також дізналися, що через свою слабкість усі ми, за винятком малих дітей, будемо грішити (див. УЗ 29:46–47). Ми дізналися, що нам буде дано Спасителя, щоб ми могли здолати свої гріхи і побороти смерть воскресінням. Ми дізналися, що якщо будемо вірити в Нього, слухатися Його слів і наслідувати Його приклад, то зможемо піднятися і стати такими, як наш Небесний Батько. Ми отримаємо повноту радості.

- Назвіть кілька якостей Небесного Батька. Як план спасіння допомагає нам розвивати ці якості?

Додаткові уривки з Писань

- Євреям 12:9 (Бог є Батьком наших духів)
- Йов 38:4–7 (згадка про доземне життя)
- Авраам 3:22–28 (видіння доземного життя)
- Єремія 1:5 (видіння доземного життя)
- УЗ 29:31–38 (видіння доземного життя)
- Мойсей 3:4–7 (духовне, а потім фізичне сотворіння)
- 1 Коринтянам 15:44 (духовне і земне сотворіння)
- УЗ 76:23–24 (народжені сини й дочки)
- УЗ 132:11–26 (план розвитку)

Ісус Христос—наш обраний провідник і Спаситель

Розділ 3

Нам був потрібен спаситель і провідник

- Чому нам було потрібно піти з присутності Небесного Батька? Чому нам потрібен Спаситель?

Коли в доземному духовному світі нам представили план нашого спасіння, ми так раділи, що вигукували від радості (див. Йов 38:7).

Ми розуміли, що доведеться на якийсь час залишити свій небесний дім. Ми не житимемо разом з Небесним Батьком. Знаходячись далеко від Нього, всі ми грішитимемо, а хтось зіб'ється з дороги. Небесний Батько знав і любив кожного з нас. Він знав, що нам буде потрібна допомога, тож підготував спосіб для цього.

Щоб сплатити ціну за наші гріхи й навчити того, як повернутися до Небесного Батька, нам був потрібен Спаситель. Наш Батько сказав: “Кого мені послати?” (Авраам 3:27). Ісус Христос, якого звали Єгова, сказав: “Ось Я, пошли Мене” (Авраам 3:27; див. також Мойсей 4:1–4).

Ісус хотів прийти на землю, віддати Своє життя за нас і взяти на Себе наші гріхи. Він, як і Небесний Батько, хотів, щоб ми самі вибрали, чи дотримуватися заповідей Небесного Батька. Він знав, що ми можемо довести, чи гідні піднесення, лише маючи свободу волі. Ісус сказав: “Батьку, хай буде Твоя воля, і слава Твоя навіки” (Мойсей 4:2).

Сатана, якого звали Люцифер, також вийшов і сказав: “Ось я, пошли мене, я буду Твоїм сином, і я викуплю все людство, так що жодна душа не пропаде, і певно я зроблю це; тож дай мені Твою шану” (Мойсей 4:1). Сатана хотів примусити нас виконувати його волю. Згідно з таким планом, нам не було б дозволено вибирати. Він позбавив би нас свободи волі, даної Небесним Батьком. Сатана хотів здобути всю славу за наше спасіння. У такому випадку мета нашого приходу на землю, зазнала б краху (див. *Учення Президентів Церкви. Девід О. Мак-Кей* [2003], с. 214).

Ісус Христос був обраний нашим провідником і спасителем

- Читаючи цей розділ, поміркуйте над своїми почуттями до Спасителя.

Вислухавши кожного сина, Небесний Батько сказав: “Я пошлю першого” (Авраам 3:27).

Ісус Христос був обраний і висвячений бути для нас Спасителем. Багато Писань говорять про це (наприклад, 1 Петра 1:19–20; Мойсей 4:1–2). В одному з них розповідається про те, що задовго до свого народження Ісус явився брату Яреда, пророку з Книги Мормона, і сказав: “Дивись, Я є Той, Кого було підготовлено від заснування світу, щоб викупити Мій народ. Дивись, Я є Ісус Христос. ... У Мені все людство матиме життя, і матиме вічно, саме ті, хто віритиме в Моє ім'я” (Етер 3:14).

Коли Ісус жив на землі, Він навчав: “Бо я з неба зійшов не на те, щоб волю чинити Свою, але волю Того, Хто послав Мене. ... Оце ж воля Мого Отця,—щоб усякий, хто Сина бачить та вірує в Нього, мав вічне життя,— і того воскресу Я останнього дня” (Іван 6:38, 40).

Війна на небесах

Оскільки Небесний Батько обрав Ісуса Христа бути нашим Спасителем, Сатана розгнівався і повстав. На небесах відбулася війна. Сатана і його послідовники боролися проти Ісуса та Його

прихильників. Ті, хто пішли за Спасителем, “перемогли [Сатану] кров’ю Агнця та словом свого засвідчення” (Об’явлення 12:11).

Під час цього великого повстання Сатана і всі ті духи, які пішли за ним, були вигнані з присутності Бога і скинуті з небес. Третина небесних духів була покарано за наслідування Сатани (див. УЗ 29:36). Їм було відмовлено у праві мати фізичне тіло.

Завдяки тому, що перебуваємо на землі й зодягнені у смертні тіла, ми можемо знати, що вирішили йти за Ісусом Христом та нашим Небесним Батьком. Сатана і його послідовники також перебувають на землі, але як духи. Вони не забули того, хто ми такі, і щодня супроводжують нас, спокушаючи і зваблюючи робити неприємне для Небесного Батька. У доземному житті ми вирішили йти за Ісусом Христом і прийняли Божий план. Ми повинні наслідувати Ісуса Христа і на землі. Лише йдучи за Ісусом ми можемо повернутися у наш небесний дім.

- Яким чином Війна на небесах продовжується у наш час?

Ми можемо наслідувати учення Спасителя

- Подумайте над тим, як вчення Спасителя вплинуло на вас?

Із самого початку Ісус Христос явив евангелію, яка каже про те, що ми маємо робити, щоб повернутися до Небесного Батька. У належний час Він сам прийшов на землю. Він навчав про план спасіння і піднесення словом і прикладом Свого життя. Він установив на землі Свою Церкву і священство. Він узяв на Себе наші гріхи.

Наслідуючи Його вчення ми можемо успадкувати місце у celecтiальному царстві. Він виконав Свою частину, щоб допомогти нам повернутися до нашого небесного дому. Тепер кожен з нас має відповідальність: ми повинні зробити все від нас залежне і стати гідними піднесення.

Додаткові уривки з Писань

- Мойсей 4:1–4; Авраам 3:22–28 (Спасителя обрали у доземному житті)
- Уз 76:25–29 (Війна на небесах)
- Об'явлення 12:7–9, 11 (Послідовники Спасителя у війні на небесах подолали Сатану через кров Агнця і слова свого свідчення)
- Ісая 14:12–15 (чому Люцифер був скинутий)

Для вчителів: Ви можете попросити учнів або членів сім'ї вивчати вірші з рубрики “Додаткові уривки з Писань” індивідуально, парами або всією групою.

Свобода вибирати

Розділ 4

Свобода волі—це вічний принцип

- Якщо хтось у вас запитає, чому так важливо мати свободу волі, що ви відповісте?

“Ти можеш вибрати для себе сам, бо це дано тобі” (Мойсей 3:17).

Бог сказав нам через Своїх пророків, що ми вільні вибирати між добром і злом. Ми можемо вибрати свободу і вічне життя, якщо йтимемо за Ісусом Христом. Ми також вільні вибрати рабство і смерть, йдучи за Сатаною. (Див. 2 Нефій 2:27). Право вибирати між добром і злом називається свободою волі.

У доземному житті ми мали свободу волі. Одна з цілей життя на землі—показати, що саме ми вибиратимемо (див. 2 Нефій 2:15–16). Якби нас примушували вибирати те, що правильно, ми не змогли б приймати рішення на власний розсуд. Крім того, нам радісніше робити те, що ми самостійно вирішили робити.

Питання свободи волі було одним з принципів, які розглядалися на небесній нараді. Воно було однією з головних причин зіткнення між послідовниками Христа й послідовниками Сатани. Сатана сказав: “Ось я, пошли мене, я буду Твоїм сином, і я викуплю все людство, так що жодна душа не пропаде, і певно я зроблю це; тож дай мені Твою шану” (Мойсей 4:1). Говорячи це він “повстав проти [Бога] і прагнув знищити свободу вибору людини” (Мойсей 4:3). Його пропозицію було відхилено, і він був скинутий з небес разом зі своїми послідовниками (див. УЗ 29:36–37).

Свобода волі є невід’ємною складовою плану спасіння

Завдяки свободі волі наше життя на землі стає періодом випробування. Плануючи наділити Своїх дітей земними тілами, Бог

сказав: “І в цьому ми випробуємо їх, щоб подивитися, чи робитимуть вони все, що Господь Бог їхній накаже їм” (Авраам 3:25). Без дару свободи волі ми не змогли б показати Небесному Батькові, що готові зробити все, що Він заповідає нам. Завдяки можливості вибирати, ми несемо відповідальність за власні вчинки (див. Геламан 14:30–31).

Коли ми вирішуємо жити за планом, який Бог склав для нас, наша свобода волі зростає. Правильний вибір допомагає нам приймати більше правильних рішень.

Дотримуючись усіх заповідей Батька, ми набуваємо більше мудрості і зміцнюємо характер. Наша віра зростає. Нам легше приймати правильні рішення.

Ми, діти Небесного Батька, почали самостійно приймати рішення ще тоді, коли жили поруч із Ним. Тоді наші рішення зробили нас гідними прийти на землю. Небесний Батько хоче, щоб ми зміцнювалися у вірі, силі, зростали у знанні, мудрості й у всьому доброму. Якщо ми дотримуємося Його заповідей і приймаємо правильні рішення, то будемо вчитися і більше розуміти. Ми станемо подібними до Нього. (Див. УЗ 93:28).

- Як прийняття правильних рішень допомагає нам і надалі робити правильний вибір?

Свобода волі вимагає альтернативи у виборі

- Чому протилежність є настільки необхідною?

Ми не можемо вибрати праведність, якщо перед нами немає протилежності: добра та зла. Легій, величний пророк із Книги Мормона, казав своєму сину Якову, що для того, щоб вічні цілі Бога здійснилися, має бути “протилежність у всьому. Якби не так, ... праведність не могла б існувати, так само як злочестивість, ні святість, ані лихо, ні добро, ані зло” (2 Нефій 2:11).

Бог дозволяє Сатані боротися проти добра. Бог сказав про Сатану:

“Я вчинив так, щоб його було скинуто вниз;

І він став Сатаною, так, саме дияволом, батьком усієї брехні, щоб обманювати, і осліпляти людей, і вести їх у полон за його волею, саме всіх тих, хто не прислухається до Мого голосу” (Мойсей 4:3–4).

Сатана робить усе, що в його силах, щоб знищити роботу Бога. Він прагне “нещастя для всього людства. ... Він прагне всіх людей зробити так само нещасними, як сам” (2 Нефій 2:18, 27). Він не любить нас. Він не бажає нам добра (див. Мороній 7:17). Він не хоче, щоб ми були щасливими. Він хоче, щоб ми були його рабами. Щоб полонити нас, він використовує різні хитрощі.

Коли ми піддаємося спокусам Сатани, то обмежуємо себе у спроможності вибирати. Цей процес можна проілюструвати на такому прикладі. Уявіть собі, ніби бачите на узбережжі знак: “Небезпечно! Вир! Купатися заборонено!” Нам може здатися, що це обмеження. Але чи обмеження це? У нас є багатий вибір. Ми можемо піти купатися десь в іншому місці. Ми можемо пройтися по берегу й позбирати мушлі. Ми можемо помилуватися заходом сонця. Ми можемо піти додому. Також ми можемо не зважати на знак і плавати у небезпечному місці. Але коли вир почне затягати під воду, тоді наш вибір буде дуже обмеженим. Ми можемо спробувати вибратися або кликати на допомогу, але можемо й потонути.

І хоч ми вільні вибирати, як діяти, ми не можемо вибирати наслідків наших вчинків. Наслідки, добрі чи погані, є природним результатом будь-якого рішення, яке приймаємо (див. Галатам 6:7; Об’явлення 22:12).

Небесний Батько сказав нам, як не потрапити в рабство до Сатани. Ми повинні завжди пильнувати і молитися, просячи Бога допомагати нам протистояти спокусам Сатани (див. 3 Нефій 18:15). Небесний Батько не дозволить, щоб нас спокушали понад нашу силу опиратися спокусі (див. 1 Коринтянам 10:13; Алма 13:28).

Для вчителів: Простий малюнок допоможе привернути увагу учнів. Коли ви будете обговорювати вищезгадану аналогію, то можете намалювати цей знак попередження на дошці або великому аркуші паперу.

Заповіді Божі спрямовують нас подалі від небезпеки і ведуть до вічного життя. Завдяки мудрому вибору ми здобудемо піднесення, вічний розвиток і досконалу радість (див. 2 Нефій 2:27–28).

- Наведіть приклади вчинків, які обмежують нашу спроможність приймати рішення? Наведіть приклад вчинків, завдяки яким наша свобода збільшується?

Додаткові уривки з Писань

- Мойсей 7:32 (свобода вибору)
- Авраам 3:24–25 (земне життя—це випробування)
- Алма 41:3; Мороній 7:5–6 (нас буде суджено за наші діяння)
- 2 Нефій 2:11–16 (необхідність протилежності)
- Мороній 7:12–17 (вибір між добром і злом)
- 2 Петра 2:19; Іван 8:34 (гріх веде у рабство)
- 2 Нефій 2:28–29; Алма 40:12–13 (нагорода за вчинки)

Сотворіння

Розділ 5

План Бога для нас

- Чому нам потрібно було прийти нна землю?

Коли ми як духовні діти жили з небесними батьками, Небесний Батько розповів нам про Свій план, завдяки якому ми можемо стати подібними до Нього. Ми вигукували від радості, коли почули про цей план (див. Йов 38:7). Ми дуже хотіли отримати новий досвід. Щоб усе це сталося, нам треба було залишити Небесного Батька й зодягнутися у смертне тіло. Нам потрібно було інше місце для існування, де б ми могли підготуватися, щоб стати подібними до Нього. Наш новий дім було названо Земля.

- Чому, на вашу думку, ми вигукували від радості, коли дізналися про план спасіння?

Ісус створив землю

Цей світ і все, що є в ньому, створив Ісус Христос. Він також створив багато інших світів. Усе це Він зробив силою священства під керівництвом нашого Небесного Батька. Бог Батько сказав: “Світи без числа створив Я; ... і Сином Я створив їх, Який є Моїм Єдинонародженим” (Мойсей 1:33). У нас є й інші підтвердження цієї істини. Джозеф Сміт і Сідні Рігдон бачили у видінні Ісуса Христа. Вони свідчили, “що Ним, і через Нього, і від Нього світи є та було створено, і жителі їхні є синами й дочками, народженими Богові” (УЗ 76:24).

Процес сотворіння

- У чому полягала мета Сотворіння?

Для вчителів: Хтось із учнів або членів сім'ї, можливо, не дуже добре читає вголос. Перш ніж попросити їх читати вголос, запитайте: “Хто хотів би почитати?” Потім запрошуйте тих, хто виявив бажання.

Земля і все, що є на ній, спочатку були створені духовно, а потім матеріально (див. Мойсей 3:5). Плануючи створення матеріальної землі, Христос сказав тим, хто були з Ним: “Ми зійдемо, бо є простір там, ... і ми зробимо землю, на якій вони зможуть жити” (Авраам 3:24).

Під керівництвом Батька Христос організував і сформував землю. Він відділив світло від темряви, щоб з'явилися день і ніч. Він упорядкував сонце, місяць і зорі. Він відділив води від суші, щоб з'явилися моря, річки та озера. Він зробив землю прекрасною і родючою. Він створив траву, дерева, квіти та всі інші види рослин. Рослини містили насіння, з якого могли виростати нові рослини. Потім Він створив тварин: риб, худобу, комах та птахів різного виду. Ці тварини могли відтворювати свій вид.

Тепер земля була готовою до найвеличнішого з усіх створінь—людини. Наші духи мали отримати тіла з плоті й крові, щоб вони могли жити на землі. “І Я, Бог, сказав Моему Єдинонародженому, який був зі Мною від початку: Створімо людину за образом Нашим, за подобою Нашою; і сталося так” (Мойсей 2:26). Тож перший чоловік, Адам, і перша жінка, Єва, були створені, і їм було дано тіло, схоже на тіла наших небесних батьків. “На образ Божий її [людину] Він створив, як чоловіка та жінку створив їх” (Буття 1:27). Коли Господь завершив сотворіння, то був задоволений і знав, що робота Його—хороша, і Він відпочивав якийсь час.

Божі створіння вказують на Його любов

- Як Божі створіння вказують на Його любов до нас?

Ми живемо у прекрасному світі. Подумайте про сонце, яке дає нам тепло і світло. Подумайте про дощ, який дає рослинам живодайну вологу для росту і робить світ чистим і свіжим. Подумайте про небесний спів птахів або радісний сміх друга. Подумайте про те, які дивовижні наші тіла—як ми можемо працювати, гратися й відпочивати! Коли ми розмірковуємо над усіма цими створіннями, то починаємо усвідомлювати, якими ж мудрими, сильними та люблячими є Вони—Ісус Христос і Небесний Батько. Вони проявили Свою величну любов до нас, забезпечивши усім необхідним.

Рослинний і тваринний світи були створені, щоб також приносити нам радість. Господь сказав: “Так, усе, що виходить із землі, у свою пору, зроблено для блага і на користь людини, щоб тішити око і радувати серце; Так, для їжі і для одягу, для смаку і для запаху, щоб зміцнювати тіло й оживляти душу” (УЗ 59:18–19). І хоч створінь Бога—безліч, Він знає й любить їх усіх. Він сказав: “Все пораховано для Мене, бо вони є Моїми і Я знаю їх” (Мойсей 1:35).

- Розкажіть, за що ви вдячні Богу щодо сотворіння?

Додаткові уривки з Писань

- Буття 1; 2:1–7; Авраам 3:22–23; 4–5; Мойсей 1:27–42; 2–3 (розповідь про Сотворіння)
- Євреям 1:1–3; Колосянам 1:12–17; УЗ 38:1–3 (Ісус є Творцем)
- УЗ 59:18–20; Мойсей 2:26–31; УЗ 104:13–17; Матвій 6:25–26 (Сотворіння є виявом Божої любові)

Падіння Адама і Єви

Розділ 6

Адам і Єва мали стати першими людьми на землі

- Які факти допомагають нам дізнатися, що Адам і Єва були доблесними духами?

Бог підготував цю землю як дім для Своїх дітей. Адама і Єву було обрано стати першими людьми на землі (див. Мойсей 1:34; 4:26). Згідно з планом Батька вони мали зробити цей світ підвладним смерті. Вони мали стати першими батьками. (Див. УЗ 107:54–56).

Адам і Єва були серед найблагородніших дітей нашого Батька. У духовному світі Адама називали Архангел Михаїл (див. УЗ 27:11; Юди 1:9). Він був обраний Небесним Батьком вести праведних у війні проти Сатани (див. Об'явлення 12:7–9). Адам і Єва були висвячені наперед, щоб стати нашими першими батьками. Господь пообіцяв Адаму величні благословення: “Я поставив тебе бути на чолі; багато народів піде від тебе, і ти є князь над ними навіки” (УЗ 107:55).

Єва була “мати всього живого” (Мойсей 4:26). Бог об'єднав Адама і Єву у шлюб, бо “це недобре, щоб бути чоловіку самотнім” (Мойсей 3:18; див. також 1 Коринтянам 11:11). Вона ділила з Адамом відповідальність, і вона ділитиме з ним вічні благословення.

- Чого ми можемо навчитися на прикладі Адама і Єви?

Сад Еденський

- За яких умов Адам і Єва жили в Еденському саду?

Для вчителів: Скористайтеся запитаннями на початку розділу, щоб розпочати обговорення, і заохочуйте учнів або членів сім'ї звертатися до тексту, щоб знайти більше інформації. Скористайтеся запитаннями у кінці розділу, щоб допомогти учням або членам сім'ї обміркувати й обговорити значення того, що вони прочитали, та застосувати прочитане у житті.

Коли Адама і Єву помістили в Еденський сад, вони ще не були підвладні смерті. У цьому стані “вони не мали б дітей” (2 Нефій 2:23). Не було смерті. Вони жили *фізичним* життям, оскільки їхні духи були зодягнені у фізичні тіла, сформовані з пороку земного (див. Мойсей 6:59; Авраам 5:7). Вони жили *духовним* життям, бо знаходилися у присутності Бога. Тоді вони ще не вибирали між добром і злом.

Бог дав їм заповідь—мати дітей. Він сказав: “Плодіться і розмножуйтеся, і наповнюйте землю, оволодійте нею, і пануйте над... [усім] живим на землі” (Мойсей 2:28). Бог сказав їм, що вони можуть вільно їсти від будь-якого дерева у саду, окрім дерева пізнання добра і зла. Бог говорив про це дерево: “В день їди твоєї від нього ти напевно помреш” (Мойсей 3:17).

Сатана, не знаючи задумів Божих, але прагнучи зруйнувати Його план, явився Єві в Еденському саду. Він спокушав її з’їсти плід дерева пізнання добра і зла. Він запевняв її, що вони з Адамом не помруть, а стануть, “немов боги, знаючи добро й зло” (Мойсей 4:11). Єва спокусилася і їла плід. Коли Адам дізнався про те, що сталося, він вирішив також скуштувати плід. Зміни, які відбулися з Адамом і Євою через те, що вони скуштували плід, називаються Падінням.

Відокремлення Адама і Єви від Бога

- Які фізичні й духовні зміни відбулися з Адамом і Євою внаслідок їхньої провини?

Оскільки Адам і Єва скуштували плід дерева пізнання добра і зла, Господь вислав їх з Еденського саду у світ. Наслідком того, що вони з’їли заборонений плід, була зміна стану їхнього фізичного тіла. Як і пообіцяв Бог, вони стали смертними. І їм, і їхнім дітям доведеться зазнати хвороб, болю та фізичної смерті.

Через свою провину Адам і Єва також зазнали духовної смерті. Це означає, що вони та їхні діти не могли ходити поруч із Богом і спілкуватися з ним лицем до лица.

Наслідком цієї провини стали великі благословення

- Яким чином Падіння надало нам можливості стати такими, як Небесний Батько?

Дехто вважає, що Адам і Єва скоїли жахливий гріх, коли їли від плоду дерева пізнання добра і зла. Однак Писання останніх днів пояснюють нам, що їхнє падіння було необхідним кроком у плані життя і великим благословенням для всіх нас. Завдяки Падінню, ми благословенні фізичними тілами, правом вибирати між добром і злом та можливістю отримати вічне життя. Ми не мали б жодного з цих привілеїв, якби Адам і Єва залишилися в саду.

Після Падіння Єва сказала: “Якби не наша провина, ми б ніколи не мали сімені, і ніколи б не знали добра, і зла, і радості нашого викуплення, і вічного життя, яке Бог дає всім послухним” (Мойсей 5:11).

Пророк Легій пояснив:

“І тепер послухайте, якби Адам не переступив закон, він би не пав [не був би відсічений від присутності Бога], але залишився б у саду Еденському. І все, що було створене, залишилося б у тому стані, в якому воно було після створення;...

І вони не мали б дітей; отже, залишилися б вони в невинності, не маючи радості, бо не знали б горя; не роблячи добра, бо не знали б вони гріха.

Але дивись, усе було зроблене за мудрістю Того, Хто знає все.

Адам пав, щоб люди були; а люди є, щоб мати радість” (2 Нефій 2:22–25).

- Чому, на ваш погляд, важливо знати про Падіння і його вплив на нас?

Додаткові уривки з Писань

- 1 Нефій 5:11; 2 Нефій 2:20 (Адам і Єва—перші батьки, сім'я)
  - 2 Нефій 2:14–21 (протилежність і Падіння; життя—це випробування)
  - 2 Нефій 2:22–26 (Падіння є частиною плану спасіння)
-

СВЯТИЙ ДУХ

Розділ 7

Адам і Єва відчували вплив Святого Духа

- Навіщо Адаму та Єві потрібен був провід Святого Духа?

Коли Адам і Єва залишили Еденський сад, вони почали обробляти землю й виконувати іншу роботу, щоб забезпечити себе всім необхідним для життя. У них було багато дітей. Їхні сини й дочки також одружувалися і народжували дітей (див. Мойсей 5:1–3). У такий спосіб духовні діти Небесного Батька стали залишати Його присутність, щоб прийти на землю, як їм і було обіцяно (див. Авраам 3:24–25). З приходом сюди, спогади про небесний дім були забрані від них. Але наш Батько не кинув їх напризволяще, не залишив без Свого впливу. Він послав Святого Духа, щоб той втішав і допомагав усім Його духовним дітям.

Адам і Єва прикликали Небесного Батька в молитві. Він промовив до них і дав заповіді, яких вони дотримувалися. Ангел Господній явився і навчав Адама і Єву плану спасіння. Господь послав Святого Духа, щоб той свідчив про Батька і Сина й навчав Адама і Єву евангелії. (Див. Мойсей 5:4–9).

Завдяки силі Святого Духа Адам “почав пророкувати стосовно всіх сімей на землі, кажучи: Благословенне ім’я Бога, бо через мою провину мої очі відкрилися, і в цьому житті я матиму радість, і знову в плоті я побачу Бога” (Мойсей 5:10). Завдяки свідченню Святого Духа Єва сказала: “Якби не наша провина, ми б ніколи не мали сімені, і ніколи б не знали добра, і зла, і радості нашого викуплення, і вічного життя, яке Бог дає всім послужним” (Мойсей 5:11).

Для вчителів: Коли ви називаєте учнів за іменами, вони знають, що є важливими для вас і що ви піклуєтеся про них. Вивчіть імена учнів і називайте їх по імені під час кожного з уроків. Допоможіть їм запам’ятати імена одне одного.

- Чи потребуємо ми проводу Святого Духа так само, як Адам і Єва?

Властивості Святого Духа

- Чим Святий Дух відрізняється від Батька і Сина? Чому ця відмінність є для нас важливою?

Святий Дух є членом Божества (див. 1 Івана 5:7; УЗ 20:28). Він є “особою з Духа” (див. УЗ 130:22). В одну мить Він може бути лише в одному місці, але водночас Його вплив поширюється скрізь.

Небесний Батько, Ісус Христос та Святий Дух називаються Божеством. Вони поєднані однією метою. Кожен має важливе завдання у плані спасіння. Небесний Батько є нашим Батьком і правителем. Ісус Христос—наш Спаситель. Святий Дух відкриває всяку істину і свідчить про неї.

Святий Дух є посланцем Небесного Батька і особливим даром для нас (див. розділ 21 у цій книзі).

Місія Святого Духа

- Які істини відкриває нам Святий Дух?

Місія Святого Духа—свідчити про Батька і Сина, а також про істинність усього.

Святий Дух свідчитиме нам про те, що Ісус є нашим Спасителем і Викупителем (див. 3 Нефій 28:11; УЗ 20:27). Він відкриватиме, що Небесний Батько є Батьком наших духів. Він допоможе нам зрозуміти, що ми, як і Небесний Батько, можемо сягнути піднесення. (Див. Римлянам 8:16–17). Пророки Господні обіцяли: “Силою Святого Духа ви можете пізнати правду про все” (Мороній 10:5).

Без Святого Духа ми не могли б знати, що Ісус є Христос. Апостол Павло писав: “Не може сказати ніхто: “Ісус—то Господь”, як тільки Духом Святим” (1 Коринтянам 12:3). Сам Спаситель казав: “Життя ж вічне—це те, щоб пізнали Тебе, єдиного Бога правдивого, та Ісуса Христа, що послав Ти Його” (Іван 17:3).

Саме силою Святого Духа ми починаємо розуміти євангелію Ісуса Христа і жити за нею.

Сила переконання Святого Духа настільки велика, що не може бути й сумнівів у істинності того, що Він відкриває. Президент Джозеф Філдінг Сміт сказав:

“Коли людина отримує послання від Святого Духа, воно залишає незгладимий слід у душі, який нелегко стерти. У таку мить Дух говорить до духу, і це супроводжується силою переконання. Явлення ангела чи навіть самого Сина Бога справить враження на око й розум, проте зрештою воно потускніє, але вплив Святого Духа глибоко западає в душу і його набагато складніше витерти” (*Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–1966], 2:151).

Президент Сміт також сказав: “Завдяки Святому Духу істина проникає в кожну фібру і клітину тіла так, що її не можна забути” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:48).

Ми, члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, повинні зробити все, щоб стати гідними й отримати цього особливого посланця та свідка нашого Небесного Батька й Ісуса Христа.

- Подумайте про випадки, коли Святий Дух допомагав вам зміцнювати своє свідчення. Якщо доречно, поділіться деякими з цих випадків з членами класу чи сім’ї.

Додаткові уривки з Писань

- Мойсей 5 (історія про сім’ю Адама)
- УЗ 130:22 (ким є Святий Дух)
- Іван 14:26; 15:26; 16:13; Лука 12:12; 2 Нефій 31:18; 32:5, 8; 33:1; Алма 14:11; 3 Нефій 27:20; 4 Нефій 1:48; Мороній 10:6–7; УЗ 8:2–3; 11:12–13; 20:26 (ролі Святого Духа)

МОЛИТВА ДО НЕБЕСНОГО БАТЬКА

Розділ 8

Що таке молитва?

Ісус навчав: “Ви завжди повинні молитися Батькові в Моє ім’я” (3 Нефій 18:19).

Молитва—це одне з найбільших благословень у нашому житті на землі. Завдяки молитві ми можемо спілкуватися з Небесним Батьком і щодня шукати Його проводу.

Молитва—це щира, сердечна розмова з Небесним Батьком. Ми повинні молитися лише Богові і нікому більше. Ми не повинні молитися жодній іншій істоті або чомусь, створеному людиною чи Богом (див. Вихід 20:3–5).

Чому ми молимося?

Із самого початку світу молитва була важливою частиною евангелії. Ангел Господа наказав Адаму і Єві покаятися і прикликати Бога в ім’я Сина (див. Мойсей 5:8). Ця заповідь ніколи не відмінялася. Молитва допоможе нам наблизитися до Бога. Вона впливає на всі наші думки, слова і вчинки.

Нам слід молитися про силу протистояти спокусам Сатани і його послідовників (див. 3 Нефій 18:15; УЗ 10:5). Ми повинні молитися, щоб сповідуватися Богові у гріхах і просити у нього прощення (див. Алма 38:14).

Для вчителів: Цей розділ поділено на п’ять частин, що починаються з підзаголовків. Кожен підзаголовок є запитанням стосовно молитви. Користуйтеся цими запитаннями як дороговказом під час уроку. Якщо дозволяють розміри класної кімнати, розділіть клас на дві—чотири групи. Призначте кожній групі одну з частин цього розділу. Нехай кожна група прочитає та обговорить призначену їй частину і поділиться власними випадками з життя, що стосуються цієї частини. Потім обговоріть п’ять частин усім класом, зосереджуючись на питаннях, які цікаві для членів класу.

Ми повинні молитися про Господній провід і допомогу у щоденному житті. Нам слід молитися про свої сім'ї та друзів, сусідів, про врожаї та худобу, про буденну роботу та інші справи. Ми повинні молитися про захист від ворогів. (Див. Алма 34:17–27).

Ми повинні молитися, щоб висловлювати любов до Небесного Батька й наближатися до Нього. Нам слід молитися Батькові, щоб висловити подяку за благополуччя та затишок, за все, що Він щодня дає нам (див. 1 Солунянам 5:18). Ми повинні молитися, щоб просити у Небесного Батька сили жити за євангелією.

Ми повинні молитися, щоб залишатися на тісній і вузькій путі, яка веде до вічного життя. Ми повинні молитися Богові, джерелу всієї праведності, щоб бути праведними в думках, словах і діях.

- Як молитва допомагала вам наблизитися до Небесного Батька?

Коли нам слід молитися?

Ми можемо молитися, коли б не відчували потребу поговорити з Небесним Батьком, подумки чи вголос. Інколи нам потрібно бути на самоті, коли ми хочемо вилити Йому душу (див. Матвій 6:6). Крім того, ми можемо молитися під час виконання щоденних справ. Ми можемо молитися на церковних зборах, вдома, по дорозі, під час роботи, готуючи на кухні чи де б ми не були і що б не робили. Ми можемо молитися в будь-який час удень чи вночі. Ми можемо молитися, коли самі або з іншими людьми. Ми можемо завжди думати про Небесного Батька (див. Алма 34:27). Ми можемо “молитися завжди” (УЗ 10:5).

Інколи нам не буде хотітися молитися. Ми можемо бути розгніваними, розчарованими чи засмученими. У цьому випадку ми маємо докласти додаткових зусиль, щоб помолитися (див. 2 Нефій 32:8–9).

Молитися приватно нам слід принаймні щовечора і щоранку. Писання розповідають про молитви вранці, в обід і ввечері (див. Алма 34:21).

Нам заповідано проводити сімейні молитви, щоб сім'я була благословенною (див. 3 Нефій 18:21). Церковні провідники радять нам молитися сім'ями щоранку і щовечора.

У нас також є нагода молитися, щоб подякувати за їжу перед кожним її прийомом і попросити благословити її.

Ми відкриваємо і закриваємо всі церковні збори молитвою. Ми дякуємо Господу за благословення і просимо допомогти служити Йому так, як Йому до вподоби.

Як ми повинні молитися?

Не має значення, чи стоїмо ми на ногах, чи на колінах, чи молимося вголос, чи подумки, чи робимо це від себе, чи від імені групи людей—ми завжди повинні молитися з вірою, “з щирим серцем, із справжнім наміром” (Мороній 10:4).

Коли ми молимося Небесному Батькові, то повинні сказати Йому про справжні почуття свого серця, довіритися Йому, просити пробачити нас, благати Його, дякувати Йому, виражати любов до Нього. Нам не слід повторювати порожні слова і фрази (див. Матвій 6:7–8). Ми повинні завжди просити, щоб на все була Його воля, пам'ятаючи, що те, чого бажаємо собі, не завжди є найкращим для нас (див. 3 Нефій 18:20). Ми завершуємо молитву словами: “В ім'я Ісуса Христа” (див. 3 Нефій 18:19).

Як приходить відповідь на молитви?

- Чому, на ваш погляд, відповіді на молитви не завжди приходять одразу ж? Чому вони не завжди приходять тоді, коли ми бажаємо, чи не так, як ми хочемо?

На щирі молитви завжди приходить відповідь. Іноді відповідь може бути “ні”, бо те, чого просимо, не є найкращим для нас. Іноколи звучить відповідь “так”, і всередині розливається тепле, приємне почуття щодо того, що нам слід робити (див. УЗ 9:8–9). Час від часу є й така відповідь: “Почекай трохи”. На молитви завжди приходить відповідь у час і спосіб, які, за Господнім задумом, будуть найкориснішими для нас.

Інколи Господь відповідає на молитви через інших людей. Добрий друг, чоловік або дружина, хтось із батьків чи інших родичів, хтось із церковних провідників, місіонер—будь-хто з них може відчутти спонукання зробити щось, що дасть відповідь на наші молитви. Прикладом цього може бути випадок, який стався з молодою матір'ю, чия дитина постраждала від нещасного випадку вдома. Вона не мала можливості відвезти дитину до лікаря. Лише нещодавно вона переїхала в цей район і не знала своїх сусідів. Молода мати молилася про допомогу. За кілька хвилин до її дверей підійшла сусідка і сказала: “У мене було відчуття, що я маю прийти і допомогти вам”. Сусідка допомогла матері дістатися з немовлям до лікаря.

Часто Бог дає нам силу, щоб самим відповісти на свої молитви. Молячись про допомогу, ми маємо зробити все, що у нашій силі, щоб самим досягти бажаного.

Якщо ми житимемо за євангелію Ісуса Христа і завжди будемо молитися, то будемо радісними і щасливими. “Будь смиренним; і Господь Бог твій вестиме тебе за руку і дасть тобі відповідь на твої молитви” (див. УЗ 112:10).

- Яким чином Небесний Батько відповідав на ваші молитви?

Додаткові Писання та інші джерела

- Яків 1:5 (про що молитися)
- 1 Солунянам 5:17; Псалми 55:17; 2 Нефій 32:9 (коли молитися)
- Алма 34:26 (де молитися)
- 3 Нефій 19:6, 24 (як молитися)
- УЗ 88:63–65 (як приходять відповідь на молитви)
- Мороній 10:3–5; Алма 37:37 (обіцяння за молитву)
- Якова 5:16 (сила молитви праведної особи)
- Bible Dictionary, “Prayer,” 753

Пророки Бога

Розділ 9

Пророки є представниками Бога на землі

- Які силу й дари має пророк?

“Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї Своїм рабам пророкам” (Амос 3:7).

Багато людей живуть у темряві, не знаючи волі Бога. Вони вважають, що небеса зачинені, і люди змушені покладатися лише на себе, постаючи перед викликами світу. Як пощастило святим останніх днів! Ми знаємо, що Бог говорить до Церкви через Свого пророка. Сповнені почуттям вдячності святі всього світу співають слова гімну: “Ми вдячні, о Боже Всевишній, що знов на землі є пророк” (*Гімни*, № 10).

Пророк—це чоловік, покликаний Богом представляти Його на землі. Коли пророк говорить від імені Бога, то це ніби промовляє сам Бог (див. УЗ 1:38). Пророк також є особливим свідком Христа. Він свідчить про Його божественність і вчить Його євангелії. Пророк навчає істини й тлумачить слово Бога. Він закликає неправедних до покаяння. Він отримує одкровення і спрямування від Господа нам на благо. Він може передбачати майбутнє й передрікати прийдешні події, щоб попередити про це світ.

Пророками можуть бути люди різного соціального статусу. Пророк може бути молодим або літнім, дуже освіченим або не освіченим. Він може бути фермером, юристом або вчителем. У давнину пророки носили туніку і посох. Сучасні пророки ходять в костюмі й носять портфель. Що ж тоді визначає справжнього пророка? Справжній пророк завжди обирається Богом і покликається належною владою священства (див. Уложення віри 1:5).

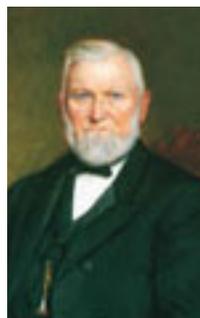
Джозеф Сміт

Бригам Янг

Джон Тейлор

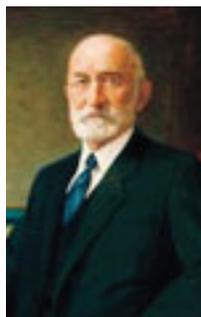
Уілфорд Вудрафф

Лоренцо Сноу

Джозеф Ф. Сміт

Гебер Дж. Грант

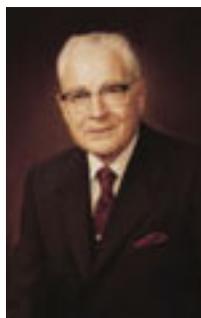
Джордж Альберт Сміт

Девід О. Мак-Кей

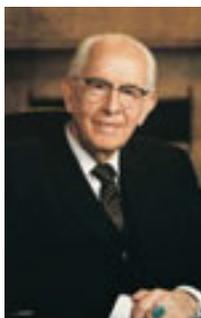
Джозеф Філдінг Сміт

Гарольд Б. Лі

Спенсер В. Кімбол

Езра Тефт Бенсон

Говард В. Хантер

Гордон Б. Хінклі

Томас С. Монсон

Святі останніх днів підтримують Перше Президентство і Дванадцятьох апостолів як пророків. Однак, коли ми кажемо “пророк Церкви”, то маємо на увазі Президента Церкви—який є президентом первосвященства.

Протягом століть Бог покликав пророків, щоб вести людство

- Яким чином пророки скеровували дітей Бога у минулому?

На землі пророки існували з часів Адама. Історії життя цих визначних людей захоплюють нас і надихають. Старозавітний пророк Мойсей вивів свій багатотисячний народ з Єгипту і рабства до обіцяної землі. Він написав п'ять перших книг Старого Завіту й записав Десять заповідей. Нефій, пророк з Книги Мормона, за 600 років до народження Христа вирушив з Єрусалима і здійснив подорож морем до Американського материка. Книга Мормона містить багато важливих писань цього великого провідника і колонізатора. Іван Христитель був обраний, щоб підготувати світ до пришествя Господа Ісуса Христа. Через Джозефа Сміта, пророка останніх днів, Господь відновив Свою Церкву. Крім того, Джозеф Сміт ще юнаком переказав Книгу Мормона.

- Про що ви дізналися з життя і вчень пророків?

Зараз на землі живе пророк

- Чому нам сьогодні потрібен живий пророк?

Зараз на землі живе пророк. Цей пророк є Президентом Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Він має право отримувати одкровення для всієї Церкви. Він тримає “ключі від царства” і це означає, що у нього є повноваження керувати всією Церквою і царством Божим на землі, у тому числі виконанням обрядів священства (див. Матвій 16:19). Ніхто, крім обраного пророка й Президента, не може отримувати через одкровення волю Бога для всіх членів Церкви. Господь сказав: “Ніколи не буває одночасно більше одного на землі, на кого покладено цю

владу і ключі цього священства” (УЗ 132:7). Президенту Церкви допомагають його радники у Першому Президентстві і члени Кворуму дванадцятьох, які також є пророками, провидцями і одкровителями.

Ми повинні робити те, що кажуть нам пророки. Президент Уілфорд Вудрафф сказав, що пророку ніколи не буде дозволено звести Церкву на манівці:

“Господь ніколи не дозволить мені або жодному іншому чоловіку, що має посаду Президента Церкви, звести вас на манівці. Цього немає в програмі. Цього немає в задумі Бога. Якщо я спробую це зробити, Господь позбавить мене моєї посади”
(*Учення Президентів Церкви: Уілфорд Вудрафф* [2004], с. 199).

- Яким чином пророк сьогодні вплинув на Церкву?

Ми повинні підтримувати Господнього пророка

- Що ми можемо робити, щоб іти за пророком і підтримувати його?

Багатьом людям легко вірити в пророків минулих часів. Але набагато важливіше вірити в сучасного пророка і слухатися його. Ми піднімаємо руку на знак підтримки Президента Церкви як пророка, провидця й одкровителя.

Що означає підтримувати пророка? Ми повинні молитися за нього. Тягар його важкий, і йому потрібна сила молитов святих.

Ми повинні вивчати його слова. Ми можемо слухати його виступи на конференціях. Ми також можемо виписати *Ensign* або *Ліягону*, щоб читати його виступи на конференціях або його послання.

Ми повинні в усьому дотримуватися його натхненних вчень. Нам не слід робити це вибірково, відкидаючи те, що нам не подобається або що є важким. Сам Господь заповідав нам наслідувати натхненні вчення Його пророка:

“Ви ... повинні прислухатися до всіх його [пророка] слів і наказів, які він даватиме вам, коли отримуватиме їх, ходячи у всій святості переді Мною;

Бо його слово ви повинні отримувати, як з Моїх власних уст, з усім терпінням і вірою” (УЗ 21:4–5).

Господь ніколи не дозволить Президентові Церкви звести нас на манівці.

- Про що говорив або на що звертав увагу Президент Церкви останнім часом?

За слухняність пророку приходять великі благословення

Господь обіцяє, що якщо ми слухняні, “ворота пекла не переможуть вас; так, і Господь Бог розжене сили темряви перед вами і зробить так, щоб небеса захиталися для вашого блага і заради слави Його імені” (УЗ 21:6). Коли ми робимо те, що каже наш пророк, то з неба проливаються благословення.

Щоб вистояти, істинна Церква має бути збудована “на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос” (Ефесянам 2:20). Те, що ми маємо пророка, через якого Господь являє свою волю в такому нестабільному світі, є великим благословенням.

- Що відбувалося у вашому житті, коли ви слухалися порадам пророків?

Додаткові уривки з Писань

- Числа 12:6 (Господь промовляє через пророків)
- 1 Самуїлова 9:9 (пророка називають провидцем)
- Амос 3:7 (Бог відкриває Свої таємниці пророкам)
- Мосія 8:16–18 (провидці можуть знати про минуле і майбутнє)
- Лука 1:70 (Бог промовляє через пророків)
- УЗ 45:10, 15 (сьогодні Бог говорить до нас так само, як і в давнину)
- 1 Нефій 22:2 (через Дух все стає відомим пророкам)

Для вчителів: Ви запрошуєте духа, коли розповідаєте про свій досвід і свідчите. На завершення уроку ви можете розповісти про благословення, які отримали у своєму житті, коли дотримувались порад Президента Церкви. Поділіться своїм свідченням про сучасного пророка.

- Уз 68:3–5 (коли слуга Господа говорить за натхненням Святого Духа, то промовляє наміри, волю і слова Господа)
- Уз 107:65–67, 91–92 (обов'язки Президента Церкви)
- Уз 43:1–7 (тільки пророк може отримувати одкровення для Церкви)

Писання

Розділ 10

Священні Писання

- Які благословення ми маємо сьогодні завдяки широкому доступу до Писань?

Коли слуги Господа говорять або пишуть під впливом Святого Духа, їхні слова стають Писанням (див. УЗ 68:4). Від самого початку Господь заповідав пророкам записувати одкровення від Нього та Його справи зі Своїми дітьми. Він сказав: “Я заповідав усім людям, і на сході, і на заході, і на півночі, і на півдні, і на островах у морі, щоб вони записували слова, які Я кажу їм; бо за книгами, які будуть написані, Я судитиму світ, кожну людину за вчинками її, згідно з тим, що написано” (2 Нефій 29:11).

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів визнає за Священні Писання чотири книги: Біблію, Книгу Мормона, Учення і Завіти та Дорогоцінну Перлину. Ці книги ще називаються Головними трудами Церкви. Натхненні слова сучасних пророків також вважаються Писанням.

Біблія

Біблія—це добірка священних текстів, в яких містяться Божі одкровення до людей. Ці тексти описують події, що сталися протягом багатьох століть, починаючи з часу Адама і завершуючи часом, коли жили апостоли Ісуса Христа. Вони писалися багатьма пророками, які жили в різні періоди світової історії.

Для вчителів: Щоб заохочити обговорення про чотири головні труди, ви можете призначити кожному члену класу або члену сім'ї номер від 1 до 4. Попросіть тих, хто має номер 1 прочитати, що цей розділ навчає про Біблію, тим, хто має номер 2, прочитати, що цей розділ навчає про Книгу Мормона, тим, хто має номер 3, прочитати, що цей розділ навчає про Учення і Завіти, і тим, хто має номер 4, прочитати, що цей розділ навчає про Дорогоцінну Перлину. Потім попросіть їх поділитися тим, про що вони дізналися.

Біблія складається з двох книг: Старий Завіт і Новий Завіт. Багато пророцтв Старого Завіту передрікають пришествя Спасителя і Викупителя. Новий Завіт описує життя цього Спасителя і Викупителя, яким є Ісус Христос. В цій книзі також розповідається про встановлення Його Церкви в ті часи. “Ми віримо, що Біблія—це слово Боже настільки, наскільки правильно її перекладено” (Уложення віри 1:8).

Через пророка Джозефа Сміта Господь розширив наше розуміння деяких уривків Біблії. Господь надихнув пророка Джозефа відновити істини в тексті Біблії, які було втрачено або змінено з того часу, як їх було вперше записано. Ці натхненні виправлення називаються Перекладом Біблії, зробленим Джозефом Смітом. У виданні Біблії короля Джеймаса, виданої Церквою англійською мовою, вибрані уривки з перекладу Джозефа Сміта знаходяться на сторінках 797–813.

Книга Мормона

Книга Мормона—це священний літопис деяких народів, які заселяли Американські континенти між приблизно 2000 р. до Р.Х. та 400 р. від Р.Х.. У ньому міститься повнота евангелії Ісуса Христа (див. УЗ 20:9; 42:12; 135:3). Книга Мормона розповідає про пришествя Ісуса Христа до народу в Америці невдовзі після Його воскресіння.

Джозеф Сміт переклав Книгу Мормона англійською завдяки дару і силі від Бога. Він сказав, що це “найбільш правильна з усіх книг на світі і є ключовим каменем нашої релігії, і людина буде ближча до Бога, твердо дотримуючись її заповідей, ніж будь-якої іншої книги” (вступ до Книги Мормона).

Президент Езра Тефт Бенсон пояснив, чому Книга Мормона є ключовим каменем нашої релігії. Він сказав:

“Є три пояснення того, чому Книга Мормона є ключовим каменем нашої релігії. Вона—ключовий камінь нашого свідчення про Христа. Вона—ключовий камінь нашого вчення. Вона—ключовий камінь свідчення.

Книга Мормона є ключовим каменем нашого свідчення про Ісуса Христа, Який Сам є наріжним каменем усього, що ми робимо. Вона свідчить про Його реальність з силою і ясністю. ...

[Вона] розширює наше розуміння вчення спасіння. ... Книга Мормона була написана для наших днів. ... У [ній] ми знаходимо взірць того, як потрібно готуватися до Другого пришестя. ...

Книга Мормона вчить нас істині і свідчить про Ісуса Христа. ... Але є щось більше. В цій книзі є сила, яка почне входити у ваше життя в той самий момент, коли ви почнете серйозно вивчати книгу. Ви знайдете більшу силу, щоб чинити опір спокусі. Ви знайдете силу, щоб уникати обману. Ви знайдете силу, щоб залишатися на тісній та вузькій путі. Писання називають “словами життя”, і в першу чергу це твердження стосується Книги Мормона... Кожний член Церкви має вивчати цю книгу протягом усього свого життя” (in Conference Report, Oct. 1986, 4–7; or *Ensign*, Nov. 1986, 5–7; quoting Marion G. Romney, in Conference Report, Apr. 1980, 90; or *Ensign*, May 1980, 67).

Учення і Завіти

Учення і Завіти—це збірка сучасних одкровенень. У першому розділі книги Господь каже, що ця книга написана для того, щоб мешканці землі могли підготуватися до Його пришестя:

“Ось чому голос Господа звучить аж до кінців землі, щоб усі, хто хоче чути, могли чути:

Готуйтеся, ви, готуйтеся, ви, до того, що має прийти, бо Господь близько” (УЗ 1:11–12).

У цій книзі містяться одкровення стосовно Церкви Ісуса Христа, відновленої в ці останні дні. Декілька розділів книги пояснюють організацію Церкви і визначають чини священства з їхніми функціями. Інші розділи, наприклад, 76 та 88, вміщують славетні істини, втрачені світом на сотні років. А інші, такі як 29 та 93, проливають світло на вчення з Біблії. Крім того, окремі розділи, наприклад, розділ 133, вміщують пророцтва щодо майбутніх подій. Бог заповідав нам вивчати Його одкровення, що входять

до цієї книги: “Досліджуйте ці заповіді, бо вони істинні й вірні, і пророцтва та обіцяння, які в них, буде всі здійснено” (УЗ 1:37).

Дорогоцінна Перлина:

Дорогоцінна Перлина вміщує Книгу Мойсея, Книгу Авраама й окремі натхненні записи Джозефа Сміта. Книга Мойсея розповідає про видіння та записи Мойсея, явлені пророку Джозефу Сміту. Вона прояснює втрачені з Біблії доктрини і вчення і подає детальнішу інформацію стосовно створення землі.

Книга Авраама була перекладена пророком Джозефом Смітом з сувою папірусу, знайденого в єгипетських катакомбах. У цій книзі міститься цінна інформація щодо сотворіння, евангелії, природи Бога та священства.

Серед іншого, написаного Джозефом Смітом, є частина натхненного перекладу Біблії, зробленого Джозефом Смітом, вибране з *Історії Церкви*, написаної ним, та Уложення віри.

- Які історії з цих священних книг ставали для вас джерелом натхнення? Які учення з цих книг допомогли вам?

Слова сучасних пророків

Крім цих чотирьох книг Писань, Писаннями для нас також стають натхненні слова сучасних пророків. Ми чуємо їхні слова до нас на конференціях, читаємо з церковних журналах *Ліягона* або *Ensign*. Вони також передаються під час навчання місцевих провідників. “Ми віримо всьому, що Бог відкрив, усьому, що Він відкриває тепер, і ми віримо, що Він відкриє ще багато великого і важливого стосовно Царства Божого” (Уложення віри 1:9).

- Де ми можемо знайти слова сучасних пророків?

Вивчення Писань

- Які благословення ми отримуємо, коли вивчаємо Писання?

Ми повинні щодня особисто вивчати Писання. Ми також маємо ділитися цими істинами з нашими дітьми. Ми повинні читати Головні труди з дітьми, щоб вони навчилися їх любити і застосовувати істини, що в них містяться.

Якщо ми бажаємо уникати згубних впливів світу, то повинні насичуватися істиною та праведністю, що містяться в Писаннях. Читаючи Писання і разом розмірковуючи над ними, ми стаємо ближчими до Бога.

Коли ми будемо читати Писання, розмірковувати над ними і молитися про них, просячи у Бога розуміння, Святий Дух свідчитиме нам про істинність прочитаного. Кожен отримує особисте знання, що це—істина. Ми не будемо обмануті (див. Джозеф Сміт—Матвій 1:37). Ми можемо відчувати те ж саме, що і Нефій, коли він говорив: “Моя душа втішається діяннями Господа; і серце моє постійно обдумує те, що я побачив і почув” (2 Нефій 4:16).

- Як ми можемо дотримуватися зобов’язання вивчати Писання щодня? Ви можете запланувати час і вибрати місце, де будете вивчати Писання щодня.

Додаткові уривки з Писань

- 1 Нефій 14:20–26 (пророкам було наказано вести літописи)
- 1 Нефій 19:1–3, 6–7; Алма 37:1–8 (велика цінність Писань)
- 2 Нефій 33:10 (Писання свідчать про Христа)
- Алма 29:8 (через Писання Господь звертається до всіх народів)
- Алма 31:5; Геламан 3:29–30 (слово Бога є могутнім)
- Геламан 15:7–8 (Писання ведуть нас до стійкої і непохитної віри)
- 2 Тимофію 3:16–17; 1 Нефій 19:21–24 (для чого і в який спосіб даються Писання)
- 2 Петра 1:20; Алма 13:20; УЗ 10:62 (Писання відкривають істини вчення)
- УЗ 128:18; Уложення віри 1:9; 1 Нефій 14:25–26 (Писання, які згодом з’являться)
- 2 Нефій 29:3–10 (Писання до юдеїв та іновірців)

Життя Христа

Розділ 11

Події життя Христа були передренені задовго до Його народження

Доля кожної людини, яка приходить на землю, залежить від виконання Ісусом Христом обіцяння, яке Він дав ще на небесах—бути нашим Спасителем. Без Нього не зміг би здійснитися весь план спасіння. Оскільки Його місія була необхідною, всі пророки від Адама до Христа свідчили про Його пришествя (див. Дії 10:43). Усі пророки, починаючи від Христа, свідчили, що Він уже прийшов. Усі ми маємо досліджувати життя Спасителя і завжди віддано наслідувати Його приклад у своєму житті.

Адамові ангел сказав, що ім'я Спасителя буде Ісус Христос (див. Мойсей 6:51–52). Енох бачив, що Ісус помре на хресті й воскресне (див. Мойсей 7:55–56). Ной і Мойсей також свідчили про Нього (див. Мойсей 1:11; 8:23–24). Приблизно за 800 років до народження Спасителя Ісаїя передбачив Його життя. Коли Ісаїя побачив біль і страждання, які знесе Спаситель, щоб сплатити ціну за наші гріхи, то вигукнув:

“Він погорджений був, Його люди покинули, страдник, знайомий з хворобами...”

...Направду ж Він немочі наші узяв і наші болі поніс”. ...

Він був ранений за наші гріхи, за наші провини Він мучений був...

Він гноблений був та понижуваний, але уст Своїх не відкривав. Як ягня був проваджений Він на заколення” (Ісаїя 53:3–7).

Для вчителів: Вірогідно, в цьому розділі міститься більше матеріалів, ніж ви зможете обговорити на уроці. Вивчаючи ці матеріали перед уроком, шукайте проводу Духа, щоб визначити, чого саме потребують найбільше ваші учні.

Нефій також бачив у видінні майбутнє народження і місію Спасителя. Він бачив прекрасну діву, і ангел сказав: “Дивись, діва, яку ти бачиш, це матір Сина Божого від плоті людської” (1 Нефій 11:18). Тоді Нефій побачив діву, яка тримала дитину на руках. Ангел сказав: “Ти бачиш Агнця Божого, так, Сина Батька Вічного!” (1 Нефій 11:21).

Приблизно за 124 роки до народження Ісуса цар Веніямин, ще один нефійський пророк і цар, також передрікав про життя Спасителя:

“Бо знай, час настає, і він вже не так далеко, що з силою Господь Вседержитель, Який царює, Який був, і є од усієї вічності до всієї вічності, зійде з небес до дітей людських, і буде жити в шкіні з глини, і піде до людей, творячи могутні чудеса, буде зціляти хворих, оживляти мертвих, дасть кульгавим ходити, сліпим поверне зір, і глухим—слух, і буде виліковувати всілякі хвороби.

І Він виганятиме дияволів, або злих духів, які живуть у серцях дітей людських.

І ось, Він витерпить спокуси, і біль у тілі, голод, спрагу і втому, навіть більше, ніж людина може витерпіти, якщо це не до смерті; бо знай, кров виступить з кожної пори, таким великим буде Його страждання за злочестивість і мерзоти Його народу.

І Його називатимуть Ісус Христос, Син Бога, Батько небес і землі, Творець усього від початку; і Його мати буде зватися Марією” (Мосія 3:5–8).

- Які давні пророцтва про Ісуса Христа вам відомі?

Він був Єдинонародженим від Батька

- Що Ісус Христос успадкував від Батька? Що Він успадкував від Своєї матері?

Розповідь про народження та життя Спасителя міститься в Новому Завіті, в книгах Матвія, Марка, Луки та Івана. З їхніх слів ми дізнаємося, що Ісус народився від діви на ім'я Марія. Тоді, коли вона була заручена з Йосипом, їй явився ангел Господній. Ангел повідомив їй, що вона має стати матір'ю Сина Божого.

Вона запитала його, яким чином це можливо (див. Лука 1:34). Він відповів їй: “Дух Святий злине на тебе, і Всевишнього сила обгорне тебе, через те то й Святе, що народиться, буде Син Божий!” (Лука 1:35). Отже, Бог Батько в буквальному сенсі став батьком Ісуса Христа.

Ісус є єдиною людиною на землі, яка народилася від смертної матері й безсмертного батька. Тому Його названо Єдинонародженим Сином. Від Батька Він успадкував божественні сили. Від своєї матері Він успадкував земну природу і був підвладний голоду, спразі, втомі, болю і смерті. Ніхто не міг би забрати життя Спасителя, якби Він цього не хотів. У Нього була сила віддати життя і після смерті знов повернути його у Своє тіло. (Див. Іван 10:17–18).

Його життя було досконалим

- Яке значення має життя Спасителя для нас?

З самого дитинства Ісус був послухним усьому, що вимагалось від Нього нашим Небесним Батьком. Під наглядом Марії та Йосипа Ісус зростав, як зростає більшість інших дітей. Він любив істину і був вірним їй. Лука казав: “А Дитина росла та зміцнялася духом, набираючись мудрости. І благодать Божа на ній пробувала (Лука 2:40; див. також УЗ 93:12–14).

Коли Ісусу було 12 років, Він вже знав, що Його послано виконати волю Свого Батька. Одного разу Він пішов з батьками до Єрусалима. Коли батьки поверталися додому, то побачили, що Його немає серед тих, хто подорожував разом з ними. Вони повернулися до Єрусалима на пошуки. “І сталося, що третього дня вони відшукали Його в храмі, і Він сидів серед учителів, і вони слухали Його і ставили Йому запитання” (Переклад Джозефа Сміта, Лука 2:46). “Усі ж хто слухав Його, дивувалися розумові та Його відповідям” (Лука 2:47).

Йосип і Марія відчули полегшення, знайшовши Його, проте “здивувались, а мати сказала до Нього: “Дитино,—чому так Ти зробив нам, Ось Твій батько та я із журбою шукали Тебе”. Ісус відповів їй

такими словами: “Хіба ви не знали, що повинно Мені бути в тому, що належить Моєму [Небесному] Отцеві?” (Лука 2:48–49).

Щоб здійснити Свою місію, Ісус мав виконувати волю Небесного Батька. “Сам Я від Себе нічого не дію,—казав Він,—але те говорю, як Отець Мій Мене був навчив... Я завжди чиню, що Йому до вподоби” (Іван 8:28–29).

Коли Ісусу було тридцять років, Він прийшов до Івана Христітеля, щоб той христив Його в річці Йордані. Іван не наважувався христити Ісуса, бо знав, що Той є величнішим за нього. Ісус попросив Івана христити Його, щоб “виповнити усю правду”. Іван тоді христив Спасителя, повністю зануривши Його у воду. Коли Ісус був хрищений, Його Батько промовив з небес: “Це Син Мій Улюблений, що Його Я вподобав”. Тоді спустився Святий Дух, що було явлено в ознаці голуба. (Див. Матвій 3:13–17).

Невдовзі після хрищення Ісуса Він молився 40 днів і ночей, щоб бути з Богом. Після цього Сатана прийшов, щоб спокушати Його. Ісус твердо протидіяв усім спокусам Сатани, а потім наказав Сатані піти геть. (Див. Матвій 4:1–11; див. також Переклад Джозефа Сміта, Матвій 4:1, 5–6, 8–9, 11). Ісус Христос залишився безгрішним, єдиною безгрішною Істотою, яка колись ходила по землі (див. Євреям 4:15; 1 Петра 2:21–22).

- Який епізод з життя Спасителя має для вас особливе значення?

Він навчав нас любити одне одного і служити одне одному

- Як Спаситель учив нас любові й служінню одне одному?

Після посту і сутички з Сатаною Ісус почав Своє священнослужіння людям. Він прийшов на землю не тільки для того, щоб померти за нас, але й щоб навчити нас, як жити. Він казав, що існує дві великі заповіді: перша—любити Бога всім своїм серцем, розумом і силою, і друга—любити людей так, як ми любимо себе (див. Матвій 22:36–39). Його життя є прикладом того, як ми повинні дотримуватися цих двох заповідей. Якщо ми любимо Бога, то будемо виявляти Йому довіру і послух, як

це робив Ісус. Якщо ми любимо людей, то будемо допомагати їм в матеріальних і духовних потребах.

Ісус провів усе Своє життя у служінні. Він зцілював людей від хвороб. Він давав сліпим зір, повертав глухим слух, давав кульгавим ходити. Одного разу, коли Ісус зцілював хворих, настав вечір і люди вже зголодніли. Замість того, щоб відіслати їх, Він благословив п'ять хлібин та дві риби і в чудесний спосіб нагодував натовп з п'яти тисяч чоловік. (Див. Матвій 14:14–21). Він навчав, що якщо ми бачимо людей, які потерпають від голоду, холоду, не мають одягу чи самотні, то повинні допомогти їм усім, чим можемо. Коли ми допомагаємо людям, то служимо Господу. (Див. Матвій 25:35–46).

Ісус любив людей усім Своїм серцем. Часто Його серце так сповнювалося співчуттям, що Він плакав. Він любив малих дітей, літніх людей і скромних, простих людей, які вірили в Нього. Він любив тих, хто грішив, і з великим співчуттям учив їх покаятися та хрищенню. Він казав: “Я—дорога, і правда, і життя” (Іван 14:6).

Ісус любив навіть тих, хто грішив проти Нього й не бажав каятися. Наприкінці Свого життя, вже на хресті, Він молився Батькові за солдат, які розіп'яли Його, благаючи: “Отче, відпусти їм,—бо не знають, що чинять вони!” (Лука 23:34). Він учив: “Оце Моя заповідь,—щоб любили один одного ви, як Я вас полюбив!” (Іван 15:12).

- Яким чином ми можемо показати Господу, що любимо Його?

Він організував єдину істинну Церкву

- Чому Спаситель організував Свою Церкву і висвятив апостолів?

Ісус хотів, щоб Його євангелії навчали по всій землі, тож Він обрав дванадцятьох апостолів, щоб вони свідчили про Нього. Апостоли були першими провідниками Його Церкви. Вони отримали повноваження діяти від Його імені й робити ті справи, які робив Він. Ті, хто отримав повноваження від них, також могли навчати, христити і виконувати інші обряди в Його ім'я. Після смерті Ісуса вони продовжували виконувати Його роботу аж поки люди не стали такими злочестивими, що вбили апостолів.

Він викупив нас із наших гріхів і спас від смерті

- Вивчаючи цей розділ, виділіть час на розмірковування про подію Спокути.

Наприкінці Свого земного служіння Ісус підготувався, щоб принести останню жертву за всі гріхи людства. Йому було винесено смертний вирок через те, що Він свідчив народові, що є Сином Бога.

У ніч перед розп'яттям Він пішов до саду, який називається Гефсиманія. Потім Його охопив глибокий сум. Він молився і ридав. Апостолу останніх днів Орсону Ф. Уїтні було дано у видінні побачити страждання Спасителя. Дивлячись на Його ридання, він сказав: “Я був настільки зворушений баченим, що також ридав з самого тільки співчуття. Усе моє серце було разом з Ним; Я любив Його всією своєю душею і хотів бути з Ним, як ніщо інше” (“The Divinity of Jesus Christ,” *Improvement Era*, Jan. 1926, 224–25; див. також *Ensign*, Dec. 2003, 10). Ісус, “трохи далі пройшовши, упав ... долілиць, та молився й благав: “Отче Мій, коли можна, нехай обмине ця чаша Мене... Та проте,—не як Я хочу, а як Ти” (Матвій 26:39).

В одному із сучасних одкровенень Спаситель описував, яким жахливим було Його страждання, кажучи, що воно примусило Його “тремтіти від болю і кровоточити кожною порою, та страждати і тілом, і духом” (УЗ 19:18). Він страждав “будучи у плоті”, узявши на себе наші болі, хвороби, неміч і гріхи (див. Алма 7:10–13). Жодна смертна людина не може уявити, наскільки важким був цей тягар. Ніхто інший не зніс би таку тілесну й духовну муку. Він “спустився нижче всього, ... щоб Він міг бути в усьому і серед усього світлом істини” (УЗ 88:6).

Але тоді Його страждання ще не закінчилися. Наступного дня Ісуса били, Його принижували, на Нього плаювали. Його змусили нести власний хрест на гору. Тоді Його підняли і прибили до нього цвяхами. Ці тортури є одними з найжахливіших серед

Для вчителів: Розмірковування запрошують Духа. Ви можете попросити учнів або членів сім'ї подумки почитати дві останні частини цього розділу, розмірковуючи про свої почуття до Спасителя. Потім запросіть тих, хто має бажання, поділитися своїми думками з класом.

вигаданих людьми. Відстраждавши на хресті, Він закричав, потерпаючи від болю: “Боже Мій, Боже Мій,—нащо Мене Ти покинув?” (Марк 15:34). У найважчу годину Батько віддалився від Ісуса, щоб Він повністю відстраждав покарання за гріхи усіх людей, щоб Ісус міг отримати повну перемогу над силами гріха і смерті (див. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916], 660–661).

Коли Спаситель дізнався, що Його жертва була прийнята Батьком, то голосно вигукнув: “Звершилось!” (Іван 19:30). “Отче, у руки Твої віддаю Свого духа!” (Лука 23:46). Він опустив голову і Сам віддав Свій дух. Спаситель помер. Лютий землетрус сколихнув землю.

Друзі Спасителя віднесли його тіло у гробницю, де воно пролежало три дні. У цей час Його дух пішов і організував місіонерську роботу для інших духів, які мали отримати Його євангелію (див. 1 Петра 3:18–20; УЗ 138). На третій день, в неділю, Він повернувся у своє тіло і знов підняв Його. Ісус перший подолав смерть. То було здійснення пророцтва про те, що “Він має воскреснути з мертвих” (Іван 20:9).

Невдовзі після Свого воскресіння Спаситель явився нефіцям і встановив Свою Церкву в Америці. Він навчав людей і благословляв їх. Зворушлива розповідь про це записана в книзі 3 Нефій з 11 по 28 розділ.

Його жертва була виявом любові до Батька й до нас

Ісус учив: “Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх. Ви друзі Мої, якщо чините все, що Я вам заповідую” (Іван 15:13–14). Він з бажанням і смиренням зніс муки Гефсиманії та страждання на хресті, щоб ми могли отримати всі благословення плану спасіння. Для отримання цих благословень ми повинні прийти до Нього, покаятися у своїх гріхах і любити Його всім своїм серцем. Він сказав:

“І такою є євангелія, яку Я дав вам,—що Я прийшов у світ виконати волю Мого Батька, тому що Мій Батько послав Мене.

І Мій Батько послав Мене, щоб Мене було піднято на хресті; і після того як Мене було піднято на хресті, щоб Я міг привести всіх людей до Себе,... щоб бути судженими за свої діяння. ...

Бо ті діяння, які ви бачили, коли Я робив, є тими, які ви теж будете робити. ...

Отже, якими людьми повинні ви бути? Істинно Я кажу вам, *такими самими, як Я є*" (3 Нефій 27:13–15, 21, 27; курсив додано).

- Що ви відчуваєте, коли розмірковуєте над жертвою Спасителя заради вас?

Додаткові Писання та інші джерела

- 2 Нефій 25:12 (Єдинонароджений від Батька у плоті)
- Мойсей 6:57 (Ісуса Христа названо Єдинонародженим)
- Матвій, Марк, Лука, Іван (життя і вчення Ісуса Христа)
- Матвій 10:1–8; Лука 9:1–2 (апостолам даровано силу й повноваження)
- Матвій 26–28; Марк 14–16; Лука 22–24; Іван 18–20 (Ісус у Гефсиманії; зрада, розп'яття, воскресіння)
- "Живий Христос: Свідчення Апостолів", *Ліягона*, квіт. 2002, с. 2

Спокута

Розділ 12

Спокута необхідна для нашого спасіння

- Чому це знання є необхідним для нашого спасіння?

Ісус Христос “прийшов у світ, ... щоб Його розпі'яли за цей світ і щоб Йому нести гріхи світу, і освятити світ, і очистити його від усієї неправедності; щоб через Нього могли бути спасеними всі” (УЗ 76:41–42). Та велична жертва, яку Він приніс, щоб сплатити за наші гріхи й подолати смерть, називається Спокута. Вона є найважливішою подією в усій історії людства: “Бо необхідно, щоб спокутування було зроблено; бо згідно з великим планом Вічного Бога повинно бути зроблено спокутування, бо інакше все людство повинно неминуче загинути; ... так, усі занепали й загублені, і повинні загинути, якби не спокута, яка неодмінно має бути здійснена” (Алма 34:9).

Падіння Адама принесло у світ два види смерті: фізичну і духовну. Фізична смерть—це розділення тіла й духа. Духовна смерть—це відокремлення від Бога. Якби Ісусова спокута не дала ці два види смерті, відповідні наслідки були б такими: наші тіла й духи залишалися б роз'єднаними навіки, і ми б не змогли знову жити з нашим Небесним Батьком (див. 2 Нефій 9:7–9).

Але мудрий Небесний Батько підготував прекрасний, милосердний план, щоб врятувати нас від фізичної і духовної смерті. Він вирішив, що на землю прийде Спаситель, Який викупить нас із наших гріхів та смерті. Через власні гріхи та слабкості смертного тіла ми не могли б викупити самі себе (див. Алма 34:10–12). Наш Спаситель мав бути безгрішним і мати силу над смертю.

Для вчителів: Прості схеми та малюнки допоможуть учням або членам сім'ї зрозуміти принципи і вчення. Ви можете зробити таблицю з двома колонками, підписавши одну *Наслідки Падіння*, а іншу—*Благословення Спокути*. Скориставшись інформацією, що міститься у цьому розділі, заповніть таблицю.

Ісус Христос був єдиним, Хто міг спокутувати наші гріхи

- Чому Ісус Христос був єдиним, Хто міг спокутувати наші гріхи?

Є декілька причин того, чому тільки Ісус Христос міг бути нашим Спасителем. Одна з них це те, що Небесний Батько обрав його бути Спасителем. Він був Єдинонародженим Сином Бога і тому мав силу над смертю. Ісус пояснював: “Я власне життя віддаю, щоб ізнову прийняти його. Ніхто в Мене його не бере, але Я Сам від Себе кладу його. Маю владу віддати його, і маю владу прийняти його знову” (Іван 10:17–18).

Крім того, Ісус міг бути нашим Спасителем, оскільки був єдиною людиною в історії землі, яка не грішила. Це зробило його гідною жертвою, щоб сплатити за гріхи інших.

Христос страждав і помер, щоб викупити наші гріхи

- Уявіть, що ви знаходитесь в Гефсиманському саду або біля хреста і є свідком страждань Ісуса Христа.

Спаситель спокутував наші гріхи Своїми стражданнями у Гефсиманії та смертю на хресті. Ми не здатні повною мірою зрозуміти, яким було Його страждання за наші гріхи. У Гефсиманському саду тягар наших гріхів завдав Йому таких мук і страждань, що Він кровоточив кожною порою (див. УЗ 19:18–19). Потім, на хресті, Ісус переніс болісну смерть, яка є однією з найжорстокіших з усіх відомих людям.

Як же Ісус любить нас, щоб перенести таке духовне і тілесне страждання заради нас! Яка безмежна любов Небесного Батька, що Він послав Свого Єдинонародженого Сина страждати і померти за решту Своїх дітей! “Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне” (Іван 3:16).

Спокута і Воскресіння дають усім можливість воскреснути

На третій день після Свого розп'яття Христос знов підняв Своє тіло і став першою воскреслою істотою. Коли Його друзі пішли

шукати Його, ангели, які стерегли Його гробницю, сказали їм: “Нема Його тут,— бо воскрес, як сказав” (Матвій 28:6). Його дух знов увійшов у тіло, щоб ніколи вже не роз’єднуватися з ним.

Так Христос подолав фізичну смерть. Завдяки Спокуті всі люди, які народилися або народяться на цій землі, воскреснуть (див. 1 Коринтянам 15:21–22). І як Ісус воскрес, так само і наші духи з’єднаються з тілами, “щоб вони могли не вмирати більше, ... щоб ніколи не роз’єднуватися” (Алма 11:45). Такий стан називається безсмертям. Усі люди, які коли-небудь жили чи житимуть на землі, воскреснуть: старі і молоді, залежні і вільні, чоловіки й жінки, злочестиві і праведні (див. Алма 11: 44).

- Як вам допомагає знання про Воскресіння?

Спокута дає можливість тим, хто вірить у Христа, бути спасеними від своїх гріхів

- Подумайте над тим, як притча в цьому розділі допомагає нам зрозуміти Спокуту. Кого уособлюють люди з притчі у нашому житті?

Спокута Спасителя дає нам можливість подолати духовну смерть. І хоча всі люди воскреснуть в тілах з плоті й кісток, спасеними від духовної смерті будуть лише ті, хто приймає Спокуту (див. Уложення віри 1:3).

Ми приймаємо Спокуту Христа, якщо віримо в Нього. Через цю віру ми каємося у гріхах, хрестимося, отримуємо Святого Духа і дотримуємося Його заповідей. Ми стаємо відданими послідовниками Ісуса Христа. Нам прощаються гріхи, і ми очищуємося від них, і тоді готові повернутися до Небесного Батька і вічно жити з Ним.

Спаситель каже нам: “Знай, Я, Бог, вистраждав це за всіх, щоб їм не страждати ... саме так, як Я” (УЗ 19:16–17). Христос зробив

Для вчителів: Використання наочних прикладів допоможе учням і членам сім’ї зрозуміти принципи і вчення. Щоб пояснити смерть і воскресіння, ви можете зробити наступне: одягніть на руку рукавичку. Поясніть, що руку в рукавичці можна порівняти з духом, що знаходиться у фізичному тілі людини. Зніміть рукавичку. Поясніть, що це уособлює фізичну смерть—дух (рука) і тіло (рукавичка) роз’єднуються. Потім знову одягніть рукавичку. Поясніть, що це можна порівняти з воскресінням—дух і тіло знов возз’єднуються.

все, що залежало від Нього, щоб спокутувати наші гріхи. Щоб Його Спокута стала діевою в нашому житті, ми повинні прагнути слухатися Його і каятися у своїх гріхах.

Президент Бойд К. Пекер, з Ради Дванадцятьох, так проілюстрував те, як Спокута Христа дає нам можливість спастися від гріха, *якщо* ми робимо те, що залежить від нас.

“Дозвольте мені розповісти історію, точніше—притчу.

Був якось собі один чоловік, який сильно чогось бажав. Це здавалося важливішим, ніж будь-що в його житті. Для того, щоб отримати бажане, він позичив велику суму в борг.

Його попереджали, щоб він не брав таку велику суму в борг, а особливо попереджали щодо його кредитора. Але йому здавалося дуже важливим зробити те, що він хотів зробити, і мати одразу те, чого він бажав. Він був упевнений, що зможе сплатити борг пізніше.

Отже, він підписав угоду. Він виплатить борг колись у майбутньому. Це його не дуже хвилювало, бо встановлена дата здавалася такою далекою. Він мав те, чого нестерпно бажав, і це здавалося головним.

Згадки про кредитора дуже рідко відвідували думки нашого героя; він періодично робив символічні внески, чомусь вважаючи, що день розплати, насправді, ніколи не настане.

Але, як це завжди трапляється, цей день прийшов—день виконання угоди. Борг не було виплачено повністю. З'явився його кредитор і вимагав повної сплати.

Лише тоді чоловік усвідомив, що його кредитор мав повноваження не тільки відібрати в нього все, чим він володів, а й також кинути його за ґрати.

—Я не сплачу вам борг, бо не в змозі зробити цього, —зійнався він.

—Тоді,—сказав кредитор,—ми будемо діяти за контрактом: відберемо твоє майно, і ти підеш у тюрму. Ти погодився на

це. Це був твій вибір. Ти підписав контракт, і тепер він має вступити в дію.

—Чи не могли б ви подовжити строк сплати боргу або простити борг?—благав боржник.— Зробіть якимось чином так, щоб я міг зберегти своє майно і не йти до тюрми. Ви, звичайно ж, вірите в милосердя? Будьте милосердним!

Кредитор відповів: “Милосердя завжди таке однобічне. Воно служитиме тільки тобі. Якщо я виявлю милосердя, то залишуся без сплати. Все, чого я вимагаю—це справедливості. Ти віриш у справедливість?”

—Я вірив у справедливість, коли підписував угоду,—сказав боржник.— Тоді вона була на моїй стороні, і я гадав, що вона захистить мене. Тоді мені не було потрібне милосердя, і я думав, що взагалі ніколи не потребуватиму його. Справедливість, я вважав, однаково служитиме нам обом.

—Саме справедливість вимагає від тебе дотримання умов угоди чи прийняття покарання,—відповів кредитор. —Це—закон. Ти погодився на це, так воно й повинно бути. Милосердя не може пограбувати справедливість.

Так воно й було: один—прагнув справедливості, інший—благав про милосердя. Отримати одне можна було лише за рахунок іншого.

—Якщо ви не пробачите мені борг, то в цьому не буде милосердя,—благав боржник.

—Якщо я так зроблю, то не буде ніякої справедливості,—була відповідь.

Здавалося, що задовольнити обидва закони було неможливо. Вони є двома вічними ідеалами, які, на перший погляд, суперечать один одному. Чи немає шляху, щоб повністю задовольнити і справедливість, і милосердя?

Є шлях! Закон справедливості *може* бути повністю задоволено, і милосердя *може* бути в повноті виявлено—але для цього потрібен хтось ще. Так сталося й того разу.

У боржника був друг. Він прийшов на допомогу. Він добре знав боржника. Він знав, що той був недалекоглядний. Він вважав безглуздя потрапити в таке скрутне становище. Однак він хотів допомогти, тому що любив свого друга. Він став поміж них, обличчям до кредитора, і зробив таку пропозицію:

—Я сплачу борг, якщо ви звільните боржника від виконання угоди, щоб він міг зберегти своє майно і не потрапив до в'язниці.

Поки кредитор розмірковував над пропозицією, посередник додав: Ви вимагаєте справедливості. Хоча він не може сплатити вам, я зроблю це. З вами вчинять справедливо, і ви не можете більше нічого просити. Бо це вже не буде справедливо.

І кредитор погодився.

Тоді посередник обернувся до боржника: “Якщо я сплачу твій борг, чи визнаєш ти мене своїм кредитором?”

—О, так, так,—закричав боржник. —Врятуй мене від тюрми і вияви милосердя до мене.

—Тоді,—сказав благодійник,—ти сплачуватимеш борг мені, і я висуну умови. Це не буде легко, але буде можливо. Я приготую шлях. Тобі не треба буде йти в тюрму.

Так і сталося—кредитору було сплачено сповна. З ним вчинили справедливо. Угоду не було порушено.

До боржника, у свою чергу, було виявлено милосердя. Обидва закони залишилися виповнені. Завдяки тому, що був посередник, справедливість було виявлено повною мірою, і милосердя було повністю задоволено (у Conference Report, Apr. 1977, 79–80; or *Ensign*, May 1977, 54–55).

Наші гріхи є нашим духовним боргом. Без Ісуса Христа, нашого Спасителя і посередника, всі ми плачували б за власні гріхи своєю духовною смертю. Але завдяки Йому, якщо ми будемо виконувати Його умови—каятися і дотримуватися заповідей,—то зможемо повернутися до Небесного Батька і жити з Ним.

Як прекрасно, що Христос підготував шлях, щоб ми позбавилися власних гріхів. Він сказав:

“Дивіться, Я прийшов у світ,... щоб спасти світ від гріха.

Отже, кожного, хто кається і приходять до Мене, як мале дитя, того Я прийму, бо для таких царство Бога. Знайте, за таких Я поклав Свое життя і знову взяв його; отже, покайтеся і приходьте до Мене, ви, кінці землі, і будьте спасеними” (3 Нефій 9:21–22).

- Поміркуйте над тим, як виявити вдячність за дар Спокути.

Додаткові уривки з Писань

- Алма 34:9–16 (необхідність Спокути; жертва Бога)
- 2 Нефій 9:7–12 (Спокута рятує нас від фізичної і духовної смерті)
- Римлянам 5:12–17 (через одного прийшла смерть, через одного—життя)
- Геламан 14:15–18 (мета смерті Ісуса)
- Уложення віри 1:3 (усі можуть бути спасеними)
- 1 Петра 1:18–20 (Ісуса було передвисвячено)
- Матвій 16:21 (жертва Ісуса була необхідною)
- Лука 22:39–46 (страждання Ісуса в Гефсиманії)
- 1 Івана 1:7 (Ісус очищує від гріха)
- 2 Нефій 9:21–22 (Спаситель страждав за всіх людей)
- Мосія 16:6–8 (воскресіння можливе тільки завдяки Ісусу)
- Алма 11:40–45; Мормон 9:12–14 (всі воскреснуть)
- Ісая 1:18 (гріхи будуть вибілені)
- 1 Коринтянам 15:40–44; Алма 40:23 (описання Воскресіння)

СВЯЩЕНСТВО

Розділ 13

Що таке священство?

Священство є вічною силою і владою Бога. Силою священства Він створив небеса і землю і керує ними. Цією силою всевіт утримується в досконалому порядку. Цією силою Він виконує Свою мету, бо Його робота і слава полягають у тому, щоб “здійснювати безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39).

Небесний Батько наділяє гідних членів Церкви чоловічої статі силою Свого священства. Священство дає їм змогу діяти в ім'я Бога заради спасіння всієї людської сім'ї. Завдяки їй вони можуть бути вповноважені проповідувати євангелію, виконувати обряди спасіння та бути провідниками у Божому царстві на землі.

- Подумайте про важливість того, що Бог дозволяє гідним чоловікам і хлопчикам бути носіями Його священства.

Для чого потрібно священство на землі?

Виконуючи священні обряди євангелії, наприклад, хрищення, конфірмацію, благословення причастя та храмовий шлюб, ми повинні мати повноваження священства, щоб діяти від імені Бога. Якщо у людини немає священства, якою б щирою вона не була, Господь не визнає обрядів, виконаних такою людиною (див. Матвій 7:21–23; Уложення віри 1:5). Ці важливі

Для вчителів: Цей розділ поділено на п'ять частин, що починаються з підзаголовків. Кожен підзаголовок є запитанням стосовно священства. Користуйтеся цими запитаннями як дороговказом під час уроку. Якщо розміри класної кімнати дозволяють вести обговорення в групах, розділіть клас на дві—чотири групи. Призначте кожній групі одну частину розділу (у великих класах деякі частини можуть бути призначені більшій кількості груп). Попросіть учасників кожної групи зробити таке: (1) Прочитати й обговорити призначену частину. (2) Знайти уривки з Писань, які допоможуть дати відповідь на запитання, що міститься в підзаголовку. (3) Поділитися особистим досвідом, що стосується цієї частини розділу. Потім попросіть членів класу поділитися деякими випадками з життя з усім класом.

обряди повинні виконуватися на землі чоловіками, які мають священство.

Щоб керувати в Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів та спрямовувати її роботу в різних частинах світу, чоловікам необхідне священство. Коли Христос жив на землі, Він обрав апостолів і висвятив їх, щоб вони могли керувати Його Церквою. Він дав їм силу і повноваження священства, щоб вони діяли в Його ім'я. (Див. Марк 3:13–15; Іван 15:16).

На землі священство також потрібне для того, щоб ми могли розуміти волю Господа і здійснювати Його цілі. Бог відкриває Свою волю Своему вповноваженому представнику священства на землі—пророку. Пророк, який також є Президентом Церкви, служить глашатаєм від Бога до всіх членів Церкви та всіх людей на землі.

- Чому так важливо, щоб чоловік мав відповідні повноваження, коли він виконує певний обряд?

Як чоловіки отримують священство?

Господь підготував впорядкований спосіб, у який священство дається Його синам на землі. Гідний член Церкви чоловічої статі отримує священство через “рукопокладання тих, хто має повноваження, щоб проповідувати євангелію і виконувати її обряди” (Уложення віри 1:5).

Це той самий спосіб, у який люди отримували священство ще з давніх давен, навіть за днів Мойсея: “А чести цієї ніхто не бере сам собою, а покликаний Богом, як і Аарон” (Євреям 5:4). Аарон отримав священство від Мойсея, свого провідника священства (див. Вихід 28:1).

Люди не можуть купувати чи продавати силу і повноваження священства. І не можуть прийняти на себе це повноваження самі. У Новому Завіті ми читаємо про чоловіка, на ім'я Симон, який жив у часи, коли апостоли Христа головували над Церквою. Симон навернувся і хрестився у Церкві. Оскільки він був вправним ворожитом, то люди думали, що у нього є сила від Бога. Але у Симона не було священства, і він знав це.

Симон знав, що в апостолів та інших провідників священства Церкви є справжня сила Бога. Він бачив, як священством вони виконували Господню роботу, тож і собі захотів цю силу. Він запропонував купити священство. (Див. Дії 8:9–19). Але Петро, старший апостол, сказав: “Нехай згине з тобою те срібло твоє, бо ти думав набути дар Божий за гроші!” (Дії 8:20).

- Чому так важливо, що “чести цієї [священства] ніхто не бере сам собою”?

Як чоловіки застосовують священство належним чином?

Священство має застосовуватися для благословення життя дітей Небесного Батька тут, на землі. Носії священства повинні головувати з любов'ю і добротою. Їм не слід примушувати свої сім'ї та інших людей слухатися їх. Господь сказав нам, що силою священства не можна управляти, окрім як у праведності (див. УЗ 121:36). Коли ми намагаємося використати священство, щоб здобути багатства чи славу або щоб досягти інших егоїстичних цілей, “ось, небеса віддаляються; Дух Господа засмучується, а коли Він віддалився,—амінь священству чи повноваженню того чоловіка” (УЗ 121:37).

Якщо чоловік застосовує священство “через переконання, довготерпіння, м'якість, і лагідність, і любов нелицемірну” (УЗ 121:41), він може зробити багато прекрасного для своєї сім'ї та інших людей. Він може христити, конфірмувати і розносити причастя, коли уповноважений на це тими, хто тримає ключі священства для цих обрядів. Він може благословляти хворих. Цей чоловік може давати благословення священства членам своєї сім'ї, щоб підтримати їх і захистити коли вони мають особливі потреби. Він також може допомагати іншим сім'ям у виконанні цих обрядів і благословляти, якщо його просять.

Чоловіки застосовують повноваження священства, головуючи в Церкві у таких покликаннях, як президент філії, єпископ або президент колу чи місії. Чоловіки і жінки, які обіймають у Церкві певні посади або навчають, працюють під керівництвом провідників священства і під проводом Святого Духа.

Які благословення ми отримуємо, коли належно застосовуємо священство?

Господь пообіцяв величні благословення праведним носіям священства, які застосовують цю силу, щоб благословляти інших:

“Тоді зміцніє твоя впевненість у присутності Бога; і вчення священства зрештатиме тобі душу, як роса з неба.

Святий Дух буде твоїм постійним супутником, а твій скіпетр— незмінним скіпетром праведності й істини; і твоє владарювання буде вічним владарюванням, і само по собі проливатиметься на тебе віковично” (УЗ 121:45–46).

Величний пророк останніх днів, Девід О. Мак-Кей, пообіцяв кожному чоловікові, який у праведності застосовує священство, що його “життя ста[не] радіснішим, проникливість розуму—гострішою, щоб швидко розрізнити між правильним і неправильним, ... почуття—ніжнішими і лагіднішими, а дух—міцнішим і відважнішим на захист істини. [Він] побачить, що священство—це нескінченне джерело щастя, криниця живої води, що тече у вічне життя” (*Учення Президентів Церкви: Девід О. Мак-Кей* [2004], с. 120).

- Які благословення ви отримали завдяки священству?

Додаткові уривки з Писань

- УЗ 84; 107 (одкровення щодо священства, а також клятва і завіт священства в УЗ 84:33–40)
- УЗ 20:38–67 (роз’яснення обов’язків у священстві)

Організація священства

Розділ 14

На землі в наш час є священство

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів управляється священством. Священство, яке нерозривно пов'язане з Божою роботою, “продовжується в Церкві Бога в усіх поколіннях і є без початку днів або без кінця років” (УЗ 84:17). Зараз воно є на землі. Чоловіки, і молоді, і літні, приймають хрищення і стають членами Церкви. Коли їх визнають гідними, то висвячують у священство. Їм надається повноваження діяти від імені Господа й виконувати його роботу на землі.

Дві частини священства

- Як Мелхиседекове і Ааронове священства отримали свою назву?

Священство поділено на дві частини: Мелхиседекове священство та Ааронове священство (див. УЗ 107:1). “Перше називається Мелхиседековим священством, ... тому що Мелхиседек був таким великим первосвящеником.

До його дня воно називалося *Святим священством за чином Сина Божого*.

Але через повагу і благоговіння до імені Всевишньої Істоти, щоб запобігти надто частому повторенню Його імені, вони, церква, у стародавні часи називали це священство за Мелхиседеком, або Мелхиседековим священством” (УЗ 107:2–4).

Менше священство є додатком до Мелхиседекового священства. Воно називається Аароновим, оскільки було дано Аарону і його

Для вчителів: Скористайтеся запитаннями на початку розділу, щоб розпочати обговорення, і заохочуйте учнів або членів сім'ї звертатися до тексту, щоб знайти більше інформації. Скористайтеся запитаннями у кінці розділу, щоб допомогти учням або членам сім'ї обміркувати й обговорити значення того, що вони прочитали, та застосувати прочитане у житті.

сином на всі покоління. Носії Ааронового священства мають повноваження виконувати зовнішні обряди причастя і хрищення (Див. УЗ 20:46; 107:13–14, 20).

Носії Мелхиседекового священства мають силу і повноваження головувати в Церкві і спрямовувати роботу проповідування євангелії в усіх частинах світу. Вони виконують усю духовну роботу Церкви (див. УЗ 84:19–22; 107:8). Обраний Господом пророк, Президент Церкви, є головуючим первосвященником над Мелхиседековим священством (див. УЗ 107:65–67).

Ключі священства

- У чому полягає різниця між священством і ключами священства? Хто з провідників священства отримує ключі?

Існує різниця між тим, щоб бути висвяченим у чин священства і отриманням ключів священства. Президент Джозеф Ф. Сміт навчав:

“Загалом, священство є наданим чоловікам повноваженням діяти для Бога. Кожному чоловікові, висвяченому в будь-який ступінь священства, делеговано це повноваження.

Необхідно, щоб кожне діяння виконувалося цим повноваженням у належний час, у належному місці, належним способом і в належній послідовності. Влада скеровувати ці діяння і є *ключами* священства. У повноті ключами володіє тільки одна особа—Пророк і Президент Церкви. Він може делегувати частину цієї влади іншому, і в такому разі ця особа має ключі від певної справи. Отже, президент храму, президент колу, єпископ приходу, президент місії, президент кворуму—кожний утримує ключі діянь, що їх виконують у відповідній організації або в певній місцевості. Священство не збільшується через це особливе призначення;... наприклад, президент кворуму старійшин має не більше священства, ніж будь-який член цього кворуму. Але він отримує силу скеровувати законні діяння у... кворумі або, інакше кажучи, *ключі* від цієї ділянки роботи” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт* [1999], сс. 140–141; курсив оригіналу).

- Як ключі священства захищають Церкву?

Чини і обов'язки Ааронового священства

- Яким чином служать носії Ааронового священства?

Коли чоловікові або юнакові дарується Ааронове священство, він висвячується в певний чин цього священства. В Аароновому священстві є такі чини: диякон, учитель, священник і єпископ. В кожному чині є відповідні обов'язки і відповідальність. Над кожним кворумом головує президент кворуму, який навчає членів кворуму їхнім обов'язкам і просить їх виконувати доручення.

Деякі чоловіки приєднуються до Церкви або повертаються до активності у віці, який уже не є звичайним для отримання чинів цього священства. Їх, як правило, висвячують у чин в Аароновому священстві, а через деякий час вони, якщо гідні, можуть бути висвячені у вищі чини.

Диякон

Хлопчик, охрищений і конфірмований у члені Церкви і визнаний гідним, може бути висвячений у чин диякона, коли йому виповниться 12 років. Диякони часто призначаються розносити членам Церкви причастя, підтримувати належний порядок у церковних спорудах і на прилеглих ділянках, бути посланцями для провідників священства, а також виконувати особливі завдання, зокрема, збирати пожертвування від посту.

Учитель

Гідний юнак може бути висвяченим у вчителі, коли йому виповниться принаймні 14 років. Учителі мають всі ті самі обов'язки, права й повноваження, що й чин диякона, плюс деякі додаткові. Учителі в Аароновому священстві мають допомагати членам Церкви жити за заповідями (див. УЗ 20:53–59). Для виконання цього обов'язку їх, як правило, покликають домашніми вчителями. Вони відвідують домівки членів Церкви і заохочують їх жити за принципами євангелії. Їм заповідано навчати з Писань євангельським істинам (див. УЗ 42:12). Учителі також готують хліб і воду для причасної служби.

Священик

Гідний юнак може бути висвяченим у священики, якщо йому не менше 16 років. Священики мають всі ті самі обов'язки, права й повноваження, що й чини диякона і вчителя, плюс деякі додаткові (див. УЗ 20:46–51). Священик може хрестити. Він також може благословляти причастя. Він може висвячувати інших священиків, учителів і дияконів. Священик може вести збори, якщо відсутні носії Мелхиседекового священства. Він також повинен проповідувати євангелію оточуючим.

Єпископ

Єпископ висвячується й рукопокладається, щоб головувати над Аароновим священством у приході. Він є президентом кворуму священиків (див. УЗ 107:87–88). Коли єпископ діє в чині Ааронового священства, то здебільшого має справу з мирськими питаннями, наприклад, управляє фінансами та записами чи скеровує надання допомоги для бідних і нужденних (див. УЗ 107:68).

Єпископ також висвячений як первосвященик, щоб головувати над всіма членами приходу (див. УЗ 107:71–73; 68:15). Єпископ є суддею в Ізраїлі (див. УЗ 107:74), і він проводить співбесіди з членами Церкви для отримання ними храмових рекомендацій, для висвячення у священство тощо. Він має право на дар проникливості.

- Які благословення ви отримали завдяки служінню носіїв Ааронового священства?

Чини і обов'язки Мелхиседекового священства

- Яким чином служать носії Мелхиседекового священства?

Чинами Мелхиседекового священства є: старійшина, первосвященик, патріарх, сімдесятник і апостол.

Старійшина

Старійшини покликані вчити, роз'яснювати, напучувати, хрестити й пильнувати Церкву (див. УЗ 20:42). Усі носії Мелхиседекового священства є старійшинами. У них є повноваження

дарувати дар Святого Духа покладанням рук (див. УЗ 20:43). Старійшини мають вести церковні збори так, як їм підказує Святий Дух (див. УЗ 20:45; 46:2). Старійшини можуть благословляти хворих (див. УЗ 42:44) і благословляти дітей (див. УЗ 20:70). Старійшини можуть головувати на церковних зборах, якщо немає первосвященника (УЗ 107:11).

Первосвященик

Первосвященик має повноваження керувати в Церкві і відповідати за духовні справи (див. УЗ 107:10, 12). Він також може служити в усіх нижчих чинах (див. УЗ 68:19). Президенти колів, президенти місій, члени вищої ради, єпископи та інші провідники Церкви висвячені в первосвященики.

Патріарх

Патріархи висвячуються генеральними авторитетами або президентами колів, уповноваженими на це Радою дванадцятьох, щоб давати особливі патріарші благословення членам Церкви. Ці благословення дають нам деяке розуміння наших покликань на землі. Вони є словом Господа особисто для нас. (Див. УЗ 107:39–56).

Сімдесятник

Сімдесятники є особливими свідками Ісуса Христа для світу й допомагають у розбудові й управлінні Церкви під проводом пророків і апостолів (див. УЗ 107:25, 34, 38, 93–97).

Апостол

Апостол є особливим свідком Ісуса Христа для всього світу (див. УЗ 107:23). Апостоли керують справами Церкви в усьому світі. Тих, кого висвячують у чин апостола в Мелхиседековому священстві, як правило, рукопокладає член Кворуму Дванадцятьох Апостолів. Кожному з них дано всі ключі царства Бога на землі, але тільки старший апостол, Президент Церкви, активно застосує всі ці ключі. Решта діє під його керівництвом.

- Які благословення ви мали завдяки служінню носіїв Мелхиседекового священства?

Кворуми Ааронового священства

Господь повелів, щоб носії священства були організовані у кворуми. Кворум—це група братів, які мають однаковий чин священства.

В Аароновому священстві є три кворуми:

1. Кворум дияконів, до складу якого може входити до 12 братів (див. УЗ 107:85). Президентство кворуму дияконів покликається єпископом із членів кворуму.
2. Кворум учителів, до складу якого може входити до 24 братів (див. УЗ 107:86). Президентство кворуму вчителів покликається єпископом із членів кворуму.
3. Кворум священників, до складу якого може входити до 48 братів (див. УЗ 107:87–88). Кворум очолює єпископ приходу, до якого належить кворум. Єпископ є первосвященником а, отже, одночасно належить до кворуму первосвященників.

Як тільки кількість членів кворуму перевищує визначену, кворум може бути поділений.

Кворуми Мелхиседекового священства

На загальноцерковному рівні члени Першого Президентства утворюють кворум. Так само утворюють кворум і Дванадцять Апостолів. Сімдесятники також об'єднані у кворуми.

На місцевому церковному рівні—у приходах і філіях та колах і округах—носії Мелхиседекового священства організовані в такі кворуми:

Кворум старійшин

Кожен кворум старійшин “установлено для постійних священнослужителів; хоч вони і можуть подорожувати, все-таки їх висвячено бути постійними священнослужителями” (УЗ 124:137). Більшість роботи вони виконують у тій місцевості, де живуть. До кворуму можуть входити 96 старійшин, над якими головує президентство кворуму. Якщо цю кількість перевищено, то кворум можна розділити.

Кворум первосвященників

Кожен кворум складається з усіх первосвященників, які живуть на території колу, в тому числі й патріархів, і єпископів. Президент колу та його радники є президентством цього кворуму. У приходах первосвященники організовані в групу, на чолі якої стоїть провідник групи.

Важливість кворумів священства

- Як кворуми священства і допоміжні організації можуть допомогти зміцнювати окремих людей і сім'ї?

Після висвячення у священство чоловік або юнак автоматично стає членом одного з кворумів священства. З того часу й упродовж усього життя очікується, що він буде членом одного з кворумів священства, відповідного до свого чину (див. Boyd K. Packer, "What Every Elder Should Know—and Every Sister as Well: A Primer on Principles of Priesthood Government," *Ensign*, Feb. 1993, 9).

Якщо кворум священства діє належним чином, члени кворуму відчують підтримку, благословення, товаришування і навчаються євангелії своїми провідниками. І хоч чоловік може покликатися і відкликатися з церковних покликань, наприклад, вчителя, керівника, єпископа, члена вищої ради або президента кола, його членство у кворумі не змінюється. До членства у кворумі священства слід ставитися як до священного привілею.

Допоміжні організації

- Як кворуми священства і допоміжні організації можуть допомогти зміцнювати окремих людей і сім'ї?

Усі організації в Церкві працюють під керівництвом провідників священства і допомагають їм виконувати роботу Господа. Наприклад, президентства Товариства допомоги, Товариства молодих жінок, Товариства молодих чоловіків і Недільної школи приходу служать під керівництвом єпископату. Ці організації називаються допоміжними організаціями, оскільки допомагають священству.

- Яку роль особисто ви можете відіграти в тому, щоб допомогти кворумам священства й допоміжним організаціям успішно працювати?

Додаткові уривки з Писань

- Алма 13:1–19 (спосіб висвячення чоловіків у священство)
- Матвій 16:19; УЗ 68:12 (апостолам дано владу; що вони запечатають на землі, те буде запечатано на небесах)
- УЗ 20:38–67 (обов'язки старійшин, священників, учителів, дияконів)
- УЗ 84; 107 (одкровення щодо священства)
- 1 Коринтянам 12:14–31 (важливі всі чини священства)

Завітний народ Господа

Розділ 15

Природа завітів

- Що таке завіт? Чому святих останніх днів називають завітним народом?

Із самого початку Господь укладав зі Своїми дітьми на землі завіти. Коли Його народ укладає з Ним завіти (тобто, дає обіцяння), то знає, чого Він очікує від них і на які благословення вони можуть розраховувати з Його боку. Вони можуть краще виконувати Його роботу на землі. Люди, які укладають з Господом завіти і з якими укладає завіти Господь, називаються завітним народом Господа. Члени Церкви є завітним народом Господа.

В євангельському розумінні завіт—це священна угода або двостороннє обіцяння між Богом і людиною або групою людей. Укладаючи завіт, Бог обіцяє благословення за дотримання конкретних заповідей. Він висуває умови Своїх завітів і відкриває їх Своїм пророкам. Якщо ми приймаємо рішення виконувати умови завіту, то отримуємо обіцяні благословення. Якщо не дотримуємося—Він не дає благословень, а в деяких випадках навіть карає.

Наприклад: коли ми приєднуємося до Церкви, то укладаємо з Богом декілька завітів (див. розділ 20 “Хрищення”). Під час хрищення ми укладаємо зі Спасителем завіт, що візьмемо на себе Його ім'я. Він обіцяє, що “всі, хто ... хрищені в Моє ім'я, яке є Ісус Христос, і витерплять до кінця, ті будуть спасенні” (УЗ 18:22). Коли ми причащаємося, то також укладаємо з Господом завіт. (Взяти на себе ім'я Його сина, завжди пам'ятати Його і дотримуватися Його заповідей.) Нам обіцяно, що Святий Дух буде з нами. (Див. УЗ 20:77–79). Коли ми вступаємо в завіт вічного шлюбу,

---

то даємо інші священні обіцяння, і за віддане дотримання їх нам обіцяно піднесення (див. УЗ 132; див. також розділ 47 цього посібника).

Бог також укладав особливі завіти з конкретними людьми або групами людей. Він уклад особливі завіти з Адамом, Енохом, Ноем, дітьми Ізраїля і Легієм (див. Мойсей 6:31–36, 52; Буття 9:9–17; Вихід 19:5–6; 2 Нефій 1). Він уклад особливий завіт з Авраамом і його нащадками, який благословляє членів Церкви і всі народи на землі в наш час.

- Подумайте про завіти, які ви уклали з Богом і благословення, які Він обіцяв вам за дотримання цих завітів.

Завіт Бога з Авраамом і його нащадками

- Що означає Авраамів завіт?

Він відмовився поклонятися ідолам свого батька. Він дотримувався всіх заповідей Господа. Завдяки праведності Авраама, Господь уклад з ним та його нащадками завіт.

Господь пообіцяв Аврааму, що у нього буде незліченне потомство. Він пообіцяв, що всі вони зможуть отримати євангелію і благословення священства і всі обряди піднесення. Ці нащадки силою священства нестимуть євангелію всім народам. Через них будуть благословенні всі народи землі (див. Авраам 2:11). Ще Бог пообіцяв, що якщо вони будуть праведні, Він укладе Свій завіт з усіма поколіннями дітей Авраама (див. Буття 17:4–8).

- Яким чином заповіді й обіцяння Авраамового завіту стосуються нас? (Поміркуйте, як це запитання поширюється на різні сфери: дім, роботу, громадське життя, місіонерську роботу).

Члени Церкви є завітним народом

- Які благословення і обов'язки має завітний народ Господа у наш час?

Для вчителів: Ви можете сприяти тому, що учні або сім'я глибше замисляться над вашим запитанням, якщо ви дасте їм час, щоб поміркувати над ним. Коли мине досить часу, попросіть їх відповісти.

Кровні нащадки Авраама не єдині, кого Бог називає Своїм завітним народом. Бог сказав Авраамові: “Всі, хто сприймає цю євангелію, будуть названі твоїм іменем, і будуть вважатися твоїм сіменем [нащадками], і воскреснуть, і благословлятимуть тебе як свого батька” (Авраам 2:10). Отже, в завіт з Авраамом включено такі дві групи людей: (1) праведні кровні нащадки Авраама і (2) всиновлені до його роду, які прийняли євангелію Ісуса Христа і живуть за нею (див. 2 Нефій 30:2).

Коли ми хрестимося в Церкві, то вступаємо в завіт, укладений між Господом і Авраамом, Ісаком та Яковом (див. Галатам 3:26–29). Якщо ми слухняні, то успадкуємо благословення, визначені цим завітом. У нас є право отримувати допомогу й провід Святого Духа. Гідні чоловіки мають право бути носіями священства. Сім’ї можуть отримати благословення священства. Ми можемо сягнути вічного життя в цілестіальному царстві. Немає благословень, більших за ці.

Крім благословень, які ми отримуємо як завітний народ Господа, у нас є величні обов’язки. Господь пообіцяв Аврааму, що через його нащадків євангелія пошириться по всьому світу. Ми виконуємо цей обов’язок за допомогою церковної програми місіонерського служіння повного дня та місіонерської роботи самих членів Церкви. Така можливість проповідувати євангелію всьому світу належить тільки Господній Церкві та Його завітному народові.

Будучи завітним народом Господа, ми повинні дотримуватися Його заповідей. Господь сказав: “Я, Господь, зв’язаний Своїм обіцанням, коли ви робите те, що Я кажу; але коли ви не робите того, що Я кажу, ви не маєте обіцання” (УЗ 82:10). Якщо ми, прийнявши євангелію, зрікаємося свого завіту, він стає недійсним, і ми будемо осуджені перед Богом (див. УЗ 132:4). Він сказав: “Утримуйтеся від гріха, щоб суворі осудження не пали на ваші голови. Бо від того, кому багато дається, багато й вимагається; і той, хто грішить проти більшого світла, отримує більше засудження” (УЗ 82:2–3).

Новий і вічний завіт

- Що ми обіцяємо робити, коли приймаємо євангелію? Які благословення дає нам Небесний Батько, якщо ми виконуємо ці обіцяння?

Повнота євангелії називається новим і вічним завітом. До нього входять завіти, що укладаються під час хрищення, причастя, у храмі, а також будь-які інші завіти. Господь називає його “вічним”, тому що він встановлений вічним Богом і ніколи не зміниться. Він укладав цей самий завіт з Адамом, Енохом, Ноем, Авраамом та іншими пророками. У цьому сенсі він не новий. Але Господь називає його “новим”, бо кожного разу, коли євангелія відновлюється після того, як її було забрано з землі, вона є новою для людей, які приймають її (див. Єремія 31:31–34; Езекіїль 37:26).

Коли ми приймаємо новий і вічний завіт, то погоджуємося покаятися, христитися, отримати Святого Духа, ендаумент, прийняти завіт храмового шлюбу і до кінця життя йти за Христом і слухатися Його. Небесний Батько обіцяє, що якщо ми будемо дотримуватися завітів, то сягнемо піднесення в цілестіальному царстві (див. УЗ 132:20–24; див. також розділ 47 цього посібника).

Смертній людині важко зрозуміти велич цього обіцяння. Він дає заповіді нам на благо, і, якщо ми вірні, то зможемо вічно насолоджуватися благословеннями і красотами неба і землі. Ми можемо жити в присутності Бога і розділити Його любов, милосердя, силу, велич, знання, мудрість, славу й царювання.

- Як належність до Господнього завітного народу впливає на наш одяг, поведінку й дотримання заповідей Бога?

Додаткові Писання та інші джерела

- 1 Петра 2:9–10 (вибраний народ)
- УЗ 54:4–6 (наслідки дотримання і порушення завітів)
- УЗ 132:7 (завіти, укладені належною владою)
- УЗ 133:57–60 (мета укладання завітів)
- УЗ 35:24 (обіцяння за дотримання завітів)
- Євреям 8:6 (Ісус Христос посередник кращого завіту)
- Bible Dictionary, “Covenant”, 651

Церква Ісуса Христа В давні часи

Розділ 16

Риси, які визначають Церкву Ісуса Христа

“Ми віримо в той самий устрій, що був у первинній Церкві, а саме: в апостолів, пророків, пасторів, учителів, євангелістів і так далі” (Уложення віри 1:6).

Коли Ісус жив на землі, він установив Свою Церкву. Вона називалася Церква Ісуса Христа (див. 3 Нефій 27:8), а її члени звалися святими (див. Ефесеям 2:19–20).

Одкровення

Коли Ісус установив Свою Церкву, Він особисто навчав і спрямовував діяльність її керівників. А Він, у свою чергу, отримував настанови від Небесного Батька. (Див. Євреям 1:1–2). Таким чином Церквою Ісуса Христа керував Бог, а не людина. Ісус навчав послідовників, що одкровення—це “скеля”, на якій Він побудує Свою Церкву (див. Матвій 16:16–18).

Перед тим, як Ісус піднісся на небеса після Свого воскресіння, Він сказав апостолам: “Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку” (Матвій 28:20). Вірний Своему слову Він продовжував спрямовувати їх з небес. Він послав Святого Духа, щоб Той втішав їх і передавав одкровення (див. Лука 12:12; Іван 14:26). Він промовляв до Савла у видінні (див. Дії 9:3–6). Він явив Петрові, що євангелію слід проповідувати не тільки юдеям, але й усьому

Для вчителів: Ви можете запропонувати кожному члену своєї сім'ї чи класу вивчити одну з шістьох рис, що характеризують Церкву, представлених як виділені курсивом заголовки. Наприклад, *Одкровення і Повноваження від Бога*. (У великих класах призначте кількох учнів розглядати одну й ту ж рису. У сім'ях та невеликих класах комусь доведеться розглянути більше однієї характеристики). Якщо вони мали час для вивчення, запропонуйте їм обговорити те, про що вони дізналися.

світу (див. Дії 10). Він відкрив багато славетних істин Іванові, які нині записані в книзі Об'явлення. У книгах Нового Завіту записано багато інших способів, у які Ісус являв Свою волю, скеровуючи Церкву і просвітлюючи учнів.

Повноваження від Бога

Без священства не можна виконувати обряди й навчати принципів евангелії. Батько дав це повноваження Ісусу Христу (див. Євреям 5:4–6), який, у Свою чергу, висвятив апостолів і дав їм силу і повноваження священства (див. Лука 9:1–2; Марк 3:14). Він нагадав їм: “Не ви Мене вибрали, але Я вибрав вас, і вас настановив” (Іван 15:16).

Заради порядку в Церкві Ісус дав найбільший обов'язок і повноваження Дванадцятьом апостолам. Він призначив Петра бути старшим апостолом і дав йому ключі запечатувати благословення і на землі, і на небі (див. Матвій 16:19). Ісус також висвятив інших служителів, які мали конкретні обов'язки. Коли Він піднісся на небеса, спосіб призначення і висвячення залишився незмінним. Під руками тих, хто вже отримав цю владу, священство дарувалося іншим чоловікам. Через Святого Духа Ісус явив Своє схвалення цих висвячень (див. Дії 1:24).

Церковна організація

Церква Ісуса Христа мала чітку організаційну структуру. Її порівнювали з довершеною спорудою, збудованою “на основі апостолів і пророків, де наріжним каменем є Сам Ісус Христос” (Ефесянам 2:20).

Ісус призначив інших провідників священства, які мали допомагати апостолам в їхньому служінні. Служителів, які називалися сімдесятники, Він відрядив парами, щоб вони проповідували евангелію (див. Лука 10:1). Серед інших служителів Церкви були евангелісти (патріархи), пастори (головуючі провідники), первосвященники, старійшини, єпископи, священники, вчителі й диякони (див. розділ 14 цієї книги). Усі ці чини були необхідні, щоб проводити місіонерську роботу, виконувати обряди,

---

навчати й надихати членів Церкви. Вони допомагали їм прийти до “з’єднання віри й пізнання Сина Божого” (Ефесянам 4:13).

Біблія не розповідає докладно про священство або організацію та керівництво Церкви. Однак книги Біблії, що дійшли до наших днів, демонструють красу й довершеність церковної організації. Апостолам було наказано йти по всьому світу і проповідувати (див. Матвій 28:19–20). Вони не повинні були залишатися в будь-якому з міст, щоб наглядати за новонаверненими. Тому було покликано і висвячено місцевих провідників священства, а над ними головували апостоли. Апостоли й інші провідники Церкви відвідували різні філії й писали їм листи. Саме тому в Новому Завіті є листи, складені апостолами: Павлом, Петром, Яковом, Іваном та Юдою, які радять і наставляють місцевих провідників священства.

Новий Завіт показує, що така організація Церкви мала тривати завжди. Наприклад, після смерті Юди залишилося тільки одинадцять апостолів. Невдовзі після того, як Ісус піднісся на небеса, одинадцять апостолів зустрілися, щоб обрати когось на місце Юди. Через одкровення Святого Духа вони обрали Маттія. (Див. Дії 1:23–26). Ісус установив модель, за якою дванадцять апостолів повинні керувати Церквою. Очевидно, що цей порядок мав залишатися таким, яким його було встановлено Ісусом.

Перші принципи і обряди

Апостоли навчали двом основним принципам: вірі в Господа Ісуса Христа й покаяттю. Повірівши в Ісуса Христа, в те, що Він є Сином Божим і їхнім Викупителем, і покавшись у своїх гріхах, новонавернені проходили два обряди: хрищення зануренням і надання дару Святого Духа рукопокладанням (див. Дії 19:1–6). Це було першими принципами і обрядами євангелії. Ісус казав: “Коли хто не родиться з води й Духа, той не може увійти в Царство Боже” (Іван 3:5).

Обряди за померлих

Ісус зробив так, щоб усі дізналися про євангелію, чи то на землі, чи після смерті. Між своєю смертю і воскресінням Ісус

перебував серед духів померлих людей. Він організував серед них місіонерську роботу. Він призначив праведних посланців і дав їм владу навчати євангелії всіх духів померлих. Завдяки цьому ті отримують нагоду прийняти євангелію. (Див. 1 Петра 3:18–20; 4:6; УЗ 138.) Тоді члени Церкви на землі виконували обряди заради померлих (див. 1 Коринтянам 15:29). Такі обряди, як хрищення і конфірмація, мають бути виконані на землі.

Духовні дари

Усі віддані члени Церкви мали право на отримання дарів Духа. Вони надіялися ними згідно з їхніми особистими потребами, можливостями і завданнями. Серед таких дарів був дар віри, зокрема, віра у силу зцілювати і зцілюватися, дар пророцтва і дар отримувати видіння. (Про дари Духа докладніше йдеться у розділі 22). Духовні дари завжди існують в істинній Церкві Ісуса Христа (див. 1 Коринтянам 12:4–11; Мороній 10:8–18; УЗ 46:8–29). Ісус сказав Своїм учням, що ці ознаки, або духовні дари, завжди супроводжуватимуть віруючих (див. Марк 16:17–18). Багато Його учнів силою Святого Духа творили дива, про рокували чи мали видіння.

- Чому необхідно, щоб Церкві Ісуса Христа були притаманні ці шість рис?

Церква Ісуса Христа в Америці

Після Свого воскресіння Ісус відвідав людей в Америці і організував серед них Свою Церкву. Упродовж трьох днів Він їх навчав, а після того часто повертався ще протягом деякого часу (див. 3 Нефій 11–28). Потім Він залишив їх і піднісся на небо. Більше двохсот років вони жили в праведності й були одним з найщасливіших народів, створених Богом (див. 4 Нефій 1:16).

Відступництво від істинної Церкви

- Що означає слово *відступництво*?

У всі віки злочестиві люди прагнули знищити роботу Бога. Це відбувалося й тоді, коли апостоли були живі й керували молодістю Церквою, яка тільки починала зростати. Деякі члени

Церкви замість простих істин, даних Ісусом, проповідували старі язичеські чи юдейські вірування. Дехто відкрито вчиняв бунт. Крім того, існувало зовнішнє переслідування Церкви. Членів Церкви піддавали тортурам і вбивали за їхні вірування. Через злочестивість і відступництво апостольське повноваження і ключі священства були втрачені або забрані з землі. Організації, яку заснував Ісус Христос більше не існувало, і розпочався розпач. Все більше і більше помилок закрадалося до церковних вчень, і невдовзі Церкву було повністю зруйновано. Період часу, коли на землі більше не існувало істинної Церкви, називається Великим відступництвом.

Потім у поглядах тих, кого називали християнами, стали переважати язичеські вірування. Римський імператор визнав це хибне християнство державною релігією. Ця церква надзвичайно відрізнялася від церкви, організованої Ісусом. Вона навчала, що Бог не має форми або субстанції.

Ці люди втратили розуміння Божої любові до нас. Вони не знали, що ми—Його діти. Вони не розуміли мети життя. Багато обрядів було змінено, бо на землі більше не було священства й одкровення.

Імператор самостійно обирав провідників і іноді називав їх тими ж чинами, якими раніше називалися провідники священства в істинній Церкві Христа. Тоді не було апостолів чи інших провідників священства, які б мали силу від Бога, і не було духовних дарів. Пророк Ісая передбачив цей стан і пророкував: “І осквернилась земля під своїми мешканцями, бо переступили закони, постанову порушили, зламали вони заповіта відвічного” (Ісая 24:5). Це вже була не Церква Ісуса Христа. Це була церква людей. Навіть ім’я її змінили. В Америці також відбулося відступництво (див. 4 Нефій).

Відновлення було передречено

- Які пророцтва Старого і Нового Завітів передрікали Відновлення?

Бог передбачив відступництво і готував шлях до відновлення євангелії. Апостол Петро говорив про це юдеям: “І щоб послав заповідженого вам Ісуса Христа, що Його небо мусить прийняти аж до часу відновлення всього, про що провіщав Бог відвіку устами всіх святих пророків Своїх!” (Дії 3:20–21).

Іван Богослов також передбачив час, коли євангелію буде відновлено. Він казав: “І побачив я іншого Ангела, що летів серед неба, і мав благовістити вічну Євангелію мешканцям землі, і кожному людові, і племені, і язичу, і народові” (Об’явлення 14:6).

- Чому Відновлення було необхідне?
- Подумайте, які благословення ви отримали завдяки тому, що Церкву Ісуса Христа було відновлено на землі.

Додаткові уривки з Писань

- Ефесянам 2:19 (членів Церкви називають святими)
- 1 Коринтянам 12:12–31 (Церква порівнюється з тілом)
- Лука 10:1; Дії 14:23; Титу 1:7; 1 Тимофію 2:7 (дається визначення церковних чинів)
- Іван 8:26–29 (Батько спрямовує Ісуса)
- Лука 9:1; Якова 1:17; 5:14–15 (духовні дари)
- Мосія 27:13 (відступництва стає результатом гріха)
- 2 Петра 2:1; Матвій 24:9–12; Іван 16:1–3; Амос 8:11; 2 Солуныям 2:3–4 (відступництво було передречено)
- Даниїл 2:44–45; Матвій 24:14; Дії 3:19–21; Михей 4:1; Ісаїя 2:2–4 (Відновлення було передречено)

Церква Ісуса Христа В наші дні

Розділ 17

Церкву Ісуса Христа було забрано з землі

- Чому Церкву Ісуса Христа було забрано з землі невдовзі після Спасителевої смерті й воскресіння?

Коли Ісус жив на землі, Він установив Свою Церкву—єдину істинну Церкву. Він зробив це для того, щоб євангельські істини могли бути донесені до всіх людей і щоб обряди євангелії виконувалися належно, з повноваженням. Завдяки цій організації Христос міг принести благословення спасіння всьому людству.

Після піднесення Спасителя на небеса люди змінили обряди і вчення, встановлені Ним і Його апостолами. Через відступництво припинилися одкровення, які йшли безпосередньо від Бога. На землі більше не було справжньої Церкви. Люди заснували різні церкви, які заявляли, що є істинними, але навчали суперечливим доктринам. Навколо релігії точилися безладдя й суперечки. Господь передбачив таку ситуацію. Він казав, що буде голод на землі, “не голод на хліб, і не спраг[а] на воду, але спраг[а] почути Господні слова... І ... блукатимуть, щоб знайти слово Господа,—та не знайдуть його!” (Амос 8:11–12).

- Як впливає на людей голод, про який ідеться в Амос 8:11–12?

Господь пообіцяв відновити свою істинну Церкву

- Назвіть деякі з умов у світі, щоб бути готовим для Відновлення євангелії?
-

Господь пообіцяв відновити в останні дні Свою Церкву. Він сказав: “Я ось ізнову предивне вчиню з цим народом, вчиню чудо й диво” (Ісаїя 29:14).

Протягом багатьох років люди жили в духовній темряві. Приблизно через 1700 років після пришествя Христа люди дедалі більше стали цікавитися істинним знанням про Бога та релігію. Дехто бачив, що євангелії, які навчав Ісус, на землі вже немає. Дехто розумів, що немає одкровення, немає справжнього повноваження, і що на землі не існує Церкви, яку організував Христос. Прийшов час для відновлення Церкви Ісуса Христа на землі.

- Чому Відновлення повноти євангелії є “чудом і дивом”?

Нове одкровення від Бога

- Що Джозеф Сміт дізнався про Бога, коли отримав Перше видіння?

Навесні 1820 року відбулася одна з найважливіших подій у світовій історії. Настав час для предивної і чудесної роботи, про яку говорив Господь. Один юнак, якого звали Джозеф Сміт, хотів дізнатись, яка з усіх церков була істинною Церквою Христа. Він пішов у ліс неподалік від дому і смиренно й щиро молився Небесному Батькові, запитуючи, до якої церкви йому слід приєднатися. Того ранку сталося диво. Небесний Батько й Ісус Христос явилися Джозефу Сміту. Спаситель наказав йому не приєднуватися до жодної з церков, бо істинної Церкви на землі немає. Він також сказав, що вчення сучасних церков “мерзотні на Його погляд” (Джозеф Сміт—Історія 1:19; див. також вірші 7–18, 20). Ця подія ознаменувала собою відновлення безпосереднього одкровення з небес. Господь обрав нового пророка. Відтоді небеса вже не були зачиненими. Одкровення тривають і до цього дня, приходячи через обраних Ним пророків. Джозеф був обраний стати пророком, щоб допомогти відновити істинну євангелію Ісуса Христа.

- Чому Перше видіння було однією з найважливіших подій в історії світу?

Відновлення повноваження діяти від імені Бога

- Чому було необхідно відновити Ааронове і Мелхиседекове священства?

Відновляючи євангелію, Бог знову дав людям священство. У 1829 році явився Іван Христитель і висвятив Джозефа Сміта й Олівера Каудері в Ааронове священство (див. УЗ 13; 27:8). Потім Петро, Яків та Іван, президентство Церкви в давні часи, явилися і дарували Джозефу та Оліверу Мелхиседекове священство й ключі царства Божого (див. УЗ 27:12–13). Пізніше через небесних посланників, серед яких Мойсей, Еліас та Ілля, були відновленні й інші ключі священства (див. УЗ 110:11–16). Завдяки Відновленню на землю повернулося священство. Сучасні носії цього священства мають повноваження виконувати обряди, наприклад, хрестити. Вони також можуть керувати Господнім царством на землі.

Церкву Христа було знову організовано

- Які події передували тому, що Церкву було знову організовано на землі?

6 квітня 1830 року Спаситель знову розпорядився організувати Свою Церкву на землі (див. УЗ 20:1). Його Церква називається Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів (див. УЗ 115:4). Христос є головою сучасної Церкви, так само, як і в часи давнини. Господь сказав, це—“єдин[а] істинн[а] й жив[а] Церкв[а] на лиці всієї землі, якою Я, Господь, дуже задоволений” (УЗ 1:30).

Джозефа Сміта було підтримано як пророка і “першого старійшину” Церкви (див. УЗ 20:2–4). Пізніше було організовано Перше Президентство, і його було підтримано як Президента. Коли Церква тільки організувалася, було встановлено лише її основу. Церковна організація вдосконалювалася в міру зростання Церкви.

Для вчителів: Коли людина свідчить, це запрошує Дух. Під час уроку свідчіть про Відновлення і давайте можливість свідчити іншим.

Церкву було організовано з тими ж самими чинами, що й у давній Церкві. Тоді були апостоли, пророки, сімдесятники, євангелісти (патріархи), пастори (головуючі чини), первосвященики, старійшини, єпископи, священики, вчителі й диякони. Ці ж чини є і в Його сучасній Церкві (див. Уложення віри 1:6).

Пророк під керівництвом Господа веде Церкву. Пророк також є Президентом Церкви. У нього є всі повноваження, необхідні для скеровування Господньої роботи на землі (див. УЗ 107:65, 91). Президенту допомагають двоє радників. Дванадцять апостолів, які є особливими свідками Ісуса Христа, навчають євангелії і здійснюють управління справами Церкви в усіх частинах світу. Інші генеральні чини Церкви, які мають особливі доручення, у тому числі Верховний єпископат і кворуми сімдесятників, служать під керівництвом Першого Президентства і Дванадцятьох.

У священстві є такі чини: апостол, сімдесятник, патріарх, первосвященик, єпископ, старійшина, священик, учитель і диякон. Такі самі чини існували й у первинній Церкві.

Церква стала набагато чисельнішою, ніж за часів Ісуса. У міру її зростання Господь через одкровення являв, які додаткові підрозділи мають існувати в організації Церкви. Коли на якійсь території Церкву повністю організаційно встановлено, тоді її місцеві підрозділи називаються колами. Кожен кіл очолюють президент колу і двоє його радників. У колі є 12 членів вищої ради, які допомагають у здійсненні Господньої роботи в колі. Під керівництвом президента колу в колі організовуються кворуми Мелхиседекового священства (див. розділ 14 цієї книги). Територіально кожен кіл розділено на менші підрозділи, що називаються приходами. Кожен приход очолюють єпископ і двоє його радників.

У місцевостях, де Церква розвивається, існують округи, які схожі на коли. Округи розділяються на маленькі підрозділи, які називаються філіями, що схожі на приходи.

Відновлено інші важливі істини

- Які важливі істини повернулися з відновленням Церкви?

Сучасна Церква навчає тих самих принципів і проводить ті самі обряди, що були й за часів Ісуса. Першими принципами й обрядами євангелії є віра в Господа Ісуса Христа, покаяння, хрещення зануренням та рукопокладання для надання дару Святого Духа (див. Уложення віри 1:4). Коли Церкву було відновлено, ці дорогоцінні істини повернулися у своїй повноті.

Даром і силою від Бога Джозеф Сміт переклав Книгу Мормона, яка містить прості й цінні євангельські істини. Після цього ним було отримано багато інших одкровень, які записані як Священні Писання в книгах Учення і Завіти й Дорогоцінна Перлина (див. розділ 10 цієї книги).

Господь також відновив інші важливі істини:

1. Наш Небесний Батько—це реальна особа з відчутним на дотик, досконалим тілом з плоті й кісток. Святий Дух є духовною істотою.
2. Ми жили в доземному житті як духовні діти Бога.
3. Для виконання обрядів євангелії необхідне священство.
4. Ми будемо покарані за наші власні гріхи, а не за Адамову провину.
5. Дітей не треба хрестити, доки вони не сягнуть віку підзвітності (8 років).
6. На небесах існують три царства слави, і через милість Господа, Ісуса Христа, людей буде нагороджено згідно з їхніми вчинками на землі і відповідно до бажань їхнього серця.
7. Завдяки запечатувальній владі священства, сімейні стосунки можуть бути вічними.
8. Обряди і завіти, необхідні для спасіння, існують і для живих, і для мертвих.

- Як ці істини вплинули на вас та на інших?
-

Церкву Ісуса Христа ніколи не буде знищено

- У чому полягає місія Церкви?

З часу відновлення в 1830 році кількість членів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів швидко зростає. Вони живуть майже в усіх країнах світу. Церква й надалі зростатиме. Христос сказав: “Проповідана буде ця Євангелія Царства по цілому світові, на свідчення народам усім” (Джозеф Сміт—Матвій 1:31). Церкву більше ніколи не буде забрано з землі. Її місія—принести істину до кожного. Тисячі років тому Господь сказав, що Він “поставить царство, що навіки не зруйнується, і те царство не буде віддане іншому народові, ... а само буде стояти навіки” (Даниїл 2:44).

- Як ви допомагали просувати роботу Божого царства? Що ви можете робити, щоб і надалі брати участь у цій роботі?

Додаткові уривки з Писань

- Дії 3:19–21; Об’явлення 14:6; Даниїл 2:44–45; Ісаїя 2:2–4; 2 Нефій 3:6–15 (Відновлення було передречено)
- УЗ 110; 128:19–21; 133:36–39, 57–58 (Відновлення євангелії)
- Ефесеянам 2:20 (Ісус Христос є наріжним каменем Церкви)
- УЗ 20:38–67 (обов’язки чинів Церкви)
- Матвій 24:14 (євангелія буде проповідувана всім народам)

Віра в Ісуса Христа

Розділ 18

Що таке віра?

Віра в Господа Ісуса Христа є першим принципом євангелії. Це духовний дар, і він необхідний для нашого спасіння. Цар Венямин проголосив: “Спасіння не прийде до жодного, ... тільки через покаяння і віру в Господа Ісуса Христа” (Мосія 3:12).

Віра—це сподівання “на те, чого не видно, але що є істинним” (Алма 32:21; див. також Євреям 11:1). Віра—це принцип сили, що мотивує нас до виконання повсякденних справ.

Чи навчалися б ми, якби не вірили, що наберемося мудрості й знання? Чи працювали б день-у-день, якби не сподівалися, що цим чогось досягнемо? Чи засівав би селянин поле, якби не сподівався отримати врожай? Кожен день ми робимо щось, сподіваючись на кінцевий результат, хоча не можемо бачити його. Оце і є віра. (Див. Євреям 11:3).

Багато історій з Писань розповідають про дивовижні справи, здійснені вірою.

Вірою Ной побудував ковчег і врятував свою сім'ю від потопу (див. Євреям 11:7). Мойсей розділив води Червоного моря (див. Євреям 11:29). Ілля прикликав вогонь з неба (див. 1 Царів 18:17–40). Нефій накликав голод (див. Геламан 11:3–5). Він також просив Господа припинити його (див. Геламан 11:9–17).

Для вчителів: Цей розділ поділено на п'ять частин, що починаються з підзаголовків. Кожний підзаголовок—це запитання стосовно віри. Користуйтеся цими запитаннями як дороговказом під час уроку. Якщо розміри класної кімнати дозволяють вести обговорення в групах, розділіть клас на дві—чотири групи. Попросіть груп розподілити частини розділу серед них. Потім попросіть кожну особу зробити наступне з її частинизавдання: (1) Прочитати його. (2) Знайти уривки з Писань, які допоможуть дати відповідь на запитання, що міститься в підзаголовку. (3) Поділитися особистим досвідом, що стосується цієї частини розділу. Поділитися думками про цю частину з іншими членами групи.

Силою віри заспокоювалися води моря, відкривалися видіння й на молитви приходили відповіді.

Якщо ми будемо уважно вивчати Писання, то зрозуміємо, що віра—це сильне внутрішнє переконання про істину, яке спонукає нас чинити добро. Звідси виникає запитання: в кого ж ми повинні вірити?

- Пригадайте, чим ви займаєтеся щодня. Над чим ви працюєте щодня, але не бачите кінцевого результату? Як віра спонукає вас до дій?

Чому ми повинні вірити в Ісуса Христа?

Ми маємо зосередити віру на Господі Ісусі Христі.

Вірити в Ісуса Христа означає довіряти Йому настільки, щоб слухатися всіх Його заповідей. Коли ми покладаємо віру на Ісуса Христа, стаючи Його слухняними учнями, Небесний Батько прощає наші гріхи й готує до повернення до Нього.

Апостол Петро проголошував, що “під небом нема іншого Ймення, даного людям, що ним би спастися ми мали” (Дії 4:12; див. також Мосія 3:17). Яків учив, що люди повинні мати “повну віру в Святого Ізраїля, інакше вони не можуть бути спасеними в царстві Божому” (2 Нефій 9:23). Якщо ми віримо у Спасителя і каємося, Його Спокута починає повною мірою діяти в нашому житті. Вірою ми також можемо здобути силу, щоб долати спокуси (див. Алма 37:33).

Ми не можемо вірити в Ісуса Христа, не маючи віри в Небесного Батька. Якщо ми віримо в Них, то також віритимемо, що Святий Дух, якого Вони посилають, навчить нас усій істині і втішить.

- Як віра в Ісуса Христа впливає на наше виконання церковних покликань, сімейні стосунки, роботу? Як віра в Ісуса Христа впливає на нашу надію на вічне життя?

Як ми можемо зміцнити віру в Ісуса Христа?

Знаючи про незліченні благословення, які приходять через віру в Ісуса Христа, ми повинні прагнути зміцнювати віру в Нього.

Спаситель сказав: “Коли будете ви мати віру, хоч як зерно гірчичне,... нічого не матимете неможливого!” (Матвій 17:20). Гірчичне зерно—дуже маленьке, але виростає у велике дерево.

Як ми можемо зміцнювати свою віру? Так само, як і розвивати будь-які інші здібності. Як ми вчимося різьбити по дереву, ткати, малювати, куховарити, робити гончарні вироби чи грати на музичних інструментах? Ми навчаємося, тренуємося й працюємо. Таким чином ми удосконалюємося. Так само і з вірою. Якщо ми хочемо зміцнити віру в Ісуса Христа, то повинні працювати над нею. Пророк Алма порівнював Слово Бога із насінням, яке слід доглядати вірою:

“Але знайте, якщо ви прокинетеся і пробудите сили свого розуму, аж до того, щоб зробити дослід над моїми словами, і скористуетесь принаймні частинкою віри, так, навіть якщо ви не можете нічого, окрім того, щоб мати бажання повірити, нехай це бажання працює в вас, аж до того, як ви повірите так, що зможете дати місце для частини моїх слів.

Тепер ми порівняємо Слово з насінням. Тож, якщо ви знайдете місце, щоб насіння могло бути посіяне у вашому серці, знайте, якщо це справжнє насіння, тобто добре насіння, якщо ви не викинете його вашою зневірою, щоб чинити опір Духові Господа, знайте, воно почне розбухати у вашій душі; і коли ви відчуєте ці рухи розбухання, ви почнете говорити собі—Певно, що це є добре насіння, тобто що Слово є добрим, бо воно починає збільшувати мою душу; так, воно починає освітлювати мое розуміння. ...

Тепер дивіться, чи не збільшуватиме це вашу віру?”
(Алма 32:27–29).

Отже, ми можемо зміцнити віру в Бога, діючи відповідно до *бажання* вірити в Нього.

Ми також можемо зміцнювати віру, молячись Небесному Батькові про свої сподівання, бажання й потреби (див. Алма 34:17–26). Але нам не слід припускати, ніби все, що ми маємо робити, так це просити. У Писаннях нам сказано, що “віра, коли

діл не має,—мертва в собі!” (Якова 2:17). Подана далі історія розповідає про чоловіка, чия віра проявилася у вчинках.

Цей чоловік хотів вивчати Писання, але не вмів читати. Він молився Небесному Батькові, щоб Той допоміг йому навчитися читати. У той час до його села завітав один учитель, і наш чоловік попросив його допомогти йому. Він вивчив алфавіт. Він учив звуки і навчився складати літери у слова. Незабаром він уже міг читати прості слова. Чим більше він докладав зусиль, тим більше пізнавав. Він дякував Господу за те, що Той послав йому вчителя й допоміг навчитися читати. Його віра настільки зміцнилася, а смирення і знання поглибилися, що він служив президентом однієї з філій Церкви.

Президент Спенсер В. Кімбол пояснював: “Повинні бути діла, зроблені через віру. Як нерозумно було б просити Господа *дати* нам знання, але як мудро просити Господньої допомоги, щоб здобувати знання, творчо підходити до навчання, ясно розмірковувати й зберігати в пам’яті те, чого навчилися” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 205; курсив оригіналу).

Вірити—означає робити все, що в наших силах, щоб здійснити те, на що сподіваємося і про що молимося. Президент Кімбол сказав: “З вірою ми саджаємо насіння і невдовзі бачимо диво розквіту. Люди часто неправильно розуміють і перекручують цей процес”. Він пояснив, що багато людей хочуть мати здоров’я і силу, не дотримуючись законів здоров’я. Ми хочемо процвітати, не сплачуючи десятину. Ми хочемо бути ближче до Бога, але не хочемо поститися й молитися. Ми хочемо дощ у належний час і мир у країні, і не зберігаємо Суботній день святим, і не дотримуємося інших Господніх заповідей. (Див. *Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* [2006], 152).

Вагомий спосіб, щоб зміцнювати віру—слухати й досліджувати слова Господа. Ми чуємо слово Господа на церковних зборах. Ми можемо досліджувати Його слова в Писаннях. “І оскільки у всіх немає віри, шукайте старанно і навчайте один одного словам мудрості; так, шукайте в найкращих книгах слів мудрості; прагніть знання, саме через навчання і також через віру” (УЗ 88:118).

-
- Який ви бачите взаємозв'язок між нашою вірою і нашими вчинками?

Які благословення приходять завдяки вірі?

Вірою творяться дива, являються ангели, даються дари Духа, приходять відповіді на молитви і люди стають синами Бога (див. Мороній 7:25–26, 36–37).

“Коли з'являється віра, разом з нею з'являються... апостоли, пророки, євангелісти, пастори, вчителі, дари, мудрість, знання, чудеса, зцілення, язики, тлумачення язиків тощо. Усе це з'являється, коли на землі з'являється віра, і зникає, коли віра зникає з землі, бо все це є результатом віри. ... Той, у кого вона є, завдяки їй здобуде все необхідне знання і мудрість, поки не пізнає Бога й Ісуса Христа, Якого Він послав—пізнання Якого і є вічним життям” (*Lectures on Faith* [1985], 83).

- В яких історіях з Писань розповідається про те, що люди ставали сильнішими завдяки своїй вірі в Ісуса Христа?
Чи траплялося таке у вашому житті?

Додаткові уривки з Писань

- Євреям 11; Алма 32 (пояснюється суть віри)
- Вихід 14:19–22 (розділення вод Червоного моря)
- Буття 6–8 (Ной і потоп)
- Матвій 8:5–33 (зцілення хворих, втихомирнення бурі, дива віри)
- Марк 5:25–34 (зцілення вірою)
- Римлянам 10:17 (віра приходиться через почуте слово Бога)

Покаяння

Розділ 19

Усім нам потрібно каятися

- Що таке гріх? Як наші гріхи впливають на нас?

Віра в Ісуса Христа природно веде до покаяння. З часів Адама й дотепер світ потребує покаяння. Господь наставляв Адама: “Отже, навчайте своїх дітей, що всі люди повсюди повинні покаятися, інакше вони ніяк не зможуть успадкувати царство Боже, бо ніщо нечисте не може перебувати там, або перебувати в Його присутності” (Мойсей 6:57).

Ми приходимо на землю, щоб зростати й розвиватися. Цей процес—завдання на все життя. У цьому житті всі ми грішимо (див. Римлянам 3:23). У кожного є потреба в покаянні. Інколи ми грішимо через незнання, інколи через власні слабкості, а інколи через свідомий непослух. У Біблії ми читаємо, що “немає людини праведної на землі, що робила б добро й не грішила” (Еклезіяст 7:20), і “коли ж кажемо, що не маєм гріха, то себе обманюємо, і немає в нас правди!” (1 Івана 1:8).

Що таке гріх? Апостол Яків казав: “Хто знає, як чинити добро, та не чинить,—той має гріх” (Якова 4:17). Іван описав гріх як “усяку неправду” (1 Івана 5:17) і “беззаконня” (1 Івана 3:4).

Тому Господь сказав, що “всі люди повсюди повинні покаятися” (Мойсей 6:57). Крім Ісуса Христа, чие життя було досконалим, всі люди, які жили на землі, грішили. Наш Небесний Батько, сповнений великої любові, дав нам можливість каятися у власних гріхах.

Як звільнитися від гріхів за допомогою покаяння

- Що таке покаяння?
-

Покаяння—це шлях, який дозволяє нам звільнитися від гріхів та отримати прощення за них. Гріхи гальмують наш духовний розвиток і навіть можуть зупинити його. Покаяння дає нам змогу знов духовно зростати і розвиватися.

Спокута Ісуса Христа уможливила покаяння. Ми не можемо до кінця зрозуміти як саме, але Ісус сплатив за наші гріхи. Президент Джозеф Філдінг Сміт говорив про це:

“Я терпів біль, ви терпіли біль, й інколи він був доволі сильним. Але я не можу уявити собі біль, ... через який би кров, ніби піт, виступала з тіла. Це було щось жахливе, щось неймовірне. ...

На цьому світі *не народжувалося й не народиться жодної людини, яка б устояла під тягарем, що лежав на Сині Божому, коли Він ніс наші з вами гріхи*, даючи нам можливість позбутися них” (*Doctrines of Salvation*, sel. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:130–131; курсив взято з оригіналу).

Іноді покаяння вимагає неабиякої відваги, сили, багатьох сліз, безперервних молитов та невпинних зусиль, щоб жити за заповідями Господа.

Принципи покаяння

- Якими є принципи покаяння?

Президент Спенсер В. Кімбол заявляв: “*До покаяння немає широкої дороги і до прощення не веде легкий шлях. Кожна людина мусить іти тією самою дорогою, багата вона чи бідна, освічена чи безграмотна, висока чи низька, чи то князь або жебрак, чи цар або проста людина*” (*Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* [2006], с. 88; курсив оригіналу).

Ми повинні усвідомити, що згрішили

Щоб покаятися, ми повинні визнати, що вчинили гріх. Якщо ми не визнаємо цього, то не можемо покаятися.

Для вчителів: Якщо ви напишете перелік, це зможе викликати зацікавленість і допоможе учням зосередити увагу. Обговорюючи принцип покаяння разом з учнями або сім'єю, ви можете попросити когось написати ці принципи на дошці або на великому аркуші паперу.

Алма радив своєму синові Коріантонові, який не виконав до кінця своє місіонерське покликання і вчинив серйозні гріхи: “Нехай... гріхи твої бентежать тебе, таким збентеженням, яке приведе тебе до покаяння... Не намагайся виправдовувати себе анітрохи через свої гріхи” (Алма 42:29–30). Більше того, Писання радять нам не шукати виправдань для своїх грішних вчинків (див. Лука 16:15–16).

Ми не можемо приховати будь-який вчинок у своєму житті від себе чи від Господа.

Ми повинні шкодувати про те, що вчинили гріх

Крім того, що ми усвідомлюємо свої гріхи, ми ще повинні щиро шкодувати про те, що зробили. Ми повинні відчувати, що наші гріхи—жахливі. Нам слід бажати позбутися їх і залишити назавжди. У Писаннях говориться: “Всі ті, хто упокорюються перед Богом і бажають бути хрищеними, і приходять зі скрушеним серцем і впокореним духом, і ... істинно покаялися в усіх своїх гріхах ... будуть прийняті хрищенням у Його Церкву” (УЗ 20:37).

- Вивчіть 2 Коринтянам 7:9–10 і Мормон 2:10–14. Чим, на вашу думку, “смуток для Бога” відрізняється від шкодування?

Ми повинні полишити свої гріхи

Щирий смуток має спонукати нас до полишення (припинення) гріхів. Якщо ми вкрали щось, то не повинні робити цього знов. Якщо ми збрехали, то не повинні більше обманювати. Якщо ми чинили перелюб, то маємо зупинитися. Господь дав пророку Джозефу Сміту одкровення: “По цьому ви можете знати, чи покалася людина у своїх гріхах—ось, вона зізнається в них і полишить їх” (УЗ 58:43).

Ми повинні сповідатися у гріхах

Дуже важливо сповідуватися у гріхах. Господь заповів нам робити це. Сповідь знімає з грішника важкий тягар. Господь пообіцяв: “Я, Господь, прощаю гріхи і милостивий до тих, хто сповідають свої гріхи зі смиренным серцем” (УЗ 61:2).

Ми повинні сповідуватися у всіх своїх гріхах Господу. Крім того, у серйозних гріхах, таких як перелюб, блуд, жорстоке поводження або грабіж, які можуть вплинути на наше перебування в Церкві, ми повинні сповідуватися відповідному провідникові священства. Якщо ми згрішили проти іншої людини, то повинні сповідатися перед людиною, якій завдали шкоди. Деякі менш серйозні гріхи залишаються тільки між нами й Господом. У таких можна сповідатися наодинці з Господом.

Ми повинні відшкодувати збитки

Частиною покаяння є відшкодування. Це означає, що ми повинні якомога повніше виправити шкоду, яку заподіяли. Крадій, наприклад, повинен повернути те, що вкрав. Брехун має відновити правду. Особа, яка своїми плітками запламувала гідність іншої людини, повинна зробити все, щоб повернути їй добре ім'я. Якщо ми робитимемо це, Бог не пригадає нам наші гріхи на суді (див. Езекіїль 33:15–16).

Ми повинні прощати інших

Невід'ємною частиною покаяння є прощення тих, хто заподіяв нам шкоду. Господь не прощатиме нас, якщо серце наше не буде повністю очищене від усієї ненависті, злоби й поганого ставлення до людей (див. 3 Нефій 13:14–15). “Отже, Я кажу вам, ви повинні прощати один одного; бо той, хто не прощає своєму братові його провини, стоїть засуджений перед Господом; бо на ньому залишається більший гріх” (УЗ 64:9).

Ми повинні дотримуватися заповідей Бога

Щоб покаяння було повним, ми мусимо дотримуватися Господніх заповідей (див. УЗ 1:32). Покаяння не завершено, якщо ми не сплачуємо десятину або не зберігаємо Суботній день святим, або не дотримуємося Слова мудрості. В нас немає розкаяння, якщо ми не підтримуємо керівників Церкви, не любимо Господа і ближніх. Якщо ми не молимося і недобре ставимося до людей, то напевно не розкаялися. Коли ми каємося, життя змінюється.

Президент Кімбол сказав: “По-перше, людина кається. Ставши на цей твердий ґрунт, вона повинна жити за заповідями Господа, щоб зберегти свою перевагу. Це необхідно для повного прощення” (*Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол, с. 43*).

- Чим учення у цьому розділі відрізняються від хибної думки про те, що покаяння є лише виконанням переліку простих кроків чи шаблонних дій?

Що нам дає покаяння

- Яким чином покаяння допомагає нам?

Коли ми каємося, Спокута Ісуса Христа починає повною мірою діяти в нашому житті, і Господь прощає нам гріхи. Ми стаємо вільними від рабства власних гріхів і здобуваємо радість.

Алма докладно розповів про те, як покався у своєму грішному минулому:

“Моя душа була змучена надмірно і виснажена всіма моїми гріхами.

Так, я згадав усі свої гріхи і беззаконня, за які я був катований муками пекла; так, я бачив, що я повстав проти мого Бога, і що я не виконував Його святі заповіді.

...Такими великими були мої беззаконня, що сама думка про те, що я прийду до присутності мого Бога, виснажувала мою душу невимовним жахом.

...І сталося, що я так був ... змучений згадками про багато моїх гріхів, ось, я пригадав також, що чув, як мій батько пророкував... про пришествя якогось Ісуса Христа, Сина Божого, щоб спокутувати гріхи світу.

Тож коли мій розум схопився за цю думку, я заволав у серці своєму: О Ісусе, ти, Сину Божий, змилуйся наді мною. ...

І ось, знаєш, коли я подумав це, я не пам'ятаю більше болю. ...

І ох, яка радість, і яке дивне світло я побачив; так, мою душу сповнила радість, така ж надзвичайна, якою була й моя мука!

...Не може бути нічого такого гострого і солодкого, якою була моя радість” (Алма 36:12–14, 17–21).

- Як покаяння і прощення принесли Алмі радість?

Чому небезпечно зволікати з покаянням

- Які можливі наслідки зволікання з покаянням?

Пророки проголосили, що “це життя є часом для людей підготуватися до зустрічі з Богом” (Алма 34:32). Ми повинні каятися прямо зараз, кожного дня. Коли ми встаємо вранці, то повинні зазирнути в себе, щоб пересвідчитися, що Дух Божий перебуває з нами. Увечері, перед тим як лягати спати, ми повинні переглянути свої вчинки і слова за минулий день і попросити Господа вказати, у чому нам слід покаятися. Каячись кожного дня й відчуваючи, як Господь прощає наші гріхи, ми постійно будемо вдосконалюватися. Як і у випадку з Алмою, наше щастя і радість можуть бути солодкими й гострими.

Додаткові уривки з Писань

- Матвій 9:10–13; Лука 13:3; Езекіїль 18:30 (покаятися або загинути)
- Алма 7:21 (ніщо нечисте не може перебувати в Божій присутності)
- 2 Коринтянам 7:9–10 (смуток для Бога)
- Мосія 4:10–12 (кроки покаяння)
- Ісаїя 1:18; Мосія 26:28–32 (покаяння приносить прощення)
- УЗ 58:42 (гріхи більше не згадаються)
- 2 Нефій 9:23 (покаяння є необхідним для спасіння)
- 2 Нефій 2:21 (каятися, поки у плоті)
- УЗ 19:15–20 (Господь заповідав нам каятися, щоб нам не потрібно було так страждати, як страждав Він)

Хрищення

Розділ 20

Заповідь христитися

- Навіщо нам христитися?

Сьогодні, як і за днів Ісуса, існують певні принципи й обряди євангелії, які ми маємо засвоїти і яким повинні підкоритися. Принцип—це вірування або вчення. Обряд—це ритуал або церемонія. Перші два принципи євангелії—це віра в Господа Ісуса Христа і покаяння. Хрищення є першим обрядом євангелії. Серед іншого Господь сказав своїм апостолам: “Тож ідіть, і навчіть всі народи, християчи їх в Ім’я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів” (Матвій 28:19–20).

Ми повинні христитися на відпущення гріхів

Коли ми віримо в Ісуса Христа, каємося і христимося, тоді силою спокути Ісуса Христа наші гріхи прощаються.

З Писань ми дізнаємося, що Іван Христитель “в пустині христив та проповідував хрищення на покаяння—для прощення гріхів” (Марк 1:4). Апостол Петро учив: “Покайтеся, і нехай же охриститься кожен із вас у Ім’я Ісуса Христа на відпущення ваших гріхів” (Дії 2:38). Після того як Павла було наведено, Ананій сказав йому: “Уставай й охристися, і обмиє гріхи свої” (Дії 22:16).

Для вчителів: Скористайтеся запитаннями на початку розділу, щоб розпочати обговорення, і заохочуйте учнів або членів сім’ї звертатися до тексту, щоб знайти більше інформації. Скористайтеся запитаннями у кінці розділу, щоб допомогти учням або членам сім’ї обміркувати й обговорити значення того, що вони прочитали, та застосувати прочитане у житті.

Ми повинні христитися, щоб стати членами Церкви Ісуса Христа

“Всі ті, хто упокорюються перед Богом і бажають бути хрищенними, і ... істинно покаялися в усіх своїх гріхах,... будуть прийняті хрищенням у Його Церкву” (УЗ 20:37).

Ми повинні христитися, щоб отримати дар Святого Духа

Господь сказав: “Якщо ти повернешся до Мене і ... покаєшся в усіх своїх провинах, і будеш охрищений, саме у воді, в ім'я Мого Єдинонародженого Сина,... ти отримаєш дар Святого Духа” (Мойсей 6:52).

Ми повинні христитися, щоб проявити слухняність

Ісус Христос був безгрішним, але Він все одно христився. Він сказав, що хрищення необхідне, щоб “виповнити усю правду” (Матвій 3:15). Пророк Нефій пояснив, що Господь сказав йому: “Слідуйте за Мною, і робіть те, що, як ви бачили, Я робив ... з щирими намірами в серці, не чинячи лицемірства й обману перед Богом, але із справжнім бажанням, каючись у своїх гріхах, засвідчуючи перед Батьком, що ви бажаєте взяти на себе ім'я Христа, хрищенням” (2 Нефій 31:12–13).

Ми повинні христитися, щоб увійти в цілестіальне царство

Ісус сказав: “Кожен, хто повірить у Мене і христиться,... успадкує царство Бога. А кожного, хто не повірить у Мене і не христиться, буде проклято” (3 Нефій 11:33–34). Хрищення—це ворота, через які ми входимо на шлях до цілестіального царства (див. 2 Нефій 31:17–18).

Правильний спосіб хрищення

- У який спосіб ми повинні христитися?

Існує лише один вірний спосіб хрищення. Ісус явив пророку Джозефу Сміту, що чоловік, який має відповідну для хрищення владу священства, “має ввійти у воду з особою, яка представила себе для хрищення... Тоді він має занурити його або її у воду і вийти назад з води” (УЗ 20:73–74). Занурення є обов'язковою

частиною. Апостол Павло вчив, що занурення у воду й підняття з неї символізує смерть і воскресіння. Після хрищення ми починаємо нове життя. Павло казав:

“Чи ви не знаєте, що ми всі, хто христився у Христа Ісуса, у смерть Його христилися?

Отож, ми поховані з Ним хрищенням у смерть, щоб як воскрес Христос із мертвих славою Отця, так щоб і ми стали ходити в оновленні життя.

Бо коли ми з'єдналися подобою смерти Його, то з'єднаємось і подобою воскресіння” (Римлянам 6:3–5).

Хрищення зануренням, виконане особою, яка має належне право,—це єдиний прийнятний спосіб хрищення.

- Чому так важливо, щоб хрищення виконувалося людиною, яка має повноваження?
- Яким чином хрищення зануренням подібне до поховання й воскресіння Спасителя?

Хрищення у віці підзвітності

- Хто повинен христитися?

Христитися повинна кожна людина, якій виповнилося 8 років і яка є підзвітною (відповідає за свої вчинки). У деяких церквах навчають, що необхідно христити малих дітей. Це не узгоджується з ученнями Спасителя. Говорячи про малих дітей, Ісус сказав: “Бо Царство Небесне належить таким” (Матвій 19:14).

Пророк Мормон говорив, що хрищення малят є глумом в очах Бога, бо вони не можуть грішити. Так само хрищення не потрібно для людей, чий розумові вади не дозволяють їм відрізнити добро від зла (див. Мороній 8:9–22).

Всі інші люди повинні христитися. Ми мусимо прийняти обряд хрищення й залишатися вірними завітам, укладеним під час нього.

- Що б ви могли сказати другові, який вважає, що маленьких дітей необхідно христити?

Коли христимося, ми укладаємо завіти

Про хрищення йдеться в багатьох уривках Писань. В одному з них пророк Алма вчив, що кроками підготовки до хрищення є віра й покаяння. Він учив, що коли ми христимося, то укладаємо завіт з Господом. Ми даємо обіцяння виконувати певні речі, а Бог взамін обіцяє благословляти нас.

Алма казав, що ми маємо бажати називатися народом Бога. Ми повинні бути готовими допомагати одне одному і втішати одне одного. Ми повинні бути свідками Бога в усі часи і в усьому, і в усіх місцях. Якщо ми робимо це і христимося, Бог пробачить нам наші гріхи. Алма сказав людям, які вірили в його вчення щодо евангелії:

“Дивіться, ось води Мормона... І ось, оскільки ви жадаєте прийти до кошари Бога і називатися його народом,... що ви маєте проти того, щоб бути хрищеними в ім'я Господа, як свідчення того перед Ним, що ви увійшли в завіт з Ним, що ви будете служити Йому і виконувати Його заповіді, щоб Він міг пролити Свій Дух більш рясно на вас?” (Мосія 18:8–10). Люди заплескали в долоні від радості і сказали, що вони бажують христитися. Алма христив їх у водах Мормона. (Див. Мосія 18:7–17).

Алма учив, що коли ми христимося, то укладаємо завіти з Господом, що ми:

1. Прийдемо до кошари Бога.
2. Будемо нести тягарі одне одного.
3. Будемо свідками Бога в усі часи і в усьому, і в усіх місцях.
4. Служитимемо Богу і будемо дотримуватися Його заповідей.

Коли ми христимося і дотримуємося завіту хрищення, Господь обіцяє:

1. Прощати наші гріхи (див. Дії 2:38; УЗ 49:13).
  2. Пролити Свій Дух більш рясно на нас (див. Мосія 18:10).
  3. Давати нам щоденний провід і допомогу Святого Духа (див. Дії 2:38; УЗ 20:77).
-

4. Дати нам піднятися в першому воскресінні (див. Мосія 18:9).
  5. Дати нам вічне життя (див. Мосія 18:9).
- Що, на вашу думку, означає нести тягарі одне одного, бути свідками Бога в усі часи і в усіх місцях?

Хрищення дає шанс почати все спочатку

Хрищення є початком нашого нового життя. Тому його й називають другим народженням. Ісус сказав, що якщо ми не народимося від води й духа, то не зможемо увійти в царство Боже (див. Іван 3:3–5). Цей принцип був чітко пояснений Адаму:

“І оскільки ви були народжені в цей світ водою, і кров'ю, і духом, що створено Мною, і таким чином стали з пороку живою душею, саме так і ви маєте народитися знову в царстві небесному з води, і від Духа, і бути очищеними кров'ю Мого Єдинонародженого” (Мойсей 6:59).

Апостол Павло казав, що після хрищення ми маємо розпочати нове життя: “Ми поховані з Ним хрищенням, ... щоб і ми стали ходити в обновленні життя” (Римлянам 6:4). Одне з найвеличніших благословень хрищення полягає в тому, що воно дає нам новий старт на шляху до вічної мети.

- Яким чином ваше хрищення допомогло вам почати нове життя?

Додаткові уривки з Писань

- 2 Нефій 31:4–7 (мета і необхідність хрищення)
- 3 Нефій 11:21–27; УЗ 20:72–74 (як виконувати хрищення)
- Дії 2:38–39 (христитися на відпущення гріхів)
- Мороній 8:8–12; УЗ 20:71–72 (малим дітям хрищення не потрібне; христитися мають усі ті, хто розкався)
- Алма 7:14–16 (хрищення є очищенням, укладанням завіту вічного життя)

Дар Святого Духа

Розділ 21

Святий Дух

З розділу 7 ми дізналися, що Святий Дух є членом Божества. Він є “особою з Духа” (див. УЗ 130:22). У нього немає тіла з плоті й кісток. Його місія—свідчити про Батька, Сина і всю істину. Крім того, Святий Дух очищує, або освячує, нас, щоб підготувати до життя в присутності Бога. Святий Дух очищує наші серця, щоб у нас більше не було бажання чинити зло.

Існує різниця між Святим Духом і даром Святого Духа. У цьому розділі ми дізнаємося про те, що таке дар Святого Духа і як ми можемо отримати цей прекрасний дар від Бога.

Дар Святого Духа

- У чому полягає різниця між Святим Духом та даром Святого Духа?

Дар Святого Духа—це привілей, даний людям, які повірили в Ісуса Христа, хрестилися і були конфірмовані у члени Церкви, щоб отримувати провід і натхнення від Святого Духа.

Джозеф Сміт казав, що ми віримо в можливість насолоджуватися даром Святого Духа у наш час так само, як і за часів перших апостолів. Ми віримо у цей дар в усій його повноті, силі, величі та славі. (Див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], 99–100).

Людину може час від часу скеровувати Святий Дух, навіть якщо вона не отримала дар Святого Духа (див. УЗ 130:23). Однак цей

Для вчителів: Ви можете запропонувати учням або сім'ї взяти участь в одній з таких вправ: (1) Прочитати додаткові уривки з Письна, вказані в кінці розділу, і обговорити, як Святий Дух допомагає нам іти земним шляхом. (2) Розповісти про деякі благословення, що прийшли у їхнє життя завдяки дару Святого Духа. (3) Обговорити, що можуть робити батьки, щоб допомогти дітям розуміти дар Святого Духа і те, як Святий Дух спілкується з нами.

провід не буде тривалим, доки людина не хреститься і не отримає рукопокладанням дар Святого Духа. У Дії 10 ми читаємо, що римський солдат Корнилій отримав натхнення від Святого Духа, завдяки якому зрозумів, що євангелія Ісуса Христа—істинна. Але Корнилій не отримав дар Святого Духа, поки не охрестився. Пророк Джозеф Сміт учив, що якби Корнилій не охрестився і не отримав дар Святого Духа, то Святий Дух залишив би його (див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт, с. 99*).

У наш час багато людей, які не належать до Церкви, силою Святого Духа дізнаються про істинність Книги Мормона (див. Мороній 10:4–5). Але цей спалах свідчення гасне, якщо вони не отримують дар Святого Духа. Вони не отримують тієї постійної впевненості, як люди, які мають дар Святого Духа.

Отримання дару Святого Духа

- Що ми повинні робити, щоб отримати постійний супровід Святого Духа?

Господь сказав: “І всіх, хто матиме віру, ви маєте конфірмувати в Моїй Церкві рукопокладанням, і я наділю їх даром Святого Духа” (УЗ 33:15).

Кожен гідний старійшина Церкви, маючи вповноваження, може надати дар Святого Духа іншій людині. Однак немає ніяких гарантій, що ця людина отримуватиме натхнення і провід від Святого Духа лише тому, що старійшини поклали руки їй на голову. Кожна людина повинна “прийняти Святого Духа”. Це означає, що Святий Дух прийде до нас лише тоді, коли ми будемо вірними й матимемо бажання отримувати допомогу від цього небесного посланця.

Щоб бути гідними допомоги Святого Духа, ми повинні щиро намагатися дотримуватися заповідей Бога. Наші думки і вчинки мають бути чистими.

Розпізнавання впливу Святого Духа

Святий Дух зазвичай спілкується з нами тихо. Його вплив на нас часто визначається як “спокійний тихий голос”

(див. 1 Царів 19:9–12; Геламан 5:30; УЗ 85:6). Президент Бойд К. Пекер учив: “Святий Дух говорить таким голосом, що ви його більше *відчуваєте*, ніж *чуєте*... І коли ми говоримо про “прислухання” до нашіптувань Духа, найчастіше ми описуємо духовні спонування, кажучи: “Я мав відчуття”. Цей голос Духа говорить лагідно, підказуючи вам, що робити, або що сказати, або може застерігати вас” (in Conference Report, Oct. 1994, 77; or *Ensign*, Nov. 1994, 60).

Один з найвеличніших дарів Божих

- Які благословення ми можемо отримувати завдяки дару Святого Духа?

Дар Святого Духа є одним з найвеличніших дарів Бога для нас. Завдяки Святому Духові ми можемо знати, що Бог живе, що Ісус є Христос і що Його Церкву було відновлено на землі. Ми можемо чути підказки Святого Духа, в яких буде сказано все, що нам потрібно робити (див. 2 Нефій 32:5). Святий Дух освячує нас і готує до входження в присутність Бога. Цей прекрасний дар Небесного Батька також може приносити в наші серця спокій і розуміння того, що від Бога (див. 1 Коринтянам 2:9–12).

- Чому дар Святого Духа є одним з найвеличніших дарів Бога для нас?

Додаткові уривки з Писань

- 1 Коринтянам 3:16–17; УЗ 130:22–23 (Святий Дух перебуває з праведними)
- Дії 19:1–7 (дар Святого Духа надавали в давні часи)
- Мороній 8:25–26 (як отримати Святого Духа)
- Мороній 10:5 (Святий Дух є свідком істини)
- Мосія 5:2 (Святий Дух змінює серця)
- Алма 5:54 (Святий Дух освячує)

Дари Духа

Розділ 22

Дари Духа

- Навіщо Господь дає нам духовні дари?

Після хрищення на голову кожного з нас було покладено руки, щоб ми отримали дар Святого Духа. Якщо ми праведні, то можемо постійно відчувати Його вплив. Завдяки Йому кожен може бути обдарований певними духовними здібностями, що називаються дари Духа. Ці дари отримують люди, віддані Христу. “Всі ці дари йдуть від Бога, на благо дітям Бога” (УЗ 46:26). Вони допомагають нам розуміти євангельські істини і навчати їм. Вони допоможуть нам благословити інших. Вони скеровуватимуть нас на шлях повернення до Небесного Батька. Щоб мудро розпоряджатися своїми дарами, нам необхідно знати, якими вони є, як ми можемо розвивати їх і як розпізнавати сатанинські підробки, що нагадують їх.

У Писаннях згадується багато дарів Духа. Вони давалися членам істинної Церкви кожного разу, коли вона існувала на землі (див. Марк 16:16–18). Далі перераховуються деякі з дарів Духа:

Дар язиків (УЗ 46:24)

Іноді трапляється, що нам необхідно розповісти про євангелію мовою, якою ми не володіємо. У таких випадках Господь може благословити нас здатністю говорити цією мовою. Наприклад: коли старійшина Алонцо А. Хінклі служив місіонером у Голландії, він дуже погано розумів і розмовляв голландською, хоч молився і наполегливо вчився. Коли він якось повернувся до будинку,

---

Для вчителів: Ви можете попросити учнів або сім'ю проглянути перелік духовних дарів у цьому розділі і вибрати два, про які вони хотіли б дізнатися більше. Під час уроку дайте їм час для самостійного вивчення частин цього розділу та уривків з Писань, що стосуються вибраних ними дарів. Після того, як вони це зроблять, попросіть їх розповісти, про що вони дізналися.

де вже був одного разу, двері відчинила жінка, і дуже сердито розмовляла з ним голландською мовою. На своє здивування він розумів кожне її слово. У нього було сильне бажання свідчити їй. Він почав говорити, і промовляв усі слова чистою голландською мовою. Та коли він повернувся до президента місії, щоб показати свій прогрес у вивченні мови, ця здатність зникла. Багато відданих членів Церкви були благословенні даром язиків. (Див. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–1966], 2:32–33.)

Дар тлумачення язиків (УЗ 46:25)

Інколи цей дар дається, якщо ми не можемо зрозуміти мову і нам потрібно отримати важливе послання від Бога. Ось приклад: Президент Девід О. Мак-Кей дуже хотів виступити перед святими в Новій Зеландії без перекладача. Він сказав їм, що сподівається, що Господь благословить їх спроможністю зрозуміти його. Він виступав англійською. Виступ тривав хвилин сорок. Під час виступу вираз обличчя та сльози на щоках багатьох людей були доказом того, що вони зрозуміли послання президента Мак-Кея. (Див. *Answers to Gospel Questions*, 2:30–31.)

Дар перекладати (УЗ 5:4)

Якщо провідники Церкви покликають нас перекладати слово Господнє, ми можемо отримати дар перекладати, який перевищує нашу природну здатність до цього. Ми повинні жити праведно, наполегливо вчитися і молитися про отримання цього дару, втім, це стосується й усіх інших дарів. Коли ми робимо так, Господь дає нам відчувати палання всередині, і ми знаємо чи є наш переклад правильним (див. УЗ 9:8–9). У Джозефа Сміта був дар перекладу, коли він перекладав Книгу Мормона. Цей дар діяв лише тоді, коли він був у гармонії з Духом.

Дар мудрості (УЗ 46:17)

Дехто з нас був благословенний здібністю розуміти людей, принципи евангелії та їхнє застосування в житті. Нам сказано: “А якщо кому з вас не стає мудрості, нехай просить від Бога, що всім дає просто, та не докоряє,—і буде вона йому дана.

Але нехай просить із вірою, без жодного сумніву. Бо хто має сумнів, той подібний до морської хвилі, яку жене й кидає вітер. Нехай бо така людина не гадає, що дістане що від Господа” (Якова 1:5–7).

Господь сказав: “Прагніть не багатств, але мудрості, і знайте, таємниці Бога буде відкрито вам” (УЗ 6:7).

Дар знання (УЗ 46:18)

Всі ті, хто стають подібними до Небесного Батька, зрештою здобувають знання про все. Знання Бога та Його закони відкриваються Святим Духом (див. УЗ 121:26). Ми не можемо бути спасеними, якщо не знаємо про ці закони (див. УЗ 131:6).

Господь явив: “Якщо людина здобуває більше знань і розуму в цьому житті через свою старанність і послухність, ніж інша людина, вона матиме відповідну перевагу у світі прийдешньому” (УЗ 130:19). Господь заповідав нам якомога більше дізнаватися про Його роботу. Він хоче, щоб ми дізнавалися про небеса, землю, все, що сталося або станеться, все що вдома й у далеких землях (див. УЗ 88:78–79). Однак є багато людей, які намагаються набути знання, навчаючись виключно власними силами. Вони не просять про допомогу Святого Духа. Саме такі люди постійно вчаться, але ніколи не знаходять істину (див. 2 Тимофію 3:7). Коли ми отримуємо знання через одкровення від Святого Духа, Дух промовляє до нашого розуму і серця (див. УЗ 6:15, 22–24; 8:2; 9:7–9).

Дар навчати мудрості й знанням (Мороній 10:9–10)

Окремим людям дана особлива здібність—роз’яснювати істини євангелії і свідчити про них. Цей дар може бути застосований тоді, коли ми навчаємо на уроці. Батьки також можуть застосувати його, щоб навчати своїх дітей. Цей дар також допомагає нам учити людей, щоб вони могли розуміти євангелію.

Дар знати, що Ісус Христос є Сином Бога (УЗ 46:13)

Цей дар отримували пророки й апостоли, покликані бути особливими свідками Ісуса Христа. Однак й інші можуть також

отримати його. Президент Девід О. Мак-Кей навчав: “Декому дано,—каже Господь в книзі Учення і Завіти,—Святим Духом знати, що Ісус є Сином Бога і що Його було розіп’ято за гріхи світу [див. УЗ 46:13]. Саме про таких я кажу, що вони міцно стоять на камені одкровення завдяки свідченню, яке несуть світові” (*Учення Президентів Церкви: Девід О. Мак-Кей* [2004], с. 120).

Дар вірити у свідчення інших (УЗ 46:14)

Силою Святого Духа ми можемо знати про істинність усього. Щоб дізнатися, чи каже якась людина правду, ми повинні запитати у Бога з вірою. Якщо те, про що ми молимося, є правдою, Господь заспокоїть наш розум (див. УЗ 6:22–23). Так ми можемо пересвідчитися, що хтось, навіть пророк, справді отримав одкровення. Нефій просив Господа показати йому, дати відчуття і пізнати те, що сон його батька був правдивим (див. 1 Нефій 10:17–19).

Дар пророцтва (УЗ 46:22)

Люди, які отримують справжні одкровення про минуле, теперішнє й майбутнє, мають дар пророцтва. Такий дар є у пророків, але у нас він також може бути, щоб впорядковувати власне життя (див. 1 Коринтянам 14:39). Ми можемо отримати одкровення від Бога для себе і своїх покликань, але не для Церкви або її керівників. І навпаки, людина не може отримати одкровення з небес для когось, над ким вона не головує. Якщо ми дійсно маємо дар пророцтва, ми не отримуємо одкровення, яке не узгоджується з тим, що сказав Господь у Писаннях.

Дар зцілення (УЗ 46:19–20)

Дехто має віру, щоб зцілювати, а дехто—щоб бути зціленими. Усі ми можемо проявляти віру, щоб зцілитися, коли хворі (див. УЗ 42:48). Багато носіїв священства мають дар зцілювати недужих. Комусь може бути дано знання про те, як лікувати хвороби.

Дар творити дива (УЗ 46:21)

Господь неодноразово дивовижним чином благословляв Свій народ. Коли перші поселенці в Юті вирощували перший

врожай зернових, його ледь не знищило нашестя сарани. Піонери молилися Господові, щоб Він врятував їхні поля, і Він послав чайок, які поїли всю сарану. Коли нам потрібна допомога і ми просимо з вірою, і якщо це нам на благо, то Господь вчинить для нас дива (див. Матвій 17:20; УЗ 24:13–14).

Дар віри (Мороній 10:11)

У брата Яреда була надзвичайна віра. Завдяки їй він отримав інші дари. Його віра була настільки сильною, що йому явився сам Спаситель (див. Етер 3:9–15). Без віри не може бути інших дарів. Мороній обіцяв: “Ось, я кажу вам, що той, хто вірить у Христа, не сумніваючись ні в чому, все, що він попросить у Батька в ім’я Христа, буде дано йому” (Мормон 9:21). Ми повинні прагнути зміцнювати свою віру, з’ясувати, які дари маємо, й використовувати їх.

Деякі люди не мають віри, і вони заперечують саме існування дарів Духа. Мороній так звертався до них:

“І знову я кажу вам, тим, хто заперечує одкровення Бога, і каже, що з ними покінчено, що немає ні одкровень, ні пророцтв, ні дарів, ні зцілення, ні мовлення язиками, ні тлумачення язиків;

Ось, я кажу вам, той, хто заперечує це, не знає евангелію Христа; так, він не читав писань; а якщо й читав, то не розуміє їх” (Мормон 9:7–8).

- Навіщо Господь дає нам духовні дари?

Ми можемо розвивати свої дари

- Як ми можемо “прагнути ... щиро найкращих дарів”? (УЗ 46:8).

Господь сказав: “Бо не всім даються всі дари; бо є багато дарів, і кожній людині дається дар Духом Бога. Декому дається один, і декому дається інший, щоб усі мали користь від цього” (УЗ 46:11–12).

Щоб розвивати дари, ми повинні з’ясувати, якими з них володіємо. Для цього нам слід молитися і поститися. Ми повинні прагнути найкращих дарів (див. УЗ 46:8). Інколи в патріаршому благословенні нам може бути сказано, які дари ми отримали.

Ми повинні бути слухняними і вірними своїм дарам. Тоді нам слід використовувати їх для виконання Господньої роботи. Вони дані не для того, щоб ми вдовольняли свою цікавість або доводили собі щось через брак віри. Про духовні дари Господь сказав: “Їх дано на благо тих, хто любить Мене і виконує Мої заповіді, і того, хто прагне робити так” (УЗ 46:9).

- Поміркуйте, які духовні дари могли б зміцнити особисто вас або допомогти вам служити Господу й іншим. Визначте, що ви будете робити, щоб прагнути цих дарів?

Сатана підробляє дари Духа

- Як відрізнити справжні дари Духа від підробок Сатани?

Сатана може підробляти дари язиків, пророцтва, видіння, зцілення та інші чудеса. Мойсею довелося змагатися із Сатаною, який підробляв дива у палаці фараона (див. Вихід 7:8–22). Сатана хоче, щоб ми повірили у його лжепророків, лжецілителей та магів. Деякі з них можуть здаватися настільки реальними, що єдиний спосіб дізнатися правди—це просити Бога про дар проникливості. Навіть диявол може явитися у вигляді ангела світла (див. 2 Нефій 9:9).

Сатана хоче осліпити нас щодо істини і не дати нам прагнути справжніх дарів Духа. Медіуми, астрологи, ворожки та чаклуни отримують натхнення Сатани, хоч вони і кажуть, що наслідують Бога. Їхні діяння огидні для Господа (див. Ісаїя 47:12–14; Повторення Закону 18:9–10). Нам слід уникати будь-яких зв'язків із силами Сатани.

Ми повинні обачливо поводитися з наданими нам дарами Духа

- Як ми можемо виявляти повагу до святості духовних дарів?

Господь сказав: “Заповідь я даю їм, щоб вони ані вихвалялися цим, ані говорили про це перед світом; бо це дається вам на користь і на спасіння” (УЗ 84:73). Нам варто пам'ятати, що духовні дари священні (див. УЗ 6:10).

За те, що Господь дає нам ці дари, Він просить, щоб ми “приноси[ли] дяку Богові в Дусі за кожне благословення, яким [нас] благословлено” (УЗ 46:32).

Додаткові уривки з Писань

- 3 Нефій 29:6–7 (доля людей, які заперечують дари)
- Мороній 10:7–19 (дари залежать від віри)
- 3 Нефій 26:17; 27:20; УЗ 84:64 (дар, що дається при хрищенні)
- 1 Коринтянам 12 (дари Духа у давній Церкві Ісуса Христа)
- УЗ 46:9–26 (дари Духа в сучасній Церкві)

Причастя

Розділ 23

Причастя ввів Христос

- Чого навчають символи причастя про спокуту Ісуса Христа?

Спаситель хоче, щоб ми пам'ятали Його спокутну жертву і дотримувалися Його заповідей. Для цього Він заповідав нам часто зустрічатися й причащатися.

Причастя є обрядом святого священства, який допомагає нам пам'ятати про спокуту Спасителя. Під час обряду ми приймаємо хліб і воду. Це робиться в пам'ять про Його плоть і кров, що віддані у жертву заради нас. Причащаючись, ми поновлюємо священні завіти, укладені з Небесним Батьком.

Незадовго до Свого розп'яття Ісус у верхній кімнаті зібрав навколо Себе Своїх апостолів. Він знав, що незабаром помре на хресті. То був останній раз перед смертю, коли Він зустрічався з цими чоловіками, яких так любив. Він хотів, щоб вони завжди пам'ятали Його і могли бути сильними й вірними.

Для цього Він запровадив причастя. Він розламав хліб на шматочки і благословив його. Потім Він сказав: “Візьміть, їжте; це є в пам'ять Мого тіла, яке Я віддаю на викуп за вас” (Переклад Джозефа Сміта, Матвій 26:22). Потім Він узяв чашу з вином, благословив його, дав випити Своїм апостолам і сказав: “Бо це є в пам'ять Моєї крові, ... що проливається за всіх тих, які віритимуть у Мое ім'я, заради відпущення їхніх гріхів” (Переклад Джозефа Сміта, Матвій 26:24; див. також Матвій 26:26–28; Марк 14:22–24; Лука 22:15–20).

Після воскресіння Ісус прийшов до Америки і дав нефійцям той самий обряд (див. 3 Нефій 18:1–11; 20:1–9). Коли в останні дні Церкву було відновлено, Ісус знову повелів Своему народу причащатися в пам'ять про Нього, кажучи: “Доцільно, щоб

Simon Dewey

Церква часто зустрічалася разом, щоб причащатися хлібом і вином у пам'ять Господа Ісуса" (УЗ 20:75).

Як прислугується причастя

У Писаннях чітко пояснюється, як повинно прислугуватися причастя. Члени Церкви зустрічаються кожного Суботнього дня, щоб поклонитися й причащатися (див. УЗ 20:75). Причастя прислугується чоловіками, які мають необхідне повноваження у священстві. Священик або старійшина розламає хліб на шматочки, стає навколішки й благословляє його (див. УЗ 20:76). Після цього диякони або інші носії священства розносять причасний хліб присутнім. Коли Ісус запроваджував причастя, то дав учням вино. Однак у сучасному одкровенні Він сказав, що немає значення, що ми їмо або п'ємо під час причастя, якщо пам'ятаємо Його (див. УЗ 27:2–3). Сьогодні замість вина святі останніх днів п'ють воду.

Ісус дав точні слова для обох причасних молитов. Нам слід уважно прислухатися до тих прекрасних молитов і намагатися зрозуміти, що обіцяємо ми і що обіцяно нам. Ось молитва, якою благословляється хліб:

“О Боже, Вічний Батьку, ми просимо Тебе в ім'я Твого Сина, Ісуса Христа, благословити і освятити цей хліб для душ усіх тих, хто причащається ним, щоб вони могли їсти в пам'ять тіла Твого Сина, і свідчити перед Тобою, о Боже, Вічний Батьку, що вони бажають узяти на себе ім'я Твого Сина і завжди пам'ятати Його, і дотримуватися Його заповідей, які Він дав їм, щоб Його Дух міг завжди бути з ними. Амінь” (УЗ 20:77).

А ось молитва, якою благословляється вода:

“О Боже, Вічний Батьку, ми просимо Тебе в ім'я Твого Сина, Ісуса Христа, благословити і освятити цю [воду] для душ усіх тих, хто п'є її, щоб вони могли робити це в пам'ять крові Твого Сина, яку було пролито за них; щоб вони могли свідчити перед Тобою, о Боже, Вічний Батьку, що вони завжди пам'ятають Його, щоб Його Дух міг бути з ними. Амінь” (УЗ 20:79).

Обряд причастя виконується дуже просто й благоговійно.

- Уважно прочитайте слова причасних молитов. Поміркуйте над значенням кожної фрази.

Завіти, які ми поновлюємо під час причастя

- Які обіцяння ми поновлюємо під час причастя? Які благословення обіцяє нам Господь, якщо ми будемо дотримуватися цих завітів?

Щоразу, приймаючи причастя, ми поновлюємо наші завіти з Господом. Завіт—це священна угода між Господом і Його дітьми. Завіти, які ми укладаємо, чітко визначені в причасних молитвах. Важливо знати, що то за завіти, і що вони означають.

Ми вступаємо у завіт, що бажаємо взяти на себе ім'я Ісуса Христа. Цим ми демонструємо, що прагнемо називатися Його ім'ям і Його Церквою. Ми зобов'язуємося служити Йому і Його послідовникам. Ми обіцяємо, що не осоромимо й не заплямуємо це ім'я.

Ми обіцяємо завжди пам'ятати Ісуса Христа. В усіх наших думках, почуттях і діях ми маємо пам'ятати про Нього і Його місію.

Ми обіцяємо дотримуватися Його заповідей.

Ми беремо на себе ці зобов'язання під час хрищення (див. УЗ 20:37; Мосія 18:6–10). Отже, коли ми причащаємося, то поновлюємо завіти, укладені під час хрищення. Ісус вказав, як саме слід причащатися (див. 3 Нефій 18:1–12). Він сказав, що якщо ми робитимемо так, віруючи в Його ім'я, то здобудемо прощення своїх гріхів (див. Переклад Джозефа Сміта, Матвій 26:24).

Господь обіцяє, що якщо ми будемо дотримуватися укладених нами завітів, Його Дух завжди буде з нами. Людина, яку веде Дух, знайде знання, віру, силу й праведність, необхідні для отримання вічного життя.

- Що ми можемо робити, щоб пам'ятати ці обіцяння упродовж тижня?

Ми повинні належним чином ставитися до причастя

- Як ми можемо підготуватися до прийняття причастя? Про що ми маємо думати під час причастя, аби допомогти нам пам'ятати спокуту Спасителя?

Перед тим, як причащатися, ми повинні підготуватися духовно. Господь наголошував, що ніхто не повинен причащатися недостойно. Це означає, що перед прийняттям причастя ми повинні покаятися у своїх гріхах. У Писаннях говориться: “Якщо хтось завинив, нехай не причащається, доки не примириться” (УЗ 46:4). Господь навчав Своїх учнів: “Не дозволяйте нікому свідомо куштувати від Моєї плоті і крові недостойно, коли ви будете священнослужити; бо хто б не їв і не пив від Моєї плоті й крові недостойно, їсть і п'є прокляття для своєї душі” (3 Нефій 18:28–29).

На причасному богослужінні ми повинні позбавитися всіх суєтних думок. В душі має панувати молитовність і благоговіння. Нам слід згадувати Спокуту нашого Спасителя і бути вдячними за неї. Нам треба перевірити своє життя й подумати, як вдосконалити його. Нам також слід набратися більшої рішучості, щоб дотримуватися заповідей.

Від нас не вимагається бути досконалими, щоб приймати причастя, але в серці має перебувати дух покаяння. Наше ставлення до причастя впливатиме на те, яким воно буде для нас. Якщо ми причащаємося з чистим серцем, то отримаємо від Господа обіцяні благословення.

- Чому, на вашу думку, гідне прийняття причастя збільшує нашу духовну міць?

Додаткові уривки з Писань

- 1 Коринтянам 11:27–29 (причащайтесь гідно)
- Іван 4:5–14 (Ісус—це Жива вода)
- Іван 6:30–35 (Ісус—це Хліб життя)

Для вчителів: Якщо серед учнів багато батьків, можна попросити їх розповісти, як вони можуть допомагати дітям готуватися до причастя, щоб приймати його з благоговінням.

Суботній день

Розділ 24

Мета Суботнього дня

- Що таке Суботній день?

“Пам’ятай день суботній, щоб святити його” (Вихід 20:8; див. також УЗ 68:29).

Слово *Субота* походить з гебрейської мови й означає *відпочинок*. До воскресіння Ісуса Христа суботній день відзначав день відпочинку Бога після закінчення сотворіння. Це було ознакою завіта між Богом і Його народом. У книзі Буття ми читаємо, що Бог створив небеса і землю за шість періодів часу, які назвав днями: “І скінчив Бог дня сьомого працю Своєю, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив. І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив” (Буття 2:2–3). Зараз Суботній день також нагадує про Воскресіння Ісуса Христа.

День суботній—це кожен сьомий день. Він є святим днем, призначеним Богом для відпочинку від щоденної праці і для поклоніння Йому.

Мета Суботнього дня

- Як би ви пояснили мету Суботнього дня людині, яке не знає нічого про Суботу?

Ісус учив, що Суботній день встановлений для нашого блага (див. Марк 2:27). Мета Суботнього дня полягає в тому, щоб у нас був певний день тижня, коли б ми могли спрямовувати думки та вчинки до Бога. Це не просто день відпочинку від роботи. Це святий день, який слід проводити у служінні й благоговінні. Поки ми відпочиваємо від звичних буденних справ, наші думки вільні для обмірковування духовних питань. У цей

день ми повинні поновлювати завіти з Господом й насичувати душі тим, що від Духа.

- Подумайте, що ви можете робити, щоб не забувати про мету Суботнього дня, готуючись до нього упродовж тижня.

Історія Суботнього дня

Ще з початку існування землі сьомий день був освячений Богом як Суботній (див. Буття 2:2–3). З давніх-давен ця традиція священного сьомого дня зберігалася серед різних народів землі. Бог поновив заповідь про цей день з ізраїльтянами, кажучи: “Пам’ятай день суботній, щоб святити його” (Вихід 20:8). Дотримання святості Суботнього дня також було ознакою того, що ізраїльтяни були Його обраним народом (див. Вихід 31:12–13, 16; Ісаїя 56:1–8; Єремія 17:19–27).

Однак деякі юдейські керівники запровадили багато непотрібних правил щодо Суботи. Вони ухвалили, яку відстань дозволяється пройти людині, які вузли зав’язувати тощо. Коли окремі юдейські провідники докоряли Ісусу Христу за те, що він зцілював у Суботу, Ісус нагадав їм, що цей день даний людині на благо.

Нефіїці також дотримувалися святості Суботнього дня згідно із заповідями Божими (див. Яром 1:5).

У наші дні Господь повторив цю заповідь, що ми повинні пам’ятати Суботній день і зберігати його святим (див. УЗ 68:29).

День Господа

- Чому Суботній день був перенесений із сьомого дня на перший?

До свого воскресіння Ісус Христос і Його учні шанували сьомий день як Суботу. Після воскресіння святим днем стала неділя, в пам’ять про воскресіння Господа в цей день (див. Дії 20:7; 1 Коринтянам 16:2). Відтоді Його послідовники призначили перший день тижня бути для них Суботнім днем. І в тому, і в іншому випадку було шість днів для роботи й один для відпочинку і поклоніння Богові.

У ці дні Господь також дав нам ясне повеління, щоб ми шанували неділю, день Господа, як Суботній день (див. УЗ 59:12).

- Як те, що ми пам'ятаємо про Воскресіння, впливає на наше поклоніння в Суботній день?

Зберігати Суботній день святим

- Що означає зберігати Суботній день святим?

Найперше, Господь просить нас святити Суботній день. В одкровенні, даному Джозефу Сміту в 1831 році, Господь заповідав святим піти в дім молитви й піднести священнодіяння, відпочити від трудів і виявляти свою відданість Всевишньому (див. УЗ 59:9–12).

По-друге, Він просить нас відпочивати від буденної роботи. Це означає, що нам не слід робити все те, що не дасть нам змоги повністю зосередитися на духовному. Господь сказав ізраїльтянам: “Не роби жодної праці ти й син твій, та дочка твоя, раб твій та невільниця твоя, і худоба твоя, і прихосько твій, що в брамах твоїх” (Вихід 20:10). Сучасні пророки говорили, що в цей день нам не слід ходити за покупками, полювати, рибалити, ходити на спортивні матчі або брати участь у подібних заходах.

Однак Президент Спенсер В. Кімбол попереджав, що якщо ми просто байдикуємо в Суботній день, то не зберігаємо його святим. Суботній день вимагає творчих думок і дій. (Див. *Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* [2006], с. 182).

Що ми *можемо* робити в Суботній день? Пророк Ісаїя пропонував нам відвернутися від власних задоволень і “звати суботу приємністю, днем Господнім святим та шанованим” (Ісаїя 58:13).

Нам слід подумати, які праведні вчинки ми можемо робити в Суботній день. Наприклад, ми можемо зберігати Суботній день у святості, якщо ходимо на церковні збори, читаємо Писання і слова провідників Церкви, відвідуємо хворих, літніх та близьких людей, слухаємо надихаючу музику і співаємо гімни, молимося

Для вчителів: Ви можете сприяти тому, що учні або сім'я глибше замисляться над вашим запитанням, якщо ви дасте їм час, щоб поміркувати над ним. Коли мине досить часу, попросіть їх відповісти.

Небесному Батькові, підносячи хвалу й подяку, виконуємо церковне служіння, готуємо сімейно-історичні записи та описуємо у щоденнику власне життя, розповідаємо історії, що зміцнюють віру, та свідчимо членам сім'ї, ділимося з ними своїм духовним досвідом, пишемо листи місіонерам і рідним, постимося з певною метою і проводимо час вдома з дітьми та іншими людьми.

З'ясовуючи, в яких ще заходах доречно брати участь в Суботній день, ми повинні запитати себе: Чи дасть мені це духовний підйом і натхнення? Чи буде це виявом поваги до Господа? Чи це спрямує мої думки до Нього?

Бувають часи, коли ми змушені працювати в Суботній день. Нам краще уникати такого, якщо можливо, але навіть якщо це абсолютно необхідно, треба якомога повніше зберігати в серці дух Суботнього поклоніння.

- Подумайте, що можете робити, щоб краще зберігати Суботній день святим. Якщо ви є батьком, матір'ю, дідусем або бабусею, подумайте про те, як допомогти дітям чи онукам зрозуміти мету Суботнього дня.

Благословення за дотримання Суботнього дня

- Які благословення ми отримуємо за дотримання святості Суботнього дня?

Якщо ми вшановуємо Суботній день, то можемо отримати великі духовні й матеріальні благословення. Господь сказав, що якщо ми дотримуємося Суботнього дня з дякуванням і радістю в серці, то будемо сповнені радості. Він обіцяв:

“Повнота землі є вашою, ... чи то для їжі, чи для одягу, чи для домівок, чи для клунь, чи для садів, чи для городів, чи для виноградників;

Так, усе, що виходить із землі, у свою пору, зроблено для блага і на користь людини, щоб тішити око і радувати серце;

Так, для їжі і для одягу, для смаку і для запаху, щоб зміцнювати тіло й оживляти душу” (УЗ 59:16–19).

Додаткові уривки з Писань

- Вихід 31:16–17 (Субота—вічний завіт між Господом і Його народом)
- Мосія 13:16–19; 18:23; Вихід 35:1–3; Левит 26:2–4, 6, 12 (зберігайте Суботній день святим)
- Лука 6:1–11 (у Суботній день можна робити добрі справи)
- Лука 13:11–17; Іван 5:1–18 (Ісус показав приклад того, як чинити добро в Суботній день)

Піст

Розділ 25

Як правильно поститися

- Що ми можемо зробити для того, щоб піст був радісним?

Починаючи ще з часів Адама, Божий народ постився. Це допомагало людям наближатися до Бога і поклонятися Йому. Ісус на власному прикладі показав важливість посту (див. Лука 4:1–4). Через одкровення останніх днів ми дізнаємося, що Господь і досі очікує, що Його народ буде часто поститися і молитися (див. УЗ 88:76).

Поститися означає обходитися без їжі й пиття. Щоб тіло було здоровим, а розум працював активніше, корисно час від часу поститися.

Спаситель учив, що піст з певною метою—це більше, ніж просто утримання від їжі й пиття. Нам також слід зосереджувати увагу на духовному.

Ми повинні молитися під час посту

Молитва—невід’ємна частина посту. Скрізь у Писаннях піст згадується разом з молитвою. Він має супроводжуватися щирою молитвою, і розпочинати й завершувати піст також треба молитвою.

Ми повинні поститися з метою

Для посту є багато причин. Постом і молитвою ми можемо здолати слабкості чи проблеми. Інколи ми можемо поститися й молитися, якщо інші люди потребують допомоги чи

Для вчителів: Ви можете поділити клас або сім’ю на групи з двох–чотирьох чоловік і дати кожній групі можливість поговорити про те, як перетворити піст на радісну подію. Потім працюйте разом, щоб записати перелік ідей, можливо, на дошці або великому аркуші паперу.

проводу, наприклад, члени сім'ї, які хворіють і потребують благословення (див. Мосія 27:22–23). За допомогою посту ми можемо пізнати істину про все, як це зробив пророк Алма з Книги Мормона. Він сказав: “Я постився і молився багато днів, щоб знати це самому. І ось, я знаю сам, що це істина; бо Господь Бог зробив так, що це явилось мені через Його Святого Духа” (Алма 5:46).

Ми можемо поститися, щоб допомогти іншим пізнати істину. Піст може втішити нас у годину смутку і страждання (див. Алма 28:4–6). Піст може допомогти нам стати смиренними й наблизитися до Небесного Батька (див. Геламан 3:35).

Ми не повинні поститися, щоб справити враження на інших. Господь радив:

“А як постите, то не будьте сумні, як оті лицеміри: вони бо змінюють обличчя свої, щоб бачили люди, що постять вони.

По-правді кажу вам: вони мають уже нагороду свою!

А ти, коли постиш, намасти свою голову, і лице своє вмий, щоб ти посту свого не виявив людям” (Матвій 6:16–18).

Коли постимося, ми повинні бути радісними й не сурмити про свій піст іншим.

- Як наше ставлення до посту впливає на те, яким він буде для нас?

Пісний день

Одну неділю кожного місяця святі останніх проводять у пості. У цей день ми не їмо і не п'ємо упродовж двох послідовних прийомів їжі. Якщо ми вечеряємо в суботу, то не їмо і не п'ємо до недільної вечері.

Ми повинні заохочувати дітей поститися (вже після того, як вони христилися), але ніколи не слід примушувати їх. Пісний день—це особливий день, коли ми упокорюємося перед Господом в пості й молитві. Це день, коли ми можемо благодіяти прощення гріхів та силу здолати вади і прощати іншим.

У пісню неділю члени Церкви зустрічаються і причащаються. Вони зміцнюють одне одного, ділячись свідченням на зборах посту і свідчення.

- Які благословення ви отримали, коли ділилися своїм свідченням на зборах посту і свідчення? Як вам допомогли свідчення інших людей?

Пожертвування від посту

- Чому ми вносимо жертвування від посту?

Коли ми щомісяця постимося, Господь просить нас допомагати нужденним. Один зі способів полягає в тому, щоб передати їм через відповідних провідників священства продукти або гроші, які були б витрачені нами на два прийоми їжі. Ми повинні бути настільки щедрими в цьому, наскільки це можливо. Завдяки жертвуванням від посту ми стаємо партнерами Господа у розв'язанні проблем наших менш успішних братів і сестер.

За піст ми отримуємо благословення

- Які благословення ми можемо отримати, коли постимося належним чином?

Ісає, старозавітний пророк, писав про рясні Господні благословення тим, хто поститься й допомагає нужденним. Нам обіцяно мир, добре здоров'я та духовний провід. “Засяє тоді, мов досвітня зоря, твоє світло, і хутко шкірою рана твоя заросте, і твоя справедливість ходитиме перед тобою, а слава Господня сторожею задньою! Тоді кликати будеш—і Господь відповідь, будеш кликати—і Він скаже: Ось Я!” (Ісає 58:8–9).

Піст вдосконалює наше життя й додає сил. Він допомагає нам жити за іншими принципами євангелії, оскільки наближає нас до Господа.

Піст навчає самоконтролю

Піст допомагає нам зміцнити характер. Якщо ми будемо правильно поститися, то навчимося контролювати бажання, пристрасті й характер. Ми стаємо трохи міцнішими, доводячи собі,

що маємо самоконтроль. Якщо ми вчимо дітей поститися, у них розвиватиметься духовна міць, щоб долати більші спокуси у подальшому житті.

Піст дає нам духовну силу

Коли ми мудро і з молитвою постимося, наша віра зміцнюється. З цією вірою ми здобуваємо більше духовної сили. Ось приклад: Алма (пророк з Книги Мормона) розповідає, як знову зустрівся із синами Мосії через багато років після їхнього дивовижного навернення. Він відчув сильну радість, коли побачив, що вони зміцнилися у вірі й здобули більшу духовну силу. Вони здобули її завдяки тому, що “багато віддавалися молитві і посту; тому вони мали дух пророцтва і дух одкровення” (Алма 17:3).

Сини Мосії чотирнадцять років проповідували ламанійцям. Оскільки вони постилися і молилися, Дух Господній підсилив вплив їхніх слів. Завдяки цьому вони мали великий успіх в місіонерській роботі. (Див. Алма 17:4).

Спаситель сказав тим, хто належним чином поститься: “Отець твій, що бачить таємне, віддасть тобі явно” (Матвій 6:18).

- Як піст може збільшити нашу духовну силу протистояти спокусам, отримувати одкровення, чинити праведно?

Додаткові уривки з Писань

- Лука 2:37; Алма 45:1 (поклоніння Богові у пості)
- Ісаїя 58:3–11 (належний піст)
- Мосія 27:19, 23 (піст заради хворих)
- 3 Нефій 27:1–3; Вихід 34:27–28 (піст для отримання одкровення і здобуття свідчення)
- Алма 6:6; 17:9 (піст за тих, хто не знає Бога)
- Дії 13:2–3 (піст заради натхненного підбору церковних чинів)
- Мосія 4:26 (отримати прощення наших гріхів, коли допомагаємо тим, хто в нужді)

Жертвування

Розділ 26

Значення жертви

Жертвувати означає віддавати Господу все, що Він просить: час, статок та сили на просування Його роботи. Господь заповідав: “Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його” (Матвій 6:33). Готовність жертвувати є ознакою нашої відданості Богові. Люди завжди піддавалися випробуванням й іспитам, щоб подивитися, чи поставлять вони божественне на перше місце в житті.

- Чому важливо жертвувати так, як просить Господь, не просячи нічого взамін?

Закон жертвування застосовувався у давні часи

- Що означало жертвоприношення тварин, яке здійснювалося Господнім завітним народом у давнину?

З часів Адама та Єви й до часів Ісуса Христа народ Господа дотримувався закону жертвоприношення. Їм було заповідано приносити в жертву перворідних від своїх отар. Ці тварини мали бути досконалими, без жодної вади. Цей обряд було дано, щоб нагадувати людям, що Ісус Христос, першонароджений від Батька, прийде у світ. Він буде абсолютно довершеним, і принесе Себе у жертву за наші гріхи. (Див. Мойсей 5:5–8).

Ісус прийшов і віддав Себе у жертву—саме так, як це було відкрито людям. Завдяки Його жертві кожен врятується від фізичної смерті силою воскресіння, а вірою в Ісуса Христа всі можуть бути спасенні від своїх гріхів (див. розділ 12 цієї книги).

Для вчителів: Вам не потрібно викладати весь матеріал в кожному з розділів. Під час молитовної підготовки до викладання уроку, прагніть провуду Духа, щоб знати, які частини розділу розглянути і які запитання поставити.

Спокутна жертва Христа поклала кінець жертвоприношенням з пролиттям крові. Замість них було запроваджено обряд причастя. Цей обряд був даний як нагадування про велику жертву Спасителя. Нам слід часто причащатися. Символи хліба й води нагадують нам про поранене тіло Спасителя і Його кров, проливу за нас (див. розділ 23 цієї книги).

- Чому Спокуту називають великою і останньою жертвою?

Ми все ще повинні жертвувати

- Як ми дотримуємося закону жертви у наш час?

Хоча жертвоприношення пролиттям крові скінчилися, Господь все ще просить нас жертвувати. Але тепер Він вимагає інших жертв. Він сказав: “Ви не будете більше приносити Мені пролиття крові; ... і [з] вашими всеспаленнями буде покінчено... І ви принесете в жертву Мені скрушене серце і упокорений дух” (3 Нефій 9:19–20). “Скрушене серце й упокорений дух” означає, що ми відчуваємо глибокий сум через власні гріхи, упокорюємося і каємося в них.

Ми повинні бути готові пожертвувати Господу все, що маємо

- Чому люди мають бажання жертвувати?

Апостол Павло писав, що ми повинні стати живими жертвами, святими й приємними для Бога (див. Римлянам 12:1).

Якщо ми маємо стати живими жертвами, то повинні мати бажання віддати все, що маємо, Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів для розбудови царства Божого на землі й трудитися над розбудовою Сіону (див. 1 Нефій 13:37).

Один багатий юнак запитав Спасителя: “Що робити мені, щоб успадкувати вічне життя?” Ісус відповів: “Знаєш заповіді: “Не чини перелюбу, не вбивай, не кради, не свідкуй неправдиво, шануй свого батька та матір”. Тоді багатий юнак відказав: “Усе це я виконав від юнацтва свого!” Коли Ісус почув це, Він сказав: “Одного тобі ще бракує: Розпродай усе, що ти маєш, і вбогим роздай,—і матимеш скарб свій на небі”. Коли юнак почув ці

слова, він дуже засмутився, бо був надзвичайно заможним і серцем прикипів до багатства. (Див. Лука 18:18–23; див. також ілюстрацію в цьому розділі).

Багатий юнак був хорошою людиною. Але коли перед ним постало випробування, він не зміг пожертвувати своїм майном. З іншого боку, Петро й Андрій, учні Господа, жертвували всім заради царства Божого. Коли Ісус сказав їм: “Ідіть за Мною, ... вони зараз покинули сіті, та й пішли вслід за Ним” (Матвій 4:19–20).

Як і ті учні, ми можемо жертвувати буденними справами заради Господа. Ми можемо сказати: “Нехай буде Твоя воля”. Так зробив Авраам. Він жив на землі задовго до Христа—у дні, коли вимагалися жертвоприношення пролиттям крові й усе-спаленням. Випробовуючи віру Авраама, Господь повелів йому принести в жертву його сина Ісака. Ісак був єдиним сином Авраама й Сарі. Повеління принести його в жертву було для Авраама надзвичайно болісним.

Попри все, вони з Ісаком здійснили довгу подорож до гори Морія, де й мала бути принесена жертва. Вони йшли три дні. Уявіть собі думки та переживання Авраама. Він мав принести жертву для Господа—свого сина. Коли вони прийшли на гору Морія, до місця, де мали збудувати олтар, Ісак ніс хмиз, а Авраам—вогонь і ніж. Ісак сказав: “Батьку мій... ось огонь та дрова, а де ж ягня на цілопалення?” Авраам відповів: “Бог наглядить ягня Собі на цілопалення, сину мій!” Тоді Авраам побудував олтар і виклав на ньому дрова. Він зв’язав Ісака й поклав його на дрова. Потім він взяв ніж, щоб убити Ісака. У ту мить його зупинив ангел Господній, кажучи: “Аврааме!.. Не витягай своєї руки до хлопця, і нічого йому не чини, бо тепер Я довідався, що ти богобійний, і не пожалів для Мене сина свого, одинака свого” (див. Буття 22:1–14).

Авраам, мабуть, дуже радів, що йому вже не потрібно приносити в жертву свого сина. Але він так любив Господа, що був готовий зробити все, чого б Він не попросив.

- Які приклади жертвування ви спостерігали в житті знайомих вам людей? Які приклади жертвування ви спостерігали в житті своїх предків, перших членів Церкви, людей з Писань? Чого ви навчилися з тих прикладів?

Жертвування готує нас до життя в присутності Бога

Тільки завдяки жертвуванню ми можемо стати гідними жити в присутності Бога. Тільки завдяки жертвуванню ми зможемо насолоджуватися вічним життям. Безліч людей, які жили до нас, жертвували всім, що мали. Ми повинні добровільно робити те ж саме, якщо хочемо здобути таку ж щедрю винагороду, як і вони.

Можливо, нас не попросять пожертвувати всім. Але, як і Авраам, ми повинні бути готовими пожертвувати всім, щоб стати гідними жити в присутності Господа.

Господній народ завжди багато чим жертвував. Це відбувалося по-різному. Дехто зносив страждання й переслідування за євангелію. Деякі новонавернені до Церкви були вигнані з власних сімей. Від них відверталися давні друзі. Деякі члени Церкви втрачали роботу, деякі—життя. Однак Господь помічає наші жертви. Він обіцяє: “І кожен, хто за Ймення Моє кине дім, чи братів, чи сестер, або батька, чи матір, чи діти, чи землі,—той багатократно одержить і успадкує вічне життя” (Матвій 19:29).

Із зростанням нашого свідчення про євангелію ми здатні на більші жертви для Господа. Зверніть увагу на жертви з наведених далі невігаданих прикладів:

Один член Церкви в Німеччині роками відкладав десятину до того часу, поки хтось із владою священства не отримав змогу приїхати і прийняти її.

Одна візитна вчителька Товариства допомоги 30 років прослужила в цьому дорученні і не пропустила жодної зустрічі.

Група святих у ПАР стоячи їхала три дні, щоб почути й побачити пророка Господа.

На одній територіальній конференції в Мексиці члени Церкви спали на землі й постилися всі дні її роботи. Всі їхні гроші пішли на дорогу, і в них не залишилося нічого на їжу та житло.

Одна сім'я продала машину, щоб здобути кошти і пожертвувати їх до фонду будівництва храмів.

Ще одна сім'я продала власний будинок, щоб отримати гроші для поїздки до храму.

У багатьох вірних святих останніх днів зарплатня є дуже незначною, проте вони сплачують десятину й жертвування.

Один брат жертвував роботою, оскільки відмовився працювати по неділях.

Молоді люди однієї філії вільно й за власною ініціативою жертвували часом, щоб доглядати малят, поки їхні батьки працювали на будівництві дому зборів.

Юнаки й дівчата відмовляються або відкладають на майбутнє перспективну набуття хорошої роботи, освіти, чи спортивних досягнень заради того, щоб служити місіонерами.

Можна навести ще безліч прикладів людей, які жертвують заради Господа. Але ж місце в царстві Небесного Батька варте будь-яких жертв з нашого боку: часу, талантів, сили, грошей і життя. Завдяки жертвуванням ми можемо набути знання від Господа, що ми приємні Йому (див. УЗ 97:8).

- Чому, на вашу думку, наша готовність жертвувати пов'язана з нашою готовністю жити в присутності Бога?

Додаткові уривки з Писань

- Лука 12:16–34 (де скарб, там і серце)
- Лука 9:57–62 (жертва, яка робить людину гідною царства)
- УЗ 64:23; 97:12 (сьогодні—день жертв)
- УЗ 98:13–15 (хто втратить життя заради Господа—знайде його)
- Алма 24 (народ Аммона був готовий пожертвувати своїм життям, щоб не порушити клятву перед Господом)

Праця й особисті обов'язки

Розділ 27

Праця—вічний принцип

- Пригадайте, що з вашого особистого досвіду допомогло вам зрозуміти важливість праці?

У вченнях і на власному прикладі Небесний Батько та Ісус Христос показали нам, що праця має велике значення і на небі, і на землі. Щоб створити небеса і землю, Бог працював. Він зібрав води в одному місці, і з'явилася суша. Він зробив, щоб на ґрунті росли трави, рослинність і дерева. Він створив сонце, місяць і зірки. Він створив усе живе в морі й на суші. Потім Він помістив Адама і Єву на землю, щоб дбати про неї та панувати над усіма іншими живими істотами. (Див. Буття 1:1–28).

Ісус сказав: “Отець мій працює аж досі,—працюю і Я” (Іван 5:17). Він також сказав: “Ми мусимо виконувати діла Того, Хто послав Мене” (Іван 9:4).

Нам заповідано працювати

Праця стала невід'ємною частиною життя з того самого часу, коли Адам з Євою залишили Еденський сад. Господь сказав Адаму: “У поті свого лица ти їстимеш хліб” (Буття 3:19). Адам і Єва працювали в полі, щоб забезпечувати необхідним себе і своїх дітей (див. Мойсей 5:1).

Господь сказав народу Ізраїля: “Шість день працюю” (Вихід 20:9).

Для вчителів: Намагайтеся допомогти кожному члену класа або члену сім'ї брати участь в уроці. Люди можуть допомагати, розтавляючи стільці, промовляючи вступну або заключну молитву, пишучи на дошці, читаючи вголос Писання, відповідаючи на питання, приносячи свідчення або підсумовуючи урок.

У перші дні відновленої Церкви Господь сказав святим останніх днів: “Тепер, Я, Господь, не зовсім задоволений жителями Сіону, бо є ледарі серед них” (УЗ 68:31).

Пророк Божий сказав: “Праця має бути знов зведена на престол як керівний принцип в житті членів нашої Церкви” (Гебер Дж. Грант, *Учення Президентів Церкви: Гебер Дж. Грант* [2003], с. 118).

Обов’язки в сім’ї

- Які обов’язки батько, мати й діти мають виконувати в сім’ї? Як вони можуть розподіляти між собою ці обов’язки?

Батьки разом повинні забезпечувати матеріальні, духовні та психологічні потреби членів сім’ї. Вони не повинні сподіватися, що хтось зробить їхню роботу замість них. Апостол Павло писав: “Коли ж хто про своїх, особливо ж про домашніх не дбає, той вирікся віри” (1 Тимофію 5:8).

Розподіляючи конкретні обов’язки, подружня пара повинна прагнути натхнення від Господа й наслідувати пораду пророків. Створення домівки, де щодня навчаються принципів евангелії і де перебуває любов та порядок, є настільки ж важливим завданням, як і забезпечення їжею та одягом.

Діти мають нести свою частку обов’язків у сім’ї. Дітям слід давати такі доручення, з якими вони б упоралися. Їх необхідно хвалити за добре виконання цих доручень. Хороше ставлення до праці, звичка працювати та навички прищеплюються завдяки позитивному досвіду вдома.

Інколи людям важко забезпечувати свою сім’ю. Хронічні хвороби, втрата супутника життя або турбота про літніх батьків збільшують кількість обов’язків у домі. Небесний Батько не забуває про такі сім’ї і дає їм більше сил для виконання їхніх обов’язків. Він завжди благословляє їх, якщо вони з вірою просять Його про це.

Робота може приносити радість

- Як ставлення до роботи впливає на саму працю?

Для декого робота—це нудьга. А для декого—частина життя, що приносить радість. Ми можемо повністю насолодитися життям, якщо навчимося любити працю.

Не всі ми можемо вибирати собі роботу. Дехто працює довгі години, щоб задовольнити основні потреби життя. Важко любити таку роботу. Але найщасливіші люди навчилися любити свою роботу, якою б вона не була.

Ми можемо допомогти одне одному у праці. Найбільший тягар стає легшим, якщо хтось допомагає нести його.

Велике значення має наше ставлення до праці. Наведена далі історія розповідає про одного чоловіка, який у своїй роботі бачив більше, ніж рутинність. Один чоловік проходив повз каменоломню і побачив трьох чоловіків за роботою. Він запитав кожного з них, що вони роблять. Їхні відповіді представили різне ставлення до тієї самої роботи. “Я видобуваю камінь”,— відповів перший робітник. А другий відповів: “Я заробляю три золотих у день”. Третій чоловік посміхнувся і сказав: “Я допомагаю будувати дім Божий”.

Ми можемо служити Богу, виконуючи будь-яку чесну роботу. Цар Веніамин, нефійський пророк, сказав: “Коли ви служите вашим ближнім, то ви тільки служите вашому Богові” (Мосія 2:17). Навіть якщо наша робота дає можливість лише забезпечити себе чи сім’ю найнеобхіднішим, ми все одно допомагаємо Божим дітям.

- Як ми можемо змінити на краще своє ставлення до роботи?

Бог засуджує нероб

Господь не задоволений ледарями або неробами. Він сказав: “Ледар не матиме місця в Церкві, якщо він не покається і не виправить свої шляхи” (УЗ 75:29). Він також заповідав: “Не будь лінивим; бо той, хто лінується, не їстиме хліба і не носитиме одяг трудівника” (УЗ 42:42).

З найперших днів Церкви пророки вчили святих останніх днів бути незалежними, забезпечувати себе й уникати ледарства.

Справжні святі останніх днів просто так не скидатимуть з себе відповідальності за самостійне забезпечення власних потреб. Поки є можливість, вони забезпечуватимуть себе і свою сім'ю найнеобхіднішим в житті.

Наскільки це можливо, всі члени Церкви повинні взяти на себе обов'язок піклуватися про власних родичів, які не в змозі потурбуватися про себе.

- Як неробство впливає на людину, сім'ю, громаду?

Робота, розвага і відпочинок

- Чому важливо зберігати рівновагу між роботою, розвагами, відпочинком та навчанням?

Кожен з нас повинен прагнути досягти рівноваги в роботі, відпочинку й розрядці. Є така стара приказка: “Нічого не робити—це найтяжча праця, адже немає й хвилини для відпочинку”. Без праці відпочинок і розрядка втрачають сенс.

Відпочивати не тільки приємно й необхідно, але нам заповідано відпочивати в Суботній день (див. Вихід 20:10; УЗ 59:9–12). Цей день відпочинку після шістьох днів праці дає перепочинок перед наступними днями. Тим, хто дотримується святості Суботнього дня, Господь також обіцяє “повноту землі” (див. УЗ 59:16–20; див. також розділ 24 цієї книги).

У інші дні тижня ми можемо не лише працювати, але і присвячувати час удосконаленню талантів, займатися своїм хоббі, розважатися та займатися іншими справами, які допоможуть нам оновити сили.

- Що ми можемо робити, щоб підтримувати належний баланс між роботою, іграми, відпочинком і освітою? Як батьки можуть допомагати своїм дітям підтримувати цей баланс?

Благословення праці

- Які благословення приносить чесна робота?

Господь сказав Адаму: “У поті свого лица ти їстимеш хліб” (Буття 3:19). Це був не тільки мирський закон, але й закон на

спасіння душі Адама. Насправді-то немає різниці між духовною, розумовою та фізичною працею. Праця необхідна для зростання кожного з нас, для розвитку характеру і задоволення, чого ледачим ніколи не пізнати.

Президент Девід О. Мак-Кей сказав: “Нам слід усвідомити, що привілей працювати—це дар, сила працювати—це благословення, а любов до роботи—це успіх” (*Pathways to Happiness* [1957], 381).

“Люди є, щоб мати радість” (2 Нефій 2:25). Праця є ключем до повноти радості в Божому плані. Якщо ми живемо праведно, то повернемося і будемо жити з Небесним Батьком, і у нас буде робота, яку нам слід буде виконувати. А Його робота—“здійснювати безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39).

Додаткові уривки з Писань

- Мойсей 4:23–25 (Адамові сказано, що він все життя працюватиме, щоб заробити собі на хліб)
- Уз 56:16–17 (Бог застерігає багатих і бідних від жадоби, заздрощів та ледарства)
- Уз 58:26–29 (люди повинні з радістю брати участь у добрих справах)
- Матвій 25:14–30 (притча про таланти)
- Ефесянам 4:28 (більше не кради, а працюй)
- 1 Солунянам 4:11–12 (працюй своїми руками)
- 2 Нефій 5:17 (Нефій вчить свій народ працювати й бути працювотими)

СЛУЖІННЯ

Розділ 28

Як ми можемо служити

- Пригадайте, як люди служили вам і вашій сім'ї.

Ісус сказав: “Я серед вас, як службовець” (Лука 22:27). Ми як справжні послідовники Ісуса також маємо служити людям.

Служіння—це допомога людям, яким вона потрібна. Подібне до Христового служіння виникає із щирої любові до Спасителя та любові й турботи про людей, яким Він дає нам нагоду і наказ допомогти. Любов—це не просто почуття. Якщо ми любимо людей, то бажаємо допомагати їм.

Усі ми повинні мати бажання служити, яким би не був наш статок, вік або соціальний стан. Дехто вважає, що тільки бідні й скромні повинні служити. Інші припускають, що служіння повинно виконуватися багатими. Але Ісус вчив іншому. Коли мати двох Його учнів попросила Ісуса вшанувати їх у Його царстві, Він відповів: “Хто великим із вас хоче бути,—хай буде слугою він вам. А хто з вас бути першим бажає,—нехай буде він вам за раба” (Матвій 20:26–27).

Є багато способів служити. Ми можемо допомагати іншим фінансово, соціально, фізично й духовно. Ми, наприклад, можемо поділитися їжею або чимось ще із тими, хто потребує їх. Ми можемо допомагати нужденним щедрими жертвуваннями від посту. Ми можемо бути другом для людини, яка щойно переїхала в наш район. Ми можемо засадити город для літньої людини або доглядати хворого. Ми можемо вчити евангелії когось, хто шукає істину, і втішати засмучених.

Ми можемо служити і в малому, і у великому. Не слід обходити допомогою когось, вважаючи, що ми не здатні зробити щось вагоме для них. Одна вдова розповідала, як невдовзі після

переїзду до нового міста до неї прийшло двоє дітей. Діти принесли кошик з продуктами, в якому була записка: “Якщо вам потрібна допомога, зателефонуйте нам”. Цю вдову приємно вразив такий прояв доброти, і вона ніколи не забувала цього.

Однак інколи, щоб послужити людині, доводиться багато чим пожертвувати. Спаситель віддав власне життя, служачи нам.

- Подумайте, хто у вашій сім’ї чи громаді має економічні, соціальні, фізичні чи духовні потреби. Подумайте, як ви можете їм послужити.

Чому Спаситель хоче, щоб ми служили людям

- Чому Господь хоче, щоб ми служили іншим?

Робота Бога здійснюється завдяки служінню чоловіків і жінок, хлопців і дівчат. Президент Спенсер В. Кімбол пояснював: “Бог помічає нас, Він пильнує за нами. Але зазвичай наші потреби Він задовольняє через інших людей” (*Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* [2006], с. 88).

Протягом усього життя всі ми залежимо від допомоги інших. Коли ми були малятами, батьки годували нас, одягали й піклувалися про нас. Без цієї турботи ми б загинули. Коли ми підросли, інші люди прищеплювали нам навички і світогляд. Багатьом потрібен був медичний догляд під час хвороби або гроші під час фінансових негараздів. Хтось із нас просить Бога благословити страждених, а тоді нічого для них не робить. Нам слід не забувати, що Бог працює через нас.

Допомагаючи людям, ми служимо Богові. Цар Веніамин, великий цар часів Книги Мормона, навчав свій народ цьому принципу на прикладі свого життя. Все життя він служив людям, сам заробляючи на життя і не вимагаючи, щоб інші його забезпечували. У натхненній проповіді він пояснював, чому любив служіння, кажучи:

“Коли ви служите вашим ближнім, то ви тільки служите вашому Богові. ...

І якщо я, кого ви називаєте своїм царем, докладав зусиль, щоб служити вам, то хіба не повинні ви також докладати зусиль, щоб служити один одному?” (Мосія 2:17–18).

- Як ми можемо готуватися, щоб допомагати іншим?

Завдяки служінню ми отримуємо благословення

- Які благословення ми можемо отримати завдяки служінню людям?

Коли ми служимо іншим, то здобуваємо важливі благословення. Завдяки служінню збільшується наша здатність любити. Ми перестаємо бути егоїстичними. Переймаючись проблемами інших, ми бачимо свої негаразди не такими вже й серйозними. Ми повинні служити людям, щоб здобути вічне життя. Бог сказав, що люди, які бажають жити з Ним, повинні любити Його дітей і служити їм (див. Матвій 25:34–40).

Якщо ми подивимося на життя людей, які безкорисливо служать, то можемо побачити, що вони отримують більше, ніж віддають. Одним з таких був святий останніх днів на ім'я Пол. Пол втратив обидві ноги через нещасний випадок. Деякі люди після такого стають ні до чого не здатними песимістами. Натомість Пол вирішив присвятити себе іншим. Він здобув професію, заробив достатньо грошей і придбав будинок. Там вони з дружиною відвели кімнату для бездомних і покинутих дітей. Деякі з них мали серйозні фізичні вади. До самої смерті, протягом двадцяти років він служив цим дітям та іншим людям. За це його щиро любили, і він не думав про скалічені ноги. Пол дуже наблизився до Господа.

Президент Спенсер В. Кімбол сказав: “Ми стаємо більш незалежними, коли служимо іншим, дійсно, легше “знайти” себе, бо набагато більше людей ще шукають!” (*Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол*, сс. 85–86).

Можливості служити

Дехто з нас служить лише тим, з ким йому подобається спілкуватися, й уникає всіх інших. Однак Ісус заповідав нам любити

і служити кожному. Існує безліч нагод служити (див. Мосія 4:15–19).

Ми можемо служити своїм домашнім. Чоловіки й дружини повинні знати про потреби одне одного. Батьки мають служити своїм дітям—не тільки годувати й одягати їх, але й навчати їх, гратися і працювати з ними. Діти можуть служити, допомагаючи по господарству, а також братам і сестрам.

Чоловік і дружина служать і допомагають одне одному. Вони можуть разом піклуватися про дітей і підтримувати одне одного, коли йдеться про особисті інтереси й прагнення. Мати й батько можуть піти на жертви, щоб відправити дитину на місію. Старший хлопчик може заспокоїти молодшу сестричку, яка злякалася темряви, або допомогти їй навчитися читати. Наші пророки вчать, що сім'я є найважливішою одиницею суспільства.

Ми повинні старанно служити своїм сім'ям (див. Мосія 4:14–15).

У нас є багато можливостей служити ближнім, друзям і навіть незнайомцям. Якщо сусід не встигає самотужки зібрати врожай до грози, ми можемо допомогти. Якщо захворіла жінка, ми можемо приглянути за її дітьми або допомогти по господарству. Якщо якийсь юнак відходить від Церкви, ми можемо повернути його. Якщо з якоїсь дитини глузують, ми можемо подружитися з нею і просити інших бути добрішими. Нам не потрібно знати людей, яким ми служимо. Нам слід шукати способи служити якомога більшій кількості дітей нашого Небесного Батька.

Якщо у нас є особливі здібності, ми повинні застосовувати їх на служіння іншим. Бог благословляє нас талантами і здібностями, щоб ми покращували людям життя.

У нас є можливість служити в Церкві. Однією з цілей Церкви як організації є надання нам нагод допомагати одне одному. Члени Церкви служать, коли виконують місіонерську роботу, приймають покликання бути провідниками, відвідують інших членів Церкви, викладають уроки і виконують іншу роботу в Церкві. У Церкві Ісуса Христа Святих Останніх Днів немає професійного духовенства, тому її члени безоплатно ведуть всі її справи.

- Як знайти достатньо часу для своєї сім'ї, навіть маючи так багато можливостей для служіння в Церкві і в громаді?

Христос—досконалий взірець служіння

- Розкажіть свої улюблені історії з Писань, у яких Спаситель показує приклад служіння?

Спаситель подав ідеальний приклад служіння. Він говорив, що не прийшов на землю, щоб Йому служили, а щоб служити і віддати Своє життя за нас (див. Матвій 20:28).

Нам важко осягнути всю велич любові Ісуса до нас. Протягом Свого земного життя Він служив бідним, неосвіченим, грішникам, зневаженим усіма людям. Він навчав євангелії всіх, хто хотів почути її, годував натовпи голодних, які приходили послухати Його, зіцілював хворих і воскрешав померлих.

Він є нашим Богом, Спасителем і Господом всесвіту, і, незважаючи на це, Він багато і смиренно служив. Незадовго до розп'яття Він і Його учні зібралися разом. Після навчання, Він взяв миску з водою і рушник та омив їм ноги (див. Іван 13:4–10). У ті часи омивання гостю ніг було виявом пошани, і це, як правило, робив слуга. Ісус зробив це як приклад любові та служіння. Коли ми добровільно в душі любові служимо людям, то стаємо більше подібними до Христа.

- Про що ми можемо дізнатися з прикладу служіння Спасителя?

Додаткові уривки з Писань

- Мосія 2 (проповідь царя Веніямина на тему служіння)
- УЗ 81:5 (допомагати, духовно надихати, зміцнювати)
- Колосянам 3:23–24 (служіть людям так, як служили б Господу)
- Алма 17–18 (Аммон служив царю)
- Галатам 5:13 (служіть одне одному в любові)

Для вчителів: Коли ми ділимося своїм свідченням про Ісуса Христа, то запрошуємо Святого Духа. Під час підготовки до уроку та викладання шукайте нагоду часто свідчити про Спасителя і запрошуйте до цього своїх учнів.

Закон здоров'я Від Господа

Розділ 29

Наше тіло є Божим храмом

Фізичне тіло—це одне з найбільших благословень, яке ми отримуємо, коли приходимо на землю. Воно потрібне, щоб стати подібними до Небесного Батька. Наше тіло має настільки велике значення, що Господь називає його Божим храмом (див. 1 Коринтянам 3:16–17; 6:19–20). Наші тіла святі.

Оскільки тіло має таке значення, Небесний Батько бажає, щоб ми добре піклувалися про нього. Він знає, що ми будемо щасливішими, кращими, маючи гарне здоров'я. Якщо наше тіло й розум чисті—з нами може перебувати Святий Дух. Батько знає, що у нас виникає спокуса нерозсудливо ставитися до тіла або вживати шкідливі речовини. Через це Він сказав, що буде корисним для нашого здоров'я, а що—ні. Багато інформації про те, що потрібно для збереження доброго здоров'я, Бог дав у 89-му розділі книги Учення і Завіти. Це одкровення називається Словом мудрості.

Ми повинні дотримуватися Слова мудрості, щоб бути гідними увійти до храму. Якщо ми не дотримуємося Слова мудрості, Дух Господа не може перебувати з нами. Якщо ми оскверняємо “Божий храм”, тобто наше тіло, то завдаємо шкоди не лише тілу, але й духу.

Нам заповідано не вживати певні речовини

- Що Господь заповідав нам не вживати?

Господь заповідає нам не пити вино і міцні напої, тобто напої, які містять алкоголь. Перше Президентство вчило, що вживання

міцних напоїв часто призводить до жорстокості, бідності, хвороб і лиха в сім'ях. Часто через таке вживання люди стають нечесними, втрачають цнотливість і тверезе судження. Алкоголь є прокляттям для всіх, хто його вживає. (Див. "Message of the First Presidency," *Improvement Era*, Nov. 1942, 686). Майбутні матері, якщо вони п'ють, можуть завдати шкоди фізичному та розумовому здоров'ю своїх дітей. Щороку трапляється величезна кількість дорожньо-транспортних пригод з вини людей у нетверезому стані.

Господь також сказав нам, що "тютюн не для тіла" (УЗ 89:8). Він шкодить нашому тілу й духу. Нам не слід палити цигарки або сигари чи вживати жувальний тютюн. Науковці довели, що тютюн спричиняє багато хвороб і може заподіяти шкоди дитині в утробі.

Господь також радив нам не вживати "гарячі напої" (УЗ 89:9). Церковні провідники сказали, що під цим слід розуміти каву та чай, в яких містяться шкідливі речовини. Ми повинні відмовлятися від усіх напоїв, які містять шкідливі речовини.

Нам не треба вживати наркотики, окрім випадків, коли вони необхідні як ліки. Деякі наркотичні речовини є навіть більше шкідливими, ніж алкоголь і тютюн (які самі по собі є наркотиками). Люди, які зловживають наркотиками, мають шукати допомоги, молитися, щоб мати силу, і просити поради у єпископа, щоб повністю покаятися і очиститися.

Нам слід відмовлятися від усього, що є шкідливим для тіла згідно з нашим розумінням. Не можна вживати будь-які речовини, що формують залежність від них. У Слові мудрості не перераховується все, чого нам треба уникати, але в ньому подаються основні принципи. Це дуже цінний закон земного життя. Але цей закон також і духовний. Живучи за Словом мудрості, ми стаємо духовно міцнішими. Ми очищуємо тіло, щоб Дух Господа міг перебувати в нас.

Для вчителів: Написання переліку викличе зацікавленість і допоможе учням зосередитися. Коли учні в класі або члени сім'ї будуть обговорювати речовини, які Господь заповідав нам не вживати, ви можете попросити когось записувати відповіді на дошці або великому аркуші паперу. Ви можете робити так само під час обговорення корисних для нашого тіла речовин.

- Яких речовин, що не згадуються у Слові мудрості, ми повинні уникати?

Нас навчено, що певні речовини корисні для нашого тіла

- Що, згідно зі Словом мудрості та словами Господа, є корисним для нас?

Фрукти, овочі та добрі рослини є корисними для нас. Ми повинні вживати їх з розсудливістю і вдячністю.

М'ясо птахів і тварин також дано нам для їжі. Однак нам не слід зловживати м'ясом (див. УЗ 49:18; 89:12). Крім цього, корисною для нас є і риба.

Корисними є злакові. Особливо це стосується пшениці.

- Як вживання цього благословило вас?

Важливість праці, відпочинку та фізичних вправ

- Як праця, відпочинок та фізичні вправи стосуються Господнього закону здоров'я?

Крім 89-го розділу книги Учення і Завіти, поради щодо здоров'я містяться і в інших уривках Писань. У них нам радять: “Перестаньте бути ледачими; перестаньте бути нечистими; ... перестаньте спати довше, ніж необхідно; відходьте до сну рано, щоб вам не бути втомленими; уставайте рано, щоб ваше тіло та розум могли бути сповненими енергією” (УЗ 88:124). Нам також сказано: “Шість день працюй і роби всю працю свою” (Вихід 20:9). Господь радить нам не працювати понад силу (див. УЗ 10:4).

Пророк останніх днів сказав, що ми маємо підтримувати здоров'я в тілі. “Поживна їжа, регулярні фізичні вправи і достатній сон необхідні, щоб зміцнювалося тіло, так само як постійне вивчення Писань і молитва зміцнюють розум і дух” (Thomas S. Monson, in Conference Report, Oct. 1990, 60; or *Ensign*, Nov. 1990, 46).

Благословення за дотримання в житті закону здоров'я від Господа

- Які благословення ми отримаємо, якщо будемо дотримуватися Слова мудрості?

Наш Небесний Батько дав закони здоров'я, щоб навчити нас піклуватися про власні тіла. Писання говорять нам про Божі закони: “Жодної фізичної заповіді не давав Я, ... бо Мої заповіді є духовними” (УЗ 29:35). Це означає, що Його заповіді щодо фізичного стану є також на благо нашому духові.

Господь обіцяє, що якщо ми будемо дотримуватися закону здоров'я та інших Його заповідей, Він благословить нас фізично і духовно.

З фізичної точки зору нам обіцяно міцне здоров'я. Якщо воно буде міцним, ми будемо бігати—і не втомлюватися, ходити—і не слабшати (див. УЗ 89:20). Це велике благословення, але духовні благословення, обіцяні Ним, є навіть величнішими за фізичні.

Господь обіцяє, що ми знайдемо “мудрість і великі скарби знання, саме сховані скарби” (УЗ 89:19). Святий Дух через одкровення вчитиме нас важливим істинам. Президент Бойд К. Пекер учив: “Наше фізичне тіло є знаряддям нашого духа. У дивовижному одкровенні, Слові мудрості, нам сказано, як слід утримувати своє тіло від нечистоти, яка може притупити, навіть знищити ті тонкі фізичні відчуття, що виникають внаслідок духовного спілкування. Слово мудрості—це ключ до особистого одкровення” (in Conference Report, Oct. 1989, 16; or *Ensign*, Nov. 1989, 14).

Господь також обіцяє, що ангел знищення пройде повз нас. Якщо ми з вами бажаємо благословень життя, здоров'я, жвавості тіла й розуму, якщо бажаємо, щоб ангел знищення обминув нас, як він обминув у свій час дітей Ізраїлевих, ми повинні дотримуватися Слова мудрості; тоді Бог зобов'язаний, і до нас прийдуть благословення” (*Учення Президентів Церкви: Гебер Дж. Грант* [2002], с. 127).

- Як ми можемо допомогти дітям та молоді зрозуміти вічне значення Слова мудрості?
- Що ми можемо робити, щоб допомогти членам сім'ї або друзям, які мають труднощі з дотриманням Слова мудрості?

Додаткові уривки з Писань

- Суддів 13:13–14; Приповісті 20:1; Ісая 5:11–12; Даниїл 1 (уникати міцних напоїв)
- УЗ 59:16–20 (те, що є на землі, дано на користь людині)
- Приповісті 23:20–21 (застереження проти пияцтва, обжерливості, лінощів)
- УЗ 136:24 (уникати пияцтва)

Милосердя

Розділ 30

Що означає милосердя?

- Яке визначення ви б дали милосердю?

Життя Спасителя віддзеркалює Його чисту любов до всіх людей. Він навіть віддав життя заради нас. Милосердя—це саме та чиста любов, яку до нас проявляє наш Спаситель, Ісус Христос. Він заповідав нам любити одне одного, як Він любить нас. У Писаннях сказано, що милосердя живе у чистому серці (див. 1 Тимофію 1:5). Ми проявляємо цю чисту любов, яка йде із серця, коли щиро турбуємося про всіх наших братів та сестер і співчуваємо їм.

Милосердя є найвеличнішою з усіх чеснот

Пророк Мороній сказав: “Отже, залишайтеся вірними милосердю, яке величніше над усе, бо все минає—але милосердя є чиста любов Христа, і воно існує вічно” (Мороній 7:46–47; див. також 1 Коринтянам 13; 2 Нефій 26:30; Мороній 7:44–45, 48).

Спаситель дав нам за приклад власне життя. Він дійсно Син Бога. У Нього була довершена любов, і Він показав, як нам слід любити. На власному прикладі Він показав нам, що духовні й матеріальні потреби наших ближніх є настільки ж важливими, як і наші. Перед тим, як віддати за нас життя, Він сказав:

“Оце Моя заповідь,—щоб любили один одного ви, як Я вас полюбив!

Ніхто більшої любови не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх” (Іван 15:12–13).

Мороній говорив Господові:

“Я пам’ятаю, ти сказав, що Ти полюбив світ настільки, що навіть поклав Своє життя за світ. ...

І тепер я знаю, що ця любов, яку Ти мав до дітей людських, є милосердя; ось чому, якщо люди не матимуть милосердя, вони не зможуть успадкувати те місце, яке Ти приготував в оселях Твого батька” (Етер 12:33–34).

Можливо, нам не доведеться віддати життя, як це зробив Спаситель. Але ми будемо милосердними, якщо зробимо Його центральною постаттю свого життя й будемо наслідувати Його приклад і вчення. Ми, як і Спаситель, також можемо благословляти життя наших братів і сестер тут, на землі.

- Чому милосердя є найвеличнішою з усіх чеснот?

Милосердя—це допомога хворим, стражденим та бідним

Спаситель передав багато вчень у формі оповідань та притч. Притча про доброго самарянина вчить нас допомагати нужденним, незважаючи на те, чи друзі вони нам, чи ні (див. Лука 10:30–37; див. також James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3 ed. [1916], 430–432). У притці Спаситель розповів, що один чоловік йшов дорогою до іншого міста. На шляху на нього напали розбійники. Вони забрали в нього одяг і гроші й побили його, кинувши напівмертвим. Поруч проходив священик, побачив його і пішов собі. Потім проходив служитель храму, подивився на нього і навіть не зупинився. Але їхав собі самарянин, яких юдеї зневажали, і коли побачив чоловіка, йому стало шкода його. Добрий самарянин став навколішки біля нього, перев’язав йому рани, посадив на віслюка й відвіз до готелю. Він заплатив власникові готелю, щоб той подбав про чоловіка, поки він не одужає.

Ісус учив, що ми повинні давати голодним їжу, бездомним—притулок, а бідним—одяг. Коли ми відвідуємо хворих та ув’язнених, ми наче робимо це для Нього. Він обіцяє, що якщо ми робитимемо це, то успадкуємо Його царство. (Див. Матвій 25:34–46).

Нам не слід розмірковувати, чи заслуговує людина нашої допомоги, чи ні (див. Мосія 4:16–24). Якщо ми вже подбали про потреби власної сім'ї, тоді ми повинні допомогти всім, кому потрібна допомога. У такий спосіб ми будемо схожі на Небесного Батька, який посилає дощ і на праведних, і на неправедних (див. Матвій 5:44–45).

Президент Томас С. Монсон нагадував нам, що є ті, хто потребує не тільки матеріальної допомоги:

“Спитаймо себе: “Чи зробив я сьогодні добро комусь? Чи від цього світ кращим став?” (Гімни с. 59). Ось вона, формула щастя, ось він, рецепт отримання задоволення і внутрішнього спокою—викликати почуття вдячності в іншій людській істоті.

Ми справді маємо безмежні можливості дарувати себе, але ми можемо втратити їх. Є серця, щоб їх звеселяти. Є добрі слова, щоб їх промовляти. Є подарунки, щоб їх дарувати. Є справи, щоб їх робити. Є душі, які треба спасати” (in Conference Report, Oct. 2001, 72; or *Ensign*, Nov. 2001, 60).

- Як би ви описали тих людей у притчі про доброго самарянина, які залишили без уваги пораненого? Як би ви описали самарянина? Як ми можемо прикласти цю притчу до свого життя?

Милосердя йде із серця

- Як ми можемо любити людей попри їхні гріхи та провини?

Навіть якщо ми допомагаємо бідним, але при цьому не співчуваємо їм, ми не маємо милосердя (див. 1 Івана 3:16–17). Апостол Павло вчив, що коли ми маємо милосердя, то сповнені добрих почуттів до всіх людей. Тоді ми терпеливі й добрі. Ми не пихаті й не гордовиті, не егоїстичні й не грубі. Якщо ми маємо милосердя, то не злопам'ятні і не радіємо чужому лихові. Ми також не чинимо добро з користі для себе. Ми натомість розділяємо радість людей, які живуть в істині. Якщо ми милосердні, то є відданими, бачимо в людях найкраще і ставимося до них з добротою. Писання вчать, що “милосердя ніколи не минає”. (Див. 1 Коринтянам 13:4–8).

Спаситель є для нас взірцем ставлення до людей. Він зневажав нечестя, але любив грішників попри всі їхні гріхи. Він співчував дітям, літнім, бідним і нужденним. Він так сильно любив, що благав Небесного Батька вибачити солдатам, які вбивали цвяхи у Його руки та ноги (див. Лука 23:34). Він учив, що якщо ми не будемо прощати людям, Небесний Батько також не простить нам (див. Матвій 18:33–35). Він сказав: “А Я вам кажу: Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творіть добро тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто вас переслідує... Коли бо ви любите тих, хто вас любить, то яку нагороду ви маєте?” (Матвій 5:44, 46). Ми мусимо вчитися ставитися до людей так, як це робив Ісус.

Як розвивати милосердя

- Як ми можемо стати більш милосердними?

Один із способів стати милосердним—досліджувати життя Ісуса Христа й дотримуватися Його заповідей. Ми можемо дізнаватися, що Він робив у конкретних ситуаціях, і робити те ж саме, коли опиняємося в подібному становищі.

По-друге, коли виникають несумісні з милосердям почуття, ми можемо молитися, щоб вони зникли. Мормон закликає нас: “Моліться Батькові з усією енергією вашого серця, щоб вас було сповнено цією любов’ю [милосердям], яку Він дарував усім, хто є істинними послідовниками Його Сина, Ісуса Христа” (Мороній 7:48).

По-третє, ми можемо вчитися любити себе. Це означає, що ми розуміємо свою справжню цінність, яку маємо як діти Небесного Батька. Спаситель учив, що ми повинні любити інших, *як самих себе* (див. Матвій 22:39). Щоб любити себе, ми повинні поважати себе й довіряти собі. Це означає, що ми повинні дотримуватися

Для вчителів: Під заголовком “Як розвивати милосердя” в кожному з перших чотирьох абзаців описано один спосіб того, як стати більш милосердним. Якщо можливо обговорення в малих групах, розділіть клас або членів сім’ї на дві—чотири групи. Призначте один з чотирьох абзаців кожному члену кожної групи. Запропонуйте кожному вивчити призначений абзац. Попросіть пригадати приклади з життя знайомих або з Писань, що ілюструють цей спосіб набуття милосердя. Потім запропонуйте членам кожної групи поділитися цими прикладами.

евангельських принципів. Нам необхідно покаятися в усіх помилках. Нам необхідно простити собі, коли ми покаялися. Нам буде легше полюбити себе, коли ми відчуватимемо глибоку, заспокійливу впевненість в тому, що Спаситель дійсно любить нас.

По-четверте, ми не повинні думати про те, що є кращими за інших. Ми можемо бути терплячими до їхніх помилок. Джозеф Сміт сказав: “Чим ближче ми до нашого Небесного Батька, тим більше схильні дивитися зі співчуттям на душі, що гинуть; ми відчуємо, що хочемо підняти їх на своїх плечах і полишити їхні гріхи у себе за спиною” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 435).

У Книзі Мормона ми читаємо про Еноша—юнака, який хотів дізнатися, чи прощено його гріхи. Він розповідає:

“І моя душа жадала; і я став навколішки перед моїм Творцем, і я заволав до Нього в палкій молитві і благанні за свою власну душу; і весь день я волав до Нього; так, і коли прийшла ніч, я все ще здіймав свій голос високо, щоб він досяг небес.

І дійшов до мене голос, кажучи: Енош, твої гріхи прощені тобі, і ти будеш благословен” (Енош 1:4–5).

Господь пояснив Еношу, що його гріхи були прощені завдяки його вірі у Христа. Коли Енош почув це, він більше не турбувався про себе. Він знав, що Господь любить його і благословить його. Тоді він відчув занепокоєння щодо благополуччя своїх друзів та родичів, нефійців. Він виливав усю свою душу перед Богом за них. Господь відповів йому і сказав, що вони будуть мати благословення згідно з їхньою вірністю в дотриманні заповідей, які були їм дані. Після цих слів любов Еноша ще більше зросла, і він молився, докладаючи багато зусиль, за ламанійців, які були ворогами нефійців. Господь дав йому згідно з його бажанням, і Енош решту свого життя намагався рятувати душі нефійців і ламанійців. (Див. Енош 1:6–26).

Енош був настільки вдячним за любов і прощення Господа, що добровільно віддав усе життя, щоб допомагати людям отримати такий самий дар. Енош став по-справжньому милосердним. Ми також можемо стати такими. І більш того, ми повинні стати такими, щоб успадкувати уготоване нам у царстві Батька місце.

Додаткові уривки з Писань

- Колоссянам 3:12–14 (милосердя—риси досконалості)
- Алма 34:28–29 (наші молитви марні, якщо ми не виявляємо милосердя)
- 1 Коринтянам 12:29–13:3 (визначення милосердя)
- УЗ 121:45–46 (маймо милосердя до всіх людей)

Чесність

Розділ 31

Чесність є принципом спасіння

- Яким би було суспільство, якби всі люди стали абсолютно чесні?

У тринадцятому уложенні віри говориться: “Ми віримо, що повинні бути чесними”. У Книзі Мормона йдеться про групу людей, які “відзначалися своєю ревністю у ставленні до Бога, а також до людей; бо вони були цілком чесні і відверті в усьому; і вони були стійкими у вірі в Христа, аж до самого кінця” (Алма 27:27). Завдяки своїй чесності ці люди були відзначені співгромадянами та Богом. Важливо зрозуміти, що таке чесність, які бувають спокуси стати нечесними і як ми можемо їх подолати.

Абсолютна чесність є невід’ємною умовою нашого спасіння. Президент Бригам Янг сказав: Якщо ми приймаємо спасіння в тому вигляді, як воно нам запропоновано, ми маємо бути чесними в кожній думці, у наших відгуках, у наших молитвах, у наших приватних справах, і наших ділах, у наших проголошеннях і в кожному вчинку повсякденного життя” (*Учення Президентів Церкви: Brigham Young* [1997], 293).

Бог чесний і справедливий в усьому (див. Алма 7:20). Щоб стати подібними до Нього, ми також мусимо бути чесними в усьому. Брат Яреда свідчив: “Так, Господи, я знаю, що Ти ... є Бог істини, і не можеш брехати” (Етер 3:12). На противагу Йому, диявол є брехуном. Насправді-то він є батьком брехні (див. 2 Нефій 9:9). “Люди, які шахраюють, брешуть, обманюють і перекручують правду, стають його рабами” (Mark E. Petersen, in Conference Report, Oct. 1971, 65; or *Ensign*, Dec. 1971, 73).

Чесні люди люблять правду і справедливість. Їхні слова та вчинки чесні. Вони не брешуть, не крадуть і не шахраюють.

Брехати нечесно

Брехня—це свідомий обман людей. Неправдиве свідчення є різновидом брехні. Господь дав дітям Ізраїля заповідь: “Не свідкуй неправдиво на свого ближнього” (Вихід 20:16). Ісус також навчав цього, коли був на землі (див. Матвій 19:18). Існує багато інших форм брехні. Якщо ми говоримо неправду, то винні у брехні. Ми також можемо свідомо обманювати інших жестами, поглядом, мовчанням або кажучи лише частину правди. Щоразу, як ми змушуємо людей повірити у щось, що не є правдою, ми поводимося нечесно.

Господь незадоволений нечесністю, і нам доведеться відповідати за свою брехню. Сатана намагається змусити нас повірити, що брехати—це нормально. Він каже: “Так, брешти трохи... немає в цьому нічого поганого” (2 Нефій 28:8). Сатана заохочує нас виправдовувати свою брехню. Чесні впізнають спокуси Сатани і казатимуть тільки правду, навіть якщо вони від цього тільки програють.

Красти нечесно

Ісус учив: “Не кради” (Матвій 19:18). Красти—це брати те, що нам не належить. Коли ми без дозволу беремо те, що належить іншій людині, крамниці або суспільству, ми крадемо. Забирати товари або те, що належить працедавцю—означає красти. Копіювання музики, фільмів, зображень або тексту без дозволу власників авторського права є нечесним вчинком і різновидом крадіжки. Брати більшу задачу або більше товару, ніж повинно бути,—нечесно. Брати більше того, що нам належить—означає красти.

Шахраювати нечесно

Ми шахраюємо, коли даємо менше, ніж повинні дати, або коли отримуємо щось, чого не заслуговуємо. Деякі працівники

Для вчителів: У цьому розділі є три частини, де описано такі види нечесності як: брехня, крадіжка та шахрайство. Ви можете розділити членів класу або членів сім'ї на три групи. Призначте кожній групі одну з цих трьох частин. Попросіть кожного члена групи мовчки прочитати свою частину завдання і розглянути види нечесності, описані в цій частині. Потім обговоріть ці частини в класі і в сім'ї. Запитайте, як нам залишатися чесними в кожній з описаних ситуацій.

обманюють своїх роботодавців, працюючи менше встановленого часу, і все ж приймають платню за повний робочий день. Деякі роботодавці нечесні до працівників: вони платять їм менше, ніж ті заслуговують. Сатана каже: “Май перевагу над кимось через його слова, рий яму сусідові” (2 Нефій 28:8). Непорядне здобуття переваги є різновидом нечесності. Надання неякісних послуг або продаж неякісних товарів є шахрайством.

Ми не повинні виправдовувати свою нечесність

- Що відбувається з нашою духовністю, коли ми виправдуємо свою нечесність?

Люди знаходять багато виправдань своїй нечесності. Дехто бреше, щоб забезпечити себе і щоб люди були гарної думки про них. Дехто виправдовує свою крадіжку, думаючи, що заслуговує на привласнене, що все одно поверне взятє або що йому воно потрібно більше, ніж власникові. Дехто шахраює, щоб отримати в школі кращі оцінки, або тому, що “всі так роблять”, чи щоб розквитатися.

Такі й подібні виправдання подаються як причини нечесності. Але для Господа не існує прийнятних причин. Коли ми виправдуємо себе, то обманюємося, і Дух Бога залишає нас. Ми стаємо дедалі неправеднішими.

Ми можемо бути абсолютно чесними

- Що означає бути абсолютно чесним?

Щоб стати повністю чесними ми повинні ретельно пильнувати за власним життям. Якщо ми хоча б у чомусь хоч на крихту поведимося нечесно, то повинні негайно покаятися в цьому.

Якщо ми абсолютно чесні, нас неможливо буде зіпсувати. Ми будемо виконувати всі зобов'язання, угоди чи завіти, навіть якщо це коштуватиме нам грошей, друзів або життя. Тоді нам не буде соромно ні перед Господом, ні перед собою, ні перед іншими. Президент Джозеф Ф. Сміт радив: “Нехай життя кожної людини буде таким, щоб навіть після ретельної перевірки всіх

рис характеру, після того, як на нього можна буде поглянути, як у відкриту книгу, у ньому не було того, що змусило б нас відсахнутися або соромитися” (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 252).

- Яким чином наша чесність або нечесність впливають на те, що ми думаємо про себе?

Додаткові уривки з Писань

- УЗ 50:17 (говоріть тільки в душі істини)
- УЗ 76:103–106 (доля брехунів)
- УЗ 42:27 (заповідь не говорити погано про ближніх)
- Вихід 20:15–16 (заповідь не красти і не свідчити неправдиво)
- УЗ 42:20, 84–85; 59:6 (заборонено красти)
- УЗ 3:2 (Бог є чесним)
- УЗ 10:25–28 (Сатана обманює)

Десятина і пожертвування

Розділ 32

Сплачуйте десятину і робіть пожертвування

- Чому наша готовність платити десятину і пожертвування є виявом вдячності Небесному Батькові за всі Його благословення?

Нам були дані заповіді, які допоможуть в усьому підготуватися до життя в присутності Небесного Батька. Він указав нам спосіб, у який ми можемо дякувати Йому за отримані нами благословення. Добровільна сплата десятини й жертвувань—один із способів віддячити Йому. Роблячи це, ми показуємо Спасителю, що любимо Його і будемо дотримуватися Його поради:

- Яким чином сплата десятини і жертвувань допомагає нам стати подібними до Небесного Батька?

Дотримання закону десятини

- Що таке чесна десятина?

Авраам та Яків у давні часи дотримувалися заповіді сплачувати одну десятину свого доходу як десятину (див. Євреям 7:1–10; Буття 28:20–22; 28:20–22).

У наш час пророк Джозеф Сміт молився: “О Господи! Яви Своему слугі, скільки Ти вимагаєш від майна Твого народу на десятину” (УЗ 119, вступ до розділу). Господь відповів: “І це буде початком обкладення десятиною Мого народу. А після цього, ті, хто

Для вчителів: Скористайтеся запитаннями на початку розділу, щоб розпочати обговорення, і заохочуйте учнів або членів сім'ї звертатися до тексту, щоб знайти більше інформації. Скористайтеся запитаннями у кінці розділу, щоб допомогти учням або членам сім'ї обміркувати й обговорити значення того, що вони прочитали, та застосувати прочитане у житті.

таким чином віддавав десятину, сплачуватимуть одну десяту всього свого прибутку щорічно; і це буде постійним законом для них назавжди” (УЗ 119:3–4). Перше Президентство пояснило, що “одна десята всього свого прибутку щорічно” стосується нашого доходу (див. First Presidency letter, Mar. 19, 1970).

Коли ми сплачуємо десятину, то показуємо свою відданість Господу. Ми також навчаємо дітей важливості цього закону. Вони захочуть наслідувати наш приклад і сплачувати десятину з грошей, які зароблять.

- Чому сплата десятини є принципом віри, а не фінансовим питанням?
- Що можуть робити батьки, щоб навчати своїх дітей сплачувати десятину й розуміти її важливість?

Ми повинні віддавати з бажанням у серці

- Чому наше ставлення до сплати десятини має велике значення?

Дуже важливо віддавати з бажанням у серці. “Коли людина сплачує десятину неохоче, вона позбавляє себе частини благословень. Слід навчитися віддавати з радістю, з ентузіазмом і за своєю волею, і тоді дар буде благословенним” (Stephen L. Richards, *The Law of Tithing* [pamphlet, 1983], 8).

Апостол Павло вчив, що те, як ми даємо, настільки ж важливо, як і що ми даємо. Він говорив: “Нехай кожен дає ... не в смутку й не з примусу, бо Бог любить того, хто з радістю дає!” (2 Коринтянам 9:7).

- Що для вас означає давати з радістю?

Десятинна та інші пожертвування

- Як Церква використовує десятину та інші пожертвування?

Як члени Церкви ми даємо десятину та інші пожертвування Господу.

Десятина

Церква використовує кошти десятини для досягнення багатьох цілей. Ось деякі з них:

1. Побудова і функціонування храмів, домів зборів та інших споруд, а також догляд за ними.
2. Виділення коштів колам, приходам та іншим підрозділам Церкви для їхньої діяльності. (Ці підрозділи використовують кошти на функціонування духовних програм Церкви, до яких входить навчання євангелії та заходи для відпочинку і спілкування).
3. Допомога місіонерській програмі.
4. Освіта молоді в церковних навчальних закладах, семінаріях та інститутах.
5. Видання і розповсюдження навчальних матеріалів.
6. Сприяння сімейно-історичній та храмовій роботі.

Інші пожертвування

Пожертвування від посту. Члени Церкви щомісяця постяться, пропускаючи два послідовні прийоми їжі. Вони жертвують щонайменше сумою, еквівалентною вартості цієї їжі. Вони можуть давати настільки щедро, наскільки це для них можливо. Ці жертвування називаються пожертвування від посту. Єпископ направляє ці жертвування на забезпечення їжею, притулком, одягом та медичним доглядом нужденних людей. (Див. розділ 25 цієї книги).

У пісню неділю члени Церкви приходять на збори, що називаються збори посту і свідчень, де вони діляться одне з одним свідченням про Христа і Його євангелію.

Інші пожертвування. Члени Церкви можуть жертвувати на інші церковні програми, наприклад, на місіонерську роботу, у Постійний фонд освіти, на будівництво храмів і на гуманітарну допомогу.

Служіння. Члени Церкви також можуть віддавати свій час, уміння й речі, щоб допомагати іншим. Таке служіння дає Церкві можливість допомагати нужденним членам Церкви і тим, хто не є членом Церкви, у всьому світі на місцевому, національному та міжнародному рівнях, а особливо, коли трапляються стихійні лиха.

Ми отримуємо благословення, коли віддаємо десятину і пожертвування

Господь обіцяє благословляти нас за чесну сплату десятини й жертвувань. Він сказав: “Принесіть же ви всю десятину до дому скарбниці, щоб страва була в Моїм храмі, і тим Мене випробуйте, ... чи небесних отворів вам не відчиню, та не виллю вам благословення аж надмір?” (Малахія 3:10).

Сучасне одкровення розповідає нам про інше благословення для тих, хто сплачує десятину: “І це істинно є днем жертвування і днем для обкладання десятиною Мого народу; бо того, кого обкладають десятиною, не буде спалено при Його пришестві” (УЗ 64:23).

Нам обіцяно і матеріальні, і духовні благословення. Якщо ми віддаємо з бажанням, Небесний Батько забезпечить нас їжею, одягом та притулком. Говорячи про членів Церкви на Філіппінах, Президент Гордон Б. Хінклі сказав, що якщо люди “сприйматимуть євангелію і житимуть за нею, сплачиватимуть свою десятину та інші пожертвування, навіть якщо вони мізерні, Господь буде дотримуватися своїх давніх обіцянь, і вони матимуть рис у своїх кошиках і одяг на плечах і притулок над головою. Я не бачу будь-яких інших рішень. Їм потрібна більша сила, ніж земна, щоб підняти їх і допомогти їм” (“Inspirational Thoughts,” *Ensign*, Aug. 1997, 7). Господь також допоможе нам зрости “в пізнанні Бога, у свідченні та в силі жити за євангелією й надихати свої сім’ї робити те ж саме” (*Учення Президентів Церкви: Гебер Дж. Грант* [2002], с. 127).

Люди, які сплачують десятину й пожертвування, отримують рясні благословення. Вони сповнені приємним почуттям того, що беруть участь у будівництві царства Божого на землі.

- Які благословення отримували ви, ваша сім'я або друзі завдяки сплаті десятини та пожертвувань?

Додаткові уривки з Писань

- УЗ 119:1–4 (закон десятини)
- Буття 14:18–20; Алма 13:13–16 (Авраам платив десятину)

Місіонерська робота

Розділ 33

Господня Церква—місіонерська церква

- Чому місіонерська робота є складовою Божого плану для Його дітей?

Господь явив Адамові євангельський план: “І таким чином євангелію почали проповідувати—від початку” (Мойсей 5:58). Пізніше праведні нащадки Адама були послані проповідувати євангелію: “Вони ... прикликали всіх людей повсюди покаятися; і віри навчали дітей людських” (Мойсей 6:23).

Усі пророки були місіонерами. Кожному у свій час було заповідано проголошувати євангельське послання. Щоразу, коли на землі було священство, Господові були потрібні місіонери, щоб проголошувати Його дітям вічні принципи євангелії.

Господня Церква завжди була місіонерською церквою. Коли Спаситель жив на землі, Він висвятив апостолів та сімдесятників і дав їм повноваження та обов’язок проповідувати євангелію. Вони здебільшого проповідували своєму народові, юдеям (див. Матвій 10:5–6). Після Свого воскресіння Ісус послав апостолів проповідувати євангелію іновірцям. Він заповідав апостолам: “Ідіть по цілому світові, та всьому створінню Євангелію проповідуйте!” (Марк 16:15).

Апостол Павло був великим місіонером, посланим до іновірців. Після свого навернення до Церкви він присвятив решту життя проповідуванню їм євангелії. Під час цієї місії його періодично бичували, каменували й кидали за ґрати. Але він продовжував проповідувати євангелію (див. Дії 23:10–12; 26).

Для вчителів: Ділячись свідченням про духовний досвід, набутий завдяки дотриманню євангельських принципів, ви запрошуєте Духа. Ви можете заздалегідь домовитися з кількома учнями або членами сім’ї і попросити їх підготуватися, щоб свідчити про особистий духовний досвід, який є важливим для них і може допомогти іншим.

Коли Господня Церква була відновлена через пророка Джозефа Сміта, місіонерська робота знову закипіла. Сьогодні головну відповідальність за проповідання євангелії та нагляд за цією роботою в усьому світі покладено на апостолів і сімдесятників. Господь сказав Джозефу Сміту: “Проголошу[й] Мою євангелію з краю до краю і від міста до міста... принось свідчення в кожному місці, кожному народові” (УЗ 66:5, 7). У червні 1830 року Сем’юел Гаррісон Сміт, брат пророка, вирушив у першу в Церкві місіонерську подорож.

Відтоді тисячі місіонерів було покликано й направлено проголошувати євангелію. Вони несуть у світ послання, що Ісус Христос є Сином Бога і нашим Спасителем. Вони свідчать, що євангелію було відновлено на землі пророком Бога. На місіонерів покладено обов’язок проповідувати євангелію всім народам, христити їх і вчити виконувати все, що повелів Господь (див. Матвій 28:19–20). Місіонери-святі останніх днів вирушають за власний рахунок в усі куточки світу, щоб проголошувати євангельське послання.

Євангелію буде проголошено всьому світу

- Які шляхи Господь підготував, щоб ми ділилися євангелією?

У сучасному одкровенні було сказано, що ми повинні принести відновлену євангелію кожному народу й кожній нації (див. УЗ 133:37). Господь ніколи не дає заповідь, не підготувавши шлях, щоб ми могли виконати її (див. 1 Нефій 3:7). Господь дав нам можливість навчати євангелії в країнах, які раніше були недоступні. Якщо ми не припинятимемо молитися й вірити, Господь відкриє й інші країни для місіонерської роботи.

Господь також “надихає видатних людей робити винаходи, які просуватимуть Господню роботу так, як світ ще не бачив” (Russell M. Nelson, “Computerized Scriptures Now Available,” *Ensign*, Apr. 1988, 73). Ми, хто володіє повнотою євангелії, повинні застосовувати ці нововведення для здійснення Господньої заповіді: “Бо, істинно, звук має вийти з цього місця до всього світу і до найвіддаленіших частин землі—євангелію має бути проповідано кожн[ій] людині” (УЗ 58:64).

- Як сучасні технології ефективно використовуються для проповідання євангелії?

Місіонерська робота має велике значення

- Чому так важливо, щоб кожна людина почула і зрозуміла євангелію?

“Найперше завдання Церкви—спасати й підносити душі дітей людських” (Ezra Taft Benson, in Conference Report, Apr. 1974, p. 151; або *Ensign*, May 1974, 104). Місіонерська робота є необхідною для того, щоб дати світові можливість почути й прийняти євангелію. Вони мусять дізнатися про істину, повернутися до Бога й отримати прощення своїх гріхів.

Багато наших братів і сестер на землі осліплені хибними вченнями, і їх “утримують від істини, бо вони не знають, де знайти її” (УЗ 123:12). Завдяки місіонерській роботі ми можемо принести їм істину.

Господь заповідав: “Працюйте ви в Моему винограднику в останній раз—в останній раз волайте до жителів землі” (УЗ 43:28). Навчаючи євангелії своїх братів і сестер, ми готуємо шлях до Другого пришествя Спасителя (див. УЗ 34:6).

Усі ми повинні бути місіонерами

- Як саме ми можемо активно шукати нагоди поділитися євангелією з іншими людьми? Як саме ми можемо готуватися до таких нагод?

Кожен член Церкви повинен бути місіонером. Ми повинні бути місіонерами, навіть якщо нас офіційно не покликано й не рукопокладено. Наш обов’язок—навчати євангелії словом і ділом всіх дітей нашого Небесного Батька. Господь сказав нам: “І належить кожній людині, яку було попереджено, попередити свого ближнього” (УЗ 88:81). Пророк сказав нам, щоб перед тим, як попереджати ближніх, нам слід проявити їм свою любов (див. *Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* [2006], с. 279). Вони повинні відчувати нашу дружбу й товаришування.

Сини Мосії добровільно прийняли на себе обов'язок навчати євангелії. Коли вони були навернені до Церкви, їхні серця сповнилися співчуттям до інших. Вони хотіли проповідувати євангелію своїм ворогам, ламанійцям, “бо вони не могли знести, щоб яка-небудь людська душа загинула; так, навіть самі думки про те, що яка-небудь людська душа буде терпіти нескінченну муку, робили так, що вони дрижали й тремтіли” (Мосія 28:3). Коли євангелія сповнює наше життя радістю, ми відчуваємо подібну любов та співчуття до наших братів і сестер. Ми хочемо ділитися євангельським посланням з кожним, хто бажає слухати.

Існує багато способів, у які ми можемо ділитися євангелією. Ось кілька пропозицій:

1. Ми можемо показувати друзям та іншим людям свою радість, яку приносить життя за євангельськими істинами. Таким чином ми будемо світлом для світу (див. Матвій 5:16).
2. Ми можемо здолати природну сором'язливість, товаришуючи з іншими і роблячи їм добро. Ми можемо показати їм, що справді дбаємо про них і не прагнемо користі для себе.
3. Ми можемо розповідати про євангелію друзям та іншим людям, які не є членами Церкви.
4. Ми можемо запрошувати друзів, які хотіли б дізнатися про євангелію, до себе додому, щоб місіонери навчали їх. Якщо наші друзі, не члени Церкви, живуть надто далеко, ми можемо попросити місіонерів у їхній місцевості зайти до них.
5. Ми можемо навчати своїх дітей про важливість розповсюдження євангелії, а також можемо духовно і фінансово готувати їх до служіння на місії.
6. Ми можемо сплачувати десятину і жертвувати до місіонерського фонду. Ці пожертвування використовуються для просування місіонерської роботи.
7. Ми можемо робити внески до місіонерського фонду приходу, філії або загального місіонерського фонду, щоб надавати підтримку місіонерам, сім'ї яких не спроможні їх підтримувати.

8. Ми можемо досліджувати сімейну історію і виконувати храмову роботу, щоб допомогти своїм предкам отримати повноту євангельських благословень.
9. Ми можемо запрошувати не членів Церкви на заходи, наприклад: домашній сімейний вечір та неформальні церковні заходи, конференції та збори.
10. Ми можемо давати примірники церковних журналів. Ми можемо ділитися євангельським посланням за допомогою засобів, доступних на офіційних церковних Інтернет-сайтах LDS.org та Mormon.org.

Небесний Батько допоможе нам бути успішними місіонерами, якщо у нас є бажання ділитися євангелією та молитися про настанови. Він допоможе нам знайти способи ділитися нею з оточуючими.

- Подумайте, з ким ви можете поділитися євангелією. Визначте, як ви це зробите. Ви можете поставити собі ціль—розповісти цим людям про євангелію до певної дати.

Господь обіцяє нам благословення за виконання місіонерської роботи

Господь сказав пророку Джозефу Сміту, що місіонери отримають величні благословення. Промовляючи до старійшин, які повернулися з місії, Господь сказав: “Вас благословлено, бо свідчення, яке ви принесли, записано на небі, щоб ангели дивилися на нього; і вони радіють за вас” (УЗ 62:3). Він також сказав, що тим, хто працює заради спасіння інших, будуть прощені їхні гріхи, і вони отримають спасіння для своїх душ (див. УЗ 4:4; 31:5; 84:61).

Господь сказав нам:

“І якщо буде так, що вам доведеться трудитися всі ваші дні, сповіщаючи покаяння цьому народові, і ви приведете тільки одну душу до Мене, якою великою буде ваша радість з нею в царстві Мого Батька!

І ось, якщо ваша радість буде великою з однією душею, яку ви привели до Мене в царство Мого Батька, якою великою буде ваша радість, якщо ви приведете багато душ до Мене!” (УЗ 18:15–16).

- Коли ви відчували радість місіонерської роботи?

Додаткові уривки з Писань

- УЗ 1:17–23 (Джозефу Сміту заповідано проповідувати)
- УЗ 24:12 (Господь зміцнює тих, хто завжди прагне проголошувати Його євангелію)
- УЗ 38:41 (ділитися євангелією у м’якості й лагідності)
- УЗ 34:4–6; Дії 5:42 (євангелія має проповідуватися)
- УЗ 60:1–2 (Господь попереджає тих, хто боїться проповідувати євангелію)
- УЗ 75:2–5 (ті, хто проголошує євангелію і залишається вірним, матиме благословення вічного життя)
- УЗ 88:81–82 (усі, кого було попереджено, має попередити своїх ближніх)
- Матвій 24:14 (євангелія буде проповідувана до настання кінця)
- Авраам 2:9–11 (євангелія і священство мають бути дані всім народам)

РОЗВИТОК ТАЛАНТІВ

Розділ 34

У всіх нас є різні таланти і здібності

У всіх нас є якісь особливі дари, таланти і здібності, дані нам Небесним Батьком. Коли ми народилися, то отримали ці дари, таланти і здібності (див. розділ 2 цієї книги).

Пророк Мойсей був видатним провідником, однак йому був потрібен Аарон, його брат, як речник (див. Вихід 4:14–16). Дехто з нас є провідниками, як Мойсей, а дехто—хорошими промовцями, як Аарон. Хтось може добре співати або грати на музичному інструменті. Інші можуть бути гарними спортсменами або вміють вправно працювати руками. Серед можливих здібностей бувають такі, як розуміння інших, терпіння, вміння радіти або здатність учити людей.

- Які благословення ви отримали завдяки талантам інших людей?

Ми повинні застосовувати таланти і розвивати їх

- Як ми можемо розвивати таланти?

Ми зобов'язані розвивати таланти, дані нам. Інколи може здатися, що у нас немає талантів, або що інші люди набагато більше обдаровані, ніж ми. Інколи ми не застосовуємо свої таланти, боячись, що можемо зазнати невдачі або наразитися на критику інших. Нам не слід накопувати свої таланти. Треба застосовувати їх. Тоді люди зможуть побачити наші добрі справи і прославляти Небесного Батька (див. Матвій 5:16).

Щоб розвинути свої здібності, ми повинні дещо зробити. По-перше, треба ці таланти розкрити. Ми повинні дослідити себе,

---

Для вчителів: Одним із способів показати членам класу, що ви піклуєтеся про них, це називати їх по імені. Вивчайте їхні імена. Коли з'являться нові члени класу, представте їх іншим.

щоб виявити сильні сторони і здібності. У цьому можуть допомогти близькі та друзі. Ми також повинні просити Небесного Батька допомогти нам побачити свої таланти.

По-друге, нам слід бути готовими віддати час і зусилля, щоб розвинути талант, який розкриваємо.

По-третє, ми повинні мати віру в те, що Небесний Батько допоможе, а також вірити в себе.

По-четверте, необхідно здобути навички, необхідні для розвитку здібностей. Це можна зробити відвідуючи уроки, попросивши друга навчити нас, або через читання книг.

По-п'яте, ми повинні тренуватися у практичному застосуванні нашого таланту. Щоб розкрити будь-який талант, необхідні зусилля і праця. Щоб оволодіти талантом, потрібно багато працювати.

По-шосте, нам слід ділитися своїм талантом з іншими. Талант розвивається тоді, коли застосовується (див. Матвій 25:29).

Робити всі ці кроки набагато легше, якщо молитися і прагнути Господньої допомоги. Він бажає, щоб ми розвивали свої таланти, і тому допоможе.

Ми можемо розвивати таланти, незважаючи на свої слабкості

- Як ми можемо розвивати таланти, незважаючи на свої слабкості?

Оскільки ми смертні й занепалі, то маємо слабкості. З Господньою допомогою ми можемо подолати нашу слабку й занепалу природу (див. Етер 12:27). Бетховен написав найкращі твори вже після того, як став глухим. Енох подолав свою тяжкоустість і став прекрасним учителем (див. Мойсей 6:26–47).

Деякі відомі спортсмени перед тим, як досягти успіху в розвитку своїх талантів, мали здолати певні вади. Таким прикладом була Шеллі Менн. “У віці 5 років вона захворіла на поліомієліт... Батьки щодня возили її до басейну, сподіваючись, що вода допоможе їй знов працювати руками, якими вона намагалася

рухати. Коли вона змогла сама підняти руку з води, то вигукнула від радості. Наступною метою було пропливти басейн поперек, потім у довжину, а потім—кілька разів туди і назад. Вона не здавалася, плавала, терпіла, робила це день за днем, поки не виборола [Олімпійську] золоту медаль з батерфляю—одного з найскладніших стилів плавання” (Marvin J. Ashton, in *Conference Report*, Apr. 1975, 127; or *Ensign*, May 1975, 86).

Гебер Дж. Грант подолав багато своїх слабкостей і обернув їх на таланти. У нього було таке гасло: “Справа, в якій ми виявляємо наполегливість, дається нам легше, і це не тому, що змінюється сама справа, а тому, що збільшується наша сила впоратися з нею” (в *Учення Президентів Церкви: Гебер Дж. Грант* [2003], с. 36).

Господь благословить нас, якщо ми мудро розпоряджаємося талантами

Президент Джозеф Ф. Сміт сказав: “Кожен син і кожна дочка Бога отримали якийсь талант, і кожен буде суворо відповідати за правильне чи неправильне його використання” (*Gospel Doctrine*, 5th ed. [1939], 370). Уміння розпоряджатися талантом є, в певному розумінні, управлінням (обов'язком в Божому царстві). Притча про таланти розповідає нам, що коли ми добре служимо у своєму управительстві, нам буде дано більші обов'язки. Якщо служимо погано, управительство врешті-решт буде забрано від нас. (Див. Матвій 25:14–30).

У Писаннях також сказано, що судитимуть нас згідно з нашими діяннями (див. Матвій 16:27). Розкриваючи та застосовуючи таланти на благо інших, ми чинимо добрі діяння.

Господь задоволений, коли ми мудро розпоряджаємося талантами. Він благословить нас, якщо ми направляємо їх на благо інших та розбудову Його царства на землі. Одними з таких благословень є радість та любов від служіння братам і сестрам тут на землі. Ми також вчимося опановувати себе. Все це необхідно нам, якщо ми хочемо бути гідними, щоб знову жити разом з Небесним Батьком.

- Наведіть приклади людей, чії таланти були звеличені, бо вони мудро їх використовували. (Ви можете розповісти про своїх знайомих або про людей з Писань чи з історії Церкви).

Додаткові уривки з Писань

- Якова 1:17 (дари приходять від Бога)
- Уз 46:8–11; 1 Тимофію 4:14 (прагніть дарів та розвивайте їх)
- 2 Коринтянам 12:9 (слабке стає сильним)
- Об'явлення 20:13; 1 Нефій 15:33; Уз 19:3 (нас буде суджено відповідно до наших справ)
- Євреям 13:21 (чиніть добрі діяння)

СЛУХНЯНІСТЬ

Розділ 35

Ми повинні з готовністю слухатися Бога

- Яка різниця між тим, чи ми слухаємося з готовністю, чи неохоче?

Коли Ісус був на землі, один законник запитав Його:

“Учителю, котра заповідь найбільша в Законі?”

Він же промовив йому: “Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією своєю думкою”.

Це найбільша й найперша заповідь.

А друга однакова з нею: “Люби свого ближнього, як самого себе”.

На двох оцих заповідях увесь Закон і Пророки стоять”
(Матвій 22:36–40).

З цього уривка з Писань ми дізнаємося про важливість любові до Господа і наших ближніх. Та як показати свою любов до Господа?

Ісус дав відповідь на це запитання, коли сказав: “Хто заповіді Мої має та їх зберігає, той любить Мене. А хто любить Мене, то полюбить його Мій Отець” (Іван 14:21).

Кожен повинен запитати себе: “А навіщо я дотримуюся заповідей Бога? Тому, що боюся покарання? Тому, що хочу отримати нагороду за добродісне життя? Або тому, що люблю Бога та Ісуса Христа і хочу служити Їм?”

Краще вже дотримуватися заповідей через страх перед покаранням, ніж не робити цього зовсім. Але ми будемо набагато щасливішими, якщо слухатимемося Бога з любові до Нього й бажання слухатися. Коли ми охоче слухаємося Його, Він охоче

Для вчителів: Ви можете сприяти тому, що учні або сім'я глибше замисляться над вашим запитанням, якщо ви дасте їм час, щоб поміркувати над ним. Коли мине досить часу, попросіть їх відповісти.

благословляє нас. Він сказав: “Я, Господь,... з радістю шаную тих, хто служить Мені в праведності та істині до кінця” (УЗ 76:5). Слухняність також допомагає нам розвиватися і ставати більше подібними до Небесного Батька. Але ті, хто нічого не робить, доки їм не накажуть, і виконують заповіді знехотя, втратять свою винагороду (див. УЗ 58:26–29).

- Як ми можемо зміцнити бажання бути слухняними?

Ми можемо слухатися, не розуміючи чому

- Чому розуміння цілей Господа не завжди є обов’язковим для того, щоб бути слухняними.

Виконуючи заповіді Бога, ми готуємося до вічного життя і піднесення. Інколи ми не знаємо причин існування певної заповіді. Однак слухаючись, не розуміючи чому, ми виявляємо віру й довіру до Бога.

Адаму та Єві було заповідано приносити Богові жертви. Одного дня Адамові явився ангел і запитав, чому він робить це. Адам відповів, що не знає чому. Він робив це, бо Господь заповідав йому чинити так. (Див. Мойсей 5:5–6 і ілюстрацію в цьому розділі).

Тоді ангел учив Адама євангелії і розповів про Спасителя, який мав прийти. Святий Дух зійшов на Адама, і Адам пророкував стосовно жителів землі аж до останнього покоління. (Див. Мойсей 5:7–10; УЗ 107:56). Це знання і величні благословення були здобуті Адамом завдяки слухняності.

Бог підготує шлях

У Книзі Мормона розповідається про Нефія та його старших братів, які отримали від Господа дуже складне завдання (див. 1 Нефій 3:1–6). Брати Нефія почали ремствувати, кажучи, що те, чого Господь вимагає від них, є важкою справою. Але Нефій сказав: “Я піду і зроблю те, що Господь наказав, бо я знаю, що Господь не дає заповідей дітям людським без того, щоб не приготувати шлях для них, аби вони могли виконати те, що Він наказав їм” (1 Нефій 3:7). Коли ми відчуваємо, що нам

важко дотримуватися певної заповіді Господа, слід згадати ці слова Нефія.

- Коли Господь підготував шлях, аби ви могли слухатися Його?

Серед заповідей, які ми маємо виконувати, немає надто малих або надто великих

Інколи може здаватися, що якась заповідь не дуже важлива. У Писаннях розповідається про чоловіка на ім'я Нааман, який саме так і вважав. У Наамана була страшна хвороба, і він подолав відстань від Сирії до Ізраїлю, щоб попросити пророка Єлисея зцілити його. У своїй країні Нааман був відомою людиною, тож він образився, коли Єлисей не зустрів його особисто, а послав до нього слугу. Нааман ще більше розгнівався, коли йому передали слова Єлисея: сім разів омитися у водах Йордану. “Чи не ліпші ... дамаські річки, від усіх Ізраїлевих вод? Чи не міг я вимитися в них, і стати чистим?”—запитував він. Розгніваний, Нааман пішов звідти. Але його слуга запитав: “Коли б велику річ говорив тобі той пророк, чи ж ти не зробив би? А що ж, коли він сказав тобі тільки: Умийся—і будеш чистий!” Нааман був достатньо розсудливим, щоб збагнути, що Божого пророка треба слухатися, хоч це здавалося і несерйозним. Тож він омився в Йордані і зцілювався. (Див. 2 Царів 5:1–14).

Інколи може здаватися, що певна заповідь вже надто важка, щоб її дотримуватися. Як і брати Нефія, ми можемо казати: “Те, чого Господь вимагає від нас, є важкою справою”. Однак, як і Нефій, ми можемо бути певні, що Бог не дасть нам жодної заповіді, не підготувавши шлях, у який ми могли б виявити Йому свою слухняність.

Авраамові “нелегко” було принести в жертву свого улюбленого сина Ісака, коли Господь повелів це йому зробити (див. Буття 22:1–13; див. також розділ 26 цієї книги). Довгі роки Авраам чекав на народження Ісака—сина, якого Бог йому пообіцяв. Як же так—втратити сина у такий спосіб?! Ця заповідь мала бути дуже важкою для Авраама. Та він вирішив послухатися Бога.

Ми також повинні бути готовими зробити все, чого б не вимагав Бог. Пророк Джозеф Сміт говорив: “Я поставив собі за правило: *Коли Господь повеліває, роби!*” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 160). Для нас це також може бути правилом.

- Чи отримували ви благословення за виконання заповідей, які здавалися вам незначними?

Ісус Христос слухався свого Батька

- Які приклади приходять на думку, коли ви думаете про те, як Ісус слухався Свого Батька?

Найяскравішим прикладом слухняності нашому Небесному Батькові є Ісус Христос. Він говорив: “Бо Я з неба зійшов не на те, щоб волю чинити Свою, але волю Того, Хто послав Мене” (Іван 6:38). Усе Його життя було присвячено слухняності Його Батькові, хоч це не завжди було легко. Як і всіх смертних Його спокушали усіма можливими способами (див. Євреям 4:15).

У Гефсиманському саду Він молився, говорячи: “Отче Мій, коли можна, нехай обмине ця чаша Мене... Та проте,—не як Я хочу, а як Ти” (Матвій 26:39).

Ісус підкорявся Батькові в усьому, і завдяки цьому Він уможливив спасіння для всіх.

- Коли ми пам'ятаємо про приклад Спасителя, як це допомагає нам бути слухняними?

Наслідки слухняності й непослуху

- Якими є наслідки виконання або порушення Господніх заповідей?

Царство небесне скеровується законом, і коли ми отримуємо якесь благословення, то це завдяки виконанню того закону, на якому воно ґрунтується (див. УЗ 130:20–21; 132:5). Господь сказав, що завдяки слухняності й старанності ми можемо здобути знання й розум (див. УЗ 130:18–19). Ми також можемо духовно розвиватися (див. Єремія 7:23–24). Непослух, з іншого боку, приносить розчарування і не дає нам отримати благословення.

“Хто Я є, каже Господь, щоб пообіцяти і не виконати? Я наказую, а люди не виконують; Я скасовую, і вони не отримують благословення. Тоді вони кажуть у своїх серцях: Це не є робота Господа, бо Його обіцяння не виконано” (УЗ 58:31–33).

Коли ми дотримуємося Його заповідей, Бог виконує Свої обіцяння, як про це говорив своєму народові цар Венямин: “Він вимагає від вас робити так, як Він наказав вам; за це, якщо ви зробите так, Він негайно благословить вас” (Мосія 2:24).

Слухняні отримують вічне життя

Господь радить нам: “І, якщо ти виконуватимеш Мої заповіді і витерпиш до кінця, ти матимеш вічне життя—дар, найвеличніший з усіх дарів Бога” (УЗ 14:7).

Господь описав також інші благословення, котрі отримують люди, які слухалися Його в праведності й істині до самого кінця:

“Бо так каже Господь: Я, Господь, є милостивим і благодатним до тих, хто боїться Мене, і з радістю шаную тих, хто служить Мені в праведності та істині до кінця.

Великою буде їхня винагорода і вічною буде їхня слава.

І їм відкрию Я всі таємниці, так, усі приховані таємниці Мого царства з днів давнини, і на віки прийдешні повідомлю їм за вподобанням волі Своєї все, що стосується Мого царства.

Так, навіть чудеса вічності знатимуть вони, і прийдешне покажу Я їм, навіть справи багатьох поколінь.

І їхня мудрість буде великою, і їхнє розуміння досягне небес. ...

Бо Своїм Духом освічу Я їх, і Моєю силою повідомлятиму їм секрети Моєї волі—так, навіть те, чого око не бачило й вухо не чуло і що на серце людині не впало” (УЗ 76:5–10).

- Що для вас означає “витерпіти до кінця”?
- Що ми можемо робити, аби залишатися вірними євангельським принципам, хоч це може бути несхвальним в очах людей? Як ми можемо допомагати дітям і молоді зберігати вірність євангельським принципам?

Додаткові уривки з Писань

- Авраам 3:25 (ми прийшли на землю, щоб випробувати свою слухняність)
- 1 Самуїлова 15:22 (послух ліпший від жертви)
- Еклезіяст 12:13; Іван 14:15; Римлянам 6:16; УЗ 78:7; 132:36; Повторення закону 4:1–40 (ми повинні слухатися Бога)
- 2 Нефій 31:7 (Ісус Христос був слухняним)
- Приповісті 3:1–4; 6:20–22; 7:1–3; Ефесянам 6:1–3; Колосянам 3:20 (діти мають слухатися батьків)
- УЗ 21:4–6 (слухайтеся пророка)
- Іван 8:29–32; Мосія 2:22, 41; УЗ 82:10; 1 Нефій 2:20 (благословення за слухняність)
- УЗ 58:21–22; 98:4–6; 134:5–7 (дотримання законів країни)
- Ісяя 60:12; УЗ 1:14; 93:39; 132:6, 39 (наслідки непослуху)
- 2 Нефій 31:16; УЗ 53:7; Матвій 24:13; Лука 9:62 (виперіти до кінця)

Сім'я може бути вічною

Розділ 36

Важливість сім'ї

- Чому Небесний Батько послав нас на землю, щоб ми жили у сім'ї?

“Шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом. ...Сім'я є основною частиною плану Творця для вічної долі Його дітей” (“Сім'я: Проголошення світові”, *Ліягона*, жовт. 2004, с. 49).

Коли Небесний Батько дав Адамові Єву, Він заповідав їм народжувати дітей (див. Буття 1:28). Він відкрив нам, що одна з цілей шлюбу—це надавати земні тіла для Його духовних дітей. Батьки є партнерами Небесного Батька. Він хоче, щоб усі Його духовні діти одержали фізичне тіло й пройшли земне життя. Коли чоловік і жінка приводять у цей світ дітей, вони допомагають Небесному Батькові здійснювати Його план.

Кожна нова дитина має бути з радістю прийнята в сім'ї. Кожна з них—Божее дитя. Ми повинні знаходити час, щоб бути з дітьми, гратися з ними і навчати їх.

Президент Девід О. Мак-Кей сказав: “Я всім своїм серцем вірю, що найкраще місце підготовки до... вічного життя—це дім” (“Blueprint for Family Living”, *Improvement Era*, Apr. 1963, 252).

Удома, в сім'ї, ми можемо вчитися самоконтролю, жертвуванню, відданості та цінності праці. Ми можемо вчитися любити, ділитися і служити одне одному.

Батьки і матері відповідальні за те, щоб навчати своїх дітей про Небесного Батька. Дотримуючись Його заповідей, вони повинні власним прикладом показувати, що люблять Його. Батьки

Для вчителів: Викладаючи цей розділ і наступні два, присвячені сім'ям, будьте чуйними до почуттів тих, у кого вдома може бути проблемна ситуація.

також повинні вчити дітей молитися і виконувати заповіді (див. Приповіді 22:6).

- Чому домівка є найкращим місцем підготовки до вічного життя?
- Як ми можемо допомогти молоді в Церкві розуміти святість сім'ї і шлюбного завіту?

Вічна сім'я

Сім'ї можуть бути разом вічно. Щоб мати це благословення, ми маємо бути одруженими у храмі. Якщо люди одружуються не в храмі, їхній шлюб закінчується зі смертю подружжя. Якщо наш шлюб укладено в храмі владою Мелхиседекового священства, ми одружені на час і вічність. Якщо ми будемо дотримуватися заповідей Господа, наші сім'ї навіки будуть разом—чоловік, дружина та діти. Смерть не зможе розлучити нас.

Любов у сімейних стосунках

- Як розвивати гармонію в сімейних стосунках?

Чоловіки й дружини повинні бути чуйними й добрими одне до одного. Вони ніколи не повинні робити чи казати те, що може образити почуття одне одного. Вони також повинні робити все можливе, щоб зробити одне одного щасливими.

У Книзі Мормона цар Веніямин говорив:

“І ви не дозволите, щоб ваші діти... билися і сварилися один з одним. ...

Але ви будете навчати їх іти шляхами істини і розсудливості; ви будете вчити їх любити один одного, і служити один одному” (Мосія 4:14–15).

Заохочення і щира похвала, яку ми чуємо одне від одного в сім'ї, додають впевненості. Кожна дитина має відчувати, що є важливою. Батьки повинні проявляти зацікавленість справами дітей і виявляти любов і турботу про них. Діти також мають проявляти любов до своїх батьків. Вони мають бути слухняними і намагатися жити так, щоб своїм життям прославляли батьків і свій рід.

- Що можуть робити батьки, щоб заохочувати своїх синів і дочок дружити між собою? Як брати і сестри можуть підтримувати свої дружні стосунки?
- Що можуть робити чоловіки і дружини, щоб сприяти щастю одне одного?

Як зробити сім'ю щасливою

- Що ви робите, щоб сприяти зміцненню сім'ї та її успіху?

Президент Гарольд Б. Лі навчав: “Найважливіша Господня робота, яка може випасти вам, виконується в стінах ваших власних домівок” (*Учення Президентів Церкви: Гарольд Б. Лі* [2001], с. 134).

Сатана знає, яку роль відіграють сім'ї в плані нашого Небесного Батька. Він прагне зруйнувати їх, не даючи нам наблизитися до Господа. Він спокушатиме нас робити те, що розлучатиме сім'ї.

Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів проголосили: “Щасливі шлюби й сім'ї засновуються та зберігаються на принципах віри, молитви, покаяння, прощення, поваги, любові, співчуття, праці, а також здорового відпочинку” (*Ліягона*, жовтень 1998, с. 24).

Усі ми хочемо, щоб наші сім'ї були щасливими і успішними. Подані далі настанови допоможуть нам у цьому:

1. Моліться сім'єю щовечора і щоранку (див. 3 Нефій 18:21).
Моліться разом: чоловік і дружина.
2. Щотижня на домашніх сімейних вечорах навчайте дітей євангелії.
3. Регулярно вивчайте Писання всією сім'єю.
4. Робіть справи всією сім'єю: працюйте, ходіть на прогулянки і разом приймайте рішення.
5. Учійтесь бути добрими, терпеливими і милосердними (див. Мороній 7:45–48).
6. Постійно відвідуйте церковні збори (див. УЗ 59:9–10).

7. Наслідуйте пораду Господа з УЗ 88:119: “Організуйте себе; приготуйте кожну потрібну річ; і встановіть дім, саме дім молитви, дім посту, дім віри, дім навчання, дім слави, дім порядку, дім Бога”.
8. Зберігайте сімейну історію, виконуйте разом храмову роботу і отримайте обряди запечатування у храмі.

Сім'я є найважливішою одиницею Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Церква існує саме для того, щоб допомогти сім'ям здобути вічні благословення і піднесення. Організації та програми Церкви призначені, щоб зміцнити кожного з нас і допомогти нам жити вічними сім'ями.

- Що можуть робити сім'ї, щоб долати труднощі у важкі часи?
- Який ви бачили доказ того, що сімейна молитва, сімейне вивчення Писань, сімейні наради, сімейні обіди і домашні сімейні вечори зміцнюють сім'ї?

Додаткові Писання та інші джерела

- Мойсей 2:27–28 (створено і благословенно чоловіка та жінку)
- Буття 2:24 (нехай чоловік приліпиться до своєї дружини)
- УЗ 49:15–16 (шлюб призначений Богом)
- Ефесянам 6:4 (навчайте дітей у праведності)
- УЗ 132:15–21 (вічний шлюб)
- УЗ 88:119–126 (настанови для створення щасливої сім'ї)
- УЗ 93:40–50 (Господь заповідає батькам виховувати дітей у світлі та істині)
- “Сім'я: Проголошення світові” (доступне на LDS.org та в багатьох церковних публікаціях, у тому числі *Ліягона*, жовт. 2004, с. 49; *Заради зміцнення молоді: Наш обов'язок перед Богом* [каталожний номер 36550 192], с. 44 і *Стійкі у вірі: довідник з євангелії* [каталожний номер 36863 192], сс. 135–137).

Сімейні обов'язки

Розділ 37

Обов'язки батьків

- Які обов'язки розподіляють між собою чоловіки й дружини, виховуючи дітей?

Кожен посідає важливе місце у своїй сім'ї. Господь через пророків пояснював, як батьки, матері та діти повинні поводитися одне з одним і ставитися одне до одного. Нам, чоловікам, дружинам та дітям, потрібно знати, чого від нас очікує Господь, щоб досягти мети існування сім'ї. Якщо ми виконаємо нашу частину, то об'єднаємося навіки.

У священних обов'язках батьківства “як рівноправні партнери, матері й батьки зобов'язані допомагати один одному” (“Сім'я: Проголошення світові”, *Ліягона*, жовт. 2004, с. 49). Вони є рівноправними партнерами і тому повинні разом працювати, щоб забезпечувати духовні, моральні, інтелектуальні та фізичні потреби сім'ї.

Деякі обов'язки мають бути розподілені між чоловіком і дружиною. Батьки повинні навчати дітей евангелії. Господь попереджав, що якщо батьки не вчать дітей вірі, покаяттю, хрищенню та дару Святого Духа, гріх буде на головах батьків. Вони також повинні вчити дітей молитися і виконувати заповіді Господа. (Див. УЗ 68:25, 28).

Один з найкращих способів, яким батьки можуть навчати дітей,—це на власному прикладі. Чоловіки й дружини повинні проявляти любов і повагу одне до одного і до своїх дітей і робити це і на ділі, і словом. Важливо пам'ятати, що кожен

Для вчителів: Як і під час викладання розділу 36, будьте чуйними до почуттів тих, у кого склалася проблемна ситуація в сім'ї. Наголосіть на тому, що, маючи провід Господа й допомогу членів сім'ї та Церкви, самотні батьки можуть успішно виховувати дітей.

член сім'ї є дитиною Бога. Батьки мають ставитися до дітей з любов'ю і повагою, бути з ними твердими, але добрими.

Батькам слід розуміти, що інколи діти прийматимуть неправильні рішення, навіть після того, як їх учили істині. Коли таке стається, батьки не повинні здаватися чи впадати у відчай. Необхідно продовжувати вчити дітей, виявляти свою любов до них, бути хорошим прикладом і поститися й молитися за них.

У Книзі Мормона розповідається про те, як молитви батька допомогли неслухняному синові повернутися до Господньої стежки. Алма молодший відійшов від учень свого праведного батька Алми і ходив серед людей, намагаючись знищити Церкву. Батько з вірою молився за свого сина. Алмі молодшому явився ангел, і тоді він покався у неправедному житті. Він став величним провідником у Церкві. (Див. Мосія 27:8–32).

Батьки можуть створювати в домі дух благоговіння та поваги, якщо вчать і спрямовують дітей у любові. Батьки також повинні збагачувати життя дітей приємними подіями.

- Як саме чоловіки й дружини можуть допомагати одне одному у виконанні своїх обов'язків? До кого самотні батьки можуть звернутися за підтримкою?

Обов'язки батька

- Який ви можете навести позитивний приклад того, як батько виховує дітей?

“За божественним задумом, батько має головувати над своєю сім'єю в любові й праведності; він відповідає за забезпечення своєї сім'ї всім необхідним та її захист” (*Ліягона*, жовт. 2004, с. 49). Гідний батько, який є членом Церкви, має можливість бути носієм священства. Завдяки цьому він є провідником священства у своїй сім'ї. Він повинен головувати у сім'ї зі смиренням і добротою, а не з силою та жорстокістю. Писання навчають, що люди, які мають священство, повинні керувати іншими шляхом переконання, з ніжністю, любов'ю і добротою (див. УЗ 121:41–44; (Ефесянам 6:4).

Батько ділиться благословеннями священства з членами сім'ї. Якщо чоловік має Мелхиседекове священство, він ділитися цими благословеннями, прислужуючи хворим і даючи особливі благословення священства. Під керівництвом головуючого провідника священства він може благословляти немовлят, хрестити, конфірмувати і виконувати обряди священства. Він повинен бути гідним прикладом для своєї сім'ї в дотриманні заповідей. Він має слідкувати за тим, щоб сім'я молилася разом двічі на день і проводила домашні сімейні вечори.

Батько повинен проводити час індивідуально з кожною дитиною. Він має навчати дітей правильним принципам, говорити з ними про їхні проблеми і турботи, а також з любов'ю давати поради. Деякі хороші приклади цього наведені в Книзі Мормона (див. 2 Нефій 1:14–3:25; Алма 36–42).

Один з обов'язків батька—задовольняти матеріальні потреби своєї сім'ї: щоб було достатньо їжі, був дах над головою, одяг та можливість здобути освіту. Навіть якщо він не в змозі сам забезпечувати сім'ю всім необхідним, він не повинен перекладати обов'язки піклування про сім'ю на інших.

Обов'язки матері

- Який ви спостерігали позитивний приклад того, як мати виховує дітей?

Президент Девід О. Мак-Кей сказав, що материнство—це найблагородніше з покликань (див. *Учення Президентів Церкви: Девід О. Мак-Кей* [2004], с. 162). Це—священне покликання, яке робить матерів напарницями Богів у приведенні Його духовних дітей у світ. Народження дітей є одним з найбільших благословень. Якщо в сім'ї немає батька, сім'ю очолює мати.

Президент Бойд К. Пекер схвально відгукувався про жінок, які не могли мати своїх дітей, але прагнули піклуватися про інших. Він сказав: “Коли я говорю про матерів, то маю на увазі не тільки тих жінок, які народили дітей, але й тих, які виховували дітей інших людей, а також тих жінок, які не мали своїх дітей, але стали матерями іншим дітям” (*Mothers* [1977], 8).

Пророки-святі останніх днів навчали: “Головний обов’язок матерів—виховувати своїх дітей” (*Ensign*, Nov. 1995, 102). Матері необхідно проводити час із дітьми і навчати їх евангелії. Вона повинна гратися і працювати з ними, щоб діти пізнавали навколишній світ. Вона також має допомогти членам сім’ї зрозуміти, як зробити домівку місцем, де завжди приємно знаходитися. Ставлячись до дітей теплом і любов’ю, вона допомагає їм відчувати самоповагу.

У Книзі Мормона описується група з 2000 юнаків, які сягнули величч завдяки вченню їхніх матерів (див. Алма 53:16–23). Під командуванням пророка Геламана вони вийшли на битву зі своїми ворогами. Від матерів вони навчилися бути чесними, відважними й надійними. Їхні неньки також вчили їх, що якщо вони не сумніватимуться, Бог визволить їх (див. Алма 56:47). Усі вони вижили в тій битві. Потім вони висловили віру в учення своїх матерів такими словами: “Ми не сумніваємося, що наші матері знали це” (Алма 56:48). Кожна мати, в якій є свідчення, може справити глибокий вплив на своїх дітей.

Обов’язки дітей

- Як діти допомагають своїм батькам створювати щасливу сім’ю?

Діти розділяють з батьками відповідальність за створення щасливої домівки. Вони повинні дотримуватися заповідей і співпрацювати з іншими членами сім’ї. Господові не подобається, коли діти сваряться (див. Мосія 4:14).

Господь заповідав дітям шанувати своїх батьків. Він сказав: “Шануй свого батька та матір свою, щоб довгі були твої дні на землі” (Вихід 20:12). Шанувати батьків означає любити і поважати їх. Це також означає слухатися їх. Писання кажуть дітям “слухайтеся своїх батьків у Господі, бо це справедливе!” (Ефесянам 6:1).

Президент Спенсер В. Кімбол сказав, що діти повинні вчитися працювати й брати на себе частину обов’язків по дому й господарству. Необхідно давати їм доручення слідкувати за чистотою і охайністю домівки. (Див. *Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* [2006], с. 128).

- Що мають робити діти, щоб шанувати і поважати своїх батьків?
- Які риси ваших батьків викликають у вас почуття шани і поваги до них?

Прийняття обов'язків приносить благословення

- Що може зробити кожний член сім'ї, щоб зробити домівку щасливим місцем?

Щасливі й сповнені любові сім'ї не виникають випадково. Кожна людина в сім'ї повинна виконувати свою роботу. Господь дав обов'язки і батькам, і дітям. Писання вчать, що ми мусимо бути дбайливими, радісними та уважними у стосунках з іншими. Коли ми разом спілкуємося, молимося, співаємо або працюємо, то можемо насолоджуватися гармонією в сім'ї. (Див. Колоссянам 3).

- Які традиції та події перетворюють дім на місце радості?

Додаткові Писання та інші джерела

- Приповісті 22:6 (навчайте дітей)
- Ефесянам 6:1–3 (діти повинні слухатися батьків)
- Уз 68:25–28; Ефесянам 6:4 (обов'язки батьків)
- “Сім'я: Проголошення світові” (доступне на LDS.org та в багатьох церковних публікаціях, у тому числі *Ліягона*, жовт. 2004, с. 49; *Заради зміцнення молоді* [каталожний номер 36550 192], с. 44 і *Стійкі у вірі* [каталожний номер 36863 192], сс. 59–61)
- *Путівник для сім'ї* (каталожний номер 31180 192)

Вічний шлюб

Розділ 38

Шлюб встановлено Богом

Шлюб між чоловіком і дружиною є дуже важливою частиною Господнього плану. Господь сказав: “Того, хто забороняє одружуватися, не призначено від Бога, бо шлюб призначено від Бога для людини” (УЗ 49:15). Із самого початку шлюб був одним із законів євангелії. Шлюб має тривати вічно, а не лише протягом земного життя.

Адам і Єва були одружені Богом ще до того, як на землі з'явилася смерть. У них був вічний шлюб. Вони передали закон вічного шлюбу своїм дітям і дітям своїх дітей. З плином часу в серця людей проникла злочестивість, і влада виконувати цей священний обряд була забрана з землі. Завдяки відновленню євангелії вічний шлюб було відновлено на землі.

- Чому важливо знати, що шлюб між чоловіком і жінкою встановлено Богом?

Вічний шлюб є необхідним для піднесення

- У чому полягає учення Господа про шлюб, і як це відрізняється від точки зору світу?

Багато людей у світі вважають шлюб тільки соціальним звичаєм або офіційною згодою між чоловіком і жінкою про те, щоб жити разом. Але для святих останніх днів шлюб означає набагато більше. Наше піднесення залежить від шлюбу, так само як і від інших принципів та обрядів: віри, покаяння, хрищення і отримання дару Святого Духа. Ми вважаємо, що шлюб є найсвятішими стосунками, які тільки можуть існувати між чоловіком і жінкою. Від цих священних стосунків залежить наше щастя в цьому житті та у вічностях.

Небесний Батько дав нам закон вічного шлюбу, щоб ми могли стати такими, як Він. Господь сказав:

“У цілестіальній славі є три неба, або ступені;

І для того, щоб здобути найвищий, людина має ввійти в цей чин священства [що означає новий і вічний завіт шлюбу];

А якщо не ввійде, то не зможе здобути його” (УЗ 131:1–3).

Вічний шлюб має укладатися належною владою у храмі

- Чому для того, щоби шлюб став вічним, обряд укладання шлюбу має виконуватися у храмі людиною, яка має належне повноваження?

Вічний шлюб повинен бути укладений людиною, яка має владу запечатувати. Господь обіцяв: “Якщо чоловік бере собі дружину ... через новий і вічний завіт ... тим, кого помазано, ... це буде мати повну силу, коли вони залишать цей світ” (УЗ 132:19).

Вічний шлюб має укладатися не тільки відповідною владою священства, а й у відповідному місці—святих храмах Господа. Храми—це єдине місце, де може проводитися цей святий обряд.

У храмах подружні пари святих останніх днів стають навколішки біля одного зі священних олтарів у присутності членів сімей і друзів, які отримали храмовий ендаумент. Вони укладають перед Богом завіти шлюбу. Їх проголошують чоловіком і дружиною на час і всю вічність. Це виконується чоловіком, який є носієм святого Божого священства і має повноваження виконати цей священний обряд. Він діє під керівництвом Господа і обіцяє подружній парі благословення піднесення. Він каже їм про те, що вони мають робити, щоб отримати ці благословення. Він нагадує їм, що отримання всіх благословень залежить від слухняності законам Бога.

Для вчителів: Усі члени Церкви, одружені вони чи самотні, мають розуміти учення про вічний шлюб. Однак, ви маєте бути чуйними до почуттів тих дорослих людей, які не одружені. Якщо необхідно, скажіть учням або членам сім'ї, що всі діти Небесного Батька, які залишаються вірні своїм завітам у цьому житті, матимуть можливість отримати всі євангельські благословення у вічностях, у тому числі можливість мати вічну сім'ю.

Якщо наш шлюб укладено будь-якою іншою владою, крім священства і не у храмі, він триватиме лише протягом цього життя. Після смерті подружжя пара не зможе заявити право одне на одного або на своїх дітей. Вічний шлюб дає нам можливість бути сім'єю навіть після смерті.

Переваги вічного шлюбу

- Які благословення приносить вічний шлюб у цьому житті та у вічності?

Як святі останніх днів ми маємо перед собою вічну перспективу, а не лише коротку мить. Однак, ми можемо отримати благословення в цьому житті, як наслідок одруження на вічність. Деякі з цих благословень такі:

1. Ми знаємо, що наш шлюб триватиме завжди. Смерть має силу розлучити нас лише на деякий час. Ніщо, крім неслухняності, не може назавжди розділити нас. Це знання надихає нас старанніше робити все, щоб мати щасливу й прекрасну сім'ю.
2. Ми знаємо, що наші сімейні стосунки можуть тривати вічно. Це знання допомагає нам ретельно виховувати і навчати дітей. Воно також допомагає нам виявляти до них більше терпіння й любові. І завдяки цьому у нас буде щасливіша сім'я.
3. Через те, що нас було одружено у висвячений Богом спосіб, нам дано право на пролиття духа на наш шлюб, якщо ми залишатимемося гідними.

А ось деякі з благословень, якими ми зможемо насолоджуватися у вічності:

1. Ми зможемо жити у найвищому ступені цілестіального царства Бога.
  2. Ми зможемо бути піднесеними як Бог і отримати повноту радості.
- Як вічна перспектива впливає на наше ставлення до шлюбу й сім'ї?
-

Ми повинні готуватися до укладання вічного шлюбу

- Що ми можемо робити, щоб допомогти молоді підготуватися до вічного шлюбу?

Президент Спенсер В. Кімбол навчав: “Шлюб, можливо, є найважливішим з усіх рішень в житті і має найдалекосяжніші наслідки, бо він пов’язаний не тільки з найближчим щастям, але й з вічною радістю. Він торкається не тільки двох людей, але також і їхніх сімей та, особливо, їхніх дітей і дітей їхніх дітей протягом багатьох поколінь. Обираючи супутника на життя й вічність, безумовно, необхідно особливо ретельно планувати, обмірковувати, молитися й поститися, щоб бути впевненим, що з усіх рішень, це—ніяким чином не помилкове” (*Учення Президентів Церкви: Спенсер В. Кімбол* [2006], с. 279).

Вічний шлюб має бути метою кожного святого останніх днів. Це в однаковій мірі стосується і тих, хто вже знаходиться у шлюбі, укладеному за цивільним законом. Підготовка до вічного шлюбу вимагає глибоких роздумів і молитов. Тільки праведні члени Церкви можуть увійти до храму (див. УЗ 97:15–17). Ми не вирішуємо раптово, що хочемо одружитися в храмі, а тоді того ж дня йдемо до нього й одружуємося. Спочатку ми мусимо відповідати певним вимогам.

Щоб увійти до храму, ми маємо бути активними, гідними членами Церкви вже протягом принаймні одного року. У чоловіків має бути Мелхиседекове священство. Нам слід також пройти інтерв’ю з президентом філії чи єпископом. Якщо він вважає нас гідними, то видає храмову рекомендацію. Якщо ми не є гідними, він дасть нам поради й допоможе поставити цілі, щоб стати гідними входження до храму.

Отримавши рекомендацію від свого єпископа чи президента філії, ми повинні піти на співбесіду з президентом колу або президентом місії. Під час співбесіди для одержання храмової рекомендації нам ставлять такі запитання:

1. Чи вірите ви в Бога, Вічного Батька, Його Сина Ісуса Христа та Святого Духа, і чи маєте ви свідчення про Них? Чи є у вас непохитне свідчення про відновлену євангелію?
2. Чи підтримуєте ви Президента Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів як пророка, провидця та одкровителя?
Чи визнаєте ви його як єдину на землі особу, що має владу застосовувати всі ключі священства?
3. Чи живете ви за законом цнотливості?
4. Чи сплачуєте ви повну десятину?
5. Чи дотримуетесь ви Слова мудрості?
6. Чи чесні ви в стосунках з людьми?
7. Чи прагнете ви дотримуватися укладених завітів: відвідувати причасні збори та збори священства, жити в гармонії з законами й заповідями євангелії?

Звертаючись з проханням видати вам храмову рекомендацію, ви маєте пам'ятати, що можливість увійти до храму—священний привілей. Це серйозний вчинок, і до нього не можна ставитися легковажно.

Ми повинні старанно прагнути дотримуватися кожного з завітів, які укладаємо у храмі. Господь сказав, що якщо ми будемо вірними й відданими, то ввійдемо до свого піднесення. Ми станемо такими, як наш Небесний Батько. (Див. УЗ 132:19–20). Храмовий шлюб вартий будь-яких жертв. Він є ключем до отримання безцінних благословень вічності.

- Як ми можемо заохочувати молодь ставити собі мету укладення храмового шлюбу? Як ми можемо допомогти їм підготуватися до цього?

Додаткові уривки з Писань

- Буття 1:26–28 (ми повинні розмножуватися й наповнювати землю)
- Буття 2:21–24 (перший шлюб був здійснений Богом)
- Матвій 19:3–8 (що з'єднав Бог)
- УЗ 132 (вічна природа закону шлюбу)
- УЗ 42:22–26 (слід дотримуватися шлюбних завітів)
- Кн. Якова 3:5–7 (чоловіки і дружини повинні бути вірними одне одному)

ЗАКОН ЦНОТЛИВОСТІ

Розділ 39

Примітка для батьків

У цьому розділі є матеріал, до якого малі діти ще не готові. Найкращий вихід—почекати, коли діти стануть достатньо дорослими, щоб знати про статеві стосунки і процес дітонародження, а тоді вже навчати їх з цього матеріалу. Церковні керівники говорили, що навчати дітей щодо дітонародження (процесу зачаття й виношування дітей) є обов'язком батьків. Батьки повинні також навчати їх закону цнотливості, як пояснено в цьому розділі.

Батьки можуть почати це навчання з прищеплення змалку відповідного ставлення дітей до свого тіла. Відверто, але не вульгарно говорячи з ними про частини тіла та їхні функції і правильно називаючи їх, ви допоможете дітям зростати, не соромлячись свого тіла.

Діти за своєю суттю дуже допитливі. Їм цікаво, як працює їхнє тіло. Їм цікаво, звідки беруться діти. Якщо батьки відповідають на такі запитання одразу ж і зрозуміло для дітей, вони й надалі будуть приходити до батьків із запитаннями. Однак якщо батьки дадуть таку відповідь, що може присоромити дітей, тоді вони відчують себе відринутими або залишаться невдоволеними відповіддю, і, мабуть, звернуться до когось іще з цими запитаннями й, можливо, отримають неправильні тлумачення і невідповідне ставлення.

Однак розповідати дітям про все одразу немудро, і в цьому немає необхідності. Батькам достатньо забезпечити їх лише тією інформацією, якою вони цікавляться і яку можуть засвоїти. Відповідаючи на подібні запитання, батьки можуть прищеплювати дітям повагу до свого тіла й тіла інших людей. Вони повинні

навчати дітей одягатися скромно. Їм слід виправляти хибні ідеї та вульгарну мову, яких діти вчать від інших.

Коли діти дорослішають, батьки повинні відверто поговорити з ними на тему дітонародження. Діти повинні розуміти, що ці сили хороші і що вони дані нам Господом. Він сподівається, що ми застосовуватимемо їх в окреслених Ним межах.

Малі діти приходять від Небесного Батька на землю чистими й невинними. Якщо батьки молитимуться про скерування, Господь надихне їх навчати дітей у належний час і належним чином.

Сила дітонародження

- Чому батьки повинні навчати дітей про дітонародження і цнотливість? Як вони можуть робити це належним чином?

Бог наказав кожній живій істоті розмножуватися у своєму виді (див. Буття 1:22). Відтворення є частиною Його плану, щоб у такий спосіб усі форми життя могли постійно існувати на землі.

Потім Він помістив на землю Адама і Єву. Вони відрізнялися від усіх інших створінь тим, що були Його духовними дітьми. Бог одружив Адама та Єву в Еденському саду й повелів плодитися і розмножуватися, і наповнювати землю (див. Буття 1:28). Однак їхнє життя мало скеровуватися законами моралі, а не інстинктами.

Бог хотів, щоб Його духовні діти народжувалися в сім'ях, щоб їх належно доглядали і навчали. Подібно до Адама і Єви, ми надаємо фізичні тіла цим духовним дітям. Перше Президентство і Кворум Дванадцятьох Апостолів зробили заяву: "Ми проголошуємо, що шлях, яким створюється смертне життя, встановлено Богом" ("Сім'я: Проголошення світові", *Ліягона*, жовт. 2004, с. 49). Бог заповідав, що статеві стосунки можливі виключно у шлюбі між чоловіком і жінкою. Ця заповідь називається закон цнотливості.

Закон цнотливості

- Що таке закон цнотливості?

Ми повинні мати статеві стосунки лише з подружжям, з яким офіційно одружені. Жодна людина, чоловічої чи жіночої статі, не має права мати статеві стосунки до шлюбу. Після укладання шлюбу статеві стосунки можуть мати місце тільки зі своїм подружжям.

Господь сказав ізраїльтянам: “Не чини перелюбу!” (Вихід 20:14). Тих ізраїльтян, які порушували цю заповідь, піддавали суворому покаранню. Господь повторив цю заповідь в останні дні (див. УЗ 42:24).

Нам сказано, що закон цнотливості стосується не тільки статевих стосунків. Перше Президентство застерігало молодих людей про інші сексуальні гріхи:

До шлюбу не робіть нічого, що збуджує могутні відчуття, які повинні виявлятися тільки в шлюбі. Не беріть участі в пристрасних поцілунках, не лягайте на іншу людину та не торкайтеся особистих, священних частин тіла іншої людини або поверх одягу, або без нього. Не дозволяйте нікому робити це з вами. Не викликайте цих емоцій у власному тілі” (*Заради зміцнення молоді* [буклет, 2001], 27).

Гомосексуальні вчинки, як і інші порушення закону цнотливості, є серйозним гріхом. Пророки останніх днів говорили про небезпеку гомосексуальної поведінки і про стурбованість Церкви про людей, які мають такі схильності. Президент Гордон Б. Хінклі сказав:

“Перше за все, ми віримо, що шлюб між чоловіком і жінкою висвячено Богом. Ми віримо, що шлюб може бути вічним завдяки використанню сили вічного священства в домі Господа.

Люди запитують про наше ставлення до тих, хто вважає себе так званими геями і лесбійками. Моя відповідь—ми любимо їх, як синів і дочок Бога. Вони можуть мати певні схильності, які є сильними і які може бути важко контролювати. Більшість людей мають схильності того чи іншого роду у різний час. Якщо вони не діють за цими схильностями, то можуть прямувати вперед, як роблять всі інші члени Церкви. Якщо вони

порушують закон цнотливості і моральні норми Церкви, то потребують покарання Церкви, так само, як і інші.

Ми хочемо допомогти цим людям, зміцнити їх, допомогти їм з їхніми проблемами і випробуваннями. Але ми не можемо бути бездіяльними, якщо вони дають собі волю в аморальній поведінці, якщо вони намагаються заохочувати, захищати і жити в так званих одностатевих шлюбах. Дозволити це—означатиме поставитися легковажно до дуже серйозної і священної основи дозволеного Богом шлюбу і самій його меті—утворенню сімей” (in Conference Report, Oct. 1998, 91; or *Ensign*, Nov. 1998, 71).

Сатана хоче, щоб ми порушували закон цнотливості

- Як Сатана спокушає людей порушити закон цнотливості?

План Сатани в тому, щоб обманути якомога більшу кількість людей і не дати нам повернутися до життя з Небесним Батьком. Одне з найбільш руйнівних знарядь у його арсеналі—спокусити нас порушити закон цнотливості. Він підступний і сильний. Він хоче переконати нас, що порушувати цей закон—не гріх. Так було обмануто багато людей. Ми повинні стежити, щоб не підпасти під цей гріховний вплив.

Сатана нападає на норми скромності. Він намагається змусити нас вважати, що людське тіло треба виставляти напоказ і милуватися ним, адже воно красиве. Наш Небесний Батько хоче, щоб ми прикривали тіло, і щоб у інших людей не з’являлося негідних думок.

Сатана не тільки заохочує нас нескромно одягатися, але й також підкидає аморальні й неприйнятні думки. Він робить це з допомогою ілюстрацій, фільмів, історій, жартів, музики й танців, які пропагують аморальність. Закон цнотливості вимагає, щоб наші думки, так само, як і вчинки, були чистими. Пророк Алма учив, що коли ми постанемо перед судом Бога, “наші думки також викриватимуть нас; і в цьому жахливому стані ми не насмілюся глянути на нашого Бога” (Алма 12:14).

Ісус учив: “Ви чули, що сказано: “Не чини перелюбу”.

А Я вам кажу, що кожен, хто на жінку подивиться із пожадливістю, той уже вчинив із нею перелюб у серці своїм” (Матвій 5:27–28).

Президент Гордон Б. Хінклі застерігав: “Ви живете у світі жахливих спокус. Бруд порнографії несеться над землею як потік зла, що поглинає. Це отрута. Не дивіться і не читайте її. Вона вас зруйнує. Вона позбавить вас самоповаги. Вона вкраде відчуття краси життя. Вона охопить вас і втягне у болото поганих думок і, можливо, поганих вчинків. Тримайтеся далі від неї. Уникайте, як заразної хвороби, бо вона смертельна. Будьте чеснотними в думках і справах. Бог наділив вас, з певною метою, божественним переконанням, яке може легко бути зруйновано злом і привести вас до знищення. Поки ви молоді, ще не час для серйозних стосунків. Коли почнете замислюватися над одруженням, тоді і прийде для цього час. Але вам, і хлопцям і дівчатам, які навчаються в середній школі, це ще не потрібно” (Gordon B. Hinckley, in Conference Report, Oct. 1997, 71–72; або *Ensign*, Nov. 1997, 51).

Інколи Сатана спокушає нас через душевні почуття. Він знає, коли ми самотні, розгублені або пригнічені. Він вибирає цей час нашої слабкості, щоб спокушати нас порушити закон цнотливості. Небесний Батько може дати нам силу пройти неушкодженими крізь ці випробування.

Писання розповідають про праведного юнака на ім'я Йосип, якому його господар Потіфар надзвичайно довіряв. Потіфар віддав в управління Йосипові все, що мав. Дружина Потіфара пристрасно бажала Йосипа і спокушала його вчинити з нею перелюб. Але Йосип опирався їй і втік від неї. (Див. Буття 39:1–18).

Півло навчав: “Досягла вас спроба не інша, тільки людська; але вірний Бог, Який не попустить, щоб ви випробовувалися більше, ніж можете, але при спробі й полегшення дасть, щоб знести могли ви її” (1 Коринтянам 10:13). Алма наголошував на тому, що нас “не можна... спокусити понад те, що [ми] може[мо] витримати”, якщо ми “упокоримося перед Господом, [будемо]

приклика[ти] Його святе ім'я, і пильнува[ти], і моли[тися] постійно” (Алма 13:28).

- Як взаємопов'язані скромність і цнотливість? Як батьки можуть навчати своїх дітей скромності в одязі, мові й поведінці?
- Як ми можемо боротися з поширенням і впливом порнографії?
- Які обіцяння дав нам Господь, щоб допомогти нам долати спокуси Сатани?

Порушення закону цнотливості є надзвичайно серйозним гріхом

Пророк Алма горював через одного зі своїх синів, який порушив закон цнотливості. Алма казав йому, Коріантонові: “Хіба ти не знаєш, сину мій, що це мерзота в очах Господа; так, наймерзотніший серед усіх гріхів, крім пролиття невинної крові або зречення Святого Духа?” (Алма 39:5). Більш серйозним гріхом за порушення закону цнотливості є лише вбивство.

Якщо чоловік і жінка порушують закон цнотливості і це веде до зачаття дитини, вони можуть мати спокусу вчинити інший жакливий гріх: аборт. Аборт рідко можна виправдати. Керівники Церкви сказали, що аборт можуть виправдати такі виключні обставини, як вагітність в результаті кровозмішення чи згвалтування, або якщо, на думку компетентного медичного фахівця, життя чи здоров'ю матері загрожує серйозна небезпека, або якщо за висновками компетентного медичного фахівця плід має серйозні вади, які не дозволять немовляті вижити після народження. Але навіть ці обставини автоматично не виправдовують аборт. Ті, хто стикаються з подібними обставинами, повинні приймати рішення щодо аборту лише після консультації зі своїми місцевими провідниками Церкви і після отримання підтвердження через щирю молитву.

“Коли чоловік і жінка зачинають дитину поза шлюбом, необхідно докласти всіх зусиль, щоб сприяти їх одруженню. Коли

Для вчителів: Вам буде легше ставити запитання стосовно скромності й цнотливості, якщо ви звернетесь до брошури *Заради зміцнення молоді* (каталожний номер 36550 192), яку можна замовити у розподільчих центрах і на LDS.org, а також у бібліотеці вашого дому зборів.

вірогідність успішного шлюбу малоймовірна через вік або інші обставини, неодруженим батькам слід порадити звернутися до Служби сім'ї святих останніх днів, що допоможе в усиновленні дитини, щоб пересвідчитися, що дитину буде запечатано до батьків, гідних відвідування храму” (Лист Першого Президентства, 26 червня 2002 р. і 19 липня 2002 р.).

Для Небесного Батька дотримання Його дітьми закону цнотливості має величезне значення. Члени Церкви, які порушують цей закон або спонукають інших зробити це, підлягають церковним дисциплінарним діям.

Порушники закону цнотливості можуть знайти прощення

Порушники закону цнотливості можуть отримати спокій.

Господь каже нам: “А коли б несправедливий відвернувся від усіх гріхів своїх, яких наробив, і виконував усі устави Мої, ... усі його гріхи, які наробив він, не згадаються йому” (Єзекііль 18:21–22).

Душевний спокій здобувається тільки через прощення.

Президент Кімбол сказав: “На кожне прощення є своя умова. ... Піст, молитви, смирення мають бути рівнозначними гріху чи переважати його. Має бути скрушене серце і впокорений дух. ... Мають бути сльози і щира зміна в серці. Необхідно визнати гріх, перестати чинити лихе, сповідатися в гріху перед відповідними уповноваженими представниками Господа” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 353).

Для багатьох людей сповідь є найважчою частиною покаяння. Ми повинні сповідуватися не тільки Господу, але й особі, якій завдали шкоди, наприклад, чоловікові або дружині, а також відповідним провідникам священства. Провідник священства (єпископ або президент колу) визначить наше становище в Церкві. Господь сказав Алмі: “Хто б не грішив проти Мене, ... якщо він зізнається у своїх гріхах перед тобою і переді Мною, і покається у щирості свого серця, того ви прощатимете, і Я його прощу” (Мосія 26:29).

Але Президент Кімбол попереджав: “Хоча обіцяння стосовно прощення є щедрими, немає жодного обіцяння чи натяку на

прощення будь-якій душі, яка не повністю кається... Навряд чи ми можемо занадто часто нагадувати людям, що неможливо грішити, отримувати прощення, а тоді знов і знов грішити й сподіватися на прощення" (*The Miracle of Forgiveness*, 353, 360). Ті, хто здобувають прощення, а тоді знов чинять той самий гріх, будуть відповідати і за колишні гріхи (див. УЗ 82:7; Етер 2:15).

Ті, хто дотримуються закону цнотливості, отримують великі благословення

- Які благословення ми отримуємо, коли дотримуємося закону цнотливості?

Коли ми дотримуємося закону цнотливості, то можемо жити без почуття провини чи сорому. Зберігаючи себе чистими й незаплямованими перед Господом, ми благословляємо своє життя і життя своїх дітей. Діти можуть дивитися на нас як на приклад і наслідувати його.

Додаткові уривки з Писань

- Матвій 19:5–9; Буття 2:24 (шлюбні стосунки священні)
- Титу 2:4–12 (настанови щодо цнотливості)
- 1 Коринтянам 7:2–5; Ефесянам 5:28 (вірність подружжю)
- Об'явлення 14:4–5 (благословення за дотримання закону цнотливості)
- Приповіді 31:10 (прославляється добродієність)
- Алма 39:9 (не йти за хтивістю своїх очей)
- УЗ 121:45 (нехай чеснота прикрашає твої думки безупинно)
- Алма 42:16 (покаяння не приходять без покарання)
- Алма 42:30 (не виправдовуйте своїх гріхів)
- УЗ 58:42–43 (той, хто кається, сповідується у гріхах і перестав грішити)

Храмова робота і сімейна історія

Розділ 40

Небесний Батько хоче, щоб Його діти повернулися до Нього

Спокута Ісуса Христа гарантує кожному з нас можливість воскреснути і жити вічно. Але якщо ми хочемо вічно жити із сім'ями в присутності Небесного Батька, то повинні робити все, що заповідав Спаситель, тобто охреститися, бути конфірмованими і пройти храмові обряди.

Усі ми як члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів були хрищені особою, яка має відповідну владу священства. Кожен з нас також може піти до храму, щоб пройти спасительні обряди священства, які виконуються там. Але в багатьох дітей Божих ніколи не було такої можливості. Вони жили в часи, коли євангелії не було на землі, або у такому місці, де не мали змоги її почути.

Небесний Батько хоче, щоб усі Його діти повернулися й жили з Ним. Тим, хто помер не христившись чи не пройшовши храмові обряди, Він надав можливість зробити це. Він попросив нас виконувати у храмах обряди за наших предків.

Храми Господа

- Чому храми мають велике значення в нашому житті?

Храми Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів—це особливі споруди, освячені для Господа. Туди можуть входити гідні

Для вчителів: Ілюстрації можуть зацікавити й поглибити розуміння учнів. Ви можете попросити учнів або членів сім'ї подумати, що вони відчувають, коли дивляться на зображення храму, вміщене в цьому розділі.

члени Церкви, щоб проходити священні обряди й укладати завіти з Богом. Як і хрищення, ці обряди і завіти необхідні для нашого спасіння. Вони повинні відбуватися й укладатися у Господніх храмах.

Ми також ідемо до храму, щоб більше дізнаватися про Небесного Батька і Його Сина, Ісуса Христа. Ми краще розуміємо мету свого існування і зв'язок з Небесним Батьком та Ісусом Христом. У храмі ми дізнаємося про своє доземне існування, мету земного життя та життя після смерті.

Храмові обряди запечатують сім'ї разом навіки

- Що означає бути запечатаними?

Усі храмові обряди виконуються силою і владою священства. Цією владою обряди, виконані на землі, запечатані, або зв'язані, на небесах. Спаситель учив Своїх апостолів: "І що на землі ти зв'яжеш, те зв'язане буде на небі" (Матвій 16:19; див. також УЗ 132:7).

Тільки у храмі ми можемо запечататися разом і стати вічною сім'єю. Шлюб у храмі навечно поєднує чоловіка і жінку як чоловіка і дружину, якщо вони шанують свої завіти. Хрищення та всі інші обряди готують нас до цієї священної події.

Коли чоловік і жінка одружуються у храмі, їхні діти, які народжуються після цього, також стають частиною їхньої вічної сім'ї. Подружні пари, які спочатку уклали цивільний шлюб, можуть отримати ці благословення, підготувавши себе і своїх дітей до того, щоб увійти до храму і бути запечатаними одне до одного. Батьки, які усиновлюють дітей законним шляхом, можуть запечататися з ними.

- Що має робити подружня пара, щоб сила запечатування стала дієвою у їхньому шлюбі?

Нашим предкам потрібна наша допомога

- Які обов'язки ми маємо стосовно наших предків, які померли, не отримавши обрядів священства?

Маріо Каннамела одружився з Марією Вітта у 1882 році. Вони жили в Тріпані, Італія, де виростили дітей і провели разом багато прекрасних років. Маріо та Марія не почули за життя послання відновленої євангелії Ісуса Христа. Вони не христилися. У них не було можливості піти до храму й запечататися сім'єю навіки. Смерть роз'єднала їхній союз.

Більш як століття по тому сталося величне єднання. Правнук Маріо та Марії з дружиною пішли до Лос-Анджелеського храму, де стали навколішки біля олтаря і були як повірники запечатані за Маріо та Марію. Зі сльозами на очах вони розділяли радість Маріо та Марії.

Серед наших предків багато таких, які померли, не почувши про євангелію за свого земного життя. Зараз вони живуть у духовному світі (див. розділ 41 цієї книги). Там їх навчають євангелії Ісуса Христа. Ті, хто прийняв євангелію, чекають, поки за них будуть виконані храмові обряди. Виконуючи ці обряди за наших предків у храмі, ми можемо розділяти їхню радість.

- Як учення про спасіння померлих свідчить про Божу справедливість, співчуття і милість?
- Що ви відчували, виконуючи храмову роботу за своїх предків?

Сімейна історія—як почати допомагати своїм предкам

- Які основні етапи виконання сімейно-історичної роботи?

Святих останніх днів заохочуюють займатися сімейно-історичною роботою. Завдяки цьому ми дізнаємося про своїх предків, щоб мати змогу виконувати за них обряди. Сімейно-історична робота має три основні етапи:

1. Шукати предків.
2. Визначити, кому з предків необхідні храмові обряди.
3. Перевірити, що за них були виконані обряди.

У більшості приходів та філій є консультанти з сімейно-історичної роботи, які дадуть відповідь на ваші запитання і спрямують до необхідних джерел. Якщо у приході або філії

немає консультанта з сімейно-історичної роботи, допомогти у цьому може єпископ або президент філії.

Шукати предків

Щоб виконати за предків храмові обряди, необхідно знати їхні імена. Нині існує багато чудових джерел інформації, що можуть допомогти зробити це.

Хороший початок збирання інформації про предків—це перевірка документів, які зберігаються вдома. У нас можуть бути свідоцтва про народження, шлюб або смерть. Ми також можемо наштовхнутися на сімейні Біблії, некрологи, сімейні історії або щоденники й особисті записи. Крім того, ми можемо звертатися за інформацією до родичів. Після збирання інформації у своїй сім'ї і від наших предків ми можемо продовжити пошук, використовуючи інші джерела, такі як FamilySearch.org. Ми також можемо відвідати один з місцевих Центрив сімейної історії.

Те, скільки ми дізнаємося, залежить від наявної у нас інформації. Можливо, у нас буде небагато даних про рідню, і ми зможемо з'ясувати лише імена батьків та прабатьків. Якщо у нас вже є велика добірка сімейних записів, ми зможемо знайти імена предків, які жили кілька поколінь тому.

Ми можемо простежувати зібрану інформацію за допомогою записів сімейної групи та карт родоводу.

Визначити, кому з предків необхідні храмові обряди

Храмові обряди за померлих виконувалися з перших днів Церкви. Отже, можливо, деякі обряди за наших предків уже були виконані. Щоб дізнатися, за кого з родичів необхідно виконати храмові обряди, ми можемо звернутися до двох джерел. Інформація щодо виконаної роботи може зберігатися в наших сімейних записах. Якщо ні, Церква веде записи всіх обрядів, що виконувалися у храмах. Консультант з сімейно-історичної роботи у приході або філії може допомогти вам у цьому.

Перевірити, чи були виконані всі обряди

Багато наших предків у духовному світі з нетерпінням можуть чекати, коли за них виконають храмові обряди. Знайшовши імена цих предків, ми повинні одразу ж підготувати все необхідне для виконання цієї роботи за них.

Одне з благословень сімейно-історичної роботи—це можливість відвідувати храм і проходити обряди за наших предків. Ми повинні підготувати себе до отримання храмової рекомендації, щоб, коли з'явиться можливість, ми могли виконати цю роботу. Якщо нашим дітям більше 12 років, вони можуть розділити з нами ці благословення, християчись і проходячи конфірмацію за своїх предків.

Якщо ми не можемо особисто потрапити до храму, щоб брати участь в обрядах, служителі храму можуть надати можливість виконати їх іншим членам Церкви.

- Як Господь допомагав вам або членам вашої сім'ї знаходити інформацію про ваших предків?

Інші можливості щодо сімейно-історичної роботи

- Які є прості способи брати участь у сімейно-історичній роботі тим людям, які мають багато інших обов'язків?

Крім виконання храмових обрядів за власних предків, про яких нам відомо, ми можемо допомагати мешканцям духовного світу багатьма іншими способами. Ми повинні прагнути провodu Святого Духа, коли з молитвою будемо міркувати над тим, що можемо зробити. Залежно від обставин ми можемо робити наступне:

1. Ходити якомога частіше до храму. Виконавши обряди за себе і своїх родичів, ми можемо брати участь у спасительних обрядах за інших, хто чекає у духовному світі.
2. Вести пошуки імен тих предків, інформацію про яких важче знайти. Консультанти з сімейної історії можуть порадити нам, до яких джерел звернутися.

3. Брати участь у церковній програмі з індексування. Завдяки цій програмі члени Церкви готують генеалогічні дані, що використовуються в церковних комп'ютерних програмах з сімейної історії. Ці програми полегшують пошук наших предків.
  4. Вносити сімейно-історичну інформацію до діючих церковних комп'ютерних програм з сімейної історії. Ці програми містять генеалогічну інформацію, подану людьми з усього світу. Завдяки цьому люди можуть ділитися своєю родинною інформацією. Консультанти з сімейної історії можуть надати більш детальну інформацію про церковні комп'ютерні програми.
  5. Підтримувати стосунки з родичами. Ми можемо досягти набагато кращих результатів, якщо працюватимемо разом з іншими родичами.
- Подумайте, що ви можете зробити, щоб активніше брати участь у храмовій та сімейно-історичній роботі.

Додаткові уривки з Писань

- 1 Петра 4:6 (євангелію було проповідовано померлим)
- Малахія 4:5–6; УЗ 2:2; 3 Нефій 25:5–6 (місія Іллі)
- 1 Коринтянам 15:29; УЗ 128:15–18 (робота за померлих)
- УЗ 138 (викуплення померлих)

Післяземний духовний світ

Розділ 41

Життя після смерті

- Що відбувається з нами після смерті?

Небесний Батько склав для нашого спасіння план. За цим планом Він послав нас зі Своєї присутності, щоб ми жили на землі й отримали фізичне тіло з плоті й крові. Врешті-решт фізичне тіло помре, а наші духи вирушать у духовний світ. Духовний світ—це місце очікування, праці, навчання, а для праведних ще й відпочинку від турбот і смутку. Наші духи мешкатимуть там до часу, коли ми будемо готові воскреснути. Тоді наші фізичні тіла знову з'єднаються з нашими духами, і ми приймемо ступінь слави, до рівня якого є готовими (див. розділ 46 цієї книги).

Багатьом з нас цікаво, на що схожий духовний світ. Писання та пророки останніх днів дають нам деяку інформацію щодо цього.

- Яку втіху вам приносить знання про те, що є життя після смерті? Як ми можемо застосовувати своє знання про духовний світ, щоб втішати інших?

Де знаходиться духовний світ?

Пророки останніх днів говорять, що духи тих, хто помер, недалеко від нас. Президент Езра Тефт Бенсон сказав: “Інколи завіса між цим життям та життям прийдешнім стає надзвичайно тонкою. Наші близькі, що померли, знаходяться недалеко від нас” (in Conference Report, Apr. 1971, 18; or *Ensign*, June 1971, 33).

Президент Бригам Янг навчав, що духовний світ знаходиться на землі, навколо нас (див. *Учення Президентів Церкви: Brigham Young* [1997], 279).

Яка природа наших духів?

Духовні істоти мають форму людського тіла, тільки духовне тіло має довершений образ (див. Етер 3:16). Духи ідуть із земного життя, зберігаючи відданість або вороже ставлення до всього, що стосується праведності (див. Алма 34:34). У них залишаються ті самі пристрасті й бажання, що були й за земного життя. Усі духи мають вигляд дорослої людини. Вони були такими до земного життя і залишатимуться такими після смерті, навіть якщо помирають при народженні чи в дитинстві (див. *Учення Президентів Церкви: Джозеф Ф. Сміт* [1999], сс. 130–132).

- Чому так важливо знати, що в духовному світі наші духи матимуть такі ж погляди, як і в земному?

Які умови в духовному світі?

Пророк Алма із Книги Мормона вчив, що духовний світ поділено на дві частини або на два стани:

“Духи тих, хто праведні, буде прийнято до стану щастя, який називається раєм, станом відпочинку, станом спокою, де вони будуть відпочивати від усіх своїх бід і від усіх турбот, і смутку.

І тоді станеться, що духи злочестивих, так, тих хто злий—бо ось, вони не мають ані частини, ані часточки від Духа Господа; бо ось, вони обрали зі діяння замість добрих; тому дух диявола увійшов у них і заволодів їхнім домом—а ці будуть викинуті у зовнішню темряву; там буде плач, і голосіння, і скрегіт зубів, і все через їхнє власне беззаконня, тому що вони були взяті в полон за волею диявола.

Тож таким є стан душ злочестивих, так, у темряві, і стан жахливого, страшного чекання палючого збурення гніву Бога на них; таким чином, вони залишаються в цьому стані, так само як праведні в раю, аж до часу їхнього воскресіння” (Алма 40:12–14).

Духи розрізняються за чистотою їхнього життя та слухняністю волі Господа під час земного життя. Праведних і злочестивих розділено (див. 1 Нефій 15:28–30), але духи можуть прогресувати, коли дізнаються про євангельські принципи і житимуть у відповідності до них. Духи в раю можуть навчати духів, що перебувають у в'язниці (див. УЗ 138).

Рай

Згідно зі словами пророка Алми праведні духи відпочивають від земних турбот і смутку. Однак вони зайняті виконанням Господньої роботи. Президент Джозеф Ф. Сміт бачив видіння, в якому Ісус Христос одразу після розп'яття відвідав праведних у духовному світі. Він призначив посланців, дав їм силу і повноваження й відрядив “нести світло євангелії тим, хто були в темряві, саме всім духам людським” (УЗ 138:30).

Церкву організовано в духовному світі, і носії священства продовжують там виконувати свої обов'язки (див. УЗ 138:30). Президент Уілфорд Вудрафф навчав: “Те саме священство існує й по той бік завіси... Кожен апостол, кожен сімдесятник, кожен старійшина і т.д., який помер у вірі, як тільки переходить за завісу, приєднується до роботи священнослужіння” (*Deseret News*, Jan. 25, 1882, 818).

Важливе значення також мають сімейні стосунки. Президент Джедедая М. Грант, радник Бригама Янга, бачив духовний світ і розповідав про його організацію Геберу Ч. Кімболу: “Він сказав, що люди, яких бачив, були організовані у сім'ї... Він говорив: “Коли я побачив сім'ї, то деякі з них відрізнялися від інших... адже я бачив сім'ї, яким не дозволено було зібратися і жити разом через те, що вони не шанували своїх покликань тут” (*Deseret News*, Dec. 10, 1856, 316–317).

Для вчителів: Щоб допомогти учням або членам сім'ї зрозуміти різницю між раєм і духовною в'язницею, ви можете намалювати вертикальну лінію посередині дошки або на великому аркуші паперу, утворивши таким чином дві колонки. Над однією колонкою напишіть *Стан праведних*. Над іншою колонкою напишіть *Стан злочестивих*. Попросіть описати кожен зі станів у духовному світі, виходячи з прочитаного в цьому розділі. Коротко записуйте коментарі у відповідні колонки.

Духовна в'язниця

Апостол Петро казав про духовний світ як про в'язницю, якою він і є для окремих духів (див. 1 Петра 3:18–20). У духовній в'язниці перебувають духи тих, хто ще не отримав євангелії Ісуса Христа. Ці духи зберігають свободу волі. Їх приваблює як добро, так і зло. Якщо вони приймуть євангелію, і за них у храмах буде виконано обряди, вони можуть залишити духовну в'язницю і жити в раю.

Крім того, у духовній в'язниці перебувають ті, хто відкинув євангелію, проповідовану їм на землі або в духовній тюрмі. Ці духи живуть у стані, що називається пеклом. Вони позбавили себе милості Ісуса Христа, Який сказав: “Бо знай, Я, Бог, вистраждав це за всіх, щоб їм не страждати, якщо покаються; але якщо вони не покаються, вони повинні страждати саме так, як Я; таким стражданням, яке примусило Мене, Самого Бога, найвеличнішого з усіх, тремтіти від болю і кровоточити кожною порою, та страждати і тілом, і духом” (УЗ 19:16–18). Коли вони відстраждають за свої гріхи, їм буде дозволено, завдяки Спокуті Ісуса Христа, успадкувати найнижчий ступінь слави, тобто телестіальне царство.

- Чим саме умови в духовному світі нагадують умови земного життя?

Додаткові уривки з Писань

- 1 Петра 4:6 (євангелію було проповідовано померлим)
- Мойсей 7:37–39 (для злочестивих приготовлена духовна в'язниця)
- УЗ 76 (одкровення про три царства слави)
- Лука 16:19–31 (доля бідного та багатія в духовному світі)

Збирання дому Ізраїлевого

Розділ 42

Дім Ізраїля—завітний народ Бога

- Які обов'язки має завітний Божий народ перед усіма народами світу?

За сотні років до народження Христа на землі жив великий пророк Яків. Оскільки Яків був вірним, Господь дав йому особливе ім'я—Ізраїль, що означає “той, хто бореться з Богом” або “Бог переможе” (Bible Dictionary, “Israel,” 708). У Якова було 12 синів. Ці сини і їхні сім'ї стали відомі як 12 колін Ізраїля, або ізраїльтяни (див. Буття 49:28).

Яків був онуком Авраама. Бог уклав вічний завіт з Авраамом, який було поновлено з Ісаком і з Яковом та його дітьми (див. розділ 15 цієї книги; див. також ілюстрацію до цього розділу, на якій зображено як Яків благословляє своїх синів). Бог пообіцяв, що ізраїльтяни будуть Його завітним народом стільки, скільки дотримуватимуться Його заповідей (див. Повторення Закону 28:9–10). Вони будуть благословенням для всіх народів світу, адже принесуть їм євангелію та священство (див. Авраам 2:9–11). Таким чином, вони дотримаються завіту з Господом, і Він дотримається завіту, який уклав з Ними.

Дім Ізраїля був розсіяний

Знов і знов пророки Господні попереджали дім Ізраїля про те, що станеться, якщо вони впадуть у злочестивість. Мойсей прокував: “І розпорошить тебе Господь серед усіх народів від кінця землі й аж до кінця землі” (Повторення Закону 28:64).

Незважаючи на це застереження, ізраїльтяни постійно порушували заповіді Божі. У них були внутрішні суперечки, і вони розділилися на два царства: Північне царство, що називалося царство Ізраїль, та Південне царство—Юдейське. Десять з дванадцятьох колін Ізраїля жили в Північному царстві. Під час війни вони були завойовані ворогами і забрані в полон. Пізніше дехто з них спромігся втекти у країни, розташовані північніше й загубитися десь у світі.

Приблизно через сто років після завоювання Північного царства було переможене і Південне царство. Його столиця Єрусалим була зруйнована в 586 році до Р.Х., а два коліна Ізраїля було забрано в рабство. Потім дехто з цих колін повернувся й відбудував Єрусалим. Перед самим знищенням Єрусалима Легій зі своєю сім'єю (які також належали до дому Ізраїлевого) залишили місто й оселилися в Америці.

По закінченні земного життя Христа Єрусалим знову було зруйновано, але на цей раз римськими військами. Юдеї були розсіяні практично по всьому світу. Сьогодні ізраїльтяни живуть в усіх країнах планети. Багато з них не знають, що вони є нащадками стародавнього дому Ізраїлевого.

- Які переваги мають Божі діти завдяки тому, що Його завітний народ було розсіяно по всій землі?

Дім Ізраїля має бути зібрано

- Чому Господь хоче зібрати Свій народ?
- Як буде збиратися дім Ізраїля?

Господь пообіцяв Своему завітному народові, що колись їх буде зібрано: “Я позбираю останок отари Своєї зо всіх тих країв, куди Я їх повиганяв був” (Єремія 23:3).

Бог збирає Своїх дітей завдяки місіонерській роботі. Коли люди приходять до пізнання Ісуса Христа, отримують обряди спасіння і продовжують жити у вірі, вони стають “дітьми завіту” (3 Нефій 20:26). Він має важливі причини для того, щоб зібрати Своїх дітей. Він збирає їх, щоб вони дізналися про вчення

евангелії і підготувалися до зустрічі зі Спасителем, коли Він прийде вразі. Він збирає їх, щоб вони будували храми і виконували священні обряди за предків, які не мали можливості отримати їх за життя. Він збирає їх, щоб вони могли зміцнювати одне одного і об'єднуватися в евангелії, таким чином знаходячи захист від несправедного впливу світу. Він також збирає їх, щоб вони могли підготуватися до того, щоб ділитися евангелією з іншими.

Сила й повноваження керувати роботою збирання дому Ізраїля були дані Джозефу Сміту пророком Мойсеєм, який явився йому в 1836 році у Кертлендському храмі (див. УЗ 110:11). З того часу кожен пророк тримав ключі збирання дому Ізраїля, і цей процес завжди був невід'ємним напрямком роботи Церкви. Зараз збирання завітного народу продовжується, коли люди приймають відновлену евангелію і служать Богові Авраама, Ісака та Якова (див. Повторення Закону 30:1–5).

Ізраїльтяни будуть спочатку зібрані духовно, а тоді—буквально. Їхнім духовним збиранням є приєднання до Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, укладання і дотримання священних завітів. Це духовне збирання почалося за часів пророка Джозефа Сміта й триває сьогодні по всьому світу. Навернені до Церкви є ізраїльтянами, чи то за кров'ю, чи за усиновленням. Вони належать до сім'ї Авраама та Якова (див. Авраам 2:9–11; Галатам 3:26–29).

Президент Джозеф Філдінг Сміт сказав: “У Церкві є представники багатьох національностей!.. Вони прийшли сюди, бо Дух Господа почив на них; ... відчувши *дух збирання*, вони полишили все заради евангелії” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 3:256; курсив за оригіналом).

Буквальне збирання Ізраїля означає, що завітний народ “збер[е]ться додому на землю свого успадкування, і облашту[є]ться на всіх своїх землях обіцяних” (2 Нефій 9:2). Коліна Ефрема та Манасії будуть зібрані в Америці. Коліно Юди повернеться в Єрусалим та навколишні території. Десять загублених колін

отримають обіцяні їм благословення від коліна Єфрема (див. УЗ 133:26–34).

Коли Церкву було щойно засновано, святі отримали повеління збиратися в штаті Огайо, потім у штаті Міссурі, а тоді в Долині Солоного озера. Однак тепер сучасні пророки вчать, що члени Церкви повинні розбудовувати царство Боже у своїх країнах. Старійшина Рассел М. Нельсон сказав: “Вибір прийти до Христа не пов’язаний з місцем фізичного розташування; це справа особистого зобов’язання. Людей може бути “приведено до знання Господа” [3 Нефій 20:13], не відриваючи їх від Батьківщини. Дійсно, на початку існування Церкви навернення також означало іміграцію. Зараз збирання відбувається в кожній країні. ... Місце збирання для бразильських святих—це Бразилія; місце збирання для нігерійських святих—це Нігерія; місце збирання для корейських святих—це Корея; і т.д. Сіон—це “чисті серцем” [УЗ 97:21]. Сіон знаходиться скрізь, де є праведні святі” (in Conference Report, Oct. 2006, 85; or *Ensign*, Nov. 2006, 81).

Буквальне збирання Ізраїля не завершиться аж до Другого пришествя Спасителя і продовжуватиметься упродовж Тисячоліття (див. Джозеф Сміт—Матвій 1:37). Тоді буде здійснено обіцяння Господа:

“Тому наступають ось дні,—говорить Господь,—і не будуть уже говорити: Як живий Господь, що вивів синів Ізраїлевих із краю єгипетського,

а тільки: Як живий Господь, що вивів синів Ізраїлевих із північного краю, і зо всіх тих країв, куди був розігнав їх... Та Я їх верну на їхню землю, яку Я був дав батькам їхнім” (Єремія 16:14–15).

- Яким чином відбувається духовне збирання людей, що належать до Господнього завітного народу? Як це сталося з вами?
- Яким чином ви брали участь у збиранні інших?

Для вчителів: Коли люди діляться своїми історіями про навернення до відновленої євангелії Ісуса Христа, вони розповідають про духовне збирання. Ви можете заздалегідь попросити кількох людей розповісти про те, як їх було навернено до євангелії.

Додаткові уривки з Писань

- Буття 17:1–8 (Божий завіт з Авраамом)
- Римлянам 9:4–8; Галатам 3:29 (ті, хто наслідують Ісуса Христа і Його слово, є дітьми завіту)
- 2 Нефій 30:2; Мосія 5:10–11 (ті, хто покаються, йдуть за пророками і мають віру в Ісуса Христа стають завітним народом Господа)
- 2 Царів 17 (Північне царство взяте в полон)
- 2 Хронік 36:11–20 (Південне царство взяте в полон)
- Якова 1:1 (дванадцять колін розсіяні по всій землі)
- 1 Нефій 10:12–13 (переселення нефійців було частиною розсіяння)
- Єремія 3:14–18 (по одному з міста, а з роду по два)
- Єзекііль 20:33–36 (Ізраїль буде зібрано з усіх країн)
- 3 Нефій 20:29–46 (Юдеї зберуться в Єрусалимі)
- 1 Нефій 15:13–18; 3 Нефій 21:26–29 (збирання починається з Відновлення євангелії)
- УЗ 38:31–33 (Господній завітний народ буде спасений)
- Ісаїя 11:11–13 (Господь відновить Свій народ)
- Об'явлення 18:4–8 (голос проголосить збирання)
- УЗ 133:6–15 (іновірці до Сіону, юдеї до Єрусалима)

Ознаки Другого пришестя

Розділ 43

Христос повернеться на землю

- Які є деякі з однак Другого пришестя?

Спаситель сказав Джозефу Сміту: “Бо Я відкрию Себе з небес з силою і великою славою ... і житиму в праведності з людьми на землі тисячу років, і злочестиві не вистоять” (УЗ 29:11; див. також розділи 44 і 45 цієї книги). Ісус повідомив нам, що про час наближення Його Другого пришестя нас попереджатимуть певні ознаки й події.

Протягом тисяч років послідовники Ісуса Христа з нетерпінням очікували Другого пришестя як часу миру й радості. Але до приходу Спасителя мешканці землі будуть свідками важких випробувань і лиха. Небесний Батько хоче, щоб ми були готові до цих потрясінь. Він також сподівається, що коли Спаситель зійде у славі, ми будемо духовно підготовлені. Отже, Він вказав ознаки, або події, які звіщатимуть про наближення Другого пришестя Спасителя. В усі часи Господь відкривав ці ознаки своїм пророкам. Він сказав, що віддані послідовники Христа знатимуть про ці ознаки і стежитимуть за ними (див. УЗ 45:39). Якщо ми слухняні і сповнені віри, то будемо досліджувати Писання і знатимемо про ці ознаки.

Для вчителів: Ви можете призначити кожному учневі або члену сім'ї одну або дві ознаки, описані в цьому розділі (у великих класах деякі ознаки можна призначити кільком учням). Під час уроку дайте їм час на те, щоб вивчити інформацію про ознаки і подумати про докази того, як ці ознаки справджуються у наші дні. Потім запропонуйте учням поділитися своїми думками.

Деякі з ознак, що передрікають Друге пришествя Ісуса Христа, вже були явлені або справджуються зараз. А деякі здійсняться у майбутньому.

Злочестивість, війни і безладдя

Багато з ознак є страшними і грізними. Пророки попереджали, що на землі будуть великі безладдя, нечестивість, війни та страждання. Пророк Даниїл казав, що перед Другим пришествям буде такий неспокій, якого земля ще ніколи не знала (див. Даниїл 12:1). Господь сказав: “І любов людей охолоне, а беззаконня примножуватиметься” (УЗ 45:27). “І все буде у сум’ятті; і ... страх зійде на всіх людей” (УЗ 88:91). Ми можемо припускати, що будуть землетруси, мори, голод, сильні бурі, блискавки й громи (див. Матвій 24:7; УЗ 88:90). Зливи з градом знищуватимуть врожаї (див. УЗ 29:16).

Ісус казав учням, що всю землю охоплюватимуть війни: “Ви ж про війни почуете і про воєнні чутки: ... Бо повстане народ на народ, і царство на царство” (Матвій 24:6–7). Пророк Джозеф Сміт сказав: “Не впадайте у відчай, коли ми кажемо вам про неспокійні часи, бо вони мають незабаром прийти, бо меч, голод і пошесті наближаються. Будуть великі руйнації на лиці цієї землі, бо вам не треба припускати, що хоч одна йота чи риска з пророцтв усіх святих пророків не буде виконана, і ще багато таких, які будуть виконані” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 252).

Багато з цих ознак здійснюються зараз. Злочестивість можна бачити повсюди. Між народами постійно точиться війна. Ми стаємо свідками землетрусів та інших стихійних лих. Велика кількість людей страждає від нищівних злив, посух, голоду і хвороб. Можна не сумніватися, що перед пришествям Господа ці лиха будуть ще більш жорстокими.

Однак не всі події, що передують Другому пришествю, такі страшні. Багато з них принесуть світові радість.

Відновлення євангелії

Господь сказав: “Світло проб’ється серед тих, хто сидить у темряві, і це буде повнота Моеї євангелії” (УЗ 45:28). Відновлення євангелії передрікали ще давні пророки. Апостол Іван бачив, що євангелія буде відновлена ангелом (див. Об’явлення 14:6–7). Здійснюючи це пророцтво, ангел Мороній та інші небесні посланці принесли євангелію Ісуса Христа Джозефу Сміту.

Поява Книги Мормона

Господь говорив нефійцям про іншу ознаку: їхні нащадки отримають Книгу Мормона (див. 3 Нефій 21). Старозавітні пророки Ісая та Єзекіїль передбачали появу Книги Мормона (див. Ісая 29:4–18; Єзекіїль 37:16–20). Тепер ці пророцтва здійснюються. Книгу Мормона було явлено, і тепер вона поширюється по всьому світу.

Євангелію буде проголошено всьому світу

Ще однією ознакою останніх днів буде те, що “проповідана буде ця Євангелія Царства по цілому світові, на свідоцтво народам усім” (Матвій 24:14; див. також Джозеф Сміт—Матвій 1:31). Усі люди почують повноту євангелії своєю рідною мовою (див. УЗ 90:11). З моменту відновлення Церкви місіонери постійно проголошують євангелію. Місіонерська робота дедалі розгортається, і зараз уже десятки тисяч місіонерів проповідують у багатьох країнах світу багатьма мовами. Перед Другим пришествям і протягом Тисячоліття Господь підготує шлях, щоби принести істину усім народам.

Пришестя Іллі

Пророк Малахія передрікав, що перед тим, як Христос прийде вдруге, на землю прийде пророк Ілля. Він має відновити владу запечатування, щоб сім’ї могли бути запечатані разом. Він також надихне людей бажанням піклуватися про своїх предків і нащадків. (Див. Малахія 4:5–6; УЗ 2). Пророк Ілля явився пророкові Джозефу Сміту у квітні 1836 року. З того часу зростає зацікавленість у дослідженні генеалогії та сімейної історії. У нас також

з'явилася можливість виконувати обряди запечатування у храмах, як для живих, так і для померлих.

Нащадки Легія стануть великим народом

Господь сказав, що з наближенням Його пришествия ламанійці стануть праведним і поважним народом. Він сказав: “Але перед тим, як прийде великий день Господа, ... Ламанійці будуть квітнути, як троянда” (УЗ 49:24). Велика кількість нащадків Легія зараз отримує благословення євангелії.

Будівництво Нового Єрусалима

При наближенні часу пришествия Ісуса Христа вірні святі побудують місто праведних, місто Бога, що називатиметься Новий Єрусалим. Сам Ісус Христос правитиме в ньому. (Див. 3 Нефій 21:23–25; Мойсей 7:62–64; Уложення віри 1:10). Господь сказав, що це місто буде побудовано у штаті Міссурі у Сполучених Штатах (див. УЗ 84:2–3).

Це лише декілька з ознак, даних нам Господом. У Писаннях їх описується набагато більше.

- Як ви бачите докази того, що ці ознаки дійсно з'являються?

Знання про ознаки часів допоможе нам

- Як ми можемо залишатися спокійними попри те, що деякі ознаки вселяють страх і жах?

Розповідаючи про Своє Друге пришествя Господь сказав: “Час і день той не знає ні жодна людина, ні ангели в небесах” (УЗ 49:7). Спаситель учив цьому в притчі про фігове дерево. Він сказав, що коли ми бачимо, як на фіговому дереві розпускається листя, то можемо сказати, що незабаром буде літо. Так само і з ознаками, про які попереджають Писання—коли ми бачимо їх, то знаємо, що Друге пришествя вже поруч. (Див. Матвій 24:32–33).

Господь дав ці ознаки нам на допомогу. Ми можемо привести до ладу своє життя й підготувати себе і сім'ї до того, що чекає нас попереду.

Ми отримали попередження про катастрофи і повеління готуватися до них, але також ми можемо чекати на пришествя Спасителя і відчувати радість. Господь сказав: “Не бентежтеся, бо коли все це [ознаки] станеться, ви можете знати, що обіцяння, які було дано вам, виповняться” (УЗ 45:35). Він сказав, що праведні під час Його пришествия не будуть знищені, “але вони переживуть той день. І землю буде віддано їм у спадок; ... і їхні діти виростатимуть без гріха... Бо Господь буде поміж ними, і Його слава буде на них, і Він буде їхнім царем і їхнім законодавцем” (УЗ 45:57–59).

Додаткові уривки з Писань

- 1 Коринтянам 15:22–28 (настає кінець; смерті вже не буде)
- Матвій 16:1–4 (розпізнавайте ознаки часів)
- Матвій 24; УЗ 29:14–23; 45:17–57; 88:87–94; Джозеф Сміт—Матвій 1 (ознаки Другого пришествия)
- 1 Солунянам 5:1–6 (стежте за ознаками і готуйтеся)
- УЗ 38:30 (приготуйтеся, щоб не лякатися)
- УЗ 68:11 (ми можемо знати ознаки)

Друге пришествя Ісуса Христа

Розділ 44

В очікуванні Другого пришествя Спасителя

Через сорок днів після воскресіння Ісус та Його апостоли зібралися на Оливній горі. Настав час Ісусові залишити землю. Він виконав усю роботу, яку мав на той час. Він мав повернутися до нашого Небесного Батька й бути з Ним аж до Свого Другого пришествя.

Передавши настанови апостолам, Ісус піднісся на небеса. Поки апостоли спостерігали за цим, явилось двоє ангелів, що стали поруч і сказали: “Галілейські мужі,—чого стоїте й задивляєтесь на небо? Той Ісус, що вознісся на небо від вас, прийде так, як бачили ви, як ішов Він на небо!” (Дії 1:11).

З того часу й до цього дня послідовники Ісуса Христа з нетерпінням чекають на Друге пришествя.

Що робитиме Ісус, коли повернеться?

Ось, що буде робити Ісус Христос, коли знову прийде на землю:

1. *Він очистить землю.* Коли Ісус прийде знов, то прийде в силі й великій славі. Тоді будуть знищені всі злочестиві. Усе нечисте буде спалено, і земля очиститься вогнем (див. УЗ 101:24–25).
2. *Він буде судити Свій народ.* Коли Ісус прийде вдруге, Він судитиме народи і відділить праведних від злочестивих

Для вчителів: Ви можете призначити кожному учневі або члену сім'ї один з п'ятьох пронумерованих абзаців цього розділу. Попросіть кожного працювати індивідуально, вивчити призначений уривок і вказані вірші з Писань. Потім попросіть їх поділитися тим, про що вони дізналися.

(див. Матвій 25:31–46; див. також розділ 46 цієї книги). Іван Богослов писав про цей суд: “І бачив я престоли та тих, хто сидів на них,— і суд їм був даний,— і душі святих за свідчення про Ісуса й за Слово Боже, ... і царювали з Христом тисячу років”. А злочестиві, яких він бачив, “не ожили, аж поки не скінчиться тисяча років” (Об’явлення 20:4–5; див. також УЗ 88:95–98).

3. *Він оголосить про початок Тисячоліття.* Тисячоліття—це період тисячорічного правління Ісуса на землі. Праведні зберуться, щоб зустріти Ісуса під час Його пришестя (див. УЗ 88:96). З приходом Спасителя розпочнеться Його тисячолітнє правління. (Див. розділ 25 цієї книги).

Президент Бригам Янг сказав:

“Під час Тисячоліття, коли Царство Боже затвердиться на землі в силі, славі й досконалості, а правління злочестивості, яке так довго переважало, скориться; святі Божі одержать привілей будувати свої храми і входити в них, стаючи, так би мовити, стовпами в храмах Божих [див. Об’явлення 3:12], і вони будуть виконувати обряди за своїх мертвих... Потім ми побачимо, як воскреснуть наші друзі й, можливо, дехто з тих, кого ми знали на землі. ... І ми будемо одержувати одкровення, щоб пізнати наших предків аж до батька Адама і матері Єви, і ми ввійдемо в храми Божі і будемо виконувати обряди за них. Тоді [діти] будуть запечатані до [батьків], поки не буде складено досконалий ланцюг аж до Адама, тож це буде досконалий ланцюг священства від Адама і до заключної сцени світової історії” (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 333–334).

4. *Він здійснить Перше воскресіння.* Ті люди, які здобули привілей піднятися у воскресінні праведних, вийдуть з могил. Вони оживуть, щоб зустріти Спасителя, Який сходитиме з небес. (Див. УЗ 88:97–98).

Після того, як Ісус Христос піднявся з мертвих, інші померлі праведники також воскресли. Вони явилися людям в Єрусалимі. Те ж саме сталося й на Американському

континенті. (Див. Матвій 27:52–53; 3 Нефій 23:9–10). То був початок Першого воскресіння. З того часу воскресали окремі люди. Усі ті, хто вже воскрес і воскресне під час Його пришествя, успадкують славу цілестіального царства (див. УЗ 76:50–70).

Після воскресіння тих, хто успадкує цілестіальну славу, буде воскресена інша група: ті, хто отримає терестріальну славу. Коли всі ці люди воскреснуть, Перше воскресіння буде завершено.

Злочестиві, що житимуть під час Другого пришествя Господа, будуть знищені в плоті. Усі, хто ще не воскрес, воскреснуть, щоб постати перед Богом. Вони або успадкують телестіальну славу, або будуть скинуті разом із Сатаною в зовнішню темряву (див. УЗ 76:32–33, 81–112).

5. *Він посяде Своє законне місце Царя небес і землі.* Коли Ісус прийде, Він установить на землі Своє врядування. Церква стане складовою того царства. Він правитиме в мирі над усіма людьми на землі протягом 1000 років.

Коли Ісус Христос прийшов на землю вперше, Він не прийшов у славі. Він народився в убогому хліві й був покладений у ясла з сіном. Він не прийшов на чолі численних армій, як очікували свого Спасителя юдеї. Замість того Він говорив: “Любіть ворогів своїх, ... творіть добро тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто вас переслідує” (Матвій 5:44). Його не прийняли і розіп’яли. Але Його не зможуть не прийняти під час Другого пришествя, “бо кожне вухо почує його, і кожне коліно схилиться, і кожний язик визнає”, що Ісус є Христос (УЗ 88:104). Його зустрінуть як “Господа над панами та Царя над царями” (Об’явлення 17:14). Його назвуть “Дивний Порадник, Бог сильний, Отець вічності, Князь миру” (Ісаїя 9:5).

- Про що ви думаєте і що відчуваєте, коли розмірковуєте про події Другого пришествя?

Як ми можемо дізнатися про наближення пришествя Спасителя?

Коли Ісус Христос народився, дуже небагато людей знали про те, що прийшов Спаситель світу. Коли Він прийде знов, ні в кого не буде сумнівів, хто Він. Ніхто не знає точного часу повернення Спасителя. “А про день той й годину не знає ніхто: ані Анголи небесні, ані Син,—лише Сам Отець” (Матвій 24:36; див. також УЗ 49:7).

Господь розповів притчу, щоб натякнути нам на час Свого пришествя:

“Від дерева ж фігового навчіться прикладу: коли віття його вже розпукується, і кинеться листя, то знаєте, що близько літо.

Так і ви: коли тільки побачите, що діється це, то знайте, що близько—під дверима” (Марк 13:28–29).

Господь також дав нам деякі ознаки, які попередять нас про наближення часу Його пришествя. Розповівши про ці ознаки, Він попередив:

“Тож пильнуйте, бо не знаєте, котрого дня прийде Господь ваш. ...

Тому будьте готові й ви,— бо прийде Син Людський тієї години, коли ви не думаете!” (Матвій 24:42–44).

Щодо більш детальної інформації про те, як впізнати наближення Другого пришествя Ісуса, див. розділ 43 цієї книги.

Як ми можемо готуватися до приходу Спасителя?

Найкращий спосіб підготуватися до пришествя Спасителя—це прийняти вчення євангелії та втілити їх у житті. Ми повинні прожити кожен день якомога краще, як того учив Ісус, коли жив на землі. Ми можемо звертатися за проводом до пророка і приймати його пораду. Ми можемо жити гідно, щоб Святий Дух вів нас. Тоді ми будемо чекати на пришествя Спасителя з радістю, а не страхом. Господь сказав: “Не бійся, черідко мала, царство є вашим, доки Я прийду. Ось, Я прийду скоро. Саме так. Амін” (УЗ 35:27).

- Чому нас має більше непокоїти власна підготовленість, ніж точний час Другого пришестя?

Додаткові уривки з Писань

- Іван 14:2–3; Матвій 26:64 (Ісус підготує місце і повернеться)
- Малахія 3:2–3; 4:1; УЗ 64:23–24 (землю буде спалено)
- УЗ 133:41–51 (злочестиві будуть знищені)
- Матвій 13:40–43 (передречено Суд)
- 1 Коринтянам 15:40–42; УЗ 76; 88:17–35 (царства слави)
- УЗ 43:29–30; 29:11 (з приходом Спасителя розпочнеться Тисячоліття)
- Уложення віри 1:10 (Ісус царюватиме)
- Алма 11:43–44; 40 (яким буде воскресіння)
- УЗ 88:96–98 (мертві воскреснуть)
- Захарія 14:9; Об'явлення 11:15; 1 Нефій 22:24–26 (Ісус правитиме як Цар)

Тисячоліття

Розділ 45

Люди, які житимуть на землі упродовж Тисячоліття

- Хто житиме на землі під час Тисячоліття?

З Другим пришестям Ісуса Христа на землі розпочнеться період миру, любові та радості, що триватиме тисячу років. Цей період називається Тисячоліття. Писання і пророки допомагають нам зрозуміти, яким буде життя на землі в Тисячолітті.

Завдяки знищенню злочестивих, під час Другого пришестя Спасителя тільки праведні люди будуть жити на землі на початку Тисячеліття. Це ті, хто вів чесний і добропорядний спосіб життя. Ці люди успадкують або терестріальне, або целестіальне царство.

Під час Тисячоліття смертні люди і далі житимуть на землі й матимуть дітей, як це відбувається зараз (див. УЗ 45:58). Джозеф Сміт сказав, що землю часто відвідуватимуть безсмертні істоти. Ці воскреслі істоти допомагатимуть в управлінні й іншій роботі. (Див. *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 268.)

У людей залишиться свобода волі, і якийсь час багато з них продовжуватимуть залишатися прихильниками своїх релігій та поглядів. Але зрештою кожен визнає Ісуса Христа як свого Спасителя.

У Тисячолітті Ісус буде “особисто царювати на Землі” (Уложення віри 1:10). Джозеф Сміт пояснив, що Ісус буде “царювати над святими і спуститься, і навчатиме” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 258).

Для вчителів: Тема Тисячоліття іноді спонукає людей висловлювати думки, яким немає підтвердження у Писаннях чи вченнях сучасних пророків. Ведучи урок, будьте пильними, щоб уникати таких домислів.

Робота Церкви упродовж Тисячоліття

- У яких двох напрямках буде здійснюватися важлива робота під час Тисячоліття?

Під час Тисячоліття члени Церкви будуть виконувати дві важливі справи: храмову та місіонерську роботу. Храмова робота включає в себе виконання обрядів, необхідних для піднесення. Це хрищення, рукопокладання для надання дару Святого Духа і храмові обряди: ендаумент, храмовий шлюб та запечатування сімей на вічність.

Багато людей померло, не пройшовши ці обряди. За них їх мають виконати люди на землі. Нині ця робота ведеться у Господніх храмах. Але до початку Тисячоліття цю роботу не буде закінчено, отже, вона буде завершуватися в цей період. Воскреслі особи допоможуть нам виправити помилки, яких припустилися в пошуку даних про померлих предків. Вони також допоможуть нам знайти інформацію, якої не вистачає в наших записах. (Див. Joseph Fielding Smith, *Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 2:167, 251–252.)

Іншою важливою справою під час Тисячоліття буде місіонерська робота. Євангелія буде проповідувана з великою силою всім народам. Зрештою не стане потреби навчати інших перших принципів євангелії, “бо всі будуть знати Мене, від малого їхнього й аж до великого їхнього,—каже Господь” (Єремія 31:34).

- Як ми можемо зараз підготуватися до роботи під час Тисячоліття?

Умови, що існуватимуть під час Тисячоліття

- Яким чином життя під час Тисячоліття буде відрізнятися від теперішнього життя на землі?

Пророк Джозеф Сміт навчав, що під час Тисячоліття “землю буде оновлено, і вона отримає свою райську славу” (Уложення віри 1:10).

Сатана буде зв'язаний

Під час Тисячоліття Сатана буде зв'язаний. Це означає, що в нього не буде сили спокушати людей, які житимуть в ті часи

(див. УЗ 101:28). “Діти виростатимуть без гріха на спасіння” (УЗ 45:58). “І через праведність Його народу Сатана не має більше влади; отже, він не може звільнитися протягом багатьох років; бо не має він влади над серцями людей, тому що вони живуть у праведності, і Святий Ізраїля царює” (1 Нефій 22:26).

Мир на землі

Під час Тисячоліття не буде воєн. Люди житимуть у мирі й гармонії. Усі засоби війни будуть перероблені на користь всім. “І мечі свої перекують вони на лемеші, а списи свої—на серпи: не підійме меча народ проти народу, і більше не будуть навчатись війні” (Ісає 2:4; див. також Ісає 11:6–7; УЗ 101:26).

Праведне врядування

Президент Джон Тейлор: “Господь буде царем над усією землею, і все людство буде в буквальному значенні управлятися Ним, і кожний народ під небесами повинен буде визнати Його повноваження та схилитися перед Його скіпетром. Ті, хто служать йому в праведності, матимуть спілкування з Богом та з Ісусом; їм будуть священнослужити ангели, вони знатимуть минуле, теперішнє та майбутнє; а інші люди, які, можливо, не будуть повністю підкорятися Його законам і не будуть повністю навчені Його законам, повинні будуть, у той самий час, підкорятися Його уряду. Бо це буде царювання Бога на землі, і Він буде затверджувати Свої закони і вимагати послухності від народів землі, що є Його законним правом” (*Учення Президентів Церкви: Джон Тейлор* [2002], с. 225)

Немає смерті

Під час Тисячоліття не буде тієї смерті, яку ми знаємо. Коли люди доживатимуть до старості, вони не помиратимуть, і їх не ховатимуть. Натомість їх миттєво буде змінено з їхнього смертного стану до безсмертного як “оком змигнути”. (Див. УЗ 63:51; 101:29–31.)

Відкриється все

Деякі істини ще досі не були відкриті. Це станеться під час Тисячоліття. Господь сказав, що “відкриє все—те, що минуло,

---

і те приховане, що жодна людина не знала; про землю, про те, як її було створено, і про її мету та ціль—те, що є найціннішим, те, що над нею, і те, що під нею, те, що в землі, і на землі, і в небесах” (УЗ 101:32–34).

Інші ознаки Тисячоліття

Багато в чому життя залишатиметься таким, яким є зараз, тільки все буде робитися в праведності. Люди будуть їсти, пити і носити одяг. (Див. *Учення Президентів Церкви: Brigham Young* [1997], 333). Вони будуть сіяти і збирати врожаї та зводити будинки (див. Ісая 65:21).

- Які думки і почуття виникають у вас, коли ви думаєте про умови, що існуватимуть під час Тисячоліття?

Остання битва після Тисячоліття

- Якою буде остаточна доля землі?

Наприкінці тисячоліття на короткий час буде випущено Сатану. Дехто відвернеться від Небесного Батька. Сатана збере свої армії, а Михаїл (Адам) збере сонми небесні. У цій великій битві Сатану і його послідовників буде скинуто назавжди. Землю буде змінено й вона стане цілестіальним царством. (Див. УЗ 29:22–29; 88:17–20, 110–115).

Додаткові уривки з Писань

- Захарія 14:4–9; 1 Нефій 22:24–25 (Ісус царюватиме на землі)
- Даниїл 7:27 (святим буде дано царство)
- УЗ 88:87–110 (умови, що існуватимуть в Тисячолітті)
- Об'явлення 20:1–3; 1 Нефій 22:26 (Сатану буде зв'язано)
- УЗ 101:22–31 (не буде ворожнечі; не буде смерті; Сатана не матиме влади спокушати)
- Ісая 11:1–9 (вовк і ягня співіснуюватимуть)
- УЗ 43:31; Об'явлення 20:7–10 (Сатану буде випущено на короткий час)

Останній суд

Розділ 46

Суди Божі

- Які інші суди передуватимуть останньому суду? Як всі ці суди пов'язані між собою?

У Писаннях часто згадується, що настане день, коли ми поставимо перед Богом і Він нас судитиме. Нам необхідно зрозуміти, як відбувається суд, щоб краще підготуватися до цієї важливої події.

Писання вчать, що всіх нас буде суджено згідно з нашими вчинками: “І бачив я мертвих малих і великих, що стояли перед Богом. І розгорнулися книги, і розгорнулась інша книга,—то книга життя. І суджено мертвих, як написано в книгах, за вчинками їхніми” (Об’явлення 20:12; див. також УЗ 76:111; 1 Нефій 15:32; Авраам 3:25–28). Нас також будуть судити “згідно з бажанням [наших] сердець” (УЗ 137:9; див. також Алма 41:3).

Тут, на землі, часто визначають нашу гідність для отримання певних благословень у царстві Божому. Коли ми хрестимося, визначають нашу гідність для цього обряду. Коли нас покликають на служіння в Церкві, коли проходимо співбесіду для отримання наступного чину у священстві або для одержання храмової рекомендації, нас судять.

Алма учив, що коли ми помираємо, наш дух призначається до стану щастя або нещастя (див. Алма 40:11–15). Це є суд.

Нас судять згідно з нашими словами, вчинками і думками

- Уявіть, що вас судять за всі ваші думки, слова та вчинки.

Для вчителів: Вам не потрібно викладати весь матеріал в кожному з розділів. Під час підготовки з молитвою шукайте проводу Духа, щоб знати, чого саме навчати з кожного розділу.

Пророк Алма свідчив: “Наші слова викриватимуть нас; так, усі наші діяння викриватимуть нас; ... і наші думки також викриватимуть нас” (Алма 12:14).

Господь сказав: “За кожне слово пусте, яке скажуть люди, дадуть вони відповідь судного дня! Бо зо слів своїх будеш виправданий, і зо слів своїх будеш засуджений” (Матвій 12:36–37).

Віра в Ісуса Христа допомагає нам підготуватися до останнього суду. Відданим учнівством Йому та покаєнням в усіх своїх гріхах ми можемо здобути прощення і стати чистими і святими, щоб перебувати в присутності Бога. У міру того, як ми каємося в гріхах, відкидаємо всі нечисті думки і вчинки, Святий Дух змінюватиме наше серце так, що у нас не буде навіть бажання грішити (див. Мосія 5:2). І тоді, коли нас будуть судити, ми будемо визнані готовими увійти в присутність Бога.

- Подумайте, як ви можете покращити свої думки, слова та вчинки.

Нас судитимуть згідно з записами

- З яких записів нас буде суджено? Хто буде нас судити?

Пророк Джозеф Сміт сказав, що померлі будуть суджені згідно з записами, що ведуться на землі. Ми також будемо суджені за “книгою життя”, що ведеться на небесах (див. УЗ 128:6–8).

“Всі люди... повинні стати перед судом Святого Ізраїля,... а потім ... їх повинні судити за святим правосуддям Бога” (2 Нефій 9:15). І відповідно до видіння Івана “книги було відкрито: і розгорнулася інша книга,—то книга життя. І суджено мертвих, як написано в книгах, за вчинками їхніми” (Об’явлення 20:12). “Книги” говорили про посилення на “записи [про ваші вчинки], які ведуться на землі. ... Книга життя є записом, який ведеться на небесах” (Учення і Завіти 128:7)”. *Учення Президентів Церкви: Гарольд Б. Лі [2000], сс. 226–227).*

Існує ще один вид записів, за якими нас судитимуть. Апостол Павло навчав, що ми самі є записом нашого життя (див. Римлянам 2:15). У нашому тілі й у розумі зберігається повна історія

всього, що ми робили. Цій істині навчав Президент Джон Тейлор: “Сама людина розповідає свою історію і свідчить проти себе... Записи, що ведуться самою людиною на скрижалях власного розуму—записи, що не брешуть,—у той день будуть представлені перед Богом, ангелами і тими, хто сидітиме на суддівських місцях” (*Deseret News*, Mar. 8, 1865, 179).

Апостол Іван учив, що “Отець ... не судить нікого, а весь суд віддав Синові” (Іван 5:22). Син, у свою чергу, покличе інших допомагати в суді. Дванадцятро, які були з ним у Його священнослужінні, судитимуть дванадцять колін Ізраїля (див. Матвій 19:28; Лука 22:30). Дванадцятро нефійських учнів судитимуть народи нефійців і ламанійців (див. 1 Нефій 12:9–10; Мормон 3:18–19).

Успадкування миру у царстві слави

- Як наша вірність під час земного життя впливатиме на наше життя у вічностях?

На останньому суді нас буде призначено до того царства, якому відповідає рівень нашої підготовки. Писання навчають про три царства слави—целестіальна слава, террестріальна слава і телестіальна слава (див. УЗ 88:20–32).

У книзі Учення і Завіти в розділі 76 Господь описує те, в який спосіб ми можемо прожити життя на землі. Він пояснює, що наш вибір визначатиме те, до якого з царств ми готові. З цього одкровення ми дізнаємося, що навіть члени Церкви успадкують різні царства, оскільки не всі вони будуть однаково вірними й доблесними у слухняності Христу.

Далі описано те, як ми можемо прожити життя і які тоді, внаслідок свого вибору, успадкуємо царства.

Целестіальне царство

“Вони ті, хто сприйняли свідчення Ісуса і повірили в Його ім'я, і кого було хрищено,... щоб, дотримуючись заповідей, вони могли бути омитими й очищеними від усіх своїх гріхів і отримати Святого Духа”. Це ті, хто долає світ своєю вірою. Вони праведні й

істинні, так що Святий Дух може запечатати на них їхні благословення. (Див. УЗ 76:51–53). Ті, хто успадковують найвищий ступінь целестіального царства, хто стають богами, повинні також бути одруженими у храмі навечно (див. УЗ 131:1–4). Усі ті, хто успадкують целестіальне царство, вічно житимуть з Небесним Батьком та Ісусом Христом (див. УЗ 76:62).

Завдяки роботі, яку ми виконуємо у храмах, усі люди, які жили на землі, мають однакову можливість отримати повноту евангелії і спасительні обряди, щоб успадкувати целестіальну славу.

Террестріальне царство

Це ті, хто не сприйняли евангелію на землі, але після того сприйняли її в духовному світі. Це шановані на землі люди, які були засліплені людською підступністю і не прийняли евангелії Ісуса Христа. Це також ті, хто сприйняли евангелію та свідчення Ісуса, але не були доблесними. Їх буде відвідувати Ісус Христос, але не Небесний Батько. (Див. УЗ 76:73–79).

Телестіальне царство

Ці люди не сприйняли евангелії або свідчення Ісуса ані на землі, ані в духовному світі. Вони страждатимуть у пеклі за власні гріхи аж до кінця Тисячоліття, коли будуть воскресені. “Це ті, хто є брехунами, і чаклунами, і перелюбниками, і розпусниками, і всі, хто любить і чинить неправду”. Таких людей стільки, скільки зірок на небі й піску на узбережжі. Їх буде відвідувати Святий Дух, але не Батько і не Син. (Див. УЗ 76:81–88, 103–106, 109.)

Зовнішня темрява

Це ті, хто мав свідчення Ісуса через Святого Духа і пізнав Господню силу, але дозволив Сатані здолати себе. Вони зреклися істини й знехтували силою Господа. Для них немає прощення, бо вони заперечили Святого Духа, прийнявши Його. Вони не успадкують царства слави. Вони вічно житимуть у вічній темряві, муках і стражданні з Сатаною та його ангелами. (Див. УЗ 76:28–35, 44–48).

- Відповідно до Учення і Завітів 76:50–53, 62–70, якими є якості людини, що долає світ вірою і є доблесною у свідченні про Ісуса?

Ми повинні вже зараз готуватися до суду

- Що ми повинні робити, щоб бути готовими до останнього суду?

Насправді, кожен наш день є судом. Ми говоримо, думаємо та діємо за цілестіальним, террестріальним або телестіальним законом. Наша віра в Ісуса Христа, що проявляється у щоденних справах, і визначає царство, яке ми успадкуємо.

У нас є відновлена у своїй повноті євангелія Ісуса Христа.

Євангелія—це закон цілестіального царства. Було відкрито всі обряди священства, необхідні для нашого розвитку.

Ми ввійшли до вод хрищення й уклали завіт жити, як жив Христос. Господь сказав, яким буде наш суд, якщо ми праведні й дотримуємося укладених завітів. Він скаже нам: “Прийдіть, благословенні Мого Отця, посядьте Царство, уготоване вам від закладин світу” (Матвій 25:34).

Додаткові уривки з Писань

- Римлянам 2:6–9; Об’явлення 20:12–13 (Суд)
- Алма 11:41, 45; Мормон 7:6; 9:13–14 (ми будемо суджені після свого воскресіння)
- 2 Нефій 29:11; 3 Нефій 27:23–26 (книги, на основі яких нас судитимуть)
- Алма 41:2–7 (нас судитимуть згідно з нашими вчинками, бажаннями серця, покаанням, тим, як ми витерпіли до кінця)
- Мормон 3:22 (покайтеся і підготуйтеся постати перед престолом судді)
- Лука 12:47–48; УЗ 82:3 (кому багато дається, з того багато й вимагається)
- УЗ 88:16–33 (кожен з нас отримує те, чого гідний)

Піднесення

Розділ 47

План нашого розвитку

Коли ми жили з Небесним Батьком, Він виклав перед нами план нашого розвитку. Ми могли стати такими, як Він—піднесеними істотами. За планом ми мали залишити Його і прийти на землю. Це відокремлення мало показати, чи будемо ми слухатися заповідей Батька, хоч і не перебуватимемо в Його присутності. Згідно з планом, після завершення земного життя нас будуть судити і винагородять відповідно до міри нашої віри й слухняності.

Ми дізнаємося з Писань, що на небесах існує три царства слави. Апостол Павло згадував, що знає чоловіка, який “був узятий до третього неба” (2 Коринтянам 12:2). Павло говорив про два царства на небі: цілестіальне й террестріальне (див. 1 Коринтянам 15:40–42). Цілестіальне—найвище, а террестріальне—друге за рівнем. Із сучасних одкровень ми дізнаємося, що третє царство—це телестіальне царство (див. УЗ 76:81). Ми також дізнаємося, що існує три неба, або ступені, всередині самого цілестіального царства (див. УЗ 131:1).

Піднесення

- Що таке піднесення?

Піднесення—це вічне життя, таке життя, яким живе Бог. Він живе у величній славі. Він досконалий. Він має всі знання та мудрість. Він є Батьком духовних дітей. Він—Творець. Ми можемо стати такими, як наш Небесний Батько. Це і є піднесення.

Якщо ми доведемо свою відданість Господу, то житимемо у найвищому ступені цілестіального царства небес. Нас буде піднесено, щоб жити як вічні сім'ї з Небесним Батьком.

Піднесення—це найбільший дар, який Небесний Батько може дати Своїм дітям (див. УЗ 14:7).

Благословення піднесення

- Які благословення отримають ті, кого буде піднесено?

Наш Небесний Батько досконалий. Він радіє тому, що Його діти можуть стати подібними до Нього. Його робота і слава—“здійснювати безсмертя і вічне життя людини” (Мойсей 1:39).

Ті, кого піднесено в цілестіальному царстві завдяки вірі в Ісуса Христа, отримають особливі благословення. Господь обіцяв: “Усе є їхнім” (УЗ 76:59). Ось деякі з благословень, що даються піднесеним:

1. Вони житимуть вічно в присутності Небесного Батька та Ісуса Христа (див. УЗ 76:62).
2. Вони стануть богами (див. УЗ 132:20–23).
3. Їх буде об’єднано навічно з їхніми праведними членами сім’ї, і вони зможуть мати вічне зростання.
4. Вони отримають повноту радості.
5. У них буде все, що має наш Небесний Батько та Ісус Христос: вся сила, слава, влада і знання (див. УЗ 132:19–20). Президент Джозеф Філдінг Сміт писав: “Батько обіцяв через Свого Сина, що все, що має Він, буде дано тим, хто дотримується Його заповідей. Вони зростатимуть у знанні, мудрості й силі, від благодаті до благодаті, поки на них не почине повнота досконалого дня” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 2:36; курсив за оригіналом).

Вимоги для піднесення

Зараз—час робити все можливе, щоб відповідати вимогам піднесення (див. Алма 34:32–34). Президент Джозеф Філдінг Сміт говорив: “Щоб бути піднесеними, ми повинні прийняти євангелію та всі її завіти, і взяти на себе висунуті Господом зобов’язання, і ходити у світлі й розумінні істини, живучи “кожним словом, що виходить з уст Бога” (*Doctrines of Salvation*, 2:43).

Щоб бути піднесеними, ми спочатку повинні вірити в Ісуса Христа й витерпіти, залишаючись у вірі, до кінця свого життя. Наша віра в Нього повинна бути такою, щоб ми каюлися у гріхах і дотримувалися Його заповідей.

Він заповідає всім нам пройти певні обряди:

1. Ми повинні христитися.
2. Ми повинні через рукопокладання бути конфірмовані у члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів і отримати дар Святого Духа.
3. Брати повинні отримати Мелхиседекове священство і звеличувати свої покликання у священстві.
4. Ми повинні отримати у храмі ендаумент.
5. Ми повинні укласти шлюб на вічність у цьому житті чи в наступному.

Крім того, що ми проходимо необхідні обряди, Господь заповідає всім нам:

1. Любити Бога і ближніх.
  2. Виконувати заповіді.
  3. Каятися у своїх помилках.
  4. Шукати імена померлих родичів і пройти за них спасительні євангельські обряди.
  5. Ходити на церковні збори якомога регулярно, щоб причащатися, поновлювати завіти хрищення.
  6. Любити членів своєї сім'ї і зміцнювати їх у Господніх шляхах.
  7. Щодня молитися сім'єю та особисто.
  8. Словом і прикладом навчати євангелії інших.
  9. Вивчати Писання.
  10. Прислухатися до натхненних слів пророків Господа й дотримуватися їх.
-

І, нарешті, кожен з нас повинен отримати Святого Духа і вчитися діяти за Його скеруванням в особистому житті.

- Як обряди і завіти готують нас до піднесення?
- Як віра в Ісуса Христа допомагає нам виконувати заповіді?
- Чому ми повинні навчитися діяти за скеруванням Святого Духа, щоб досягнути піднесення?

Після того, як ми витерпимо до кінця

- Що буде, якщо ми витерпимо до кінця й залишимося вірними учнями Христа?

Господь сказав: “І якщо ти виконуватимеш Мої заповіді і витерпиш до кінця, то матимеш вічне життя—дар, найвеличніший з усіх дарів Бога” (УЗ 14:7). Президент Джозеф Філдінг Сміт говорив: “Якщо ми перебуватимемо в Бозі—тобто, будемо дотримуватися Його заповідей, поклонятися Йому і жити за Його істиною,—тоді настане час, коли насолоджуватимемося повнотою істини, що буде яскравішати і яскравішати аж до досконалого дня” (*Doctrines of Salvation*, 2:36).

Пророк Джозеф Сміт учив: “Коли ви піднімаєтеся драбиною, то повинні стати на першу сходинку і підніматися крок за кроком, поки не дістанетеся до верху; так само і з принципами евангелії—ви повинні почати з перших і просуватися далі, поки не пізнаєте всі принципи піднесення. Але це буде вже через довгий час після того, як ви пройдете крізь завісу [помрете]. Не все можливо пізнати в цьому світі; навіть у загробному житті пізнавати своє спасіння й піднесення—це велика робота” (*Учення Президентів Церкви: Джозеф Сміт* [2007], с. 270).

Джозеф Сміт учив: “Перший принцип евангелії—правильно усвідомити характер Бога... Сам Бог, Батько всіх нас, жив на землі, так само, як Сам Ісус Христос” (*Teachings of the Prophet Joseph Smith*, sel. Joseph Fielding Smith [1976], 345–346).

Небесний Батько знає наші випробування, слабкості й гріхи. Він співчуває нам і ставиться з милістю до нас. Він хоче, щоб ми досягли успіху, як це зробив Він.

Уявіть, як би кожен з нас радів, коли б ми повернулися до Небесного Батька і сказали: “Батьку, я виконував Твою волю все своє життя. Я був вірним і дотримувався Твоїх заповідей. Який я радий, що можу знов бути вдома!” Тоді ми почуємо, як Він каже: “Гаразд!.. Ти в малому був вірний, над великим поставлю тебе,— увійди до радощів пана свого!” (Матвій 25:23).

- Прогляньте Матвій 25:23. Подумайте, що б ви відчували, якби почули, що Господь звертається до вас з такими словами.

Додаткові уривки з Писань

- Уз 132:3–4, 16–26, 37 (підготовка до піднесення)
- Уз 131:1–4 (вічний шлюб є ключем до піднесення)
- Уз 76:59–70 (пояснюються благословення цілестіальної слави)
- Уз 84:20–21 (сила благочестя проявляється через обряди священства)

Для вчителів: Приділяючи час на те, щоб учні або члени сім'ї поміркували над євангельськими істинами, обдумали своє життя чи подумали про свою любов до Небесного Батька та Ісуса Христа, ви даєте їм можливість навчатися від Святого Духа.

Перелік ілюстрацій

Обкладинка: *Вода життя*, художник Саймон Дьюї,
© Simon Dewey. Фон © Artbeats

Сторінка 4: Фотографія © NASA i STScI

Сторінка 8: Фотографія © NASA i STScI

Сторінка 14: Фрагмент картини *Христос в Емаусі*, художник Карл Генріх Блох. Використано з дозволу Національного історичного музею у Фредеріксборзі, Гіллерод, Данія.

Сторінка 18: Фотографія Дмитрія Вервіцотіса/Цифрова версія/Getty Images

Сторінка 24: Фотографія © Corbis

Сторінка 28: *Залишаючи Еденський сад*, художник Джозеф Брікі. © 1998 Joseph Brickey

Сторінка 40: *Джозеф Сміт*, невідомий художник, з люб'язного дозволу Community of Christ Archives. *Бригам Янг*, художник Денкварт Ентон Вегтеленд, з люб'язного дозволу Музею історії Церкви. *Джон Тейлор*, невідомий художник, з люб'язного дозволу Церковної історичної бібліотеки й архівів. *Уілфорд Вудрафф*, художник Х. Е. Петерсон. *Лоренцо Сноу*, художник Льюїс ремзі, з люб'язного дозволу Музею історії Церкви. *Джозеф Ф. Сміт*, художник А. Зальцбреннер, © IRI. *Гебер Дж. Грант*, художник С. Дж. Фокс, © IRI. *Джордж Альберт Сміт*, художник Лі Гріні Річардс, © IRI. *Девід О. Мак-Кей*, художник Еверетт Кларк Торп, © Everett Clark Thorpe. *Джозеф Філдінг Сміт*, художник Шона Кук Клінгер, © 1983 IRI. *Гарольд Б. Лі*, художник Грант Ромні Клоусон, © IRI. Фотографія Езри Тефта Бенсона © Busath Photography. Фотографія Томаса С. Монсона © Busath Photography

---

- Сторінка 52:** *Христос піднімає з мертвих доньку Яіра*, художник Грег К. Олсен. © 1990 IRI
- Сторінка 60:** *Не Моя, а Твоя нехай станеться воля*, художник Гаррі Андерсон. © Seventh-day Adventist Church. Копіювання заборонено.
- Сторінка 82:** *Авраам між дубами Мамре*, художник Гаррі Андерсон. © IRI
- Сторінка 88:** Фрагмент картини *Христос висвячує Дванадцятьох апостолів*, художник Гаррі Андерсон © IRI
- Сторінка 96:** Фрагмент картини *Бажання мого серця*, художник Уолтер Рейн. З люб'язного дозволу Музею історії Церкви.
- Сторінка 102:** Фрагмент картини *Ісус Христос*, художник Гаррі Андерсон © IRI
- Сторінка 134:** *Остання вечеря*, художник Саймон Дьюї. © Simon Dewey
- Сторінка 150:** Фрагмент картини *Христос і багатий юнак*, художник Генрі Гофманн. З люб'язного дозволу С. Harrison Conroy Co., Inc.
- Сторінка 162:** Фрагмент картини *Ісус миє апостолам ноги*, художник Дел Парсон. © 1983 IRI
- Сторінка 168:** Фотографія © Getty Images
- Сторінка 174:** Фрагмент картини *Добрый самарянин*, художник Джозеф Брікі. © 2001 Joseph Brickey
- Сторінка 180:** Фотографія Джорджа Дойла/Stockbyte/Getty Images
- Сторінка 192:** Фрагмент картини *Тож ідіть, і навчїть всі народи*, художник Гаррі Андерсон. © IRI
- Сторінка 204:** *Адам і Єва приносять жертову*, художник Кіт Ларсон. © Keith Larson.
- Сторінка 222:** фотографія Роберта Кейсі. © 2004 Robert Casey
- Сторінка 228:** фотографія Роберта Кейсі. © 2004 Robert Casey
-

Сторінка 250: Фрагмент картини *Яків благословляє Йосипа*, художник Гаррі Андерсон. © IRI

Сторінка 256: *Друге пришестья*, художник Гаррі Андерсон. © IRI

Сторінка 262: Фрагмент картини *Друге пришестья*, художник Гаррі Андерсон. © IRI

Сторінка 268: Фрагмент картини *Без гніву*, художник Ненсі Глайзер-Коелер. © 1984 Nancy Glazier-Koehler

Сторінка 272: Фрагмент картини *Останній суд*, художник Джон Скотт. © 1974 IRI

Сторінка 278: Фрагмент настінного розпису Дена Бакстера

Алфавітний покажчик

А

- Ааронове священство
кворуми, 79
чини і обов'язки, 76–77
Див. також Мелхиседекове
священство; Священство
- Авраам, Завіт Бога з, 84
- Адам і Єва
відокремлення від Бога, 29–30
доблесні духи, 27
заповідь мати дітей, 29
Падіння, 29–30
першими прийшли на землю,
27
Святий Дух зійшов на, 32–33
шлюб, 27
- Алкоголь, 167, 169
- Апостол, чин і обов'язки, 78, 99
Див. також Дванадцять
Апостолів

Б

- Батьки, обов'язки, 157, 215–218
- Батько Небесний. *Див.* Небесний
Батько
- Біблія, 45–46
- Бог. *Див.* Небесний Батько

В

- Велика нарада, 11
- Визнання гріхів є складовою
покаяння, 110
- Викладання
дар, 128
з цієї книги, 1–3
- Вино, 167, 169
- Випробування, земне життя,
10–11
- Випробування, необхідні для
розвитку, 11
- Витерпіти до кінця,
благословення за, 282–283
- Відновлення Церкви
передречено, 93–95, 97
через Джозефа Сміта, 96–99
- Відпочинок, 159, 170
- Відпущення гріхів, хрищення для,
115
- Відступництво, велике, 92–93
- Відшкодування, складова
покаяння, 112
- Війна на небесах, 15–16
- Віра в Ісуса Христа, 103–108
благословення, яке приходить
за, 107
визначення, 103, 106
висловлювання про наслідки,
взяте з *Lectures on Faith*, 107

висловлювання Спенсера В.
Кімбола про необхідність
діяти з, 106
духовний дар, 103, 130
чому нам потрібна, 104
як ми можемо збільшити,
104–106
Вірити свідченню інших, дар, 129
Вчинки, нас будуть судити за,
273–274

Г

Гарячі напої, 169
Гріх
визначення, 109
усі винні через, 109

Д

Давати, 187
висловлювання Стівена Л.
Річардса про, 187
Дар Святого Духа, 121–124
визначення, 121–122
один з найвеличніших дарів
Божих, 124
отримання, 123
розпізнавання впливу Святого
Духа, 123–124
Дари Духа. *Див.* Духовні дари
Дванадцять Апостолів, будуть
судити, 275
Див. також Апостол
День Господа, 140–141
Див. також Субота
День посту, 146–147
Десятина, 185–190
висловлювання Гебера Дж.
Гранта, 189

висловлювання Гордона Б.
Хінклі про, 189
висловлювання Стівена Л.
Річардса про, 187
Диявол. *Див.* Сатана
Диякон, чин і обов'язки, 76
Діти
відповідальність, 215
заповідь Адаму і Єві мати, 29
Дорогоцінна Перлина, 49
Друге пришестя Ісуса Христа,
261–266
ознаки, 255–260, 265
Думки, нас будуть судити
відповідно до, 273–274
Дух, дари. *Див.* Духовні дари
Духи, тілесна форма, 246
Духовна в'язниця, 248
Духовний світ, 245–248
висловлювання Езри Тефта
Бенсона про, 245
учення Бригама Янга
стосовно, 246
Духовні дари, 125–132
ознака істинної Церкви, 92
описання, 125–130
розвиток, 130–131
Сатана імітує, 131
турботливе використання,
131–132

Е

Еденський сад, 27

Є

Єва. *Див.* Адам і Єва
Євангельські істини відновлено,
100
Єпископ, чин і обов'язки, 77

Ж

Жертвування, 149–154

ЗЗавіса закриває нашу пам'ять
про небесний дім, 11

Завіт

Авраамів, 84

визначення, 83, 85

новий і вічний, 86

оновлення через причастя,
136

хрищення, 118–119

Завітний народ, 83–86

Запечатування, сила, відновлена
Іллею, 258Записи, нас будуть судити згідно
із, 274–275Заповіді, дотримання, складова
покаяння, 111–112Здоров'я, Господній закон . *Див.*
Слово мудрості

Злаки, 170

Знання, дар, 128

Знання про те, що Христос є
Сином Божим, дар, 128–129

Зовнішня темрява, 276

Зцілення, дар, 129

І

Ізраїль

висловлювання Джозефа
Філдінга Сміта про, 252висловлювання Рассела М.
Нельсона про збирання,
253

збирання дому, 249–254

ім'я Якова змінено на, 249

розсіяння дому, 249, 251

Ізраїльтяни, 253

Ілля, прихід, 258

Ісус Христос

видіння Орсона Ф. Уїтні про
страждання, 57

викуплення, зроблене, 57–58

досконале життя, 54–55

Єдинонароджений Син від
Батька, 53–54

жертва, 58, 149, 151

життя, 51–58

завдяки Спокуті зробив
благословення доступни-
ми для нас, 57запровадив причастя, 133, 135
любов, 54–55народження і місія були
передречені, 51–52

організував Церкву, 56

передвисвячений у
доземному житті, 9

приклад милосердя, 178–179

приклад служіння, 166

слухався Батька, 207

Спаситель і провідник у
земному житті, 15

Творець, 23–25

учення, 55–56

хоче, щоб ми служили іншим,
164*Див. також* Віра в Ісуса
Христа; Друге пришестя
Ісуса Христа; Спокута**К**

Кава, 169

Кіл, 99

Книга Мормона, 47–48

Конфірмація. *Див.* Дар Святого
Духа

Крадіжка, 182

Л

Людина
Боже дитя, 9
висловлювання Джозефа Ф.
Сміта про божественне
походження, 9
панувати над Божими
створіннями, 5
створена на образ Божий, 6
Люцифер. *Див.* Сатана

М

Матері
висловлювання Бойда К.
Пекера про, 218
обов'язки, 218–219
Мелхиседекове священство
кворуми, 79–80
чини та обов'язки, 77–78
Див. також Ааронове
священство; Священство
Милосердя, 173–178
висловлювання Джозефа
Сміта про, 178
висловлювання Томаса С.
Монсона про, 176
Місіонерська робота, 191–197
висловлювання Езри Тефта
Бенсона про, 194
Міцні напої, 167, 169
Молитва, 35–38
коли молитися, 36–37
чому ми молимося, 35–36
як молитися, 37
як надходить відповідь на
молитви, 37–38
Мудрість, дар, 127–128
М'ясо, 170

Н

Нарада на небесах, 11
Наркотики, зловживання, 169
Народження, наш час і місце,
обрані Небесним Батьком, 10
Небесний Батько
бажає, щоб ми розвивали ті
риси, якими володіє Він,
10–12
батьківство, 9
висловлювання Джозефа Сміта
про Його роль як нашого
Батька, 5–6
висловлювання Джозефа Ф.
Сміта про наші стосунки з,
9–10
люди створені на Його образ,
6
наш потенціал стати такими,
як, 9
пізнання, 6–7
реальність, 5–6
риси, 6
робота і слава, 6
Творець усього, 5
тіло, 6
Неділя, Суботній день, 140–141
Непослух, наслідок, 205–207
Неробство, 158–159
Новий і вічний завіт, 86

О

Обманювати, 182
Обряди
відновлена, 98–99
ознаки істинної Церкви, 91–92
Овочі, 170

Одкровення, ознака істинної Церкви, 89
 Ознаки часів. *Див.* Друге пришествя Ісуса Христа
 Особи, які досягнули розвитку в доземному житті, 9–10

П

Падіння, 27–30
 наслідки, 30
 Патріарх, чин і обов'язки, 78
 Патріарші благословення, 10, 78, 130
 висловлювання Томаса С. Монсона про, 10
 Первосвященик, чин і обов'язки, 78
 Передвисвячення, 9–10
 висловлювання Джозефа Сміта про, 9–10
 Переклад, дар, 127
 Перше Президентство, 98–99
 Перші принципи та обряди, 91–92
 повернені в повноті завдяки Відновленню, 98–99
 Писання, 45–50
 вивчення, 49–50
 чотири книги, 45–49
 Піднесення, 279–284
 висловлювання Джозефа Філдінга Сміта про, 280
 вічний шлюб є важливим для, 221–223
 стати гідними, 16
 Піст, 145–148
 благословення за, 147–148
 належний, 145–146
 План спасіння, 10–12, 23
 Плоди, 171

Повноваження відновлено, 98
 ознака істинної Церкви, 89–92
 Пожертвування, 185–190
 висловлювання Гебера Дж. Гранта про, 189
 висловлювання Гордона Б. Хінклі про, 189
 висловлювання Стівена Л Річардса, 187
 Пожертвування від посту, 147, 188
 Покаяння
 благословення від, 112
 визначення, 109
 висловлювання Спесера В. Кімбола про, 110, 113, 235
 зараз час для, 113
 потреба, 107
 принципи, 109–112
 Полищення гріхів, складова покаяння, 111
 Померлі, обряди за, ознака істинної Церкви, 91–92
 Послушність, 203–208
 висловлювання Джозефа Сміта про, 207
 хрищення виявляє, 117
 Праця, 155–160, 170
 висловлювання Гебера Дж. Гранта про, 157
 висловлювання Девіда О. Мак-Кея про, 160
 Предки, як допомогти, 240–243
 Президент Церкви, 39
 благословення за послух, 43
 висловлювання Уілфорда Вудраффа про, 41–42
 очолює Церкву, 99
 підтримка, 42

пророк сьогодення, 41–42
Див. також Пророки
Приходи, 99
Причастя, 133–137
завіти, відновлені під час, 136
налаштованість, з якою
приймають, 136–137
прислуговування, 135
Христос запровадив, 133, 135
Пророки, 39–43
Бог покликав упродовж віків,
41
передвисвячені, 9–10
представники Бога на землі,
39
слова, є Писаннями, 49
Пророцтво, дар, 129
Прощення
вилювання Спенсера В.
Кімбола про, 235–236
за порушення закону
цнотливості, 235
радість завдяки, 113
Прощення інших, складова
покаяння, 112
Пшениця, 170

Р

Радість, повнота, 11
Рай
висловлювання Джедедаї М.
Гранта про, 247
висловлювання Уілфорда
Вудраффа, 247
у духовному світі, 247
Розваги, 159
Розвиток, земне життя необхідне
для, 10–11

С

Сатана
буде звільненій незадовго до
закінчення Тисячоліття, 271
буде зв'язаний під час
Тисячоліття, 269–270
воював з Ісусом на небесах,
15
підроблює дари Духа, 131
прагне позбавити свободи
вибору, 15
протистоїть добру, 19–20
скинуто з небес, 15–16
спокусив Єву, 28
спокушає нас, 16
хоче, щоб ми порушили закон
цнотливості, 232–234
Свідчення, висловлювання
Девіда О. Мак-Кея про, 129
Свобода вибирати. *Див.*
Свобода волі
Свобода волі
вимагає вибору, 20–21
виявляти, не пам'ятаючи про
доземне життя, 10
вічний принцип, 19
необхідна у плані спасіння,
19, 21
Сатана намагається позбавити,
19
Святий Дух, 31–33
висловлювання Джозефа
Філдінга Сміта про, 33
зійшов на Адама і Єву, 31–32
місія, 32–33
ознаки, 32
хрищення необхідне для
отримання, 117
Див. також Дар Святого
Духа

- Священик, чин і обов'язки, 77
- Священство, 69–72
- благословення за належне використання, 72
- визначення, 69
- висловлювання Джозефа Ф. Сміта про, 75
- ключі, 75
- навіщо потрібне, 69–70
- організація, 73–81
- поділ на, 73–75
- як його належно використовувати, 72
- як чоловік отримує, 70–71
- Див. також* Ааронове священство; Мелхиседекове священство
- Сила породження, 230
- Сімдесятник, чин і обов'язки, 78
- Сімейна історія, 237–243
- Сім'я
- важливість, 211, 213
- висловлювання Гарольда Б. Лі про, 213
- висловлювання Девіда О. Мак-Кея про, 211
- вічна, 211–214
- забезпечення, 159
- обов'язки, 215–220
- стосунки, 213–214
- успішна, 213–214
- Сім'я: Проголошення світові, 10, 207, 210, 211, 213, 214, 215, 220, 230
- Слава, царства, 275–276
- Слова, нас будуть судити за, 273–274
- Слово мудрості, 167–172
- висловлювання Гебера Дж. Гранта про, 171
- Служіння, 161–166, 189
- висловлювання Спенсера В. Кімбола про, 163
- Сміт, Джозеф
- істину відновлено через, 98–100
- Церкву відновлено через, 96–99
- Смуток за гріх є складовою покаяння, 110
- Сотворіння
- виявляє Божу любов, 25–26
- здійснення, 23–25
- Ісусом Христом, 23–24
- Спаситель. *Див.* Ісус Христос
- Сповідь, складова покаяння, 110–111
- Спокуси, подолання, висловлювання Гордона Б. Хінкля про, 231–232
- Спокута, 61–67
- висловлювання Джозефа Філдінга Сміта про, 110
- воскресіння є наслідком, 63–64
- історія Бойда К. Пекера, яка ілюструє, 64–66
- необхідна для спасіння, 61
- спасіння від гріха є наслідком, 57–59
- Христос єдиний, Хто може здійснити, 62
- Христос страждав і помер, щоб здійснити, 57–59, 62
- Див. також* Ісус Христос
- Старійшина, чин і обов'язки, 77–78
- Суботній день, 139–143
- благословення за дотримання, 142

визначення, 139
дотримання у святості,
141–142
історія, 140–141
мета, 139–140
Неділя, 140

Суд

записи будуть використовувати-
тися під час, 274–275
Ісуса Христа, 275
Останній, 273–278
підготовка до, 277
слова, вчинки і думки будуть
згадані під час, 273–274

Суд Божий, 273

Т

Таланти

висловлювання Гебера Дж.
Гранта про розвиток, 201
висловлювання Джозефа Ф.
Сміта про підзвітність за
використання, 201
висловлювання Марвіна Дж.
Ештона про розвиток,
200–201
розвинути в доземному житті,
9–10
розвиток, 199–201
Телестіальна слава, 276
Терестріальна слава, 276
Тисячоліття, 267–271
висловлювання Джона Тейло-
ра про, 270
висловлювання Бригама Янга
про, 263
Тлумачення язиків, дар, 127
Трави, 155
Тютюн, 169

У

Учення і Завіти, 48
Учитель, чин і обов'язки, 76

Х

Храми

вічний шлюб, виконаний у,
221–223
робота, здійснена в, 237–242
робота, що під час Тисячоліття
буде здійснюватися в, 263,
269

Христос. *Див.* Ісус Христос
Хрищення, 115–120
завіти, 119–120
необхідність, 115–117
новий початок завдяки, 120
спосіб, 117–118
хто повинен хреститися, 118

Ц

Целестіальне царство
піднесення, 269, 279–283
хрищення необхідне, щоб
увійти в, 117
Церква Ісуса Христа
в Америці, 92
відновлення було
передречено, 93–94, 95–97
відновлено і ніколи не буде
знищено, 100–101
відступництво від, 92–93
одкровення в, 89, 91
ознаки, що вирізняють, 89–93
організація, 90–91, 98–99
організована Джозефом
Смітом, 98–99
повноваження в, 90, 98

стати членами через
хрищення, 117
у колишні часи, 89–95
у наш час, 95–100
Цнотливість, 229–236

Ч

Чай, 169
Чесність, 181–184
    висловлювання Бригама
    Янга про, 181
    висловлювання Джозефа Ф.
    Сміта про, 183–184
    висловлювання Марка Е.
    Петерсена про, 181
Чудеса, дар творити, 129–130

Ш

Шахраювання, 182–183
Шлюб
    висловлювання Спенсера В.
    Кімбола про, 225
    вічний, 221–226

Я

Язики, дар, 125, 127
Яків
    Завіт Бога з, 249
    ім'я змінено на Ізраїль, 249

ЦЕРКВА
ІСУСА ХРИСТА
СВЯТИХ
ОСТАННІХ ДНІВ

